National Library
of Sweden

Denna bok digitaliserades på Kungl. biblioteket år 2012

K. A.

L. o. u.
o

STATENS OFFENTLIGA UTREDNINGAR 1931: 28
JUSTITIEDEPARTEMENTET

FÖRSLAG

TILL

CHECKLAG

M. M.

AVGIVET AV

SÄRSKILDA SAKKUNNIGA

STOCKHOLM
1931

Statens offentliga utredningar 1931

Kronologisk förteckning

1. Sammandrag av yttranden över 1927 års prästlöneregleringssakkunnigas betänkande rörande nya grunder för lagstiftningen om prästerskapets avlöning och förvaltningen av den därtill anslagna egendomen. Idun. 622 s. **E.**
2. Utredning och förslag rörande läroböcker vid de allmänna läroverken och med dem jämförliga läroanstalter. Norstedt. 131 s. **E.**
3. Betänkande med förslag angående arbetslöshetens motverkande genom beredskapsarbeten. Norstedt. 81 s. **S.**
4. Utredning och förslag av frågorna om ytterligare inskränkningar i den nuvarande folkskoleseminarieorganisationen samt om statens övertagande av de utav landstingen och vissa städer upprätthållna småskoleseminarierna m. m. Norstedt. (2), 215 s. **E.**
5. Utlåtande angående utförselbevissystemets verkningar m. m. Marcus. 25 s. **Jo.**
6. Jordbruksutredningens betänkanden. 4. Betänkande angående åtgärder för fjäderfäskötselns främjande. Beckman. vj, 109 s. **Jo.**
7. Jordbruksutredningens betänkanden. 5. Statistisk översikt över det svenska jordbrukets utveckling och läge. Av E. Höijer. Marcus. 74 s. **Jo.**
8. Ny värmeledning samt elektrisk belysningsanläggning i Nationalmuseibyggnaden i Stockholm. Stat. Repr.-anst. 43 s. **K.**
9. Lagberedningens förslag angående vissa internationella rättsförhållanden. 3. Förslag till konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om erkännande och verkställighet av domar, m. m. Norstedt. 39 s. **Ju.**
10. Betänkande med förslag till lag om vård av vissa skogar inom Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker m. fl. områden. Marcus. iv, 308 s. **Jo.**
11. Utredning med förslag angående premiering av välskötta mindre skogsbruk. Hæggström. 66 s. **Jo.**
12. 1928 års lönekommitté. Betänkande med förslag till avlöningsreglemente för extra ordinarie och extra tjänstemän, tillhörande den civila statsförvaltningen m. m. Norstedt. vj, 131 s. **Fi.**
13. Utlåtande över utkast till näringslag m. m. Marcus. 28 s. **H.**
14. Förslag till växellag m. m. Norstedt. 254 s. **Ju.**
15. Provdebitering av fyr- och båkavgift samt sjömanshusavgift. Marcus. 64 s. **H.**
16. Riktlinjer för vinnande av viss koncentration inom det svenska fångvårdsväsendet. Av S. Hagströmer. Marcus. vj, 162 s. **Ju.**
17. Utredning och förslag rörande fortsättningsskolans organisation. Hæggström. 94 s. **E.**
18. 1928 års lönekommitté. Betänkande med förslag till lönereglering för landsfogdar, lappfogdar och landsfiskaler m. m. Norstedt. viij, 324 s. **Fi.**
19. Betänkande med förslag till lag med särskilda bestämmelser om delning av jord å landet inom vissa delar av Kopparbergs län m. m. Marcus. 307 s. 4 bilagor. **Ju.**
20. Arbetslöshetsutredningens betänkande. 1. Arbetslöshetens omfattning, karaktär och orsaker. Norstedt. xix, 554 s. **S.**
21. Arbetslöshetsutredningens betänkande. I. Bilagor, band 1. Orsaker till arbetslöshet. Av G. Bagge. P. M. ang. arbetsmarknaden och de faktorer, som bestämma dess utveckling. Av G. Huss. Norstedt. xij, 149 s. **S.**
22. 1930 års militäravlöningssakkunniga. Betänkande med förslag till avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie personal vid försvarsväsendet. Beckman. vj, 101 s. **Fö.**
23. Betänkande och förslag angående anskaffning, underhåll och drift av för tulltjänsten erforderlig fortskaffningsmateriel. Marcus. 91 s. **Fi.**
24. Betänkande med förslag till huvudgrunder för en decentraliserad förvaltning av prästlönejorden m. m. Idun. 200 s. **E.**
25. Betänkande med förslag till prästlönelag m. m. Idun. 80 s. **E.**
26. Betänkande med förslag angående vissa ändringar i riksdagens arbetsformer m. m. Beckman. 204 s. **Ju.**
27. Betänkande och förslag rörande åtgärder för höjande av säkerheten vid flygning. Beckman. 194 s. **Fö.**
28. Förslag till checklag m. m. Norstedt. 241 s. **Ju.**

Anm. Om särskild tryckort ej angives, är tryckorten Stockholm. Bokstäverna med fetstil utgöra begynnelsebokstäverna till det departement, under vilket utredningen avgivits, t. ex. **E.** = ecklesiastikdepartementet, **Jo.** = jordbruksdepartementet. Enligt kungörelsen den 3 febr. 1922 ang. statens offentliga utredningars yttre anordning (nr 98) utgivas utredningarna i omslag med enhetlig färg för varje departement.

STATENS OFFENTLIGA UTREDNINGAR 1931: 28.
JUSTITIEDEPARTEMENTET

FÖRSLAG

TILL

CHECKLAG

M. M.

AVGIVET AV

SÄRSKILDA SAKKUNNIGA

STOCKHOLM 1931
KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER
311837

KUNGL. BIBLIOTEKET STOCKHOLM

Till KONUNGEN.

Vid den under åren 1930 och 1931 i Genève hållna internationella konferensen för åvägabringande av enhetlig lagstiftning å växel- och checkrättens område hava å Sveriges vägnar undertecknats åtskilliga överenskommelser rörande

sagda båda ämnen, av vilka växelrätten var föremål för behandling å konferensens sammanträde i maj och juni 1930, medan checkrätten behandlades å sammanträde under februari och mars 1931.

Undertecknade, som på grund av nådigt förordnande tillstädesvarit såsom Sveriges ombud vid konferensens senare sammanträde och i sådan egenskap undertecknat de å konferensen tillkomna överenskommelserna angående checkrätten, hava sedermera av statsrådet och chefen för justitiedepartementet anmodats att i egenskap av sakkunniga avgiva utlåtande rörande sagda överenskommelsers ratificerande och utarbeta förslag till de lagbestämmelser, som kunde erfordras för möjliggörande av ratifikation. Enligt anvisningar av departementschefen hava vi därefter, under augusti månad detta år, förehaft överläggningar med de för de nordiska grannländerna utsedda ombuden vid konferensen, nämligen för Danmark kontorchefen i handelsministeriet A. Helper och direktören för Privatbanken i Köpenhamn Valdemar Eigtved, för Finland ordföranden å finska lagberedningens första avdelning förvaltningsrådet F. Grönvall samt för Norge höjesterettsadvokaten C. Stub Holmboe och sekreteraren å justisdepartementets lagavdelning Jens Trampe Broch.

För fullgörande av det oss meddelade uppdraget få vi härmed överlämna:

1) av oss uppgjorda förslag till checklag och till lag om ändrad lydelse av 22 kap. 13 § strafflagen jämte motiv ävensom mot förslaget till checklag svarande danska och norska lagtexter;

2) omförmälda år 1931 undertecknade internationella överenskommelser i fransk och engelsk originaltext samt svensk översättning, nämligen

a) konvention om gemensam checklag med två bilagor;

b) konvention för lösande av vissa lagkonflikter på checkrättens område;

c) konvention rörande stämpel å checkar;

d) protokoll rörande envar av nämnda konventioner;

e) slutakt; samt

3) översättning av den vid konferensen av dess redaktionskommitté år 1931 avgivna rapporten.

Underdånigst

E. MARKS VON WÜRTEMBERG. BIRGER EKEBERG. KNUT DAHLBERG.

Stockholm den 7 oktober 1931.

Förslag
till
checklag.

Härigenom förordnas som följer:

1 kap.

Om utställande av check och om checkens form.

1 §.

Check skall innehålla:

1) benämningen check, införd i själva texten och uttryckt å det språk, varå handlingen är avfattad;

2) ovillkorlig anmodan att betala visst penningbelopp (checksumma);

3) namnet å den, som skall infria checken (trassat, här nedan benämnd trassatbanken);

4) uppgift å den ort, där betalningen skall erläggas;

5) uppgift å dag och ort för checkens utställande; samt

6) underskrift av den, som utställer checken (utställare, trassent).

2 §.

Handling, vari saknas något av vad check skall enligt 1 § innehålla, vare ogiltig såsom check, där ej annat följer av vad nedan i denna paragraf sägs.

Är ej ort, där betalningen skall erläggas, särskilt angiven, men har vid trassatbankens namn viss ort blivit utsatt, gälle den såsom betalningsort. Äro flera orter utsatta vid bankens namn, vare checken betalbar å den ort, som är först utsatt.

Forslag
til
Checklov.

KAPITEL I.
Om Checkens Udstedelse og Form.

§ 1.

En Check skal indeholde:

1) Benævnelsen Check, indført i selve Teksten og udtrykt paa det Sprog, hvori Dokumentet er affattet;

2) en ubetinget Anmodning om at betale en bestemt Pengesum (Checksummen);

3) Navnet paa den, der skal betale (Trassatbanken, jfr. § 3);

4) Angivelse af Stedet, hvor Betalingen skal ske;

5) Angivelse af Dag og Sted for Checkens Udstedelse; samt

6) Underskrift af den, der udsteder Checken (Trassenten).

§ 2.

Et Dokument, hvori der mangler nogen af de i foregaaende Paragraf nævnte Anførsler, gælder ikke som Check undtagen i de i denne Paragraf nedenfor fastsatte Tilfælde.

I Mangel af særlig Angivelse, anses det ved Trassatbankens Navn anførte Sted for at være Checkens Betalingssted. Er flere Steder angivne ved Trassatbankens Navn, er Checken betalbar paa det Sted, der er angivet først.

Utkast
til
lov om chekker.

KAPITEL I.
Om chekkens utstedelse og form.

§ 1.

En chekk skal inneholde:

1. benevnelsen chekk, inntatt i selve teksten og uttrykt i det sprog hvori dokumentet er avfattet;

2. en ubetinget anmodning om å betale en bestemt pengesum (chekksummen);

3. navnet på den som skal betale (trassatbanken, jfr. § 3);

4. angivelse av stedet hvor betalingen skal skje;

5. angivelse av dag og sted for chekkens utstedelse; samt

6. underskrift av den som utsteder chekken (trassenten).

§ 2.

Et dokument hvori nogen av de i foregående paragraf nevnte anførsler mangler, gjelder ikke som chekk uten i de tilfelle som omhandles i de følgende ledd.

I mangel av særlig angivelse anses det sted som er anført ved trassatbankens navn, som chekkens betalingssted. Er der angitt flere steder ved trassatbankens navn, er chekken betalbar på det sted som er nevnt først.

Saknas ortsuppgift, som nu är sagd, och är betalningsorten ej heller på annat sätt angiven i checken, vare denna betalbar å den ort, där trassatbanken har sitt huvudkontor.

Check, vari orten för utställandet ej är nämnd men ort är vid utställarens namn utsatt, skall anses vara där utställd.

3 §.

Check må ej dragas på annan än bank. Sker det, gälle handlingen ej såsom check.

4 §.

Utställare av check skall hos trassatbanken äga ett mot checksumman svarande tillgodohavande, varöver han, på grund av uttrycklig överenskommelse eller eljest föreliggande omständigheter, äger förfoga medelst check. Om straff för den, som till annans förfång utan sådan täckning utställer check, stadgas i strafflagen.

5 §.

Check må lyda på betalning:

till viss man, med eller utan uttryckligt angivande av att den är »till order»;

till viss man, med tillägg av orden »icke till order» eller motsvarande uttryck; eller

till innehavaren.

Är check ställd till viss man med tillägg av orden »eller till innehavaren» eller motsvarande uttryck, gälle den såsom betalbar till innehavaren.

Check, som icke angiver, till vem betalningen skall ske, vare ock betalbar till innehavaren.

Er Betalingsstedet ikke angivet paa ovennævnte eller paa nogen anden Maade, er Checken betalbar paa det Sted, hvor Trassatbanken har sit Hovedsæde.

En Check, der ikke angiver Stedet, hvor den er udstedt, anses for underskrevet paa det ved Trassentens Navn anførte Sted.

§ 3.

En Check kan kun trækkes paa Banker og Sparekasser samt saadanne Instituter og Personer, som nævnt i § 54.

Anvisninger, der trækkes paa andre end de i 1. Stykke nævnte Instituter og Personer, omfattes ikke af denne Lov, selv om de opfylder Betingelserne i § 1 jfr § 2.

§ 4.

Trassenten skal hos Trassatbanken have Midler til Raadighed, over hvilke han ifølge en udtrykkelig eller stiltiende Aftale er berettiget til at disponere ved Checks.

§ 5.

En Check kan lyde paa Betaling:

til en bestemt Person med eller uden en udtrykkelig Tilføjelse af, at den er udstedt »til Ordre«;

til en bestemt Person med Tilføjelsen »icke til Ordre« eller tilsvarende Udtryk; eller

til Ihændehaveren.

En Check udstedt til en bestemt Person med Tilføjelsen »eller til Ihændehaveren« eller tilsvarende Udtryk, anses som betalbar til Ihændehaveren.

En Check, som ikke indeholder Angivelse af, til hvem den skal betales, anses ligeledes som betalbar til Ihændehaveren.

Er betalingsstedet ikke angitt på ovennevnte eller nogen annen måte, er chekken betalbar på det sted hvor trassatbanken har sitt hovedsete.

En chekk som ikke angir stedet hvor den er utstedt, anses som underskrevet på det sted som er anført ved trassentens navn.

§ 3.

En chekk kan bare trekkes på en bank (jfr. § 54).

Anvisning som trekkes på nogen annen enn en bank, gjelder ikke som chekk selv om den opfyller betingelsene i § 1.

§ 4.

Trassenten skal hos trassatbanken ha til rådighet midler som han i medhold av en uttrykkelig eller stiltiende overenskomst kan disponere ved chekk (jfr. § 66).

§ 5.

En chekk kan lyde på betaling

til en bestemt person, med eller uten uttrykkelig tilføielse av at den er «til ordre»;

til en bestemt person, med tilføielsen «ikke til ordre» eller tilsvarende uttrykk; eller

til ihendehaveren.

En chekk som er utstedt til en bestemt person, med tilføielsen «eller til ihendehaveren» eller tilsvarende uttrykk, anses som betalbar till ihendehaveren.

En chekk som ikke angir til hvem den skal betales, anses likeledes som betalbar til ihendehaveren.

6 §.

Check må lyda å utställarens egen order.

Den må dragas för tredje mans räkning.

Den må ej dragas på utställaren själv; dock må check, som ej är betalbar till innehavaren, dragas mellan skilda kontor av samma bank.

7 §.

Innehåller check bestämmelse om ränta, vare den bestämmelse ogill.

8 §.

Check må lyda på betalning hos annan bank än trassatbanken, antingen å ort, där trassatbanken driver sin rörelse, eller å annan ort.

9 §.

Är checksumma utsatt såväl i bokstäver som i siffror, men till olika belopp, gälle den i bokstäver utsatta summan.

Är checksumma utsatt flera gånger i bokstäver eller flera gånger i siffror, gälle, om beloppen äro olika, checken endast för den minsta summan.

10 §.

Finnes underskrift å check vara tecknad av person, som icke kan med laga verkan ingå checkförbindelse, eller är underskrift falsk eller tecknad i diktad persons namn eller av annan grund utan verkan emot undertecknaren eller den, å vars vägnar den tecknats, svare övriga checkgäldenärer likväl för sina förbindelser.

§ 6.

En Check kan udstedes til Trassentens egen Ordre.

Den kan trækkes for en Tredjemands Regning.

En Check kan ikke trækkes paa Trassenten selv. Dog kan en Check, som ikke lyder paa Betaling til Ihændehaveren, trækkes imellem forskellige Forretningsafdelinger af samme Bank.

§ 6.

En chekk kan utstedes til trassentens egen ordre.

Den kan trekkes for en tredjemanns regning.

En chekk kan ikke trekkes på trassenten selv. Dog kan en chekk som ikke lyder på betaling til ihendehaveren, trekkes mellem forskjellige kontorer av samme bank.

§ 7.

Indeholder en Check Bestemmelse om Rente, anses Bestemmelsen som uskrevet.

§ 7.

Inneholder en chekk bestemmelse om rente, anses bestemmelsen som uskrevet.

§ 8.

En Check kan lyde paa Betaling hos en anden Bank end Trassatbanken enten paa det Sted, hvor denne har sit Sæde eller paa et andet Sted.

§ 8.

En chekk kan lyde på betaling hos en annen bank enn trassatbanken, enten på det sted hvor denne har sitt sete, eller på et annet sted.

§ 9.

En Check, hvori Beløbet er anført baade med Bogstaver og med Tal, gælder i Tilfælde af Uoverensstemmelse imellem de anførte Beløb for den Sum, der er anført med Bogstaver.

En Check, hvori Beløbet er anført flere Gange enten med Bogstaver eller med Tal, gælder i Tilfælde af Uoverensstemmelse imellem de anførte Beløb alene for den mindste Sum.

§ 9.

En chekk hvori beløpet er anført både med bokstaver og med tall, gjelder i tilfelle av uoverensstemmelse for den sum som er anført med bokstaver.

En chekk hvori beløpet er anført flere ganger, enten med bokstaver eller med tall, gjelder i tilfelle av uoverensstemmelse bare for den minste sum.

§ 10.

Forekommer der paa en Check Underskrift af nogen, der mangler Evne til at paatage sig Checkforpligtelse, falske Underskrifter, Underskrifter af opdigtede Personer eller Underskrifter, der af anden Grund ikke er forbindende for Underskriverne eller for den, i hvis Navn Underskriften er

§ 10.

Finnes der på en chekk underskrift av nogen som mangler evne til å påta sig chekkforpliktelse, falsk underskrift, underskrift av opdiktede personer, eller underskrift som av annen grunn ikke er forpliktende for underskriveren eller for den i hvis navn underskriften er gitt, er de and-

11 §.

Har någon tecknat sitt namn å check såsom ställföreträdare för annan, och ägde han ej behörighet att handla å dennes vägnar, svare själv för checkförbindelsen men njute, där han infriar checken, samma rätt, som skulle tillkommit den andre. Vad nu sagts gälle ock om den, som äger företräda annan men överskridit sin behörighet.

12 §.

Utställare svare för checkens betalning. Har han gjort förbehåll om att vara fri från dylik ansvarighet, vare det förbehåll utan verkan.

13 §.

Har check, som utgivits i ofullständigt skick, blivit utfylld på ett sätt, som strider mot träffad överenskommelse, må denna omständighet ej åberopas emot checkinnehavaren, med mindre han vid checkens förvärvande var i ond tro eller förfor med grov vårdslöshet.

2 kap.

Om överlåtelse av check (indossament).

14 §.

Check, som är ställd till viss man, med eller utan uttryckligt angivande av att den gäller »till order», må medelst påskrift överlåtas till annan (indossatarie).

Check, som är ställd till viss man med tillägg av orden »icke till order» eller motsvarande uttryck, må ej överlåtas i annan form eller med annan verkan än som i allmänhet gäller i fråga om överlåtelse av fordran.

meddelt, er de andre Checkskyldneres Forpligtelse ikke desto mindre gyldig.

§ 11.

Den, der tegner sit Navn paa en Check paa en andens Vegne, for hvem han ikke var bemyndiget til at handle, bliver selv forpligtet efter Checken og erhverver, naar han har betalt, de samme Rettigheder, som vilde have tilkommet den anden. Det samme gælder om den, som har overskredet sin Bemyndigelse.

§ 12.

Trassenten indestaar for Checkens Betaling. Enhver Bestemmelse, hvorved Trassenten fraskriver sig Ansvaret for Checkens Betaling, anses som utskrevet.

§ 13.

Bliver en Check, der ved dens Udgivelse var ufuldstændigt udfyldt, udfyldt i Strid med de trufne Aftaler, kan denne Omstændighed ikke paaberaabes overfor Checkindehaveren, medmindre han ved Erhvervelsen ikke har været i god Tro eller har handlet med grov Uagtsomhed.

KAPITEL II.

Om Overdragelse af Checks.

§ 14.

En Check, der lyder paa Betaling til en bestemt Person med eller uden udtrykkelig Angivelse af, at den er til Ordre, kan ved Endossement overdrages til en anden (Endossatar).

En Check, der lyder paa Betaling til en bestemt Person med Tilføjelsen »ikke til Ordre« eller tilsvarende Udtryk, kan kun overdrages i den Form og med de Virkninger, der gælder for almindelig Overdragelse af Fordring.

re chekkskyldneres forpliktelse ikke desto mindre gyldig.

§ 11.

Den som tegner sitt navn på en chekk på vegne av en annen for hvem han ikke var bemyndiget til å handle, blir selv forpliktet efter chekken og erhverver, når han har betalt, samme rett som vilde ha tilkommet den annen. Det samme gjelder den som har overskredet sin bemyndigelse.

§ 12.

Trassenten innestår for chekkens betaling. Enhver bestemmelse hvorved han fraskriver sig dette ansvar anses som uskrevet.

§ 13.

Hvis en chekk som ved utgivelsen var ufullstendig, er blitt utfylt i strid med truffen avtale, kan denne omstendighet ikke gjøres gjeldende mot chekkinnehaveren medmindre han, da han erhvervet chekken, var i ond tro eller utviste grov uaktsomhet.

KAPITEL II.

Om overdragelse av chekken.

§ 14.

En chekk som lyder på betaling til bestemt person med eller uten uttrykkelig tilføielse av at den er til ordre, kan ved endossement overdras til en annen (endossatar).

En chekk som er betalbar til en bestemt person med tilføielsen «ikke til ordre» eller tilsvarende uttrykk, kan alene overdras i den form og med de virkninger som gjelder for almindelig overdragelse av fordring.

Check må överlåtas även till utställaren eller till tidigare överlåtare eller till någon, som å checken tecknat borgen. Sådan innehavare äge ånyo överlåta checken.

15 §.

Överlåtelse skall vara ovillkorlig. Villkor, varav dess giltighet gjorts beroende, vare utan verkan.

Överlåtelse, som avser en del av checksumman, vare ogill.

Överlåtelse, som tecknas av trassatbanken, vare jämväl ogill.

Överlåtelse till innehavaren gälle såsom överlåtelse in blanco.

Överlåtelse till trassatbanken gälle blott såsom kvitto, utan så är att banken har flera kontor och överlåtelsen skett till annat kontor än det, å vilket checken dragits.

16 §.

Överlåtelse skall tecknas å själva checken eller å ett därvid häftat blad (allonge). Den skall undertecknas av överlåtaren.

Överlåtelse vare giltig, även om däri ej är nämnt, till vem checken överlåtes, eller överlåtaren allenast tecknat sitt namn (indossament in blanco). I sistnämnda fall skall överlåtelsen, för att gälla, vara tecknad å checkens baksida eller på vidhäftat blad.

17 §.

Genom överlåtelse varda alla av checken härflytande rättigheter överflyttade.

Om överlåtelse tecknats in blanco, äge checkinnehavaren:

1) ifylla den med sitt eller annans namn;

2) teckna ny överlåtelse, in blanco eller till annan person; eller

En Check kan endosseres ogsaa til Trassenten, til en Endossent eller til en Avalist. Disse kan endossere Checken videre.

§ 15.

Endossementet skal være ubetinget. Enhver Betingelse, hvoraf det gøres afhængigt, anses som uskrevet.

Endossement for en Del af Checksummen er ugyldigt.

Endossement fra Trassatbanken er ligeledes ugyldigt.

Endossement til Ihændehaveren anses som Blankoendossement.

Endossement til Trassatbanken gælder udelukkende som Kvittering undtagen i det Tilfælde, hvor denne har flere Forretningsafdelinger, og Endossementet er sket til en anden Forretningsafdeling end den, paa hvilken Checken er trukket.

§ 16.

Endossementet skal skrives paa Checken eller paa et Blad, som er hæftet til denne (Allonge). Det skal underskrives af Endossenten.

Endossementet er gyldigt, selv om der ikke deri er angivet, til hvem Checken overdrages, eller Endossenten kun har tegnet sit Navn (Blankoendossement). I sidstnævnte Tilfælde maa Endossementet for at være gyldigt skrives paa Bagsiden af Checken eller paa en Allonge.

§ 17.

Ved Endossement overføres alle Rettigheder efter Checken.

Hvis Endossementet er et Blankoendossement, kan Checkindehaveren:

1) udfylde det enten med sit eget eller med en andens Navn;

2) endossere Checken paany in blanco eller til en anden Person; eller

En chekk kan endosseres også til trassenten, til en endossent eller til en avalist. Disse kan endossere chekken videre.

§ 15.

Endossementet skal være ubetinget. Er det gjort avhengig av en betingelse, anses denne som uskrevet.

Endossement for en del av chekksummen er ugyldig.

Endossement fra trassatbanken er likeledes ugyldig.

Endossement til ihendehaveren anses som blankoendossement.

Endossement til trassatbanken gjelder bare som kvittering, undtagen i de tilfelle hvor trassatbanken har flere kontorer, og hvor chekken er endossert til et annet kontor enn det som den er trukket på.

§ 16.

Endossement skal skrives på chekken eller på et blad som er heftet til denne (allonge). Det skal underskrives av endossenten.

Endossementet er gyldig selv om det ikke angir hvem chekken overdras til, eller om endossenten bare har tegnet sitt navn (blankoendossement). I det sistnevnte tilfelle må endossementet for å være gyldig skrives på chekkens bakside eller på en allonge.

§ 17.

Ved endossement overføres alle rettigheter efter chekken.

Hvis endossementet er et blankoendossement, kan chekkinnehaveren

1. utfylle det enten med sitt eget eller med en annens navn,

2. endossere chekken pånу *in blanco* eller til en annen person, eller

3) överlåta checken till annan person utan att ifylla överlåtelsen eller teckna ny överlåtelse.

18 §.

Den, som å check tecknat överlåtelse, vare, såvitt han ej gjort särskilt förbehåll, ansvarig för checkens betalning.

Han äge förbjuda, att checken ånyo överlåtes; gör han det, vare fri från ansvarigheten emot dem, till vilka överlåtelse därefter sker.

19 §.

Har någon i händer en check, som enligt 14 § första stycket gäller till order, skall han anses som rätt innehavare av checken, så framt han styrker sin rätt till denna genom en oavbruten följd av överlåtelser, även om den sista är in blanco. Utstrukna överlåtelser varde härvid betraktade såsom ej förefintliga. Följer å en överlåtelse in blanco annan överlåtelse, skall den, som undertecknat den senare, anses hava förvärvat checken genom överlåtelsen in blanco.

20 §.

Har överlåtelse tecknats å check, som lyder på betalning till innehavaren, svare den, som tecknat överlåtelsen, enligt vad nedan stadgas angående återgångstalan, men checken gälle, oavsett överlåtelsen, såsom betalbar till innehavaren.

21 §.

Har check för någon förkommit, på vad sätt det vara må; är checken ställd till innehavaren eller styrker den, som fått checken i händer, sin rätt på sätt i 19 § sägs, vare han ej pliktig att lämna checken ifrån sig, med mindre han vid dess förvärvande var i ond tro eller förfor med grov vårdslöshet.

3) give Checken videre til en Trediemand uden at udfylde Blancoendossementet eller endossere Checken.

§ 18.

Endossenten indestaar for Checkens Betaling, medmindre han har taget særligt Forbehold.

Han kan forbyde, at Checken endosseres paany; i saa Fald er han fritaget for Ansvaret overfor dem, til hvem Checken derefter bliver endosseret.

§ 19.

Ihændehaveren af en saadan Check, som omhandles i § 14, 1. Stykke, anses som retmæssig Checkindehaver, saafremt han godtgør sin Ret ved en uafbrudt Række af Endossementer, selv om det sidste Endossement er et Blankoendossement. Udstrøgne Endossementer anses i denne Forbindelse som uskrevne. Naar der efter et Blankoendossement følger et andet Endossement, antages den, der har undertegnet dette, at have erhvervet Checken ved Blankoendossementet.

§ 20.

Tegner nogen Endossement paa en Check, der lyder paa Betaling til Ihændehaveren, er den, som har tegnet Endossement, ansvarlig efter de om Regres gældende Regler, men Checken vedbliver at være betalbar til Ihændehaveren.

§ 21.

Hvis en Check, ligegyldigt paa hvilken Maade, er kommet bort fra dens Besidder, er den, der har faaet Checken i Hænde ikke pligtig at udlevere den, saafremt han godtgør sin Ret til den paa den i § 19 foreskrevne Maade, eller det er en Check, der ly-

3. gi chekken videre til en tredjemann uten å utfylle blankoendossementet eller endossere chekken.

§ 18.

Endossenten innestår for chekkens betaling, medmindre han har tatt særlig forbehold.

Han kan forby at den endosseres på nytt; i så fall er han fri for ansvaret overfor dem som chekken derefter blir endossert til.

§ 19.

Innehaveren av en endossabel chekk anses som rettmessig chekkinnehaver når han godtgjør sin rett ved en ubrudt rekke av endossementer, selv om det siste endossement er *in blanco*. Utstrøkne endossementer anses i denne forbindelse som uskrevne. Når der efter et blankoendossement følger et annet endossement, antas den som har undertegnet dette, å ha erhvervet chekken ved blankoendossementet.

§ 20.

Tegnes endossement på en chekk som lyder på betaling til ihendehaveren, blir endossenten ansvarlig efter de om regress gjeldende regler, men chekken vedblir å være betalbar til ihendehaveren.

§ 21.

Hvis en chekk, likegyldig på hvilken måte, er kommet bort fra besidderen, er den som har fått chekken i hende, ikke pliktig til å utlevere den, såfremt chekken lyder på betaling til ihendehaveren eller innehaveren godtgjør sin rett til den på den i § 19

22 §.

Den, mot vilken talan på grund av check göres gällande, äge ej mot innehavaren framställa invändningar, som grundas på den förres särskilda förhållande till utställaren eller till föregående checkinnehavare, med mindre innehavaren vid checkens förvärvande uppsåtligen handlat till gäldenärens förfång.

23 §.

Innehåller överlåtelse orden »valuta till indrivning», »till inkasso» eller annat uttryck, som angiver, att överlåtelsen endast innefattar ett uppdrag (prokuraindossament), äge innehavaren av checken att göra gällande alla av denna härflytande rättigheter men icke att överlåta den annorledes än medelst ny prokuraöverlåtelse.

Checkgäldenär äge, i fall som nu sagts, ej mot checkinnehavaren framställa andra invändningar än dem han kunnat göra gällande mot överlåtaren.

Uppdrag, som innefattas i prokuraöverlåtelse, vare ej förfallet, om överlåtaren dör eller förlorar förmågan att med laga verkan företaga rättshandling.

24 §.

Överlåtelse, som tecknas efter det protest eller därmed likställt bestyrkande ägt rum eller efter utgången av den för checkens uppvisande till betalning bestämda tid, äge ej annan verkan än som i allmänhet följer av fordrans överlåtande.

Finnes å checken överlåtelse, som ej är dagtecknad, skall den, såframt ej annat styrkes, anses hava tillkommit, innan protest eller därmed likställt bestyrkande ägt rum eller tiden för checkens uppvisande gått till ända.

der paa Betaling til Ihændehaveren, naar han ikke ved Erhvervelsen var i ond Tro eller udviste grov Uagtsomhed.

§ 22.

Den, der sagsøges efter en Check, kan ikke mod Checkindehaveren fremsætte Indsigelser grundede paa hans særlige Forhold til Trassenten eller til de tidligere Checkindehavere, medmindre Indehaveren ved Erhvervelsen af Checken forsætlig har handlet til Skade for Skyldneren.

§ 23.

Indeholder Endossementet Bemærkningerne »Valuta til Indfordring«, »til Inkasso«, eller nogen anden Bemærkning, hvori der alene ligger en Fuldmagt (Prokuraendossement), kan Checkindehaveren udøve alle Rettigheder efter Checken, men ikke endossere den uden ved Prokuraendossement.

Checkskyldnerne kan i saa Fald overfor Checkindehaveren kun paaberaabe sig de Indsigelser, som vilde kunne fremsættes mod Endossenten.

Den Fuldmagt, der indeholdes i et Prokuraendossement, bortfalder ikke, selv om Fuldmagtsgiveren dør eller mister Evnen til at forpligte sig.

§ 24.

Endossement, der tegnes efter Protesten, jfr. § 40, sidste Stykke, eller efter Forevisningsfristens Udløb, har alene Virkning som almindelig Overdragelse af Fordring.

Medmindre det modsatte, bevises, anses et udateret Endossement som tegnet før Protesten eller før Udløbet af den i foregaaende Stykke omhandlede Frist.

angitte måte, medmindre han ved erhvervelsen var i ond tro eller utviste grov uaktsomhet.

§ 22.

Den som saksøkes efter en chekk, kan ikke mot chekkinnehaveren gjøre gjeldende innsigelser, som grunnes på hans særlige forhold til trassenten eller tidligere chekkinnehavere, medmindre chekkinnehaveren, da han erhvervet chekken, handlet forsettlig til skade for skyldneren.

§ 23.

Inneholder endossementet anførslen «valuta til innfordring», «til inkasso», eller nogen annen anførsel, hvori der bare ligger en fullmakt (prokuraendossement), kan chekkinnehaveren utøve alle rettigheter efter chekken, men ikke endossere den uten ved prokuraendossement.

Chekkskyldnerne kan i så fall overfor innehaveren bare påberope de innsigelser, som vilde kunne fremsettes mot endossenten.

Den fullmakt som inneholdes i et prokuraendossement, ophører ikke selv om opdragsgiveren dør eller mister evnen til å forplikte sig.

§ 24.

Tegnes endossement først efter protest (jfr. § 40 siste ledd) eller efter forevisningsfristens utløp, har det bare virkning som en almindelig overdragelse av fordring.

Hvis ikke det motsatte bevises, anses et udatert endossement for å være tegnet før protesten og før utløpet av forevisningsfristen.

3 kap.

Om bekräftande av check.

25 §.

Har trassatbank försett check med undertecknad påskrift, som giver anledning till antagande, att checken kommer att av banken betalas (»bekräftas», »certifieras», »noteras», »viseras» eller dylikt), eller har banken anbragt sin blotta firmateckning å checkens framsida, och varder checken uppvisad till betalning inom tid, som är stadgad i 29 §, vare banken pliktig att infria checken.

Tecknas av trassatbanken påskrift, som innefattar förpliktelse att även efter utgången av den i 29 § stadgade tid infria checken, vare verkan av påskriften dock ej annan än i första stycket sägs.

Infrias ej checken, äge innehavaren, jämväl där han är utställare, att på grund av checken omedelbart av trassatbanken kräva att utbekomma allt, som skall gäldas jämlikt 45 och 46 §§.

4 kap.

Om checkborgen (aval).

26 §.

För betalning av checksumman eller en del därav må säkerhet ställas medelst checkborgen (aval). Sådan borgen må lämnas såväl av checkgäldenär som av tredje man, dock icke av trassatbanken.

Checkborgen skall tecknas å checken eller ett därvid häftat blad. Sådan borgen uttryckes genom orden »såsom aval» eller annat motsvarande uttryck; den skall undertecknas av borgesmannen. Checkborgen må även lämnas medelst borgesmannens blotta namnteckning å checkens framsida, dock icke av utställaren. Checkborgen skall utvisa, för vem den ingåtts. I brist på uppgift härom skall den anses ingången för utställaren.

KAPITEL III.

Om bekræftede Checks.

§ 25.

Har Trassatbanken givet Checken en underskrevet Paategning, som kan forstaas saaledes, at Checken vil blive betalt (bekræftes, certifieres, noteres, viseres eller lignende) eller har den anbragt sin Underskrift paa Checkens Forside, er den forpligtet til at indfri Checken, hvis denne forevises til Betaling inden Udløbet af den i § 29 fastsatte Frist. En Paategning, hvorved Trassatbanken paatager sig en videregaaende Betalingspligt, er forsaavidt uden Retsvirkning.

Indfrier Trassatbanken ikke Checken ved Forevisningen har Checkindehaveren, selv om det er Trassenten, et umiddelbart Krav mod den paa alt, som kan fordres efter §§ 45 og 46.

KAPITEL IV.

Om Checkborgen (Aval).

§ 26.

En Checks Betaling kan sikres ved Aval for hele Checksummen eller for en Del af denne. Aval kan tegnes saavel af en Checkskyldner som af en Trediemand, dog ikke af Trassatbanken. Aval tegnes paa Checken eller paa en Allonge og den udtrykkes ved Ordene »som Aval« eller ved et andet tilsvarende Udtryk; den undertegnes af den, der gaar i Borgen (Avalist). Den blotte Navntegning paa Checkens Forside anses som Aval, medmindre Navntegningen hidrører fra Trassenten.

Aval skal angive for hvem den indgaas. I Mangel af saadan Angivelse anses den indgaaet for Trassenten.

KAPITEL III.

Om bekreftede chekker.

§ 25.

Har trassatbanken gitt chekken en underskrevet påtegning som kan forstås således at chekken vil bli betalt («bekreftes», «certifiseres», «noteres», «viseres» e. l.), eller har den anbragt sin underskrift på chekkens forside, er den forpliktet til å innfri chekken hvis denne forevises til betaling innen utløpet av den i § 29 fastsatte frist. En påtegning hvorved trassatbanken påtar sig en videregående betalingsplikt, er forsåvidt uten rettsvirkning.

Innfrir trassatbanken ikke chekken ved forevisningen, har chekkinnehaveren, selv om det er trassenten, et umiddelbart krav mot den på alt som kan fordres efter §§ 45 og 46.

KAPITEL IV.

Om chekkborgen (aval).

§ 26.

Betalingen av en chekk kan sikres ved aval for hele chekksummen eller for en del av den. Aval kan tegnes såvel av en chekkskyldner som av en tredjemann, dog ikke av trassatbanken.

Aval tegnes på chekken eller på en allonge, og uttrykkes ved ordene «som aval» eller et tilsvarende uttrykk; den undertegnes av den som går i borgen (avalisten). Den blotte navnetegning på chekkens forside anses som aval medmindre det er trassenten som har tegnet sitt navn.

Aval skal angi for hvem den tegnes. I mangel av sådan angivelse anses den tegnet for trassenten.

27 §.

Den, som tecknat checkborgen, svare lika med den, för vilken borgen ingåtts.

Hans utfästelse gälle, ändå att den förbindelse, för vilken han gått i borgen, är ogiltig, dock ej där ogiltigheten härrör av brist i formen.

Har checkborgesman infriat check, inträde han i den rätt checken medför mot den, för vilken borgen ingåtts, ävensom mot dem, som på grund av checken äro ansvariga i förhållande till denne.

5 kap.

Om uppvisande och betalning av check.

28 §.

Check vare betalbar vid uppvisandet. Varje häremot stridande bestämmelse är ogill.

Check, som uppvisas till betalning före den dag, då den angives vara utställd, vare betalbar å uppvisningsdagen.

29 §.

Check skall uppvisas till betalning inom tjugu dagar eller, om checken är utställd i något utom Europa beläget land, som ej gränsar till Medelhavet, inom sjuttio dagar.

Tid, som i första stycket sägs, skall räknas från den dag, som i checken är angiven såsom utställningsdag.

§ 27.

Avalisten er forpligtet paa samme Maade som den, for hvem han er gaaet i Borgen.

Hans Forpligtelse er gyldig, selv om den Forpligtelse, som han er gaaet i Borgen for, maatte være ugyldig, dog ikke hvis Ugyldigheden skyldes en Formfejl.

Naar han betaler Checken, erhverver han alle Rettigheder efter Checken mod den, som han er gaaet i Borgen for, og mod dem, der efter Checken er ansvarlige overfor denne.

KAPITEL V.

Om Checkens Forevisning og Betaling.

§ 28.

En Check skal betales ved Forevisning. Enhver Bestemmelse, der strider herimod, anses som uskrevet.

Selv om en Check forevises til Betaling førend den paa samme angivne Udstedelsesdag, er den betalbar ved Forevisningen.

§ 29.

En Check, der er udstedt og betalbar her i Riget, skal forevises til Betaling indenfor en Frist af tyve Dage.

En Check, der er udstedt i et andet europæisk Land, eller i et Land, som grænser til Middelhavet, skal forevises til Betaling inden 20 Dage, og en Check, som er udstedt i en anden Verdensdel, inden 70 Dage efter Udstedelsesdagen.

Udgangspunktet ved Beregningen af ovennævnte Frister er den paa Checken anførte Udstedelsesdag.

§ 27.

Avalisten er forpliktet på samme måte som den for hvem han er gått i borgen.

Hans forpliktelse er gyldig, selv om den forpliktelse som han er gått i borgen for, skulde være ugyldig av nogen annen grunn enn formfeil.

Når en avalist betaler chekken, erhverver han alle rettigheter efter chekken mot den som han er gått i borgen for, og mot dem som efter chekken er ansvarlige overfor denne.

KAPITEL V.

Om chekkens forevisning og betaling.

§ 28.

En chekk skal betales ved forevisningen. Enhver motsatt bestemmelse anses som uskrevet.

Selv om en chekk forevises til betaling før den i chekken angitte utstedelsesdag, er den betalbar ved forevisningen.

§ 29.

En chekk skal forevises til betaling innen 20 dager, hvis den er utstedt i Europa eller i et land som grenser til Middelhavet, og ellers innen 70 dager.

Utgangspunktet for beregningen av forannevnte frister er den dag som i chekken er angitt som utstedelsesdag.

30 §.

Har check dragits mellan två orter med olika tidräkning, skall vid uppvisningstidens bestämmande checken anses utställd den dag, som enligt betalningsortens tidräkning motsvarar utställningsdagen.

31 §.

Inlämnas check å avräkningskontor (clearing house), gälle det såsom uppvisande till betalning.

32 §.

Har utställaren meddelat banken, att han återkallar checken, är banken icke, med mindre annat följer av 25 §, berättigad att erlägga betalning.

Banken äge även efter uppvisningstidens utgång infria checken, så länge den ej blivit återkallad.

Om straff för den, som före uppvisningstidens utgång utan giltigt skäl till checkinnehavarens förfång återkallar check eller förfogar över täckningen, stadgas i strafflagen.

33 §.

Dör utställare av check, eller förlorar han förmågan att med laga verkan företaga rättshandling, inverkar detta ej å checkens giltighet.

34 §.

Då check infrias, varde, där trassatbanken det äskar, checken utlämnad till banken med däråa av innehavaren tecknat kvitto.

Checkinnehavare må ej vägra att mottaga betalning, som täcker allenast en del av checksumman.

Sker sådan betalning, skall, om trassatbanken det begär, anteckning därom göras å checken och särskilt kvitto lämnas.

35 §.

Vid infriande av check, som enligt 14 § första stycket gäller till order, vare trassatbanken pliktig att förvissa sig om att överlåtelserna utgöra en behö-

§ 30.

Naar en Check er trukket mellem to Steder med forskellig Tidsregning, omregnes Udstedelsesdagen til den tilsvarende Dag efter Betalingsstedets Tidsregning.

§ 31.

Indlevering til et Checkclearingskontor anses som Forevisning til Betaling. Som Checkclearingskontorer anses de af Ministeriet for Handel og Industri som saadanne anerkendte Institutter.

§ 32.

Har Trassenten meddelt Trassatbanken, at han tilbagekalder Checken, er Banken ikke, hvis ikke andet følger af § 25, berettiget til at indfri Checken.

Naar Checken ikke er tilbagekaldt, kan Trassatbanken indløse selv efter Forevisningsfristens Udløb.

§ 33.

Dør Trassenten eller mister han Evnen til at forpligte sig, efter at Checken er udstedt, berører dette ikke Checkens Gyldighed.

§ 34.

Naar Trassatbanken betaler en Check, kan den kræve den udleveret med paategnet Kvittering af Checkindehaveren.

Checkindehaveren kan ikke nægte at modtage delvis Betaling.

I Tilfælde af delvis Betaling kan Trassatbanken kræve, at der om denne Betaling gøres Paategning paa Checken, og at der gives den en særskilt Kvittering.

§ 35.

Naar Trassatbanken betaler en saadan Check, som omhandles i § 14, 1.

§ 30.

Når en chekk er trukket mellem to steder som har forskjellig kalender, blir utstedelsesdagen å omregne til den tilsvarende dag efter betalingsstedets kalender.

§ 31.

Innlevering til et avregningskontor (clearing-house) likestilles med forevisning til betaling.

§ 32.

Har trassenten meddelt trassatbanken at han tilbakekaller chekken, er banken ikke berettiget til å innfri den, hvis ikke noget annet følger av § 25.

Når chekken ikke er tilbakekalt, kan banken innfri den også efter forevisningsfristens utløp.

§ 33.

Hvis utstederen av en chekk efter utstedelsen dør eller mister evnen til å forplikte sig, er dette uten innflytelse på chekkens rettsvirkning.

§ 34.

Når trassatbanken betaler chekken, kan den kreve den utlevert med påtegnet kvittering fra chekkinnehaveren.

Chekkinnehaveren kan ikke nekte å ta imot delvis betaling.

I tilfelle av delvis betaling kan trassatbanken kreve at chekken får påtegning om betalingen; dessuten kan den kreve særskilt kvittering.

§ 35.

Når trassatbanken betaler en endossabel chekk, er den pliktig til å for-

gen sammanhängande följd, men ej att pröva äktheten av överlåtarnas underskrifter.

36 §.

Är check ställd att betalas i myntslag, som icke är gångbart å betalningsorten, må, intill uppvisningstidens utgång, betalning i stället erläggas i landets mynt efter värdet å betalningsdagen. Erlägges ej betalning vid checkens uppvisande, äge innehavaren kräva, att den erlägges i landets mynt, så ock bestämma, huruvida värdet därvid skall beräknas efter uppvisningsdagens eller betalningsdagens kurs.

Vid beräkning av främmande myntslags värde skola de å betalningsorten gällande handelsbruk iakttagas, med mindre utställaren föreskrivit, att checksumman skall beräknas efter en i checken angiven kurs.

Förestående regler äge ej tillämpning, där utställaren föreskrivit betalning i visst främmande myntslag (förbehåll om effektiv betalning i främmande mynt).

Är checksumman angiven i myntslag, som har enahanda benämning men olika värde i det land, där checken utställts, och det, där den skall betalas, skall det å betalningsorten gällande myntslag antagas vara avsett.

6 kap.

Om korsad check.

37 §.

Utställare eller innehavare av check må korsa densamma med den verkan, som nedan i 38 § sägs.

Stykke, er den forpligtet til at forvisse sig om, at Endossementerne udgør en behørig sammenhængende Række, men ikke om Ægtheden af Endossenternes Underskrifter.

§ 36.

Naar en Check lyder paa Betaling i en Møntsort, der ikke er gangbar paa Betalingsstedet, kan Beløbet indtil Forevisningsfristens Udløb betales i Landets Mønt efter Værdien paa Betalingsdagen. Sker Betaling ikke ved Forevisningen, kan Checkindehaveren, hvis han ønsker det, kræve Beløbet betalt i Landets Mønt enten efter Forevisningsdagens eller efter Betalingsdagens Kurs.

Ved Beregningen af den fremmede Møntsorts Værdi skal Handelsbrug paa Betalingsstedet iagttages, hvis ikke Trassenten har foreskrevet, at Checksummen skal betales efter en i Checken fastsat Kurs.

Foranstaaende Bestemmelser kommer ikke til Anvendelse i de Tifælde, hvor Trassenten har foreskrevet, at Betalingen skal erlægges i en bestemt angiven Møntsort (Forbehold om effektiv Betaling i fremmed Mønt).

Er Checksummen angivet i en Møntsort, der har den samma Benævnelse, men en forskellig Værdi i det Land, hvor Checken er udstedt, og det Land, hvor den skal betales, er Formodningen for, at det er Betalingsstedets Mønt, som er ment.

KAPITEL VI.

Om krydsede Checks.

§ 37.

Trassenten eller Indehaveren af en Check kan krydse den med de i § 38 angivne Virkninger.

visse sig om at endossementene utgjør en behørig sammenhengende rekke, men ikke om ektheten av endossentenes underskrifter.

§ 36.

Når en chekk lyder på betaling i en myntsort som ikke er gangbar på betalingsstedet, kan beløpet inntil forevisningsfristens utløp betales i landets mynt efter sin verdi på betalingsdagen. Betales chekken ikke ved forevisningen, kan chekkinnehaveren hvis han ønsker det, kreve beløpet betalt i landets mynt enten efter forevisningsdagens kurs eller efter betalingsdagens.

Ved beregningen av den fremmede mynts verdi skal handelsbruken på betalingsstedet følges, hvis ikke trassenten har foreskrevet at beløpet skal betales efter en i chekken fastsatt kurs.

Foranstående regler kommer ikke til anvendelse i de tilfelle hvor trassenten har fastsatt at betalingen skal erlegges i en bestemt angitt myntsort (bestemmelse om effektiv betaling i fremmed mynt).

Er chekksummen angitt i en myntsort som har samme benevnelse, men en forskjellig verdi, i det land hvor chekken er utstedt, og det land hvor den skal betales, er formodningen for at det er betalingsstedets mynt som er ment.

KAPITEL VI.

Om kryssede chekker.

§ 37.

Trassenten eller innehaveren av en chekk kan krysse den, med de i følgende paragraf angitte virkninger.

Korsning verkställes genom anbringande av två jämnlöpande streck å checkens framsida.

Korsning kan vara allmän eller särskild. Korsningen är allmän, då den består av allenast de två strecken, eller då mellan dessa ordet »bank» eller motsvarande uttryck anbragts; den är särskild, då namnet å en bank utsatts mellan strecken.

Allmän korsning må ändras till särskild korsning men särskild korsning icke till allmän.

Utstrykes korsningen eller namnet å banken, vare det ogillt.

38 §.

Check med allmän korsning må trassatbanken betala allenast till bank eller till kund hos trassatbanken.

Check med särskild korsning må trassatbanken betala allenast till den namngivna banken eller, om denna är trassatbanken själv, till en av sina kunder. Den namngivna banken må dock inkassera checken genom en annan bank.

Bank må endast av kund eller av annan bank förvärva korsad check och må ej för andra än de nu nämnda inkassera sådan check.

Check med flera särskilda korsningar må ej av trassatbanken infrias, med mindre fråga är om två dylika korsningar och den ena avser inkassering genom avräkningskontor.

Bank, som åsidosätter vad i denna paragraf är stadgat, svare för skadan, dock icke utöver checksumman.

Krydsningen sker ved at paaføre Checkens Forside to parallelle Streger.

Krydsningen kan være generel eller speciel. Krydsningen er generel, hvis den kun bestaar af de to Streger, eller der imellem disse anføres Betegnelsen »til Bank« eller et tilsvarende Udtryk; den er speciel, hvis Navnet paa en Bank anføres imellem de to Streger.

En generel Krydsning kan ændres til speciel Krydsning, men en speciel Krydsning kan ikke ændres til generel.

Udstrygning af Krydsning eller den angivne Banks Navn er uden Retsvirkning.

§ 38.

En generelt krydset Check maa Trassatbanken kun betale til en anden Bank eller til en af sine Kunder.

En specielt krydset Check maa Trassatbanken kun betale til den angivne Bank, eller, hvis dette er Trassatbanken selv, til en af sine Kunder. Dog kan den Bank, til hvilken Checken er krydset, inkassere Checken gennem en anden Bank.

En Bank maa kun erhverve en krydset Check fra en af sine Kunder eller fra en anden Bank. Den maa ikke inkassere en saadan Check for andre end de nævnte.

En Check, paa hvilken findes paaført flere specielle Krydsninger, maa Trassatbanken ikke indløse. Dette gælder dog ikke, hvor der er to specielle Krydsninger, hvoraf den ene er til Inkasso ved et Checkclearingskontor.

Den Bank, der ikke overholder de ovenfor angivne Forskrifter, er ansvarlig for den deraf opstaaede Skade, dog ikke udover Checkens Beløb.

Kryssingen foregår ved at der anbringes to parallelle streker på chekkens forside.

Kryssingen kan være almindelig eller spesiell. Kryssingen er almindelig hvis den bare består av de to streker eller der mellem disse er anbragt ordene «til bank» eller lignende uttrykk; den er spesiell hvis navnet på en bank er angitt mellem strekene.

En almindelig kryssing kan endres til spesiell kryssing, men en spesiell kryssing kan ikke endres til almindelig kryssing.

Utstrykning av en kryssing eller av den angitte banks navn er uten rettsvirkning.

§ 38.

En almindelig krysset chekk skal trassatbanken bare betale til en annen bank eller til en av sine kunder.

En spesielt krysset chekk skal trassatbanken bare betale til den angitte bank, eller hvis dette er trassatbanken selv, til en av sine kunder. Den angitte bank kan innkassere chekken gjennem en annen bank.

En bank skal ikke erhverve en krysset chekk fra andre enn en av sine kunder eller fra en annen bank. Den skal heller ikke innkassere en sådan chekk for andre enn de her nevnte.

En chekk på hvilken der er tegnet flere spesielle kryssinger, skal trassatbanken ikke betale. Dette gjelder dog ikke hvor der er to spesielle kryssinger, hvorav den ene er til inkasso gjennem et avregningskontor.

Den bank som tilsidesetter ovenstående bestemmelser, er ansvarlig for den skade som voldes, dog ikke utover chekkens beløp.

39 §.

Där check, som är utställd utom riket, är tvärs över framsidan försedd med påteckningen »blott till avräkning» eller motsvarande uttryck, skall vad om korsad check är stadgat äga tillämpning.

7 kap.

Om återgångstalan (regress) för bristande betalning.

40 §.

Varder check, som i rätt tid uppvisats, ej infriad, äge innehavaren väcka återgångskrav mot överlåtare, utställaren och andra checkgäldenärer, sedan betalningens uteblivande styrkts:

1) genom en av offentlig myndighet upprättad handling (protest);

2) genom en av trassatbanken å checken tecknad, daterad förklaring, vari dagen för uppvisandet angives; eller

3) genom en av ett avräkningskontor avgiven, daterad förklaring, som utvisar, att checken dit inlämnats i rätt tid men icke infriats.

41 §.

Protest eller därmed likställt bestyrkande skall verkställas före uppvisningstidens utgång.

Om uppvisandet ägt rum å uppvisningstidens sista dag, må protest eller därmed likställt bestyrkande äga rum påföljande söckendag.

42 §.

Har betalning uteblivit, åligger det checkinnehavaren att härom giva den, som senast tecknat överlåtelse å checken, så ock utställaren, underrättelse senast fjärde söckendagen från det protest eller därmed likställt bestyrkande

§ 39.

Hvis en Check, som er udstedt i Udlandet, tværsover Forsiden bærer Paategningen: »kun til Afregning« (»nur zur Verrechnung«) eller tilsvarende Udtryk, anses den som en krydset Check.

KAPITEL VII.

Om Regres for manglende Betaling.

§ 40.

Indehaveren af en Check kan iværksætte Regres imod Endossenterne, Trassenten og de andre Checkskyldnere, saafremt Checken ved rettidig Forevisning ikke betales, og saafremt Nægtelsen af Betaling er godtgjort:

1) enten ved en offentlig Akt (Protest);

2) eller ved en af Trassatbanken dateret Erklæring paa Checken med Angivelse af Forevisningsdagen;

3) eller ved en dateret Erklæring fra et Checkclearingskontor angivende, at Checken er indleveret i rette Tid og ikke er blevet betalt.

Udtrykket »Protest« betegner i denne Lov ogsaa de under Nr. 2 og 3 nevnte Erklæringer, hvis ikke andet er sagt.

§ 41.

Protest skal optages inden Udløbet af Forevisningsfristen.

Saafremt Forevisning finder Sted paa Forevisningsfristens sidste Dag, kan Protesten optages den følgende Søgnedag.

§ 42.

Checkindehaveren skal give sidste Endossent og Trassenten Meddelelse om den manglende Betaling inden 4

§ 39.

Hvis en chekk som er utstedt i utlandet, tvers over forsiden bærer påtegning «bare til avregning» («nur zur Verrechnung») eller tilsvarende uttrykk, anses den som en krysset chekk.

KAPITEL VII.

Om regress på grunn av manglende betaling.

§ 40.

Hvis en chekk ikke blir betalt, skjønt den forevises i rette tid, kan chekkinnehaveren søke regress hos endossentene, trassenten og de øvrige forpliktede, efterat betalingsnektelsen er godtgjort:

1. enten ved offentlig bevidnelse (protest);

2. eller ved trassatbankens daterte erklæring på chekken, med angivelse av forevisningsdagen;

3. eller ved en datert erklæring fra et avregningskontor om at chekken er innlevert i rette tid og ikke er blitt betalt.

Uttrykket protest betegner i denne lov også de under 2 og 3 nevnte erklæringer, hvis ikke annet er sagt.

§ 41.

Protest skal foretas innen utløpet av forevisningsfristen.

Har forevisningen funnet sted på fristens siste dag, kan protesten foretas den derpå følgende virkedag.

§ 42.

Chekkinnehaveren skal gi den siste endossent og trassenten meddelelse om den manglende betaling innen fire vir-

ägde rum eller, där förbehåll gjorts om återgång utan kostnad, från uppvisningsdagen. Varje överlåtare, som mottagit sådan underrättelse, skall sist andra söckendagen därefter om förhållandet lämna meddelande till den, som näst före honom tecknat överlåtelse å checken, med uppgift å namn och adresser å dem, som lämnat föregående underrättelser, och så vidare, till dess meddelandet nått utställaren. Tiden av två söckendagar räknas från mottagandet av den föregående underrättelsen.

Då, på sätt i nästföregående stycke stadgas, underrättelse givits checkgäldenär, skall inom samma tid enahanda underrättelse meddelas den, som må hava för honom ingått checkborgen.

I händelse överlåtare icke utsatt sin adress eller denna är oläslig, skall skyldigheten att lämna underrättelse anses fullgjord, om den lämnas den överlåtare, som närmast föregår honom.

Den, som är pliktig att meddela underrättelse, varom nu sagts, äge lämna den på vad sätt som helst, jämväl medelst blotta översändandet av checken.

Det åligger honom att styrka, att underrättelsen lämnats inom den föreskrivna tiden. Denna skall anses iakttagen, om före dess utgång brev innehållande underrättelsen avlämnats till posten.

Försummelse att giva underrättelse inom ovan nämnd tid medföre ej förlust av återgångskrav, men väl ansvarighet för den skada, som kan hava förorsakats av försummelsen. Ej må dock i ty fall skadestånd sättas högre än till checksumman.

Søgnedage efter Dagen for Protesten eller, hvis der er taget Forbehold om Regres uden Omkostninger, efter Forevisningsdagen. Enhver Endossent skal senest anden Søgnedag efter den Dag, paa hvilken han har modtaget saadan Meddelelse, underrette den nærmest foregaaende Endossent om den Meddelelse, han har modtaget, med Opgivelse af Navn og Adresse paa dem, som har givet de foregaaende Meddelelser, og saaledes videre lige til Trassenten. Ovennævnte Frister regnes fra Modtagelsen af den forudgaaende Meddelelse.

Naar Meddelelse i Overensstemmelse med Forskrifterne i foranstaaende Stykke er givet en Checkskyldner, skal tilsvarende Meddelelse indenfor samme Frist gives den, der har tegnet Aval for ham.

I Tilfælde af, at en Endossent ikke har angivet sin Adresse eller denne er ulæselig, er det tilstrækkeligt, at Meddelelsen gives til den Endossent, som staar nærmest foran ham paa Checken.

Den, der er pligtig at give Underretning, kan gøre det paa en hvilken som helst Maade, endogsaa ved blot at sende Checken tilbage.

Det paahviler ham at bevise, at han har givet Meddelelse inden Udløbet af den tilstaaede Frist. Fristen skal anses for overholdt, hvis et Brev, der indeholder Meddellelsen, er blevet indleveret til Postvesenet inden Fristens Udløb.

Den, der ikke giver Underretning inden den ovennævnte Frist, fortaber ikke sin Regresret, men er ansvarlig for den Skade, som maatte være forvoldt ved hans Forsømmelse; dog kan Skadeserstatningen ikke overstige Checkens Beløb.

kedager efter protestdagen eller, hvis der er tatt forbehold om regress uten omkostninger, efter forevisningsdagen. Enhver endossent skal, senest annen virkedag efter den dag da han har mottatt sådan meddelelse, underrette den nærmest foregående endossent om den meddelelse som han selv har mottatt, og oplyse navn og adresse på dem som har gitt de foregående meddelelser, og således videre idet man går tilbake like til trassenten. Ovennevnte frister regnes fra mottagelsen av den foregående meddelelse.

Når der overensstemmende med foregående ledd er gitt meddelelse til en chekkskyldner, skal tilsvarende meddelelse innen samme frist gis til dem som har tegnet aval for ham.

Har en endossent ikke angitt sin adresse, eller er denne uleselig, er det nok at meddelelsen gis den endossent som står nærmest foran ham på chekken.

Den som plikter å gi underretning, kan gjøre det på hvilken som helst måte, endog bare ved å sende chekken tilbake.

Det påhviler ham å bevise at han har gitt meddelelsen innen den foreskrevne frist. Fristen anses overholdt hvis et brev som inneholder meddelelsen, er innlevert til posten innen fristens utløp.

Den som ikke gir underretning innen den ovennevnte frist, taper ikke sin regressrett, men er i tilfelle ansvarlig for den skade som måtte være voldt ved hans forsømmelse; dog kan skadeserstatningen ikke overstige chekkens beløp.

43 §.

Utställare, överlåtare eller checkborgesman äge, genom att å checken insätta orden »retur utan kostnad», »utan protest» eller annat motsvarande uttryck och förse påteckningen med sin underskrift, fritaga checkinnehavaren från skyldigheten att för bevarande av sin rätt till återgångstalan upptaga protest eller ombesörja därmed likställt bestyrkande.

Sådant förbehåll fritage icke innehavaren från skyldighet vare sig att uppvisa checken inom föreskriven tid eller att giva underrättelse såsom i 42 § sägs. Den, som mot checkinnehavaren påstår, att föreskriven tid icke iakttagits, har att därom föra bevis.

Har förbehåll, som nu sagts, gjorts av utställaren, äge det verkan i avseende å alla checkgäldenärerna; är förbehållet gjort av överlåtare eller av checkborgesman, äge det ej verkan i fråga om annan än denne. Har, oaktat förbehåll från utställarens sida, innehavaren låtit verkställa protest eller därmed likställt bestyrkande, stånde han själv kostnaden. Är förbehåll gjort av överlåtare eller checkborgesman, må, där protest eller därmed likställt bestyrkande ändock ägt rum, talan om återgäldande av kostnaden härför göras gällande mot varje checkgäldenär.

44 §.

Checkgäldenärer vare i förhållande till innehavaren ansvariga, en för alla och alla för en.

Checkinnehavaren äge anställa talan mot vilken som helst av dem, antingen mot envar för sig eller mot flera gemensamt, utan att vara bunden vid den ordning, i vilken deras förpliktelser ingåtts.

Samma rätt tillkomme varje checkgäldenär, som infriat checken.

§ 43.

Bemærkningen »Regres uden Omkostninger«, »uden Protest« eller en anden tilsvarende Bemærkning paaført Dokumentet og underskrevet af Trassenten, en Endossent eller en Avalist fritager Checkindehaveren for at optage Protest som Betingelse for Regres.

Ved et saadant Forbehold bliver Checkindehaveren hverken fritaget for at forevise Checken inden den foreskrevne Frist eller for at give Underretning, som i § 42 foreskrevet. Beviset for, at Fristen ikke er overholdt, paahviler den, der vil paaberaabe sig det overfor Checkindehaveren.

Hvis Forbeholdet er indsat af Trassenten, har det Virkning overfor alle Checkskyldnere; hvis det er indsat af en Endossent eller en Avalist, har det kun Virkning overfor denne. Hvis Indehaveren af en Check tiltrods for et af Trassenten indsat Forbehold optager Protest, maa han selv bære Omkostningerne derved. Hvis Forbeholdet er indsat af en Endossent eller en Avalist, kan Omkostningerne ved Protesten, om saadan er foretaget, kræves erstattede hos enhver Checkskyldner.

§ 44.

Checkskyldner er en for alle og alle for en ansvarlige overfor Checkindehaveren.

Checkindehaveren har Ret til at rejse Krav mod enhver af disse Personer, særskilt eller i Fællesskab, uden at være bundet til at iagttage den Rækkefølge, hvori de har forpligtet sig.

Samme Ret tilkommer Trassenten, enhver Endossent eller Avalist, som har indfriet Checken.

§ 43.

Anførslen «uten omkostninger», «uten protest» eller tilsvarende anførsel, påført chekken og undertegnet av trassenten, en endossent eller en avalist, fritar chekkinnehaveren for å la foreta protest som betingelse for regress.

En sådan bestemmelse fritar ikke chekkinnehaveren for å forevise chekken innen de foreskrevne frister eller for å gi de i § 42 foreskrevne meddelelser. Beviset for at fristene ikke er overholdt, påhviler den som gjør det gjeldende overfor chekkinnehaveren.

Er bestemmelsen truffet av trassenten, har den virkning for alle chekkskyldnere; er den truffet av en endossent eller en avalist, har den bare virkning overfor denne. Hvis chekkinnehaveren lar foreta protest til tross for at trassenten har truffet en sådan bestemmelse, bærer han selv omkostningene. Er bestemmelsen truffet av en endossent eller en avalist, kan omkostningene ved protest, om sådan foretas, kreves erstattet hos enhver chekkskyldner.

§ 44.

Chekkskyldnere er ansvarlige en for alle og alle for en overfor chekkinnehaveren.

Chekkinnehaveren har rett til å reise krav mot enhver av dem, særskilt eller i fellesskap, uten å være bundet til den rekkefølge hvori de har forpliktet sig.

Samme rett tilkommer enhver chekkskyldner som har innfridd chekken.

Har talan anhängiggjorts mot en av checkgäldenärerna, utgöre den omständighet ej hinder för talans anställande mot annan checkgäldenär, ändå att han i ordningen följer efter den, mot vilken talan först gjordes gällande.

45 §.

Checkinnehavare äge rätt att av den, mot vilken han väcker återgångskrav, bekomma:

1) den ej erlagda checksumman;

2) ränta efter sex för hundra om året från uppvisningsdagen; samt

3) ersättning för kostnader för protest eller därmed likställt bestyrkande, utgifter för underrättelser, som avses i 42 §, ävensom andra kostnader.

46 §.

Den, som inlöst check, äge rätt att av dem, som i förhållande till honom svara för checken, bekomma:

1) hela det belopp han själv betalt;

2) ränta å detta belopp efter sex för hundra om året från den dag han erlagt betalningen; samt

3) ersättning för egna utgifter.

47 §.

Varje checkgäldenär, mot vilken återgångskrav är väckt eller kan göras gällande, äge, mot gäldande av återgångsfordringen, rätt att utbekomma checken jämte protesten eller det därmed likställda bestyrkandet och kvitterad räkning.

Överlåtare, som inlöst checken, äge utstryka sin egen och efterföljande överlåtelser.

48 §.

Kan uppvisande av check eller ock protest eller därmed likställt bestyrkande ej inom behörig tid äga rum på grund av lagbud, som utfärdats inom eller utom riket, eller annat oöverstigligt hinder (force majeure), varde tiden för sådan åtgärds företagande förlängd.

At der er anlagt Sag imod en af Checkskyldnerne, hindrer ikke, at der rejses Krav mod de andre, selv om de paa Checken er opført efter den, der først er blevet sagsøgt.

§ 45.

Checkindehaveren kan af den, mod hvem han iværksætter Regres, fordre:

1) den ikke betalte Checksum;

2) Renter fra Forevisningsdagen efter en Rentefod af 6 pCt.;

3) Omkostningerne ved Protesten og ved de i § 42 foreskrevne Underretninger saavel som andre Omkostninger.

§ 46.

Den som har indløst Checken, kan af dem, der er ansvarlige overfor ham, fordre:

1) hele det Beløb, som han har betalt.

2) Renter af dette Beløb fra den Dag, han udbetalte Beløbet, efter en Rentefod af 6 pCt.;

3) de Omkostninger, han har haft.

§ 47.

Enhver Checkskyldner, mod hvem Regreskrav er rejst eller kan gøres gældende, kan mod at betale Indløsningssummen fordre Checken udleveret tilligemed Protesten og en kvitteret Regning.

Enhver Endossent, som har indløst Checken, kan udstryge sit eget og de efterfølgende Endossementer.

§ 48.

Hvis der for Forevisningen af en Check, eller for Protests Optagelse indenfor de foreskrevne Frister indtræder en uovervindelig Hindring (indenlandsk eller udenlandsk Lovforskrift

At sak er anlagt mot en chekkskyldner, hindrer ikke at krav reises mot de andre, selv om de står efter den som først blev saksøkt.

§ 45.

Chekkinnehaveren kan kreve av den hos hvem han søker regress:

1. den ikke betalte chekksum;

2. renter fra forevisningsdagen efter en rentefot av 6 pct.; samt

3. omkostningene ved protesten og ved de meddelelser som er sendt i medhold av § 42 såvelsom andre omkostninger.

§ 46.

Den som har innløst chekken, kan kreve av dem som er ansvarlige overfor ham:

1. hele det beløp som han har betalt;

2. renter av dette beløp fra den dag da han betalte det, efter en rentefot av 6 pct.; samt

3. de omkostninger som han har hatt.

§ 47.

Enhver chekkskyldner mot hvem regresskrav er reist eller kan gjøres gjeldende, kan mot å betale innløsningssummen kreve chekken utlevert tillikemed protesten og en kvittert regning.

Enhver endossent som har innløst chekken, kan utstryke sitt eget og de efterfølgende endossementer.

§ 48.

Hvis forevisning av chekken eller optagelse av protest innen de foreskrevne frister ikke kan iverksettes på grunn av en uovervinnelig hindring (innenlandsk eller utenlandsk lovfor-

Innehavaren av checken vare pliktig att om sådant hinders förekomst utan dröjsmål lämna underrättelse till den, som senast tecknat överlåtelse å checken, samt att om denna underrättelse göra anteckning å checken eller därvid häftat blad; och skall denna anteckning vara dagtecknad och av innehavaren underskriven. I övrigt äge bestämmelserna i 42 § tillämpning.

Efter hindrets upphörande åligger innehavaren att ofördröjligen uppvisa checken till betalning samt, om så erfordras, upptaga protest eller ombesörja därmed likställt bestyrkande.

Fortfar hindret längre än femton dagar efter den dag, före eller efter uppvisningstidens utgång, då innehavaren om hindret underrättat den, som senast tecknat överlåtelse å checken, må återgångskrav göras gällande utan att uppvisande eller protest eller därmed likställt bestyrkande föregått.

Händelse, som berör allenast checkinnehavaren eller den, åt vilken han uppdragit checkens uppvisande eller föranstaltande av protest eller därmed likställt bestyrkande, skall ej anses såsom hinder, varom i denna paragraf sägs.

8 kap.

Om duplett av check.

49 §.

Den, som vill draga check gällande till order eller till viss man och betalbar utom riket, må utställa checken i flera lika lydande exemplar. Varje exemplar skall innehålla nummerbeteckning i själva texten; äro exemplaren ej sålunda betecknade, gälle vart och ett såsom självständig check.

50 §.

Infriande av ett checkexemplar medföre frihet från vidare betalningsskyldighet för checken, ändå att förbehåll ej träffats att genom sådant infriande

eller andre Tilfælde af vis major) forlænges disse Frister.

Checkindehaveren er forpligtet til uopholdelig at give sin Endossent Underretning om saadan Hindring og til at gøre Paategning om denne Underretning med Datum og Underskrift paa Checken eller en Allonge; iøvrigt finder Forskrifterne i § 42 Anvendelse.

Saa snart Hindringen er ophørt, skal Indehaveren uopholdelig forevise Checken til Betaling og om fornødent lade optage Protest.

Vedvarer Hindringen længere end femten Dage fra den Dag, da Checkindehaveren har givet den sidste Endossent Underretning om Hindringen, selv om det er sket inden Forevisningsfristens Udløb, kan Regres iværksættes, uden at Forevisning eller Foretagelse af Protest er nødvendig.

Som vis major anses ikke Tildragelser af rent personlig Natur for Checkindehaveren eller den, som han har overdraget at forevise Checken eller at optage Protesten.

KAPITEL VIII.

Om Duplikater af Checks.

§ 49.

Enhver Check, som ikke lyder paa Betaling til Ihændehaveren, og som er betalbar udenfor Riget, kan udstedes i flere ligelydende Eksemplarer (Duplikater). Naar en Check er udstedt i flere Eksemplarer, skal Eksemplarerne i selve Teksten indeholde Nummerangivelse, og i Mangel heraf gælder ethvert af dem som en selvstændig Check.

§ 50.

Betaling efter et af Checkeksemplarerne har frigørende Virkning, selv

skrift eller annet tilfelle av *vis major*), forlenges fristene.

Chekkinnehaveren er forpliktet til uten ophold å gi siste endossent meddelelse om hindringen og til å forsyne chekken eller en allonge med datert og av ham underskrevet påtegning om meddelelsen; forøvrig kommer forskriftene i § 42 til anvendelse.

Såsnart hindringen er ophørt, skal innehaveren uten ophold forevise chekken til betaling og i tilfelle la opta protest.

Regress kan søkes uten at forevisning eller optagelse av protest er nødvendig, hvis hindringen vedvarer lenger enn femten dager efter den dag da chekkinnehaveren har gitt den siste endossent meddelelse om hindringen, selv om sådan meddelelse er gitt før forevisningsfristens utløp.

Som *vis major* anses ikke tildragelser av rent personlig natur for chekkinnehaveren eller den, som han har overdratt å forevise chekken eller opta protesten.

KAPITEL VIII.

Om chekkduplikater.

§ 49.

Enhver chekk som ikke lyder på betaling til ihendehaveren, og som er betalbar utenfor riket, kan utstedes i flere enslydende eksemplarer. Når en chekk er utstedt i flere eksemplarer, skal disse være nummerert i selve teksten; i mangel herav anses ethvert av dem som en selvstendig chekk.

§ 50.

Betaling efter ett av eksemplarene har befriende virkning, selv om det

övriga exemplar bliva kraftlösa; dock svare trassatbanken efter ty i 25 § sägs för varje exemplar, som är försett med bankens bekräftelse och icke till banken återställts.

Överlåtare, som till olika personer överlåtit exemplar av checken, så ock annan, som senare överlåtit checkexemplar, svare för varje utelöpande exemplar, som är försett med hans namnteckning.

9 kap.

Om ändringar i check.

51 §.

Har check undergått ändring i texten, svare de, som efter ändringen tecknat sitt namn å checken, jämlikt den ändrade texten. De, som förut tecknat sitt namn å checken, vare ansvariga jämlikt den ursprungliga texten.

10 kap.

Om checks preskription.

52 §.

Fordran, som tillkommer checkinnehavare mot överlåtare, utställaren och övriga checkgäldenärer, vare preskriberad sex månader från utgången av uppvisningstiden.

Har checkgäldenär inlöst checken, preskriberas hans fordran mot övriga checkgäldenärer sex månader från den dag, då han själv inlöste checken eller mot honom vidtogs åtgärd, som i 53 § sägs.

om det ikke er betinget, at saadan Betaling skal sætte de andre Eksemplarer ud af Kraft. Dog svarer Trassatbanken for ethvert Eksemplar, som er paategnet i Overensstemmelse med Forskrifterne i § 25, og som han ikke har faaet tilbage.

Har en Endossent overdraget Checkeksemplarerne til forskellige Personer, svarer han saavel som de efterfølgende Endossenter for ethvert Eksemplar, der bærer deres Navnetegning, og som ikke er tilbageleveret.

ikke er betinget at sådan betaling setter de andre ut av kraft. Dog svarer trassatbanken for ethvert eksemplar som den har forsynt med sådan påtegning som omhandles i § 25, og som den ikke har fått tilbake.

Har en endossent overdratt eksemplarene til forskjellige personer, svarer han såvelsom de efterfølgende endossenter for ethvert eksemplar som bærer deres navnetegning og som ikke er tilbakelevert.

KAPITEL IX.

Om Forandringer i Checken.

§ 51.

Er der gjort Forandringer i en Checks Tekst, er de, der efter Forandringen har tegnet deres Navn paa Checken, forpligtede overensstemmende med den ændrede Tekst. De, der har tegnet deres Navn før Forandringen, er forpligtede overensstemmende med den oprindelige Tekst.

KAPITEL IX.

Om forandringer i chekken.

§ 51.

Er der gjort forandring i en chekks tekst, er de som efter forandringen har tegnet sitt navn på chekken, forpliktet overensstemmende med den endrede tekst. De som har tegnet sitt navn før forandringen, er forpliktet overensstemmende med den oprinnelige tekst.

KAPITEL X.

Om Checkens Forældelse.

§ 52.

Checkindehaverens Krav mod Endossenterne, Trassenten og andre Checkskyldnere forældes i seks Maaneder at regne fra den Dag, Forevisningsfristen er udløbet.

Har en Checkskyldner indløst Checken, forældes hans Krav mod andre Checkskyldnere i seks Maaneder fra den Dag, da han indløste Checken, eller da Forældelsen blev afbrudt overfor ham, jfr. § 53.

KAPITEL X.

Om foreldelse.

§ 52.

Chekkinnehaverens krav mot endossentene, trassenten og andre chekkskyldnere foreldes i seks måneder fra forevisningsfristens utløp.

Har en chekkskyldner innløst chekken, foreldes hans krav mot andre chekkskyldnere i seks måneder fra den dag da han innløste chekken, eller da foreldelsen blev avbrudt overfor ham (jfr. § 53).

53 §.

Checkpreskription avbrytes genom:
delgivning av stämning till svensk domstol;
checkfordringens åberopande för kvittning vid sådan domstol;

fordringens bevakning i gäldenärens här i riket anhängiga konkurs; eller

dess anmälande under här i riket pågående ackordsförhandling utan konkurs.

Genom checkfordrans anhängiggörande vid domstol i främmande stat avbrytes preskription, där gäldenären har hemvist i den staten eller, utan invändning mot domstolens behörighet, inställer sig i målet eller personligen erhållit del av stämningen. Lika med checkfordrans anhängiggörande vid utländsk domstol anses underrättelse, som i rättegång vid sådan domstol enligt där gällande lag gives om rättegången (litis denuntiatio). Har i främmande stat fordringen bevakats i checkgäldenärs konkurs eller anmälts under ackordsförhandling utan konkurs, vare preskription därigenom avbruten, där checkgäldenären vid konkursens eller ackordsförhandlingens början hade hemvist i den främmande staten. Checkfordrans åberopande för kvittning vid utländsk domstol medföre ock avbrott i preskription.

Preskription avbrytes icke i förhållande till annan än den, mot vilken åtgärd för preskriptionens avbrytande vidtagits, men avbrottet gälle till fördel för alla checkgäldenärer, vilka föregå den, som vidtagit åtgärden.

§ 53.

Checkforældelsen afbrydes ved Forkyndelse af Stævning i Checksøgsmaalet eller ved de i Retsplejelovens § 279, 2. Stykke, nævnte Handlinger, eller ved Checkfordringens Anmeldelse i Skyldnerens under offentlig Behandling staaende Bo, eller ved at den, mod hvem saadant Søgsmaal er rejst, indvarsler en Formand for Processens Skyld (Litis denunciatio).

Ved Stævning til udenlandsk Domstol afbrydes Checkforældelsen, hvis Skyldneren har sit Hjemsted indenfor vedkommende Land, eller han uden at gøre Indsigelse imod Domstolens Kompetence tager til Genmæle i Sagen, eller Stævningen er forkyndt for ham personlig. Litis denunciatio til udenlandsk Domstol afbryder Forældelsen under samme Betingelser som Stævning. Ligeledes afbrydes Forældelsen ved, at Checkkravet under en ved udenlandsk Domstol verserende Sag efter den paa Stedet gældende Lovgivning gøres gældende til Modregning.

Ved Anmeldelse i Skyldnerens i Udlandet under offentlig Behandling staaende Bo afbrydes Forældelsen, hvis Skyldneren ved Bobehandlingens Aabning var bosat i vedkommende Land.

Forældelsen afbrydes ikke i Forhold til andre Checkskyldnere end den, mod hvem Afbrydelseshandlingen er foretaget, men Afbrydelsen virker til Fordel for alle dens Formænd, der har foretaget Afbrydelsen.

§ 53.

Chekkforeldelsen avbrytes

ved at stevning er kommet inn til retten eller i tilfelle klage til forliksrådet, eller ved at chekk-kravet under rettssak gjøres gjeldende til motregning, eller forøvrig inndras i saken (jfr. rettergangslovens §§ 56, 58 og 59) eller

ved at chekkfordringen anmeldes i skyldnerens under offentlig behandling stående bo, eller

ved at den mot hvem søksmål (motregningskrav) som foran omtalt er reist, gir en formann varsel om søksmålet (rettergangslovens § 80).

Ved stevning til utenlandsk domstol avbrytes chekkforeldelsen hvis skyldneren har sitt hjemsted i vedkommende land eller han uten å gjøre innvending mot domstolens kompetanse tar til gjenmæle i saken, eller hvis stevningen er forkynt for ham personlig. Prosessvarsel til utenlandsk domstol avbryter foreldelsen under samme betingelser som stevning. Likeledes avbrytes foreldelsen ved at chekk-kravet under en ved utenlandsk domstol verserende sak efter den på stedet gjeldende lovgivning gjøres gjeldende til motregning.

Ved anmeldelse i skyldnerens under offentlig behandling stående bo i fremmed land avbrytes foreldelsen, hvis skyldneren var bosatt i vedkommende land da bobehandlingen blev åpnet.

Foreldelsen avbrytes ikke i forhold til andre chekkskyldnere enn den mot hvem nogen av de ovennevnte handlinger foretas; men avbrytelsen virker til fordel for alle d e n s formenn, som har foretatt avbrytelsen.

Har preskription avbrutits, men varder det mål eller ärende, vari checkkravet gjorts gällande, ej fört till slut, skall ny preskriptionstid begynna att löpa från den dag, då målet eller ärendet sist av rätten handlades.

Möter för vidtagande av åtgärd för preskriptionens avbrytande hinder, som i 48 § sägs, vare checkrätten bevarad, därest åtgärden företages inom en månad efter hindrets upphörande.

11 kap.

Allmänna bestämmelser.

54 §.

Såsom bank anses i denna lag, förutom envar som äger driva bankrörelse, jämväl bolag eller annan inrättning, som enligt Konungens särskilda medgivande må tillhandagå med hållande av checkräkning.

55 §.

Checks uppvisande till betalning samt upptagande av protest må äga rum allenast å söckendag.

Då den sista dagen av stadgad tid för vidtagande av åtgärd beträffande check, särskilt dennas uppvisande till betalning eller verkställande av protest eller därmed likställt bestyrkande, är söndag eller annan allmän helgdag, varde tiden utsträckt att omfatta jämväl påföljande söckendag. Vid tids beräknande skola mellanliggande helgdagar medräknas.

Har afbrydelsen af Forældelsen fundet Sted, uden at Checksøgsmaalet bringes til Afslutning, begynder en ny Forældelsesfrist at løbe fra den Dag, da Sagen sidst foretoges i Retten.

Bliver Foretagelse af Handlinger til Afbrydelse af Forældelsen umuliggjord som Følge af saadanne Hindringer, som omhandles i § 48, bevares Checkretten, hvis Afbrydelse sker inden en Maaned efter Hindringens Ophør.

KAPITEL XI.

Almindelige Bestemmelser.

§ 54.

Ordet »Bank« betegner i denne Lov saavel Banker, som Sparekasser samt de Institutter og Personer, der ved kgl. Anordning sidestilles med Banker.

§ 55.

Forevisning af en Check og Optagelse af offentlig Protest kan kun finde Sted paa en Søgnedag.

Naar den sidste Dag af den Frist, Loven foreskriver for Udøvelsen af checkretlige Handlinger, og navnlig for Forevisning og Optagelse af Protest, falder paa en lovbestemt Helligdag, udstrækkes Fristen til den førstkommende Søgnedag. Mellemliggende Helligdage medtages ikke ved Fristens Beregning.

Grundlovsdagen — den 5. Juni — bliver at stille lige med de lovbestemte Helligdage, forsaavidt angaar checkretlige Handlingers Foretagelse.

I de Frister, der er omhandlede i denne Lov, medregnes ikke den Dag, der tjener til Udgangspunkt for Fristen.

Løbedage finder ikke Anvendelse paa Checks.

Har avbrytelsen av foreldelse funnet sted, uten at chekksøksmålet bringes til avslutning, begynner en ny foreldelsesfrist å løpe fra den dag da saken sist foretokes i retten.

Hvis avbrytelse av foreldelse hindres av nogen sådan omstendighet som omhandles i § 48, inntrer foreldelsen ikke i noget tilfelle før en måned efter hindringens ophør.

KAPITEL XI.

Almindelige bestemmelser.

§ 54.

Ved bank forstås i denne lov Norges Bank, en aksjebank eller en sparebank.

§ 55.

Forevisning av en chekk eller optagelse av offentlig protest kan bare foretas på en virkedag.

Når den frist som av loven er fastsatt for foretagelsen av en chekkrettlig handling, såsom forevisning eller optagelse av protest, utløper på en søndag eller helligdag, utstrekkes fristen til den første virkedag derefter. Mellemliggende søndager eller helligdager tas med ved fristens beregning.

Som helligdag anses i denne forbindelse også den 17de mai.

I de frister som omhandles i denne lov, medregnes ikke den dag som tjener til utgangspunkt for fristen.

Løpedager finner ikke anvendelse på chekker.

56 §.

Vid beräkning av tid, inom vilken enligt denna lag åtgärd skall vidtagas, varde den dag, från vilken tiden skall löpa, ej medräknad.

Uppskovsdagar äge enligt denna lag ej rum.

57 §.

Är checkfordran preskriberad, eller har checkrätten gått förlorad genom försummelse att företaga någon för dess bevarande föreskriven handling, stånde dock checkinnehavaren öppet att, såsom i vanligt skuldfordringsmål, hos checkgäldenär utsöka vad denne till fordringsägarens skada skulle vinna, där fordringen förfölle; och skall, i saknad av utredning om annat förhållande, utställaren anses till fordringsägarens skada göra vinst, motsvarande checksumman, där fordringen förfaller.

12 kap.

Om förhållandet till främmande lag.

58 §.

Svensk medborgares behörighet att ingå checkförbindelse varde, ändå att han ej här i riket hade hemvist eller att förbindelsen är ingången utom riket, bedömd efter svensk lag.

Utländsk medborgares behörighet att ingå checkförbindelse varde bedömd efter lagen i den stat han tillhör. Innehåller nämnda lag, att en annan stats lag skall tillämpas, lände det till efterrättelse.

Är enligt lag, som sålunda skall gälla, utländsk medborgare obehörig att ingå checkförbindelse, vare han ändock här i riket för dylik förbindelse ansvarig, där han åtagit sig den inom en stat, enligt vars lag han var därtill behörig.

§ 56.

Er en Check, som er betalbar her i Riget, bortkommet, kan den mortificeres overensstemmende med de om Mortifikation iøvrigt gældende Regler. Mortifikationssagen anlægges paa det Sted, hvor Checken skal betales.

§ 57.

Er Regresfordringen forældet, eller er den til dens Bevaring foreskrevne Omgang forsømt, er dog Checkindehaveren ikke udelukket fra som almindelig Gældsfordring at indtale hos en Checkskyldner, hvad denne vilde blive beriget med paa hans Bekostning, hvis ethvert Krav bortfaldt. Naar ikke andet gøres antageligt, anses Udstederen beriget paa Checkindehaverens Bekostning med den Sum, Checken lød paa.

KAPITEL XII.

Om Forholdet til udenlandsk Lov.

§ 58.

En Udlændings Evne til at indgaa Checkforpligtelse bedømmes efter Loven i det Land, hvor han er Statsborger. Hvis denne Lovgivning erklærer Loven i et andet Land for bestemmende, skal sidstnævnte Lov komme til Anvendelse.

En Udlænding, som i Medfør af de i foregaaende Stykke givne Forskrifter maatte mangle Evne til at forpligte sig, er ikke desto mindre gyldigt forpligtet her i Riget, hvis han har indgaaet Forpligtelsen i et Land, efter hvis Lovgivning han vilde have haft Evne til at forpligte sig.

§ 56.

Er en chekk som er betalbar her i riket bortkommet, kan den, selv om den lyder på betaling til ihendehaveren, bli mortifisert overensstemmende med de om mortifikasjon av gjeldsbrev gitte regler, dog således at mortifikasjonssaken skal anlegges ved herreds- eller byretten på det sted hvor chekken er betalbar.

§ 57.

Er chekkfordringen foreldet, eller er chekkretten tapt ved forsømmelse av den til dens bevaring foreskrevne omgang, er dog chekkinnehaveren ikke utelukket fra som almindelig gjeldsfordring å inntale hos en chekkskyldner hvad denne vilde bli beriket med på hans bekostning hvis ethvert krav bortfalt. Når ikke annet gjøres antagelig, anses trassenten beriket på chekkinnehaverens bekostning med chekksummen.

KAPITEL XII.

Om forholdet til fremmed lov.

§ 58.

En utlendings evne til å påta sig chekkforpliktelse bedømmes efter loven i det land hvor han er statsborger. Bestemmer denne lov at et annet lands lov skal komme til anvendelse, er den sistnevnte lov avgjørende.

En utlending som vilde mangle evnen til å forplikte sig chekkrettlig efter den lov som således kommer til anvendelse, er allikevel her i riket ansvarlig for en chekkforpliktelse som han har påtatt sig i et land efter hvis lovgivning han vilde hatt evne dertil.

59 §.

Frågan å vem check må dragas varde bedömd enligt lagen i den stat, där checken skall betalas; dock vare check, som utställts i annan stat, ej i något fall ogiltig på den grund att den dragits å någon, som enligt nämnda lag ej kan vara trassat.

Är enligt vad i första stycket sägs handling ogiltig såsom check, inverkar detta ej på giltigheten av förbindelse, som å handlingen tecknas i stat, enligt vars lagstiftning den, å vilken checken dragits, skulle kunnat vara trassat.

60 §.

I fråga om checkförbindelses form skall lagen i den stat, där förbindelsen undertecknats, lända till efterrättelse; dock vare i varje händelse tillfyllest, att lagen å betalningsorten blivit iakttagen.

Där, på grund av vad nu är sagt, checkförbindelse saknar giltighet, men den skulle varit gällande, om den tillkommit i viss annan stat, där förbindelse senare åtecknats checken, må den tidigare förbindelsens ogiltighet ej medföra, att även den senare anses ogiltig.

61 §.

Rättsverkningarna av checkförbindelse skola, där ej här nedan annorledes stadgas, bedömas enligt lagen i den stat, där förbindelsen undertecknades.

62 §.

Tid för framställande av återgångskrav skall i fråga om samtliga checkgäldenärer beräknas enligt lagen i den stat, där checken utställdes.

§ 59.

Spørgsmaalet, om hvem en Check kan trækkes paa, bedømmes efter Loven i det Land, hvor Checken skal betales, dog er en Check, som udstedes i et andet Land end Betalingslandet, ikke i noget Tilfælde ugyldig som Check af den Grund, at den er trukket paa nogen som efter den nævnte Lov ikke kan vare Trassat.

At Dokumentet efter Bestemmelsen i første Stykke er ugyldigt som Check, har ingen Indflydelse paa Gyldigheden af en Forpligtelse, som er tegnet paa det i et Land, efter hvis Lovgivning Checken ikke vilde have været ugyldig af denne Grund.

§ 60.

Formen for en Checkforpligtelse bedømmes efter Loven i det Land, hvor Forpligtelsen er underskrevet; det er dog altid tilstrækkeligt, at de paa Betalingsstedet gældende Forskrifter er iagttaget.

Hvis en Checkforpligtelse er ugyldig i Medfør af Bestemmelsen i denne Paragrafs 1. Stykke, men er gyldig efter Loven i et Land, hvor en senere Forpligtelse er undertegnet, skal den første Forpligtelses Ugyldighed ikke medføre, at ogsaa den senere Forpligtelse anses som ugyldig.

§ 61.

Retsvirkningerne af en ved en Check paatagen Forpligtelse bedømmes efter Loven i det Land, hvor Forpligtelsen er indgaaet.

§ 62.

Fristerne for Udøvelsen af Regresretten bedømmes for hver enkelt Checkskyldner efter Loven i det Land, hvor Checken udstedes.

§ 59.

Spørsmålet om hvem en chekk kan trekkes på, avgjøres efter loven i det land hvor chekken skal betales. Dog er en chekk som er utstedt i et annet land enn betalingslandet, ikke i noget tilfelle ugyldig som chekk av den grunn at den er trukket på nogen som efter nevnte lov ikke kan være trassat.

At et dokument efter bestemmelsen i første ledd er ugyldig som chekk, har ingen innflytelse på gyldigheten av en forpliktelse som er tegnet på det i et land, efter hvis lovgivning chekken ikke vilde ha vært ugyldig av denne grunn.

§ 60.

Formen for en chekkforpliktelse bestemmes ved loven i det land hvor forpliktelsen underskrives. Dog er det tilstrekkelig at de i betalingslandets lov foreskrevne former er iakttatt.

Hvis en chekkforpliktelse er ugyldig på grunn av bestemmelsen i første ledd, men tilfredsstiller lovgivningen i et annet land hvor en senere forpliktelse er underskrevet, blir den sistnevnte forpliktelse ikke ugyldig fordi den førstnevnte lider av formfeil.

§ 61.

Rettsvirkningene av en chekkforpliktelse bedømmes efter loven i det land hvor den forpliktende erklæring er underskrevet.

§ 62.

Fristen for anlegg av regress-søksmål bestemmes for alle chekkskyldneres vedkommende ved loven i det land hvor chekken er utstedt.

63 §.

Enligt lagen i den stat, där check är betalbar, skall bedömas:

1) om checken måste vara betalbar vid uppvisandet eller om den må utställas att betalas viss tid efter uppvisandet samt verkan därav, att checken daterats för senare dag än den verkliga dagen för utställandet;

2) uppvisningstiden;

3) om checken må godkännas, bekräftas eller viseras samt verkan av påskrift härom;

4) om innehavaren må fordra betalning, som täcker allenast en del av checksumman, och om han är pliktig att mottaga sådan betalning;

5) om checken må korsas eller förses med påteckningen »blott till avräkning» eller motsvarande uttryck samt om verkan av sådan åtgärd;

6) om innehavaren äger särskild rätt till täckningen och beskaffenheten av sådan rätt;

7) om utställaren må återkalla checken eller eljest vidtaga åtgärd till förhindrande av dess betalning;

8) vilka åtgärder må vidtagas, när checken obehörigen frånhänts innehavaren eller förkommit; samt

9) om protest eller därmed likställt bestyrkande erfordras för bevarande av rätt till återgångstalan mot överlåtare, utställaren eller annan checkgäldenär.

64 §.

Beträffande tiden och sättet för verkställande av protest eller därmed likställt bestyrkande, så ock beträffande sättet för verkställande av andra åtgärder, som äro av nöden för utövande eller bevarande av rätt på grund av check, gälle lagen i den stat, där protest eller annan åtgärd, varom fråga är, skall verkställas.

§ 63.

Loven i det Land, hvor Checken er betalbar, bestemmer:

1) hvorvidt en Check skal være betalbar vid Sigt, eller om den kan trækkes som betalbar en bestemt Tid efter Sigt, samt hvilke Virkninger en Checks Postdatering medfører;

2) Forevisningsfristen;

3) hvorvidt Checken kan akcepteres, bekræftes eller noteres, samt hvilke Virkninger disse Paategninger medfører;

4) hvorvidt Checkindehaveren kan kræve eller er forpligtet til at modtage delvis Betaling.

5) hvorvidt en Check kan krydses eller paaføres Klausulen »til Afregning« (»nur zur Verrechnung«), eller et andet lignende Udtryk, samt hvilken Virkning saadan Krydsning eller Ordene »til Afregning« eller andet lignende Udtryk har;

6) hvorvidt Indehaveren har særlige Rettigheder til Dækningen, samt af hvilken Art saadanne Rettigheder er;

7) hvorvidt Trassenten kan tilbagekalde en Check eller træffe Foranstaltninger til at standse dens Betaling;

8) de Foranstaltninger der kan træffes i Tilfælde af, at Checken bortkommer eller stjæles;

9) hvorvidt Protest er nødvendig til Bevaring af Regresretten imod Endossenterne, Trassenten og de andre Checkskyldnere.

§ 64.

Formen og Fristen for Protesten saavel som Formen for andre Handlinger, der er nødvendige for Udøvelsen eller Bevaring af Checkretten, bedømmes efter Loven i det Land, paa

§ 63.

Loven i det land hvor chekken skal betales, bestemmer:

1. om en chekk alltid skal være betalbar ved forevisning eller om den kan gjøres betalbar en viss tid efter forevisning, samt hvilken virkning det har at chekken er efterdatert;

2. forevisningsfristen;

3. om chekken kan aksepteres, bekreftes eller viseres, og hvilke virkninger disse erklæringer har;

4. om chekkinnehaveren kan kreve delvis betaling og om han er forpliktet til å motta sådan;

5. om chekken kan krysses eller forsynes med påtegning «bare til avregning» eller tilsvarende påtegning, og hvilke virkninger kryssingen eller en påtegning som nevnt har;

6. om chekkinnehaveren har nogen særrett til chekkdekningen, og hvad denne særrett innebærer;

7. om trassenten kan tilbakekalle chekken eller gjøre innsigelse mot at den betales;

8. hvilke forholdsregler som må tas i tilfelle av at chekken forkommer eller stjeles;

9. om protest er nødvendig for å bevare regressretten mot endossentene, trassenten og andre chekkskyldnere.

§ 64.

Formen og fristene for protest, samt formen for andre handlinger som er nødvendige for å utøve eller bevare rettigheter efter en chekk, bestemmes av loven i det land hvor protesten

65 §.

Skall, efter ty här förut är sagt, i visst mål främmande lag lända till efterrättelse, och är ej innehållet i den främmande lagen för rätten känt, äge rätten förelägga part att i sådant hänseende förebringa utredning.

13 kap.

Om protest och om rättegång i checkmål.

66 §.

Protest skall upptagas, *i stad* av där anställd notarius publicus eller magistratsperson, och *å landet* av landsfiskalen i orten eller av notarius publicus eller magistratsperson från närmaste stad eller av särskild förrättningsman, som må hava av Konungens befallningshavande förordnats. I stad, där magistrat ej finnes, skall särskild förrättningsman vara av Konungens befallningshavande förordnad; och må i sådan stad protest upptagas jämväl av landsfiskalen i orten.

67 §.

Protest skall, där ej annat överenskommits, upptagas å tid, då banken plägar hållas öppen för allmänheten, eller, å dag då banken ej hålles öppen, mellan klockan 9 förmiddagen och 7 eftermiddagen. Är ej någon, som äger att företräda banken, att träffa, må protesten upptagas vid bankens lokal. Beträffande protest av utländsk check, som dragits å annan än bank, gälle vad om växel är stadgat.

I fråga om checks uppvisande till betalning skall vad nu är sagt om protest äga tillämpning.

68 §.

Vid protest skall checken medföras av förrättningsmannen eller någon, som honom åtföljer; och skall anteckning om protesten av förrättningsmannen göras å checken.

69 §.

Över protest skall föras protokoll. I detta skall införas: checken med allt vad därå finnes tecknat; den sökandes påstående; det svar, som gives av den, som protesten gäller, eller anmärkning att svar ej kunnat erhållas eller att han ej kunnat träffas; uppgift på platsen varest och tiden när protesten sker; samt underskrift av förrättningsmannen.

hvis Omraade Protesten skal optages eller vedkommende Handling foretages.

§ 65.

Skal udenlandsk Lovgivning i Henhold til de derom givne Forskrifter bringes til Anvendelse under en Retssag, kan Domstolen, forsaavidt den paagældende fremmede Lov ikke maatte være Retten bekendt, paalægge den vedkommende Part at fremskaffe de i saa Henseende fornødne Oplysninger.

KAPITEL XIII.

Om Protest m. v.

§ 66.

Om Optagelse af offentlig Protest og om Forevisning af Checks her i Riget gælder følgende Regler:

1) Protest skal foretages af Notarius publicus eller de Embedsmænd, som efter Lovgivningen udfører Notarialforretninger. Skulde det Tilfælde indtræffe, at en saadan Embedsmands Medvirkning ikke i betimelig Tid kan haves, kan Protesten optages af to lovfaste Vidner; en Genpart af den optagne Protest skal imidlertid inden 2 Søgnedage forelægges vedkommende Embedsmand, for at den kan blive indført i dennes Protokol. Sker dette ikke, har Protesten tabt sin Gyldighed.

2) Mundtlig Rekvisition til den eller dem, der skal optage Protesten, er tilstrækkelig, naar tillige Checken overleveres. Begæres Protest hos flere Personer paa samme Sted, udfordres kun een Protestforretning.

Hvis den, hos hvem Protest skal optages, tilbyder at betale — være sig helt eller delvist — skal Embedsmanden, medmindre andet er aftaldt med

eller vedkommende handling skal foretas.

KAPITEL XIII.

Forskjellige bestemmelser.

§ 65.

Offentlig protest skal i mangel av annen avtale optas i vedkommende banks forretningslokale i den almindelige banktid. Forøvrig kommer reglene i lov om veksler §§ 87—92 til anvendelse.

Bestemmelsen i første punktum får også anvendelse på chekkens forevisning til betaling.

70 §.

Förrättningsman, som vid upptagande av protest medför checken, skall anses bemyndigad att uppbära betalning, med mindre checkinnehavaren meddelat banken, att sådant ej är åsyftat.

71 §.

Checkmål instämmes till domstol, där den, som skall stämmas, har att svara i mål, som angå gäld i allmänhet; dock att, där häradsrätt sålunda är behörig domstol, käranden äger att i stället instämma målet till närmaste rådstuvurätt.

72 §.

Stämning i checkmål skall, där sökanden det äskar, meddelas till samma dag den sökes, om rätten då sitter och svaranden är så till hands, att han kan infinna sig före rättegångstimmens slut.

73 §.

Dom i checkmål må, utan hinder av att den ej äger laga kraft, verkställas genom utmätning och det utmätta godsets försäljning. Ej må verkställigheten uppehållas därav, att den tappande bjuder säkerhet för vad dömt är.

Den som vunnit må dock ej, innan domen äger laga kraft, lyfta vad honom tilldömt blivit, med mindre han ställer pant eller borgen för återbäring, om domen ändras.

Rekvirenten, modtage Pengene, i Tilfælde af delvis Betaling paaføre Checken fornøden Kvittering, i Tilfælde af fuldstændig Betaling og Erlæggelse af Protestomkostninger udlevere Checken, om ønskes, forsynet med Kvittering.

3) Optagelse af Protest skal, saafremt anden Overenskomst ikke træffes, ske mellem Kl. 9 Formiddag og Kl. 7 Eftermiddag i den paagældendes Forretningslokale eller, hvis han ikke har saadant, i hans Bolig. Træffes ikke den hos hvem der skal protesteres, bliver Protesten at optage i eller ved hans Forretningslokale eller Bolig. Er hans Forretningslokale eller Bolig ikke kendt, og kan Oplysning derom af den, der foretager Protesten, ikke erholdes hos Stedets Politimyndighed, bliver dette at anføre i Protesten.

Hvad foran er udtalt om Tid og Sted for Optagelse af Protest, finder tilsvarende Anvendelse paa Checkens Forevisning til Betaling.

4) Den originale Check skal bilægges Protesten, der iøvrigt skal indeholde Rekvirentens Begæring eller Paastand, det Svar, der gives af den, hos hvem der protesteres, eller Bemærkning om, at der intet Svar har været at erholde, eller at han ikke har kunnet træffes, Angivelse af Stedet, hvor, og Tiden, naar Protesten sker, og endelig Underskrift af den, som foretager Protesthandlingen. Om den optagne Protest skal der gøres Bemærkning paa Checken.

Protesten tilligemed Afskrift af Checken bliver at indføre i en Protokol.

Af Protestforretningen maa Udskrift ikke meddeles andre end Protestrekvirenten.

74 §.

Vad i rättegångsbalken och särskilda lagar finnes stadgat om rättegång i växelmål och verkställighet av dom i sådant mål, skall äga tillämpning jämväl å rättegång och dom i checkmål.

Denna lag skall lända till efterrättelse från den dag Konungen bestämmer. Med avseende å checkar, som därefter utgivas, skall från den dag checklagen den 24 mars 1898 upphöra att gälla. I fråga om checkar, som därförut utgivits, skall gälla vad i sistnämnda lag varit stadgat; dock skola de i den nya lagen givna bestämmelserna om protest och därmed likställt bestyrkande äga tillämpning även å sådana checkar, och varde de i äldre lag meddelade, å checkmål tillämpade föreskrifter om rättegång tillämpliga allenast i mål, som anhängiggjorts före den nya lagens ikraftträdande.

§ 66.

Med bøter eller fengsel inntil 3 måneder straffes, forsåvidt ikke strengere straff kommer til anvendelse, den som

a) utsteder en chekk uten at der foreligger sådan dekning som omhandles i § 4, eller

b) uten skjellig grunn, ved tilbakekallelse eller ved forføininger over dekningen forhindrer at en av ham utstedt chekk betales ved forevisning før utløpet av den i § 29 bestemte frist.

Uaktsom overtredelse av foranstående bestemmelser straffes med bøter.

Offentlig påtale finner bare sted efter begjæring av en chekkinnehaver som ikke har fått betaling fordi dekning manglet eller fordi chekken var tilbakekalt, eller av en chekkforpliktet som av samme grunn har innfridd chekken.

§ 67.

Tidspunktet for Checklovens Ikrafttræden bestemmes ved kgl. Anordning. Fra samme Tidspunkt ophæves Lov Nr. 58 om Checks og andre Sigtanvisninger af 23. April 1897, dog at nævnte Lov, med Undtagelse af dens Regler om offentlig Protest, kommer till Anvendelse paa Checks, der er udstedte, forinden nærværende Lov træder i Kraft.

§ 67.

Denne lov trer ikraft fra den tid Kongen bestemmer.

Fra samme tid opheves lov om visse anvisninger (checks) av 3 august 1897 nr. 8 med tilleggslover. Dog får de hittil gjeldende bestemmelser, undtagen bestemmelsene om offentlig protest, anvendelse på chekker som er utstedt før nærværende lovs ikrafttreden.

Videre opheves, forsåvidt angår chekker, lov av 21 mai 1915 nr. 2 om undtagelse i visse tilfælde fra bestemmelsene om præskription av veksler og checks.

Förslag

till

Lag om ändrad lydelse av 22 kap. 13 § strafflagen.

Härigenom förordnas, att 22 kap. 13 § strafflagen skall hava följande ändrade lydelse:

Fordrar man betalning för gäld, den man vet gulden vara, eller nekar man emot bättre vetande sin hand och förskrivning eller till pantsatt, lånt, legt eller inlagt gods, eller vad eljest det är, som hörer annan till och man i besittning haver; eller återfordrar man det gods, som blivit till annan utlegt eller förtrott eller lämnat såsom pant eller lån, ändå att man det veterligen återbekommit; eller tager man svikligen åter det gods, man i pant till annan lämnat eller denne eljest under panträtt innehaver; straffes med böter eller fängelse.

Lag samma vare, där man säljer eller annorledes emot vedergällning förytterar ont för gott, mängt för omängt eller det, varuti man vet fel vara, utan att sådant uppenbara; eller säljer, städjer eller leger tvem ett.

Har någon, med uppsåt eller av vårdslöshet, till annans förfång antingen utställt check utan täckning, varom stadgas i checklagen, eller ock, före utgången av den tid, inom vilken av honom utställd check skall uppvisas till betalning, utan giltigt skäl återkallat checken eller förfogat över täckningen, straffes efter ty här förut i denna paragraf är sagt, där ej brottet är straffbart enligt 1 §.

Denna lag skall lända till efterrättelse från den dag Konungen bestämmer.

Motiv.

Inledning.

Inom den internationella samfärdseln har checken under senare tider, vid sidan av växeln, vunnit allt större betydelse. Såsom internationellt betalningsmedel har checken i själva verket i stor utsträckning ersatt växeln, vars huvudsakliga uppgift blivit att tjäna såsom kreditmedel. Denna utveckling har medfört, att behovet av likformig lagstiftning på checkrättens område med styrka gjort sig gällande.

Strävandena att åstadkomma en enhetlig checkrätt hava i huvudsak förlupit jämsides med motsvarande strävanden på växelrättens område.[1]

Under 1880-talet dryftades hithörande frågor inom l'Institut de droit international samt på två av belgiska regeringen sammankallade kongresser rörande handelsrättsliga förhållanden. År 1910 blev ämnet därefter föremål för behandling inom International Law Association. När samma år den första växelrättskonferensen på inbjudan av nederländska regeringen sammanträdde i Haag, berördes även frågan om en gemensam checklagstiftning. Konferensen hemställde till nederländska regeringen att, för behandling av bland annat detta spörsmål, en ny konferens måtte inkallas.

Denna andra konferens sammanträdde år 1912 likaledes i Haag. Därvid voro, likasom vid den första Haagkonferensen, Sverige och övriga skandinaviska stater företrädda. Konferensens arbeten i vad de avsågo checkrätten hade förberetts genom ett till de olika staterna utsänt frågeformulär, upptagande de viktigaste spörsmål, som påkallade en enhetlig lösning. De skandinaviska staterna hade, efter gemensamma överläggningar, avgivit lika lydande svar. Konferensens arbeten på checkrättens område utmynnade i ett antal resolutioner, avsedda att, efter granskning av de olika regeringarna, läggas till grund för utarbetande vid en senare konferens av definitiv text till en gemensam checklag.

När sedermera efter världskrigets slut arbetet på en gemensam växellagstiftning återupptogs under Nationernas förbunds ledning, utsträcktes arbetet även till checkrätten. Härtill bidrog i icke ringa mån att den Internationella handelskammaren under åren närmast efter kriget ägnat checkrätten behandling och uttalat önskvärdheten av att Nationernas förbund toge initiativet till att även på detta område det i Haag påbörjade arbetet bleve fullföljt.

Sedan önskvärdheten av arbetets återupptagande vitsordats jämväl av särskilda sakkunniga från affärsvärldens område, vilka av förbundets ekonomi-

[1] Se Förslag till växellag m. m. avgivet av särskilda sakkunniga (Statens offentliga utredningar 1931: 14 s. 86 f.).

ska kommitté tillkallats för frågans utredning, uppdrog ekonomiska kommittén år 1927 åt en kommitté av juridiska experter att utarbeta utkast till enhetlig lagstiftning på växel- och checkrättens område.

Expertkommittén avgav år 1928 sin rapport, i vilken den förordade inkallandet av en internationell konferens. Likasom i fråga om växelrätten ansågo experterna, att arbetet främst borde inriktas på att, så vitt möjligt, åstadkomma överensstämmelse mellan de checklagar, som tillhöra den s. k. kontinentala gruppen (i motsats till den anglosachsiska). Från denna utgångspunkt hade experterna, på grundval av Haag-resolutionerna, utarbetat ett förslag till checklag, avsett att läggas till grund för överläggningarna vid den tillämnade konferensen.

I detta förslag hade experterna förutsatt rätt för de särskilda staterna att avvika från den gemensamma texten i betydligt större utsträckning än enligt förslaget till växellag. Detta förklarades särskilt därmed, att i fråga om checken, som är av vida yngre datum än växeln, likformiga regler inom lagstiftningarna endast i begränsad utsträckning hunnit utforma sig. Vidare framhölls, hurusom i vissa länder fiskala hänsyn spela en särskilt framträdande roll på förevarande område.

Förslaget till checklag anslöt sig i övrigt nära till förslaget till växellag, vilket, genom talrika hänvisningar, i åtskilliga punkter även formellt skulle bliva tillämpligt å checkar.

Beträffande sättet för genomförande av den åsyftade enhetligheten ansågo experterna, att man vid konferensen ej borde eftersträva en längre gående överenskommelse än ett samfällt åtagande av de särskilda regeringarna att för sina parlament framlägga en lagtext av det innehåll, varom man kunde enas å konferensen, med öppen lämnad möjlighet för varje parlament att för sin del vidtaga ändringar i den framlagda texten.

Förutom förslaget till checklag hade experterna utarbetat förslag till konvention angående stämpel å checkar och angående lagkonflikter å checkrättens område.

Experternas rapport blev jämlikt beslut av Nationernas förbunds råd delgiven regeringarna i såväl de till förbundet anslutna länderna som vissa andra stater, med anmodan om uttalande rörande rapporten och särskilt om de framlagda utkastens lämplighet att tjäna till diskussionsbas vid en internationell konferens.

I anledning härav anmodade under hösten 1928 dåvarande chefen för justitiedepartementet tre sakkunniga, dåvarande presidenten friherre E. Marks von Würtemberg, lagberedningens dåvarande ordförande, numera presidenten B. Ekeberg och direktören i Svenska Bankföreningen f. d. häradshövdingen K. Dahlberg att rörande innehållet av ett blivande uttalande från de nordiska regeringarnas sida överlägga med utsedda sakkunniga från de nordiska grannländerna, nämligen för Danmark professorn H. Munch-Petersen, för Finland förvaltningsrådet F. Grönvall och för Norge höjesterettsadvokaten P. Hougen. Det åsyftade nordiska samarbetet förbereddes av de svenska sakkunniga genom samråd med två representanter för svenskt näringsliv, general-

konsuln Josef Sachs och verkställande direktören i Aktiebolaget Göteborgs Banks Stockholmskontor G. W. Söderberg, varefter de sakkunniga från alla fyra länderna i december 1928 i Stockholm sammanträdde till gemensamma överläggningar. På grundvalen av dessa avgåvos yttranden till de särskilda regeringarna, och med anslutning till dessa avlätos vid årsskiftet 1928—1929 av de fyra regeringarna till Nationernas förbunds generalsekreterare utlåtanden, vilka, i så gott som fullständig inbördes överensstämmelse, inneburo åtskilliga anmärkningar mot expertkommitténs utkast, men tillika ett tillstyrkande av det ifrågasatta sammankallandet av en konferens för närmare dryftande av kommitténs rapport och utkast.

Den ifrågasatta konferensen sammanträdde den 13 maj 1930, och detta dess sammanträde pågick till och med den 7 juni samma år. Under denna tid medhanns emellertid endast frågan om gemensam växellagstiftning. Spörsmålet om gemensam checklagstiftning uppsköts till en ny session i början av år 1931. Tillika uttalade konferensen önskemålet att regeringarna, med ledning av de erfarenheter som vunnits vid denna första session, måtte underkasta förslagen rörande checkrätten förnyad prövning, särskilt i vad anginge ett antal angivna punkter, samt, efter hörande av intresserade kretsar i den mån detta befunnes nödigt, meddela Nationernas förbunds generalsekreterare resultatet av denna prövning.

De nordiska regeringarnas yttranden förbereddes genom överläggningar mellan särskilda av regeringarna utsedda delegerade, för Sverige dåvarande presidenten Marks von Würtemberg, nuvarande presidenten Ekeberg och häradshövdingen Dahlberg, för Danmark kontorchefen A. Helper och bankdirektören V. Eigtved, för Finland förvaltningsrådet Grönvall och för Norge höjesterettsadvokaten C. Stub Holmboe. Före dessa överläggningar hade av svenska regeringen inhämtats utlåtande av Stockholms handelskammare, Sveriges Industriförbund, Sveriges Allmänna Exportförening och Svenska Bankföreningen.

Genève-konferensen sammanträdde till sin andra session den 23 februari 1931. Denna session pågick till den 19 mars samma år. I konferensen deltogo ombud för 30 stater, varjämte för Nordamerikas Förenta Stater tillstädeskom en observatör. De nordiska staterna företräddes av sina förenämnda delegerade.

Under konferensens lopp ägde ett oavbrutet samarbete rum mellan de nordiska ländernas delegationer, och dessa funno sig så gott som undantagslöst kunna i föreliggande frågor intaga en gemensam ståndpunkt. I den vid konferensen utsedda redaktionskommittén insattes presidenten Ekeberg, vilken ock, jämte den franske delegeraden professor Percerou, av kommittén utsågs att i första hand avfatta de motiv till den gemensamma checklagstexten, som skulle utarbetas i form av kommitténs rapport till konferensen.

Till grund för överläggningarna lades i första hand experternas utkast till checklag. Detta omarbetades emellertid i enlighet med yrkanden, som framställts av, bland andra, de nordiska staterna, på sådant sätt, att det slutliga checklagsförslaget erhöll karaktären av en fullständig lag, utan hänvisningar till växellagen. Jämte förslaget till gemensam checklag antogos en *konvention* om införande av denna lag.

Konventionen undertecknades av 26 stater, nämligen Tyskland, Österrike, Belgien, Danmark, Danzig, Ecuador, Spanien, Finland, Frankrike, Grekland, Ungern, Italien, Japan, Luxemburg, Mexiko, Monaco, Norge, Nederländerna, Polen, Portugal, Rumänien, Sverige, Schweiz, Tjeckoslovakien, Turkiet och Jugoslavien. Enligt bestämmelserna i konventionen står rätt att ansluta sig till konventionen alltjämt öppen även för andra stater.

Bland de stater, vilkas representanter icke undertecknat konventionen, märkas, liksom i fråga om växellagskonventionen, Storbritannien och Förenta Staterna.

Konventionen om gemensam checklag överensstämmer till uppställning och innehåll nära med växellagskonventionen. Den innebär sålunda förpliktelse för signatärmakterna att var för sig införa — antingen i någondera av de ursprungliga konventionstexterna (fransk eller engelsk) eller på det eller de egna språken — den å konferensen antagna gemensamma checklagen, vilken utgör Bil. I till konventionen. Den av experterna förordade metoden att låta överenskommelsen begränsas till ett åtagande att för parlamenten framlägga den utarbetade lagtexten hade alltså icke vunnit konferensens gillande.

I åtskilliga fall skola emellertid de särskilda staterna äga frångå den gemensamma lagen. Dessa undantagsfall — till antalet väsentligen överstigande de häremot svarande fall som åsyftas i växellagskonventionen — hava upptagits i en vid konventionen fogad Bil. II. I allmänhet skola avvikelserna angivas redan vid ratifikationen. I några fall har det emellertid ansetts möjligt och lämpligt att lämna signatärmakterna öppet att även efter ratifikationen frångå lagens bestämmelser, dock först sedan viss angiven tid förflutit efter det den tillämnade avvikelsen anmälts hos Nationernas förbund. I ett par fall — nämligen när det gäller lagens bestämmelser om effektiv betalning i främmande mynt och tid för checks betalning eller för väckande av återgångskrav — har det till och med medgivits signatärmakt att i nödläge (»cas d'urgence») omedelbart, efter anmälan, vidtaga avvikelse från lagen.

Bortsett från förenämnda avvikelser från den gemensamma texten omnämnas i konventionens Bil. II olikheter, som äro att motse i följd därav, att åtskilliga spörsmål avsiktligt förbigåtts i normaltexten och alltså, utan hinder av konventionen, kunna av varje signatärmakt regleras efter gottfinnande. Viktigast bland hithörande spörsmål äro de, som gälla det bakom checken liggande rättsförhållandet (checkinnehavarens rätt till »täckningen» eller till utbekommande av obehörig vinst, som kan för checkgäldenär uppstå vid checkrättens upphörande).

Utanför den gemensamma lagstiftningen falla även vissa till checkrätten hörande frågor, som ej uttryckligen blivit i Bil. II undantagna, framför allt frågorna om förfarandet vid protest och om rättegång i checkmål.

Ratifikation av konventionen skall äga rum före den 1 september 1933. Konventionens ikraftträdande är beroende av att den ratificeras av minst sju stater och bland dem tre, som äro permanenta medlemmar av Nationernas förbunds råd.

Först när två år förflutit från det konventionen trätt i kraft beträffande en viss signatärstat, kan i allmänhet uppsägning från denna stats sida ifrågakomma. I trängande fall kan dock uppsägning äga rum även tidigare.

Å konferensens år 1931 hållna sammanträde antogos vidare två andra på grundvalen av expertkommitténs förslag utarbetade konventioner, den ena angående *lagkonflikter* på checkrättens område och den andra rörande vissa frågor om *stämpel* å checkar.

Till envar av de tre konventionerna hör ett av ombuden för konventionens signatärmakter undertecknat *protokoll*. Enligt detta åtaga sig signatärmakterna *dels* att, i händelse från någon sida ratifikation ej skulle kunna äga rum inom den i konventionen bestämda tiden, underrätta Nationernas förbunds generalsekreterare om ställningen, *och dels* att meddela varandra de lagbestämmelser som i varje särskilt land kunna komma till stånd i anledning av konventionen.

Till sist hava i den å konferensen undertecknade s. k. *slutakten* (»acte final») upptagits åtskilliga »önskemål» (»voeux») rörande checkrätten. Bland dessa torde förtjäna här nämnas:

1) att stater som hava samma officiella språk i samråd åvägabringa officiell översättning av checklagen;

2) att de fördragsslutande staterna lämna varandra uppgift å helgdagar och andra dagar, å vilka betalning av check ej må krävas;

3) att dessa stater delgiva varandra viktigare domar, som angå tillämpningen av konventionen om gemensam checklag; samt

4) att staterna undersöka möjligheten att i sina lagar införa förbud mot användande av ordet »check» eller det ord som enligt landets språk däremot svarar, i handlingar, å vilka bestämmelserna i konventionen om gemensam checklag icke i allo äga tillämpning.

Efter konferensens avslutande hava här i landet överläggningar rörande den ifrågasatta nya lagstiftningen ägt rum mellan de sakkunniga och fyra av chefen för justitiedepartementet tillkallade representanter för näringslivet: generalkonsuln Sachs, bankdirektören Söderberg, verkställande direktören i Aktiebolaget Svenska Metallverken Erik Falk i Västerås samt verkställande direktören i Östergötlands Enskilda Bank Otto Holm i Linköping. Överläggningarna hava särskilt gällt frågan om den ståndpunkt Sverige borde intaga i de checkrättsliga spörsmål som förbigåtts i checklagskonventionen eller som i dess Bil. II upptagits såsom i viss mån öppna.

Sedermera hava samtliga vid konferensen tillstädesvarande delegerade för de nordiska staterna under ett i Stockholm hållet sammanträde haft samfällda överläggningar om dessa staters ställning till de undertecknade konventionerna och de lagstiftningsåtgärder som kunna erfordras för konventionernas ratificerande.

Allmän motivering.

När det gäller att för Sveriges del taga ståndpunkt till de föreliggande konventionerna rörande checkrätten kan, enligt de sakkunnigas mening, tvivel knappast råda om att en definitiv anslutning till dessa är önskvärd.

Likasom växeln finner numera även checken betydande användning i de internationella handelsförbindelserna. Mer och mer förekommer, att checkar från ett land dragas på trassat i ett annat och att i ett land cirkulera checkar, som äro utställda eller betalbara i ett annat. Det är under sådana förhållanden naturligt att från affärsvärldens sida framträtt önskningar om ökad likformighet mellan de olika ländernas checkrättsliga regler. En enhetlig lagstiftning på detta område skulle tydligen vara ägnad att undanröja den fara för missförstånd och rättsförluster som är förknippad med olikheterna mellan nu gällande lagar i ämnet, olikheter som i vissa fall äro tämligen vittgående men ofta nog synas härröra mindre av bärande sakskäl än av bristen på internationell samverkan och internationellt hänsynstagande.

Ur dessa synpunkter skulle genomförandet av de i Genève undertecknade konventionerna innebära ett avsevärt framsteg. Visserligen äro konventionerna icke i alla av desamma berörda frågor ovillkorligen bindande för de stater som kunna vilja i det hela ansluta sig till de ifrågasatta överenskommelserna. Såsom nämnts har i checklagskonventionens Bil. II möjlighet beretts varje signatärmakt att i vissa angivna hänseenden avvika från den gemensamma texten, och de sålunda medgivna avvikelserna äro både till antal och saklig vikt tämligen vittgående, i alla händelser mera omfattande och betydelsefulla än de avvikelser från växellagsförslagets normaltext som få äga rum enligt växellagskonventionen. Beklagligtvis synes det ock tills vidare uteslutet, att England och andra länder med anglosachsisk rätt skulle komma att ansluta sig till checklagskonventionen. Uteslutet är ej heller, att en eller annan stat som deltagit i förhandlingarna å konferensen av någon anledning kan se sig förhindrad att ratificera de antagna konventionerna.

Även om den definitiva anslutningen till dessa skulle bliva mindre allmän än man hoppats, kommer dock tvivelsutan konferensens arbete att leda till ökad internationell likformighet på checkrättens område. Till och med om, i följd av bristande anslutning till konventionerna, dessa överhuvud ej skulle komma till stånd, lära konferensens överläggningar och beslut sannolikt komma att i väsentlig grad ligga till grund för kommande lagstiftning på checkområdet och lagar som äro inställda på ratifikation av konventionerna torde därför i alla händelser vara ägnade att tillmötesgå strävandena mot internationell likformighet i de checkrättsliga spörsmålen.

Bortsett emellertid från de fördelar som en på Genève-konventionerna byggd lagstiftning kan ur den internationella likformighetens synpunkt erbjuda för Sverige likasom för andra länder, synas vägande skäl tala för att en dylik lagstiftning genomföres i vårt land.

De nu gällande skandinaviska checklagarna äro tillkomna vid en tid då checkväsendet ännu var föga utvecklat i de tre länderna. Sedan dess har, i Sverige likasom annorstädes, checken erhållit ökad spridning, såväl inom

affärsvärlden som utanför dess krets; och på grund av den erfarenhet som härigenom vunnits torde med fog kunna påstås, att en på Genève-konventionernas grundval byggd lag har avgjort företräde framför den nu hos oss gällande.

Det är en fördel, att vissa viktiga spörsmål som i 1898 års checklag förbigåtts — såsom frågorna om utställares skyldighet att tillhandahålla täckning, om återkallande av check samt om verkan av utställares död eller inträffade omyndighet — bliva i lagen uppmärksammade och vinna en lösning, som är ägnad att tillgodose rättssäkerhetens krav och främja checkväsendets ytterligare utveckling. Det är önskvärt att, utan väsentlig rubbning av det gällande förbudet mot accepterande av check, möjlighet öppnas att genom trassats påskrift å check bereda innehavaren en nu saknad garanti för att täckning är för handen vid checkens uppvisande. Önskvärt är ock, att bestämmelserna om korsning av check, vilka i gällande lag äro, i sak såväl som i form, mindre tillfredsställande, erhålla ett innehåll och en avfattning som göra korsningsmetoden mera begriplig för allmänheten och bättre än nu ägnad att åstadkomma åsyftad säkerhet mot checks utnyttjande av obehörig innehavare.

Vad angår checklagens form och uppställning är det ur allmänfattlighetens synpunkt fördelaktigt att de checkrättsliga bestämmelserna — i stället för att, såsom nu, sammanföras i ett till växellagen hörande bihang med ett fåtal omedelbara föreskrifter och för övrigt allenast hänvisningar till växellagen — erhålla formen av en fristående, fullständig lag.

Med hänsyn till det sålunda anförda och med framhållande, att det samarbete som nu ägt rum mellan de särskilda nordiska staternas delegerade vid konferensen synts giva de bästa förhoppningar i fråga om möjligheten att på den föreliggande grundvalen få till stånd en för de fyra staterna gemensam ny checklagstiftning, anse de sakkunniga sig hava skäl att tillstyrka antagande av den i Genève undertecknade checklagskonventionen, och torde frågan härom böra komma under behandling i samband med spörsmålet om ratifikation av den år 1930 undertecknade växellagskonventionen.

Jämväl vad angår *konventionen om vissa lagkonflikter på checkrättens område* finna de sakkunniga, i överensstämmelse med delegerade från grannländerna, sig äga anledning att tillstyrka ratifikation. Visserligen är denna konvention, i likhet med den däremot svarande konventionen om växelrättsliga lagkonflikter, tillkommen under ömsesidiga eftergifter på vissa punkter. Men de i densamma innefattade rättsreglerna synas dock i det hela erbjuda en ur svensk synpunkt tillfredsställande reglering av de behandlade spörsmålen; och fördelen av internationell överensstämmelse på ifrågavarande område ligger i öppen dag.

Konventionen rörande stämpel å checkar har, likasom den i samband med växellagskonventionen undertecknade stämpelkonventionen, allenast till syfte att avskaffa den i vissa länder tillämpade principen om ogiltighet av check som ej är belagd med stadgad stämpel. I den mån överenskommelse härom

kan åvägabringas, måste detta naturligtvis från svenskt håll hälsas med tillfredsställelse; och även i detta fall anse de sakkunniga sig böra tillstyrka ratifikation, en ståndpunkt som intages även av grannländernas delegerade.

Vid de överläggningar som, på sätt förut är nämnt, efter konferensen ägt rum mellan de nordiska staternas delegerade, har man lyckats uppnå en vittgående enighet i fråga om de lagförslag som för envar av dessa stater påkallas av checklagskonventionen och konventionen om lagkonflikter. Full överensstämmelse har uppnåtts beträffande de nordiska staternas ställning till de punkter, i vilka enligt checklagskonventionens Bil. II avvikelse från konventionens normaltext kan äga rum, och så gott som fullständig enighet även beträffande de spörsmål inom den materiella checkrättens område som sagda text lämnar helt öppna.

Beträffande lagkonflikter på checkrättens område har man varit överens om att, likasom när det gäller de växelrättsliga lagkonflikterna, den nya lagstiftningen bör innehålla bestämmelser som i allo byggas på Genève-konventionens grund men gälla i förhållande till främmande rätt överhuvud och icke allenast till reglerna i de till den ifrågavarande konventionen anslutna staterna.

I avseende å checklagstiftningens rent formella sidor — frågorna om förfarandet vid checkprotest och om rättegång i checkmål — har man, lika litet som på motsvarande växelrättsliga område, funnit sig kunna ifrågasätta en fullt enhetlig lagstiftning; men de särskilda förslagen förete i alla händelser ett visst närmande mellan de fyra ländernas lagstiftning.

Beträffande paragrafernas ordningsföljd och numrering överensstämma de fyra förslagen i huvudsak med Genève-texten. Vissa undantag hava dock blivit nödvändiga. Sålunda hava, med anledning därav att det i normaltextens art. 4 förekommande förbudet mot accept ansetts icke böra inflyta i de nordiska lagarna, de i art. 3 förekommande föreskrifterna om checks dragande allenast på bank och om täcknings förefintlighet uppdelats i två särskilda paragrafer (3 och 4 §§), varjämte den föreskrift om checks bekräftande som man, på sätt förut antytts, ansett sig böra införa i lagen, fått plats såsom en ny, med nummer 25 betecknad paragraf och den i normaltextens art. 25 upptagna bestämmelsen om checkborgen sammanförts med de i lagförslagets 26 § förekommande föreskrifterna i samma ämne. Slutligen hava, för bevarande av överensstämmelse med numreringen i det danska och det norska förslaget, de i artiklarna 56 och 57 av Genève-texten intagna bestämmelserna om utgångspunkt för tidsberäkning och om uppskovsdagar sammanförts i en enda, med nummer 56 betecknad paragraf.

Beträffande språklig avfattning av checklagsförslaget har man så långt som möjligt närmat sig den danska och den norska texten. Den svenskspråkiga avfattningen av det finska lagförslaget — vilken ännu ej är definitivt fastställd — torde, av hänsyn till det finskspråkiga återgivandet av Genève-texten, komma att i viss mån avvika från den svenska lydelsen.

De olikheter det svenska lagförslaget i sak företer i förhållande till 1898 års checklag äro många och i flera fall rätt väsentliga. De flesta av dem skola omnämnas i den följande motiveringen till särskilda paragrafer i förslaget. Samtliga olikheter kunna konstateras med tillhjälp av en härvid fogad tabell över paragraferna i förslaget och deras motsvarighet i gällande checklag.

---

1 §.

Speciell motivering.

Bland de formella villkor, som i förevarande paragraf ställas på en handling för att den må betraktas som en check, upptages under 1) kravet på införande i handlingens text av ordet »check» eller en däremot svarande benämning å det språk, varå handlingen är avfattad (exempelvis den italienska benämningen »assegno bancario»). Den möjlighet, som enligt art. 1 i checklagskonventionens Bil. II står fördragsslutande stat öppen att intill viss tid efter konventionens ikraftträdande låta anstå med genomförandet av detta formkrav, saknar betydelse för de nordiska länderna, i vilkas gällande lagstiftning kravet redan är genomfört.

Såsom villkor för att en handling skall gälla såsom check kräves vidare enligt 2), att den skall innehålla en ovillkorlig betalningsanmodan. I samband härmed står ett på konferensen utförligt diskuterat spörsmål om den i praxis ej alltför sällsynta »avis»-klausulen, med vilken åsyftas, att checken icke skall betalas, förrän trassaten från utställaren erhållit underrättelse om checkens utfärdande. Frågan om verkan av en dylik påskrift ansågs vid konferensen icke böra besvaras genom uttryckliga bestämmelser i checklagen, men man konstaterade enighet om att dylik påskrift måste så förstås, att den allenast berörde förhållandet mellan utställaren och trassaten och på intet sätt finge lända till inskränkning i checkinnehavarens rätt att, om checken ej av trassaten betalades vid uppvisandet, framställa återgångskrav mot utställaren och överlåtare. Att checken skulle innehålla en ovillkorlig anmodan om utbetalande av checksumman ansågs vid sådant förhållande kunna och böra fastslås i lagen utan att användandet av avisklausul därmed fick anses förbjudet.

Ytterligare uppställer förslaget, under 6) i 1 §, kravet på underskrift av utställaren. Härvid bör erinras att denna föreskrift, lika litet som motsvarande bestämmelse i växellagen, utgör hinder för att å check tillämpa den i vårt land rådande principen att en efter uppdrag verkställd namnteckning binder uppdragsgivaren såsom om denne själv tecknat namnet. Vid sådant förhållande har det ansetts onödigt att taga i anspråk det medgivande art. 2 i checklagskonventionens Bil. II — likasom motsvarande artikel i växellagskonventionen — lämnar signatärmakt att i fråga om förpliktelser som ingås på dess område låta utställarens åtgärd att underskriva handlingen ersättas av någon annan form för konstaterande av hans avsikt att förplikta sig.

Enligt 1 § 5) skall check vidare innehålla uppgift om dag och ort för checkens utställande. Att utställningsdagen skall vara angiven överensstäm-

mer med gällande lag och påkallas särskilt av de regler om korta uppvisningstider, som sammanhänga med checkens natur av betalningsmedel.

Att orten för utställandet skall vara angiven i checktexten är ej uttryckligen föreskrivet i gällande lag, men då uppvisningstidens längd funnits böra ställas i visst beroende av utställningsorten, och dennas fixerande jämväl är av betydelse för vissa fall av lagkonflikter, har den föreslagna bestämmelsen ansetts ej kunna undvaras. Dess räckvidd minskas dock genom den föreskrift rörande utställningsort, som förekommer i 2 §, enligt vilken, om utställningsort ej är nämnd i checken, men ort är utsatt vid utställarens namn, checken skall anses vara där utställd, en regel som äger motsvarighet i växellagsförslagets 2 §.

Vad 1 § under 4) uttalar om att check skall innehålla uppgift om den ort, där betalning skall erläggas, är lika litet som föreskriften om angivande av utställningsorten en obligatorisk formföreskrift. I 2 § förekomma supplerande regler, som medföra, att betalningsorten under alla förhållanden låter sig bestämmas.

I motsats till det i Genève antagna förslaget till växellag innehåller förevarande förslag ej någon bestämmelse om att i handlingen skall angivas namnet å den till vilken betalningen skall erläggas (remittenten). Då check, i olikhet med växel, kan ställas att betalas till innehavaren, har ett formkrav av denna art ej kunnat uppställas. I stället har i checklagsförslagets 4 § upptagits föreskrift att, i händelse checken icke innehåller namn å remittent, checken skall anses såsom en innehavarecheck.

I Tyskland och vissa andra länder uppställer lagen för närvarande det formkrav, att checken skall innehålla en uttrycklig försäkran om förefintligheten av täckning (»Guthabenklausel»). En bestämmelse av denna art har, oaktat därom framställts yrkande, ej influtit i Genève-texten och hör ej heller till dem som enligt checklagskonventionens Bil. II kunna införas i signatärmakternas särskilda lagstiftningar. I vårt land skulle en dylik formföreskrift tvivelsutan te sig helt främmande.

2 §.

Påföljden av ett formkravs förbiseende angives i första stycket av denna paragraf vara att handlingen ej gäller såsom check. Huruvida den överhuvud — såsom anvisning eller annorledes — skall äga någon rättsverkan ankommer alltså på varje lands rättsprinciper. I vårt land torde utan uttryckligt stadgande få antagas, att handlingen är att betrakta såsom anvisning.

I övrigt innehåller paragrafen, på sätt redan antytts, supplerande regler för det fall att utställnings- eller betalningsort icke angivits i checkens text.

Check, vari utställningsort ej angivits, skall, såframt ort är utsatt vid utställarens namn, anses där utställd, en regel som har motsvarighet i växellagsförslaget.

Är betalningsort ej angiven i checktexten, gäller såsom betalningsort: a) den ort, som kan vara utsatt vid trassatbankens namn eller, om flera orter äro

där utsatta, den som satts först; och b), om någon ort ej skulle vara utsatt vid trassatbankens namn, den ort där banken har sitt huvudkontor. Enligt art. 3 i Bil. II kunna dessa bestämmelser ersättas med föreskrift att i det förutsatta fallet utställningsorten skall anses såsom betalningsort; men en dylik avvikelse från huvudtexten hava de sakkunniga ej funnit sig böra förorda.

3 §.

Den i Genève antagna checklagstexten fastslår i princip att check skall vara dragen å bank. Detta innebär en avvikelse från de nordiska checklagarna och flertalet andra lagar i ämnet. Goda skäl synas emellertid tala för att den s. k. passiva check-kapaciteten begränsas till banker och liknande anstalter. Skall checken kunna fylla sin samhällsviktiga uppgift att såsom betalningsmedel ersätta kontanta penningar, måste det sörjas för att varje av legitimerad innehavare presenterad check, för vilken finnes täckning, omedelbart infrias, något som åter förutsätter, att trassaten driver regelmässig penningrörelse. Erfarenheten från vissa länder tyder i själva verket på att, under en lagstiftning som medgiver frihet att utställa checkar på vilka trassater som helst, checken lätt kan komma att i viss mån spela rollen av ett kreditpapper och därmed förlora den likvärdighet med reda penningar som den i allmänhetens ögon bör äga. Å andra sidan kan hänvisas till det förhållandet, att intet land äger ett bättre utvecklat checkväsen än England, varest det alltid legat i checkens natur, att den skall vara dragen å bank.

Vad vårt land beträffar torde någon olägenhet ej vara att befara av en lagbestämmelse varigenom den passiva kapaciteten begränsas till banker och jämförliga inrättningar. I förarbetena till nu gällande checklag har antytts att fall tilläventyrs kunde förekomma, där en dylik begränsning skulle kunna kännas såsom ett onödigt hämmande band på penningrörelsen, i vilket hänseende särskilt framhållits ett eventuellt behov att trassera checkar på brukskontor och liknande inrättningar. Såvitt känt är har emellertid en dylik användning av checken hittills icke förekommit i Sverige, och på goda grunder torde kunna betvivlas, att en så beskaffad checkrörelse i framtiden skulle befinnas vara av omständigheterna påkallad. Skulle det vid ett eller annat industriföretag visa sig önskvärt att för utbetalningar till personal eller andra kunna tillämpa ett system med utställande av penninganvisningar, är sådant naturligtvis möjligt utan att anvisningarna taga form av checkar med alla de rättsverkningar som ur den allmänna samfärdselns synpunkt böra förknippas med dessa sistnämnda handlingar. I sitt yttrande över de av Genève-konferensen under år 1930 till regeringarna framställda spörsmålen har Sveriges Industriförbund ock funnit sig kunna tillstyrka det ifrågasatta förbudet mot checks dragande å annan än bank.

I betraktande av vad nu anförts hava de sakkunniga ansett sig böra såsom delegerade vid Genève-konferensen biträda den meningen, att ställningen av checktrassat bör förbehållas banker och jämförliga inrättningar. Enligt de sakkunnigas mening är en bestämmelse av detta innehåll synnerligen önsk-

värd, och önskvärt är även att dess genomförande ej uppskjutes till en tidpunkt, då man tilläventyrs skulle få att kämpa mot en småningom inrotad sed att man och man emellan, och stundom i kreditsyfte, begagna sig av den för helt andra ändamål anpassade checken.

Den i Genève antagna checklagstexten lägger emellertid icke något effektivt hinder i vägen för checks dragande å annan än bank. Tvärtom gäller enligt art. 3 i denna text, att en handling som i strid mot det givna förbudet dragits på annan än bank icke på sådan grund skall vara ogiltig som check. Det är endast på grund av en i checklagskonventionens Bil. II (art. 4) given bestämmelse, som en fördragsslutande stat kan frånkänna en dylik handling checkrättslig verkan, och över huvud må detta ifrågakomma allenast såvitt rörer checkar som äro såväl utställda som betalbara inom landet.

Enligt de sakkunnigas mening — som delas av delegerade från Danmark, Finland och Norge — kan bestämmelsen i den form den sålunda erhållit i den å konferensen antagna huvudtexten knappast införlivas med nordisk lagstiftning. Att i lagen uppställa ett förbud som icke är förknippat med någon rättsföljd överensstämmer ej med nordiska lagstiftningsprinciper, och att låta förbudets åsidosättande medföra påföljder som ligga utanför checkrättens område — exempelvis straff eller stämpelbeläggning — är uppenbarligen för Sveriges del uteslutet. I det föreliggande svenska förslaget, likasom i de övriga nordiska förslagen, har man alltså, med begagnande av förenämnda i Bil. II medgivna befogenhet, upptagit en bestämmelse, enligt vilken en såsom check betecknad anvisning som drages å annan än bank ej gäller såsom check. Av 59 § i förslaget följer att bestämmelsen ej har avseende å check som är utställd i utlandet.

4 §.

I art. 3 av den i Genève antagna texten har med förbudet mot checks utställande å trassat som ej är bank formellt sammanknutits påbud om förhandenvaron av »täckning» d. v. s. ett för utställarens räkning hos trassaten innestående tillgodohavande, varur checksumman kan utgå.

Med begagnande av den frihet som art. 4 i checklagskonventionens Bil. II lämnat signatärmakterna i fråga om själva avfattningen av förbudet mot checks dragande å annan än bank har man i de nordiska förslagen ansett sig böra åt detta förbud giva formen av en särskild paragraf (3 §) och i nu förevarande paragraf upptaga föreskriften om täckning.

Vad beträffar denna senare föreskrift innehåller Genève-texten intet uttalande om påföljden av dess åsidosättande. Att någon checkrättslig påföljd härvidlag icke kan ifrågakomma torde i själva verket vara uppenbart. I alla händelser är det uteslutet att låta saknaden av täckning medföra handlingens ogiltighet såsom check, en påföljd som esomoftast skulle drabba godtroende checkinnehavare. Lika uppenbart finna de sakkunniga det emellertid vara, att påbudet om täckning, vilket i själva verket utgör kärnpunkten i en checklag, bör på ett eller annat sätt kraftigt upprätthållas. I det effektiva genom-

förandet av detta påbud se de sakkunniga den säkraste garantin för att checken skall kunna vinna och bibehålla det förtroende som utgör förutsättningen för ett allmännare bruk av detta betalningsmedel, och de sakkunniga hava för sin del ej tvekat att av hänsyn härtill förorda en bestämmelse som med straffpåföljd belägger utställandet till annans förfång av check utan täckning, såväl när det sker uppsåtligen, som när det sker av vårdslöshet. En dylik bestämmelse kan enligt de sakkunnigas mening lämpligen erhålla sin plats i 22 kap. 13 § strafflagen, men det har ansetts önskvärt att en erinran om dess förefintlighet inflyter i nu förevarande paragraf. Bestämmelser i liknande syfte föreslås av delegerade från Finland och Norge, varemot man å dansk sida trott sig kunna undvara en straffbestämmelse i ämnet.

5 §.

De i förevarande paragraf intagna föreskrifterna överensstämma i huvudsak med bestämmelser i gällande checklag.

Enligt art. 7 i Bil. II står det öppet för varje stat att såsom en särskild art av check erkänna den som försetts med beteckningen »non transmissible», en beteckning som skulle medföra att checken överhuvud ej kunde överlåtas. Någon som helst anledning att hos oss taga i anspråk en dylik rättighet torde ej vara för handen.

6 §.

Den i paragrafens andra stycke upptagna bestämmelsen, att check må dragas »för tredje mans räkning», syftar på den i vissa länder ofta förekommande och uppenbarligen fullt legitima anordningen, att en bank eller annan, som behöver draga checkar å utländsk bank, med vilken utställaren ej står i direkt affärsförbindelse, skaffar sig medgivande av en tredje man — vanligen en större bank i utställarens hemland — att »för denna senares räkning», d. v. s. på grundvalen av dess tillgodohavande hos den utländska banken, verkställa den dragning, som må erfordras.

Tredje stycket av förevarande paragraf har till uppgift att reglera frågan om checkar, dragna på utställaren själv, och uppställer såsom huvudregel, att sådan dragning ej må ifrågakomma. Förslaget överensstämmer härutinnan med den i Genève antagna normaltexten. Man har ej ansett sig böra förorda att, på sätt enligt art. 8 i Bil. II är medgivet, under checklagstiftningens regler skulle inbegripas dylika handlingar, vilka i sak, ehuru ej i form, äro skuldebrev.

I ett avseende innebära emellertid bestämmelserna i tredje stycket av 6 § undantag från regeln, att check ej må dragas å utställaren själv. Enligt Genève-texten möter ej hinder för att check drages mellan skilda kontor av samma bank, något som på sina håll förekommer i stor utsträckning. Detta i normaltexten gjorda undantag måste av signatärmakterna godtagas, utom så till vida, att det enligt art. 9 i Bil. II står varje stat öppet att avgöra, huruvida

under bestämmelsen skola inbegripas även innehavarecheckar. I avseende å dessa hava de sakkunniga, i samförstånd med övriga nordiska delegerade, stannat vid att förorda upprätthållande av förbudet mot checks dragande å utställaren själv. Från dansk sida har man ansett att möjligheten att mellan olika kontor av samma bank draga checkar, ställda till innehavaren, kan framkalla missbruk till förfång för den sedelutgivande statsbanken.

Stundom möter man handlingar som, ehuru innefattande en direkt utfästelse av betalning, försetts med beteckningen check. En dylik handling, vilken icke ens till formen företer karaktären av ett betalningsuppdrag, faller helt utanför den föreslagna lagstiftningen.

Bland de av Genève-konferensen uttryckta önskemål (»voeux») förekommer en hemställan till signatärmakterna att undersöka möjligheten av att i lag förbjuda anbringandet av ordet »check» å förbindelser, som ej enligt lagstiftningen äro att betrakta såsom checkar. Beslutet härom biträddes emellertid ej av den svenska delegationen, och de sakkunniga, som finna uppenbart, att ett förbud av denna art ej skulle vara förenligt med våra lagstiftningsprinciper, inskränka sig till ett omnämnande av vad som förekommit.

8 §.

Att en check »domicilieras» är icke uttryckligen förutsatt i gällande checklag men torde ej kunna anses med densamma oförenligt. I själva verket lär det ej vara ovanligt att, när en utställare av check vill göra denna betalbar å annan ort än där trassatbanken driver rörelse, checken ställes att betalas hos en å betalningsorten etablerad bank, med vilken trassatbanken står i förbindelse. Den föreslagna bestämmelsen ger otvetydig hemul åt ett dylikt förfarande, dock med fastslående av att domiciliaten måste vara en bank. Enligt art. 10 i Bil. II står det signatärmakt öppet att låta sistnämnda begränsning bortfalla; men då densamma synes vara en naturlig följd av att den passiva check-kapaciteten förbehållits banker, torde det lämnade medgivandet ej böra hos oss tagas i anspråk.

Domiciliering av en check medför att, i händelse betalning uteblir, protest skall upptagas hos domiciliaten. Annat är förhållandet när, såsom i Tyskland och vissa andra länder förekommer, checken väl är betalbar hos trassatbanken själv, men i dess text angivas en eller flera banker där den kan uppvisas till kostnadsfri inkassering (s. k. Zahlstelle), en anordning som icke berör frågan om rätta orten för upptagande av protest.

14—24 §§.

Oaktat sin i regel korta tillvaro hör checken till de papper som i stor utsträckning cirkulera, och att i rättsligt hänseende reglera denna cirkulation är en viktig uppgift för checklagstiftningen. Hithörande föreskrifter måste för att motsvara affärslivets behov nära ansluta sig till växellagstiftningens

motsvarande bestämmelser, men vissa avvikelser påkallas dock av förhållandena.

Den vanligaste checktypen är orderchecken: den till viss man eller — vad härmed är liktydigt — viss man eller order ställda checken, vilken normalt överlåtes genom ett »indossament», en påskrift å checken, som för överlåtaren medför ansvarighet för checkbeloppet och skänker den nye innehavaren en självständig rätt gentemot tidigare checkgäldenärer. Den i Genève antagna texten har för betecknande av orderchecken valt uttrycket »chèque endossable», ett uttryck, vars berättigande är att söka däri, att ordet »indossament» företrädesvis användes i fråga om överlåtelse, som tecknas på en ordercheck (art. 14) och som normalt medför garantiförpliktelse (art. 18). I den svenska texten har emellertid ifrågavarande term, såsom ägnad att medföra vissa missförstånd, undvikits och i stället använts uttrycket »*check, som gäller till order*».

En annan mera undantagsvis förekommande checktyp utgöres av den check, som i litteraturen plägar benämnas *rekta-check:* en check som i sin text innehåller orden »icke till order» eller något likvärdigt uttryck och som i följd därav icke kan överlåtas annorledes än såsom en vanlig fordran, alltså utan checkansvarighet för överlåtaren, och med verkan, att nye innehavaren allenast inträder i företrädarens rättsställning emot utställare och annan gäldenär.

Vid sidan av dessa båda typer, som äga sin motsvarighet på växelområdet, känner checklagstiftningen, såsom framgår av 5 §, den för växellagarna främmande *innehavarechecken*, en handling som kan överlåtas genom blotta överlämnandet och vars innehav i och för sig medför en av föregående innehavares rättsläge oberoende rätt mot checkgäldenärerna.

En huvudprincip i den tillämnade nya lagstiftningen är, att en checks egenskap av ordercheck, rekta-check eller innehavarecheck skall vara bestämd genom dess ursprungliga avfattning och ej kunna modifieras genom senare innehavares åtgöranden.

Väl kan sålunda en ordercheck förses med ett s. k. blankoindossament, vilket för innehavaren medför, bland annat, rätt att utan vidare överlämna checken till tredje man (16 § och 17 § 3). Men checken bibehåller dock såtillvida sin egenskap av ordercheck, att den nye innehavaren, om han så vill, äger utfylla blankoindossamentet med sitt eget eller någon annans namn eller indossera checken till viss man (17 §); och skulle å orderchecken tecknas ett indossament till innehavaren, gäller detta blott såsom ett blankoindossament (15 §).

En ordercheck kan ock, på sätt i 18 § omförmälts, förses med ett indossament, varigenom överlåtaren fritager sig själv från ansvarighet eller för sin del förbjuder »vidare indossament», men checkens egenskap av ordercheck visar sig däri, att den fortfarande kan förses med indossament, som medför checkansvarighet och bereder ny innehavare en självständig rättsställning.

Vad beträffar rekta-check framgår av 14 § andra stycket, att en i checkens text intagen rekta-klausul omöjliggör att checken genom indossament förvandlas till ordercheck eller innehavarecheck.

Slutligen uttalas i 20 §, att om en innehavarecheck förses med indossament, detta visserligen normalt medför checkansvarighet för indossanten men icke rubbar checkens karaktär av innehavarecheck.

I sistnämnda hänseende — men också endast därutinnan — avvika de nu anförda bestämmelserna i förslaget från gällande checklag, enligt vars 5 § ett å innehavarecheck tecknat indossament förvandlar checken till ordercheck. Motivet till vad som föreslås ligger i dagen. Om en check utställes såsom innehavarecheck, är anledningen vanligen att söka däri, att trassatbanken velat fritaga sig från den prövning av checkinnehavarens legitimation, som ifrågakommer vid infriande av en ordercheck. Erkännes detta syfte såsom berättigat, kan det naturligen ej få stå i en checkinnehavares makt att ändra det av utställaren i samförstånd med banken skapade rättsläget.

Utöver vad som framgår av det nu anförda innebär förslaget vissa andra avvikelser från växellagsförslaget, av vilka några må här omnämnas.

Medan enligt den föreslagna växellagen intet står i vägen för att en av trassaten inlöst växel ånyo utsläppes, skall enligt 15 § av checklagsförslaget en checks överlåtande till trassatbanken gälla allenast såsom kvitto och överlåtelse från trassatbanken vara ogill. Dessa rättsregler, som överensstämma med 1898 års checklag, syfta till förebyggande av att checken, i strid med sin naturliga uppgift av betalningsmedel, övergår till ett kreditpapper.

I likhet med gällande checklag innebär emellertid förslaget så till vida undantag från förbudet mot checks indosserande å trassatbanken, att, i händelse trassatbanken har mera än ett kontor, check, som dragits å något av dem, kan överlåtas å ett annat, varvid det enligt förslaget — men ej enligt gällande lag — är likgiltigt, huruvida kontoren äro belägna å samma ort eller icke. Genom den utväg, som sålunda undantagsvis öppnas för trassatbanken att föra regresstalan mot indossant, beredes en viss möjlighet för det kontor, där checken uppvisas, att, utan närmare undersökning rörande förefintligheten av täckning, omedelbart utbetala checksumman.

De i 21 § upptagna stadgandena om vindikation av check överensstämma, såvitt rörer ordercheck, med motsvarande föreskrifter i gällande växellag (76 §) och det föreliggande växellagsförslaget (16 §). En genom behöriga överlåtelser legitimerad innehavare behöver ej utlämna checken, med mindre han vid dess förvärvande var i ond tro eller förfor med grov vårdslöshet. Är checken ställd till innehavaren, kommer enligt förslaget innehavet i och för sig att medföra enahanda skydd mot vindikationsanspråk.

I de gällande nordiska checklagarna har vindikationsspörsmålet blivit förbigånget, uppenbarligen med hänsyn till svårigheten att mellan de olika staterna uppnå enighet i denna, i viss mån allmänrättsliga fråga. De nu föreslagna bestämmelserna torde ur svensk synpunkt ej vara ägnade att väcka betänklighet.

25 §.

Enligt de nuvarande nordiska checklagarna gäller, att om å check tecknas godkännande till betalning (accept), detta är utan verkan. Enahanda ståndpunkt intages av de flesta främmande lagar och även av den i Genève an-

tagna gemensamma checklagen. Motivet till en dylik regel är tydligt: en av trassaten gjord förbehållslös utfästelse att infria checken skulle, om den av lagen erkändes såsom bindande, vara ägnad att förvandla checken från ett betalningsmedel till ett kreditpapper, likställt med växel.

Med skäl kan emellertid ifrågasättas, huruvida det ur den antydda synpunkten är nödvändigt att omöjliggöra varje slags betalningsutfästelse från trassatbankens sida, och huruvida det icke i själva verket medför vissa fördelar, att en dylik utfästelse kan med viss begränsning erkännas såsom bindande. Ej sällan inträffar, att utställare av en check eller checkinnehavare som vill begagna checken som likvid, till förebyggande av varje tvivelsmål om att täckning förefinnes vänder sig till trassatbanken med begäran att checken förses med påskrift om att så är fallet. En dylik begäran är banken naturligtvis oförhindrad att efterkomma, och mångenstädes lämnas under växlande uttryck (»noteras», »viseras», »certifieras» etc.) den begärda påteckningen. Ur rättslig synpunkt innebär densamma för närvarande ej annat än ett konstaterande av att täckning föreligger i det ögonblick då påskriften meddelas. Skulle, innan checken uppvisas till betalning, utställaren vilja återkalla checken eller på annat sätt än genom checken förfoga över täckningen, kan, enligt hos oss rådande rättsuppfattning, banken ej hindra sådant. För allmänheten kommer emellertid, förklarligt nog, en påskrift av ifrågavarande art lätt att te sig som en garanti från bankens sida för att täckning är för handen just vid den tidpunkt, då frågan om densamma blir av betydelse, d. v. s. vid uppvisandet, en missuppfattning som i själva verket gång efter annan framträtt, särskilt i vårt grannland Danmark.

Ett dylikt sakläge är uppenbarligen föga tillfredsställande ur rättssäkerhetens synpunkt. En nära till hands liggande utväg ur svårigheten är att, med bibehållande av förbudet mot verklig accept, d. v. s. en fram till preskriptionstidens utgång gällande utfästelse av betalningsskyldighet, möjliggöra en påskrift som innebär vad den synes innebära, nämligen garanti för att vid checkens uppvisande erforderlig täckning står till buds eller checken i varje fall inlöses.

Erkännandet av en dylik, allenast under den korta uppvisningstiden gällande förpliktelse kan tydligen icke medföra någon fara för checkens omvandlande till ett kreditpapper. Å andra sidan kommer den garanti för checkens infriande som ligger i påskriften naturligtvis att i många fall bereda handlingen ökad användbarhet såsom betalningsmedel under den omsättning av papperet som kan ifrågakomma före uppvisningstidens utgång.

I vissa länder — Tyskland och Österrike — har ett sådant »bekräftande» av check som här avses så till vida vunnit erkännande, som genom särskilda lagbestämmelser statsbankerna berättigats att genom påskrift å check åtaga sig en till uppvisningstiden begränsad garanti för checkar, som dragas å dessa banker. Att anordningen förbehållits statsbankerna torde ha sin grund i en efter vad det vill synas föga berättigad farhåga för att ett allmännare tillämpande av systemet skulle kunna leda till intrång i dessa bankers sedelprivilegium.

Från de nordiska regeringarnas och delegationernas sida har vid Genèvekonferensen väckts förslag att i själva checklagen skulle införas ett allmänt stadgande, som på här antydda sätt reglerade verkan av en av trassatbanken å checken tecknad påskrift om förefintligheten av täckning.

Detta förslag vann icke konferensens gillande, utan i den gemensamma texten infördes en bestämmelse (art. 4), varigenom accept utan vidare förklarades sakna verkan. Tillika upptogs emellertid i Bil. II (art. 6) ett medgivande för fördragsslutande stat att på sätt den finner lämpligt reglera verkningarna av en å check av trassatbanken tecknad påskrift om bekräftelse, förutsatt allenast att påskriften icke likställes med accept.

Av här förut anförda skäl hava de svenska sakkunniga i samförstånd med delegerade från övriga nordiska stater ansett sig böra föreslå att denna befogenhet tages i anspråk.

Enligt det föreliggande förslaget skall det i konventionstexten förekommande förbudet mot accept utbytas mot bestämmelser, som lämna öppet för trassatbanken att genom en å bankens vägnar undertecknad påskrift å checken åtaga sig en till uppvisningstiden begränsad betalningsskyldighet, vilket åtagande enligt förslaget skall anses ligga i uttryck sådana som »bekräftas», »noteras» eller »viseras» och över huvud i varje uttryck som ger anledning till antagande att checken kommer att av banken betalas, och även i en blott firmateckning å checkens framsida.

Uteslutet är icke, att en trassatbank efter förslagets genomförande skulle kunna förse den å banken dragna checken med påskrift om »accept». Verkan av en dylik påskrift framgår av den föreslagna texten. En sammanställning av bestämmelserna i paragrafens första och andra stycken giver vid handen, att påskriften, trots sin avfattning, medför samma till uppvisningstiden begränsade rättsverkan som tillägges ett »bekräftande». Bortsett härifrån kvarstår alltså det i normaltexten innefattade acceptförbudet.

I fråga om påföljd av att trassatbank åsidosätter den förpliktelse som följer av påskrift om bekräftande har i sista stycket av förevarande paragraf intagits en bestämmelse, som helt motsvarar vad 28 § i växellagsförslaget innehåller rörande påföljd av växelacceptants underlåtenhet att infria växeln.

26 §.

Enligt förslaget skall checkborgen tecknas å checken eller ett därvid häftat blad. Likasom i växellagskonventionen medgives det jämlikt art. 13 i checklagskonventionens Bil. II signatärmakterna att låta borgen tecknas å särskild handling, något som emellertid för de nordiska staternas del tydligen icke bör ifrågakomma.

28 §.

Allmän enighet råder om att check bör vara ställd att betalas vid uppvisandet. I fråga om det rättsläge som bör inträda när emellertid en såsom check betecknad handling innehåller bestämmelser om förfallotid hava me-

ningarna gått isär. Från vissa håll har man hävdat att sagda bestämmelser borde lända till efterrättelse, men handlingen ej betraktas såsom check. Andra hava menat att en bestämmelse om förfallotid borde betraktas såsom oskriven och handlingen bevara sin karaktär av check.

Den senare lösningen har, såsom bäst överensstämmande med checkens natur av betalningsmedel, vunnit anslutning å Genève-konferensen och kommit till uttryck i förevarande paragraf.

Spörsmålet om check som dagtecknats för senare dag än den då den verkligen utgivits (»postdaterad check») har å konferensen varit föremål för vidlyftiga överläggningar, vilka lett till upptagandet i den gemensamma texten av en bestämmelse om checkens infriande vid uppvisandet, även om detta äger rum före den i checkens text angivna utställningsdagen. Konferensen har — enligt de sakkunnigas mening med allt fog — funnit, att utfärdandet av postdaterade checkar utgör ett missbruk som bör bekämpas, och att utställandet av en dylik check i själva verket är liktydigt med utfärdandet av en check som icke vore betalbar vid sikt. Att, såsom blivit ifrågasatt, i stället förklara checken ogiltig skulle kunna leda till rättskränkning, så till vida som checken efter den å handlingen utsatta utställningsdagen kunde hava kommit i godtroende innehavares hand.

29 §.

I fråga om den tid, från utställandet räknat, inom vilken en inom Sverige betalbar check bör uppvisas till betalning, gäller enligt 1898 års checklag, att om checken är betalbar å samma ort där den är utställd och betalningen skall erläggas till viss där bosatt person eller till sådan person eller innehavaren eller ock till innehavaren, checken skall uppvisas sist tredje dagen efter utställandet. I annat fall utgår uppvisningstiden å tionde dagen från utställandet eller, om den vanliga befordringstiden mellan utställnings- och betalningsorten är längre än fem dagar, sist å femte dagen efter befordringstidens utgång.

Den i Genève antagna gemensamma texten uppställer tre olika uppvisningstider: a) åtta dagar för checkar som äro utställda och betalbara i samma land; b) tjugu dagar för checkar, utställda och betalbara i samma världsdel, varvid checkar som äro utställda i Europa och betalbara i ett land som gränsar till Medelhavet, eller tvärtom, skola anses utställda och betalbara i samma världsdel; och c) sjuttio dagar för checkar som äro utställda i en världsdel och betalbara i en annan. Enligt art. 14 i Bil. II står det emellertid de fördragsslutande staterna fritt att i åtskilliga hänseenden frångå dessa bestämmelser. Framför allt märkes i detta avseende, att en stat kan förlänga den under a) omförmälda åttadagarsfristen för uppvisande av inrikes checkar.

De nu utarbetade nordiska förslagen avse, att sistnämnda tid av åtta dagar skall förlängas till tjugu dagar. För alla checkar med undantag av dem som utställas i något utomeuropeiskt och icke till Medelhavet gränsande land skulle alltså en tjugudagarsfrist vara gällande.

Vid de överläggningar som efter Genève-konferensen ägt rum mellan de sakkunniga och vissa representanter för näringslivet uttalades från de senares sida att, då frågan främst borde bedömas från banktekniska synpunkter, Svenska Bankföreningens yttrande borde inhämtas. Så har ock skett, och yttrandet utmynnar i att, beträffande checkar utställda och betalbara inom de fyra nordiska länderna, fastställande av en enhetlig uppvisningstid av tjugu dagar vore önskvärt.

Vid senare hållet sammanträde mellan de svenska sakkunniga och de övriga nordiska delegerade enades man om den sålunda föreslagna lösningen. Fördelarna av en enkel och för de nordiska länderna gemensam regel ansågos vara av större vikt än olägenheten av att tidsfristen i vissa fall bleve längre än behövligt, varförutom kom i betraktande, att, enligt vad erfarenheten visar, checkarna mera än förr cirkulera mellan flera innehavare och därför kräva något förlängd omloppstid.

Någon annan av de i Bil. II tillåtna avvikelserna från normaltexten har man vid utarbetandet av de nordiska förslagen icke trott sig böra tillstyrka.

31 §.

Det i paragrafen innefattade stadgandet, att checks inlämnande å avräkningskontor gäller såsom uppvisande till betalning, förutsätter uppenbarligen att trassatbanken är företrädd å det avräkningskontor där uppvisandet äger rum.

32 §.

Frågan om möjligheten för utställare av check att med laga verkan återkalla denna har varit föremål för stark meningsskiljaktighet. Delvis bottnar denna i skilda uppfattningar om checkens rättsliga natur.

Enligt en mening medför utställandet av en check, att rätten till den mot checken svarande täckningen övergår å den som mottagit checken och å senare lagliga innehavare av densamma. Från en dylik utgångspunkt kan naturligtvis någon rätt för utställaren att återkalla checken ej erkännas. Denna cessionsprincip omfattas av den franska lagstiftningen och lagarna i åtskilliga andra romanska länder.

En motsatt mening går ut på att checken är att betrakta såsom ett till trassaten riktat betalningsuppdrag, som ej för checkinnehavaren skapar någon som helst rätt gentemot trassaten och när som helst kan återkallas. Denna ståndpunkt intager den anglosachsiska rätten, och den ligger otvivelaktigt till grund för de nordiska checklagarna.

En egendomlig mellanståndpunkt företrädes av den tyska checklagen, med vilken den österrikiska härutinnan överensstämmer. Dessa lagar ansluta sig icke till den franska cessionsteorien, utan betrakta, i likhet med den anglosachsiska och nordiska rätten, checken som ett betalningsuppdrag. Men ehuru således enligt den centraleuropeiska lagstiftningen checkinnehavaren icke äger någon rätt mot trassaten, innefatta hithörande lagar förbud mot checkens återkallande före uppvisningstidens utgång. Detta förbud saknar emellertid varje

rättsverkan. Om trassaten rättar sig efter en honom meddelad återkallelse och alltså vägrar att utbetala checksumman, medför detta icke för honom någon rättslig påföljd. Skulle han däremot, utan hänsyn till återkallelsen, infria checken, kan hans hållning, såsom överensstämmande med lagens påbud, naturligtvis icke räknas honom till last, utan han äger gentemot utställaren tillgodoräkna sig den verkställda utbetalningen, såsom om återkallelse ej ägt rum.

Vid konferensen vann den tyska ståndpunkten majoritet. I checklagens normaltext (art. 32) förklaras, att återkallelse av check medför verkan först efter uppvisningstidens utgång; men i art. 16 av Bil. II infördes särskilda förbehåll enligt vilka signatärmakt äger *antingen* medgiva att check återkallas även före uppvisningstidens utgång *eller ock* förbjuda att checken överhuvud återkallas.

I de föreliggande nordiska förslagen fasthålles principen om utställarens befogenhet att även under uppvisningstiden återkalla det i checken innefattade betalningsuppdraget. Man har icke trott sig kunna förorda anslutning till cessionsprincipen, vars konsekventa genomförande skulle medföra avsevärda svårigheter, särskilt framträdande i fall där olika checkinnehavare konkurrera om ett tillgodohavande, som ej förslår för dem alla. Men lika litet har man kunnat ansluta sig till den på den tysk-österrikiska lagstiftningen grundade normaltexten. Att låta trassatbanken, efter sitt godtycke och utan någon som helst påföljd, avgöra, huruvida den vill efterkomma eller åsidosätta en gjord återkallelse kan icke anses förenligt med goda lagstiftningsprinciper.

Om man alltså funnit sig föranlåten att erkänna utställarens rätt att när som helst återkalla checken, har man dock icke kunnat bortse från möjligheten av att denna rätt missbrukas, så att därav icke blott uppstår rättsförlust för en eller annan checkinnehavare, utan även den ur det allmännas synpunkt betydelsefulla tilliten till checkinstitutet lider men. I syfte att motverka dylika missbruk har man trott sig böra, i samband med den ifrågasatta bestämmelsen om straff för checks dragande utan täckning, föreslå ett straffbud mot obehörig och till annans förfång ledande återkallelse av check; och har i den nu förevarande paragrafen intagits en erinran om detta straffbud.

För den händelse att check blivit av trassatbanken bekräftad på sätt i 25 § avses, och banken sålunda emot innehavaren förpliktat sig att inlösa checken, kan ett av utställaren till banken riktat meddelande om checkens återkallande naturligtvis icke före uppvisningstidens utgång äga någon verkan, varom i den föreslagna avfattningen av texten gjorts erinran.

Den i paragrafens andra stycke intagna regeln, att banken även efter uppvisningstidens utgång äger infria checken, är till sitt innehåll tämligen självklar. Det har emellertid ansetts önskvärt att, till förebyggande av varje missuppfattning rörande innebörden av föreskrifterna om uppvisningstid, uttryckligen uttala, att försittandet av dylik tid icke inverkar på trassatbankens rätt att emot utställaren tillgodoräkna sig infriandet av en sedermera presenterad check.

Enligt art. 16 i Bil. II äger varje signatärmakt bestämma, vilka åtgärder må vidtagas då check stulits eller förkommit och vilka rättsverkningar dylika åtgärder må medföra.

Utöver de i svensk rätt gällande stadganden om dödande av bortkommen handling torde särskilda bestämmelser i nyss angivna hänseenden icke i vårt land erfordras. Skulle en check hava på ett eller annat sätt gått förlorad för utställaren själv, har han i den honom medgivna befogenheten att återkalla checken ett medel att skydda sig mot förlust. Är det en annan checkinnehavare, som förlorat checken, kan han — bortsett från möjligheten att hos utställaren söka utverka checkens återkallande — om förlusten göra anmälan hos trassatbanken, i vilket fall det åligger banken att vid checkens infriande ägna särskild uppmärksamhet åt frågan om god tro hos den som hos banken uppträder såsom innehavare.

33 §.

Att, såsom förevarande paragraf innehåller, det i en check innefattade betalningsuppdraget äger bestånd även om utställaren dör eller förlorar förmågan att med laga verkan företaga rättshandling, påkallas av affärslivets befogade intressen.

Mot den föreslagna bestämmelsen gjordes å konferensen ej annan invändning, än att saknaden av motsvarande föreskrift i växellagsförslaget tilläventyrs skulle kunna föranleda antagande att å växlar skulle i nyssnämnda hänseende tillämpas andra grundsatser än å checkar. Sedan emellertid i den av redaktionskommittén till konferensen avgivna rapporten uttalats, att en dylik slutsats vore oberättigad, lät man invändningen falla.

Rörande verkan av utställarens konkurs har någon bestämmelse ej influtit i Genèvetexten. Det har varit ifrågasatt att ämnet likväl skulle upptagas till behandling i de nordiska checklagarna; men vid härom förda förhandlingar har det visat sig omöjligt att uppnå enighet i fråga om innehållet av en eventuell regel. I svensk, dansk och norsk text har därför spörsmålet förbigåtts, varemot det finska förslaget torde komma att innehålla en bestämmelse som, i anslutning till gällande finsk checklag, låter konkurs verka såsom återkallelse av utfärdad check, under förutsättning att trassaten blivit bevisligen underrättad om att utställaren gjort konkurs eller att yrkande framställts om avträdande av utställarens egendom till konkurs.

35 §.

Då det i förevarande paragraf uttalas, att trassatbanken väl är pliktig att vid fråga om checks infriande pröva, huruvida å checken tecknade överlåtelser utgöra en sammanhängande följd, men ej att ingå i prövning av underskrifternas äkthet, kan detta ej anses innebära, att trassatbanken, så snart kedjan av överlåtelser är sammanhängande, skulle vara fri från varje påföljd av ett dolöst eller kulpöst uppträdande vid checkens infriande. Växellagsförslagets 40 §, som upptager ett stadgande svarande mot det nu föreslagna, innehåller därjämte, att den som infriar växel är fri från sin förbindelse, med

mindre svek eller grov vårdslöshet ligger honom till last. Denna bestämmelse skulle ej kunnat upptagas i det nu föreliggande förslaget, då en checktrassat icke, såsom en växelacceptant, står i något obligatoriskt rättsförhållande till innehavaren av handlingen. Men likasom enligt sakens natur och grunderna för nämnda lagrum en växeltrassat, som utan föregången accept infriar den för honom presenterade växeln, äger att, såframt ej svek eller grov vårdslöshet från hans sida föreligger, räkna sig den skedda utbetalningen till godo, utan hinder av att den som företett växeln ej varit den rätte innehavaren, måste detsamma gälla om en checktrassat, som infriar den å honom dragna checken. Vid konferensen var föreslaget att i själva lagtexten giva uttryck åt en dylik regel. Att detta ej skedde berodde på meningsskiljaktighet i fråga om det framställda förslagets avfattning, vilken skulle hava lett till att, i strid med flertalets mening, en checktrassat kunnat få tillgodoräkna sig checkens infriande även i fall där checken var förfalskad och någon vårdslöshet ej kunde tillvitas utställaren.

36 §.

De i paragrafen upptagna reglerna om betalning av check å främmande myntslag överensstämma nästan fullständigt med växellagsförslagets stadganden i enahanda ämne. Under konferensen betecknades det från flera håll såsom mindre riktigt att innehavaren av en check, som utställts i främmande myntslag, skulle vara nödsakad att nöja sig med inhemsk valuta. Å andra sidan gjordes gällande att, om täckningen förelåge i inhemskt myntslag, det vore mindre rimligt att innehavaren finge begära utländsk valuta, vilken icke alltid kunde tillhandahållas i erforderlig utsträckning. Med hänsyn därtill vanns vid konferensen majoritet för den i paragrafens första punkt uttryckta principen, att betalning som erlägges vid uppvisandet må, efter trassatens val, fullgöras i landets mynt eller i det utländska myntet.

Frågan om det myntslag, vari betalning skall erläggas när checken uppvisas först efter utgången av stadgad uppvisningstid, lämnas i förslaget öppen.

37 §.

Den »korsning» av check som omförmäles i förevarande paragraf och de närmast därpå följande har till huvudsyfte att bereda checkinnehavare ökad säkerhet mot skada, som kan uppstå därigenom att checken göres gällande av obehörig innehavare, något som desto lättare kan inträffa, som checkar i stor omfattning ställas till innehavaren.

Grundtanken i systemet är, att en checkinnehavare ej skall kunna utfå checksumman annorledes än genom en bank, hos vilken han är verklig kund och som därför äger kännedom om hans person och pålitlighet.

I vissa länder — framför allt England — har korsningssystemet kommit till stark användning och visat sig väl fylla sin uppgift. Om detsamma i andra länder — däribland de nordiska — hittills vunnit föga utbredning och förståelse, torde orsaken härtill i viss mån få sökas i den svårfattliga och mindre

korrekta avfattning hithörande lagbud erhållit såväl i de nuvarande nordiska checklagarna som i vissa å den europeiska kontinenten gällande lagar.

I det föreliggande förslaget har man sökt att på ett tydligare och riktigare sätt än förut skett uttrycka innebörden av korsning. Därvid hava erforderliga regler om sättet för korsningens åstadkommande och olika former av anordningen fått inflyta i särskild paragraf, den nu förevarande 37 §, och stadgandena om korsningens verkningar fått sin plats i nästföljande paragraf.

Vad beträffar 37 § äro där förekommande regler i sak väsentligen överensstämmande med de i 1898 års checklag förekommande. En olikhet ligger däri, att förslaget ej, såsom gällande lag, ovillkorligen kräver, att mellan de två jämnlöpande streck som karakterisera korsningen skola utsättas orden »till bank eller bankir» eller andra därmed liktydiga ord, ett krav som ej överensstämmer med internationell sedvänja. En annan olikhet består däri, att de båda strecken ej, såsom nu, ovillkorligen skola vara tvärstreck, utan, såsom i vissa länder brukas, kunna dragas annorlunda.

38 §.

I de gällande nordiska checklagarna likasom i flera andra lagar i ämnet angives helt kort korsningens verkan vara den, att betalning ej må ske till annan än bank eller bankir. Denna avfattning kan icke sägas på ett tillfredsställande sätt klargöra vad som åsyftas. En person som bekommer en korsad check och har räkning i trassatbanken skulle enligt den nuvarande textens ordalag vara förhindrad att få checken infriad i denna bank. För att utfå checksumman skulle han hava att vända sig till en annan bank med begäran att denna skulle köpa checken eller mottaga den till inkassering. Denna andra bank åter skulle kunna, utan risk för efterräkningar, övertaga checken av innehavaren utan att denne behövde hava tidigare affärsförbindelse med banken eller överhuvud vara av denna känd.

Sådan kan emellertid lagens mening icke hava varit. Vad som åsyftas är uppenbarligen ej annat än att, såsom är fallet i korsningens moderland England, en innehavare av korsad check kan, om han är kund hos trassatbanken, omedelbart där utfå checksumman, men, om han icke står i kundförhållande till trassatbanken, har att hänvända sig till en bank där han är kund för att få checken såld till sistnämnda bank eller genom dess åtgörande inkassera den hos trassatbanken. På denna väg, men också endast på denna, vinnes den eftersträvade garantin mot obehörig innehavares utnyttjande av checken.

Vad som sålunda får antagas vara innebörden i den hos oss och flera andra länder gällande lagstiftningen om korsning har kommit till uttryck i den föreslagna texten. En med korsning försedd check må ej, vid äventyr av skadeståndspåföljd, av trassatbanken betalas till annan än bank eller kund hos trassatbanken; och bank må ej av annan än kund eller annan bank förvärva korsad check eller för andra än kund eller annan bank inkassera sådan check.

Önskvärt hade varit, att uttrycket »kund» hade kunnat något närmare bestämmas i lagen. Från nordiskt håll hade man också å Genève-konferensen

föreslagit en avfattning, i vilken sagda uttryck var återgivet med »en person som, på grund av tidigare rådande affärsförbindelse med en bank, har räkning hos denna». Ehuru enighet ej kunde uppnås om denna redaktion, torde densamma få anses uttrycka stadgandets innebörd.

Det i paragrafens fjärde stycke intagna förbudet mot infriande av check varå förekomma flera »särskilda» korsningar, d. v. s. å vilken mera än en bank namngivits såsom mottagare av betalning, sammanhänger med att, på sätt i 37 § angives, en checkinnehavare är förhindrad att genom ändring eller utstrykning förvandla en dylik särskild korsning till »allmän», d. v. s. åstadkomma att betalning kommer att av trassatbanken erläggas till en bank vilken som helst. Det från förbudet medgivna undantaget — anbringandet å en check med särskild korsning av en ytterligare sådan korsning, vilken avser inkassering genom ett avräkningskontor — lärer föranledas av den på vissa håll rådande sedvänjan att vid dylik inkassering låta checken — i stället för att indosseras å bank som skall mottaga den — förses med en å denna bank ställd särskild korsning.

39 §.

I Tyskland och vissa andra länder är korsning av check icke bruklig eller av lagen uppmärksammad, men syftet att förebygga checks utnyttjande av obehörig innehavare tillgodoses i viss mån genom en annan anordning, den s. k. avräkningschecken. En check, försedd med påskriften »nur zur Verrechnung», får enligt lagstiftningen i dessa länder icke inlösas kontant, utan inlösningen skall försiggå på det sätt, att checkbeloppet gottskrives innehavarens konto i banken. Att sålunda allenast den som har räkning i trassatbanken kan få checken inlöst innebär naturligtvis ett visst skydd mot att checksumman tillgodokommer obehörig person, men synnerligen starkt är detta skydd dock icke, så länge en obehörig innehavare äger möjlighet att till varje annan bank än trassatbanken överlåta eller för inkassering avlämna checken och på denna väg komma i besittning av checksumman.

Å andra sidan erbjuder systemet med avräkningscheckar såtillvida en fördel, som det medför en viss säkerhet för rätte innehavaren, när denne, såsom ofta inträffar, vill genom annan person, t. ex. ett utsänt bud, låta hos trassatbanken presentera checken med påtecknat kvitto.

Vid Genève-konferensen föreslogo de nordiska staterna att ett mot den tyska lagstiftningens bestämmelser svarande förbud mot kontant inlösen skulle upptagas bland korsningsreglerna, och de båda typerna — korsad check och avräkningscheck — sammansmältas till en.

Ombuden för de stater, i vilka allenast avräkningschecken är i bruk, voro emellertid ej benägna att godtaga korsningsprincipen; och bland dennas anhängare rådde meningsskiljaktighet i fråga om lämpligheten av att i fråga om korsad check förbjuda kontant betalning.

Under sådana förhållanden återstod ej annat än att i den gemensamma lagen upptaga såväl den ena som den andra typen (art. 38 och 39 i Genèvetexten), i sammanhang varmed emellertid i art. 18 av Bil. II medgavs varje

signatärmakt att i sin inre lagstiftning erkänna allenast den korsade checken eller allenast avräkningschecken, med förbehåll dock att å *ena sidan* en stat som erkände allenast korsning måste låta en där betalbar check, som i främmande stat behörigen utställts såsom avräkningscheck, gälla såsom korsad check, och å *andra sidan* en stat där avräkningschecken är ensam erkänd har att såsom sådan check betrakta en där betalbar check som, i överensstämmelse med lagen i det land där den utställts, försetts med korsning.

Vid de överläggningar som de sakkunniga efter konferensen hållit med representanter för näringslivet och med delegerade för övriga nordiska länder har man enat sig om att det, för undvikande av missförstånd och förväxlingar, vore lämpligt att, med tillämpande av nyssnämnda medgivande i Bil. II, i nordisk lagstiftning upptaga allenast korsningssystemet; och har i enlighet härmed i nu förevarande paragraf intagits allenast den erforderliga föreskriften om korsningsbestämmelsernas tillämpande å utländska avräkningscheckar. Den föreslagna avfattningen lärer, vid sammanställning med den i 63 § under 5) givna bestämmelsen att det är betalningsortens lag som reglerar frågan huruvida check må korsas eller göras till avräkningscheck, giva vid handen, att korsningsbestämmelserna ej skola äga tillämpning å andra avräkningscheckar än dem som äro betalbara här i riket eller i annat till checklagskonventionen anslutet land där korsningsprincipen är ensam erkänd, och att alltså en svensk bank kan, utan risk för skadeståndspåföljd, av annan än bank eller egen kund mottaga en avräkningscheck, som är ställd att betalas i ett land, där allenast avräkningscheckar erkännas.

40 och 41 §§.

De föreslagna bestämmelserna rörande olika utvägar att fullgöra den bevisning om betalnings uteblivande som måste förutsättas för återgångstalan skilja sig allenast i vissa mindre väsentliga hänseenden från motsvarande bestämmelser i 9 § av gällande checklag.

De sakkunniga hava ej ansett sig böra föreslå tillämpande av *vare sig* det i art. 20 av Bil. II lämnade medgivandet att helt utesluta kravet på protest eller annat formligt konstaterande av betalnings uteblivande, *eller* den i art. 21 av samma Bil. innefattade möjligheten att såsom giltigt konstaterande erkänna allenast protest, *eller* att i fråga om andra former för konstaterande föreskriva införandet i ett offentligt register.

En avvikelse som förslaget företer i förhållande till gällande lag ligger däri, att om ett resultatlöst uppvisande av check ägt rum å sista dagen av uppvisningstiden, protest eller annat formligt konstaterande av betalningens uteblivande får äga rum påföljande söckendag, ett stadgande vars berättigande torde ligga i öppen dag.

Såsom en i förhållande till gällande lag ny form för konstaterande av bristande betalning tillkommer i förslaget en av ett avräkningskontor avgiven, daterad förklaring att checken i rätt tid avlämnats till kontoret men ej infriats. Det faller av sig självt, att härvid ej kan avses annat avräkningskontor än ett där trassatbanken är representerad.

Å andra sidan kommer enligt förslaget ej, såsom enligt gällande lag, att såsom giltigt konstaterande erkännas ett å checken tecknat intyg av privata vittnen. Det härom givna stadgandet i 1898 års checklag står i samband med den föreskrift lagen innehåller om att checkprotest måste upptagas inom uppvisningstiden. Om en i sista stund presenterad check avvisas av trassaten, och denne skulle vägra att å checken teckna påskrift om förhållandet, kan det bliva omöjligt för innehavaren att samma dag få till stånd protest. Därest åter, såsom nu föreslås, protesten kan äga rum även dagen efter uppvisningstidens utgång, föreligger ej längre något behov av den i och för sig mindre tillfredsställande anordningen med intyg av två vittnen vilka som helst.

I fråga om det av trassatbanken å checken tecknade intyg som enligt 40 § skall anses likvärdigt med protest skiljer sig förslaget från gällande lag, så tillvida som enligt förslaget intyget skall avgivas inom samma tid som i 41 § är stadgad för protest och vara daterat. Det har ansetts önskvärt, att vid en viss, med uppvisningstiden nära sammanhängande tidpunkt står fast, huruvida rätten till återgångstalan är bevarad eller icke.

Kravet att intyg som här avses skall vara tecknat av trassatbanken får naturligtvis ej förstås så efter bokstaven, att det skall vara på denna bank som utfärdandet ankommer även i fall då checken är domicilierad hos annan bank. Det torde falla av sig själv, att i dylikt fall det är denna senare bank som äger utfärda intyg.

42 §.

De föreslagna bestämmelserna om notifikation rörande utebliven betalning äro i sak överensstämmande med dem som växellagsförslaget innehåller.

Det officiella underrättelseförfarande som enligt art. 22 i Bil. II varje stat äger påbjuda i stället för det i 42 § avsedda, torde, lika litet som när det gäller växlar, böra i fråga om checkar upptagas i svensk lag.

43 §.

De i paragrafen upptagna bestämmelserna om verkan av förbehåll, som avser fritagande från protest överensstämma med motsvarande föreskrifter i den föreslagna växellagen.

44 §.

De föreslagna bestämmelserna om den rättsställning som, när flere checkgäldenärer av olika slag finnas, checkinnehavaren intager till envar av dem motsvara i allo växellagsförslagets föreskrifter i enahanda ämne.

45 och 46 §§.

Rörande omfattningen av den betalningsskyldighet som kan utkrävas i form av återgångstalan avvika de nu föreslagna bestämmelserna allenast såtillvida från växellagsförslaget, att man, i samråd med delegerade från övriga nordiska länder och i överensstämmelse med uttalanden från svenska bankkretsar, funnit sig ej böra föreslå skyldighet att gälda provision å checksumman.

Lika litet som när det gäller växlar har man trott sig böra ifrågasätta att, såsom i art. 23 i Bil. II medgives, frångå den i normaltexten angivna räntesatsen av 6 %.

48 §.

De föreslagna bestämmelserna om verkan av moratorium eller annat oöverstigligt hinder motsvara växellagsförslagets föreskrifter i ämnet, utan annan saklig avvikelse än att den tid av trettio dagar från verkställd notifikation, varunder enligt växellagsförslaget återgångskrav ej må göras gällande, i nu föreliggande förslag förkortats till femton dagar.

49 och 50 §§.

De föreslagna bestämmelserna om duplett av check skilja sig från växellagsförslagets motsvarande föreskrifter huvudsakligen såtillvida, som duplett av check kan ifrågakomma allenast när checken är betalbar utom landet. För inrikes checkar har tillräcklig anledning ej ansetts föreligga att medgiva utställandet av duplett.

Enligt förslaget är det endast ordercheckar och rekta-checkar som kunna utställas i flera exemplar. I fråga om innehavarecheckar har man, med hänsyn till faran för missbruk, ej tilltrott sig att medgiva dupletters utställande.

52 §.

De preskriptionstider, som nu föreslås i fråga om uttagande av checkinnehavares återgångsfordran eller fordran som, efter checks inlösande av någon gäldenär, tillkommer honom mot övriga checkgäldenärer, äro satta till sex månader från uppvisningstidens utgång eller checkens inlösning, alltså, i vad angår checkinnehavares återgångsfordran, väsentligen kortare än den tid av ett år som, från ungefär samma utgångspunkt räknat, för motsvarande fall skall gälla enligt växellagsförslaget. Man har ansett att, med hänsyn till checkens natur av betalningsmedel, alla på checken grundade rättsförhållanden böra snarast möjligt vinna slutlig avveckling.

Någon preskriptionstid, motsvarande den treårstid som enligt växellagsförslaget gäller för fordran mot växelacceptant, förekommer icke i det nu föreliggande förslaget. För såvitt, såsom i allmänhet är fallet, checktrassat icke på grund av checken står i skuldförhållande till innehavaren, kan någon preskriptionsregel för fordran mot honom icke ifrågakomma. För det särskilda fall, att en trassatbank, genom att i enlighet med 25 § bekräfta checken, iklätt sig den tidsbegränsade ansvarighet som avses i nämnda paragraf, bör emellertid tydligen preskriptionstiden regleras genom bestämmelse i checklagen. Tillräcklig anledning har likväl ej ansetts föreligga att härvidlag medgiva längre preskriptionstid än förslaget avser beträffande utställare och överlåtare. Denna uppfattning ligger till grund för den föreslagna avfattningen, enligt vilken de tillämnade preskriptionstiderna avse alla checkgäldenärer.

Under de föreslagna stadgandena faller även fordran mot checkborgesman.

Den olikhet förslaget härutinnan företer i förhållande till växellagsförslaget bör, enligt uttalande i den vid konferensen avgivna rapporten, icke få giva anledning till slutsatser i fråga om möjligheten att analogivis låta växellagsförslagets preskriptionsbestämmelser vinna tillämpning även å checkborgesman.

53 §.

I fråga om avbrott i preskription hänvisar art. 26 i checklagskonventionens Bil. II — likasom art. 17 i växellagskonventionens Bil. II — signatärmakterna att i sin inre lagstiftning fastställa vilka omständigheter skola medföra att preskription av fordran, som dess domstolar hava att pröva, avbrytes eller under viss tid icke löper. Vid den behandling av ämnet som sålunda ankommer på de svenska lagstiftningsorganen lärer någon anledning ej föreligga att i avseende å avbrott i preskription av checkfordran väsentligen frångå de regler som kunna komma att uppställas beträffande växelpreskriptions avbrytande. I huvudsak överensstämma ock de i förevarande paragraf upptagna bestämmelserna med dem som innefattas i motsvarande paragraf (71 §) av växellagsförslaget.

En olikhet av viss vikt föreligger emellertid, i det att sista stycket i nu förevarande paragraf — innefattande bestämmelse om suspension av löpande preskription under tid då oöverstigligt hinder möter för preskriptionens avbrytande — saknar motsvarighet i växellagsförslaget.

I motiven till 71 § i detta senare förslag erinrades, hurusom 92 § av nu gällande växellag ävensom lagen den 30 april 1915 angående undantag i vissa fall från bestämmelserna om preskription av växlar och checkar innehölle föreskrifter som medförde att preskription tills vidare upphörde att löpa vid moratorier och andra fall av force majeure. Tvivelsmål yttrades emellertid, huruvida Genève-texten gjort det möjligt att låta force majeure inverka på frågan om preskription. I detta avseende framhölls, hurusom de på sagda text byggda bestämmelser som 54 § växellagsförslaget innehölle om verkan av force majeure ej hade avseende å annat än uppvisande och protest av växel, samt att det ej vore fullt säkert att de i art. 17 av växellagskonventionens Bil. II innefattade bestämmelserna om rätt för signatärmakterna att fastställa villkoren för avbrytande eller suspenderande av preskription finge anses innebära medgivande att låta force majeure medföra även uppskjutande av åtgärd för preskriptions avbrytande. Av sådan anledning ansågo de med växellagsförslagets utarbetande betrodda sakkunniga sig ej böra föreslå någon föreskrift om moratoriebestämmelsers eller andra till force majeure hänförliga omständigheters inverkan på möjligheten att avbryta preskription. Antydningsvis uttalade emellertid de sakkunniga, att om det framdeles skulle visa sig nödvändigt att vidtaga någon legislativ anordning till förebyggande av rättsförlust för växelinnehavare, som genom moratorielagstiftning hindrades från att avbryta preskription genom talans anställande, det då kunde tagas i övervägande, vilka lagbud kunde ifrågakomma i syfte att förebygga den oförskyllda rättsförlust som det skulle innebära, att växelinnehavare hade av ett moratorium urståndsatts att i rätt tid avbryta preskription.

Vid den i lagrådet företagna granskningen av växellagsförslaget uttalade lagrådet såsom sin mening, att något hinder för att bibehålla och i förslaget införa stadganden om preskriptions suspenderande genom force majeure ej förelåge vare sig i ordalydelsen av art. 17 i växellagskonventionens Bil. II eller i förarbetena till artikeln samt till 54 § och den gemensamma växellagen i övrigt; och då frågans ställande på framtiden, när en lösning kunde bliva en trängande nödvändighet, kunde vara ägnat att medföra onödiga kostnader och allvarliga rättsförluster, hemställde lagrådet om förnyat övervägande, huruvida icke redan nu kunde inom den nya växellagens ram meddelas föreskrifter, i det väsentliga motsvarande de gällande.

Detta yttrande av lagrådet hava de nu tillkallade sakkunniga — av vilka två deltagit i utarbetandet av det i lagrådet granskade förslaget — haft att taga under övervägande vid avfattandet av checklagsförslaget. De sakkunniga hava därvid, med hänsyn till vad lagrådet anfört, trott sig kunna tillstyrka, att vid växellagsförslagets vidare behandling förslaget undergår förändring i det av lagrådet angivna syfte, samt att även i checklagsförslaget upptages motsvarande föreskrift.

Enligt de sakkunnigas mening erfordras härvid ej i checklagsförslaget någon annan bestämmelse än att, om för preskriptions avbrytande möter hinder som avses i 48 §, checkrätten är bevarad därest åtgärden vidtages viss tid, förslagsvis en månad efter hindrets upphörande. Att därutöver meddela sådana föreskrifter som innefattas i lagen den 30 april 1915 är enligt de sakkunnigas mening icke behövligt. Dessa föreskrifter innefatta bland annat att, i händelse *uppvisande* av check eller upptagande av *protest* hindras av force majeure, preskription av återgångsfordran icke inträder förr än viss tid efter hindrets upphörande. Enligt den nu föreslagna 48 § skall emellertid inom helt kort tid efter hindrets inträffande återgångstalan kunna anställas utan att uppvisande eller protest förekommit. I 1915 års lag stadgas vidare förlängning av tiden för preskription av återgångsfordran för det fall att trassaten på grund av moratorium åtnjuter *anstånd* med checkens betalning. En dylik förlängning av preskriptionstid synes emellertid mindre behövlig. Vad slutligen angår det i 1915 års lag förutsatta fallet att utställaren eller överlåtare på grund av moratorium åtnjuter anstånd, torde förslaget erbjuda tillräcklig möjlighet att förebygga preskriptions inträdande. Ett anstånd av nyssnämnda art torde nämligen få betraktas såsom ett hinder för vidtagande av åtgärd som enligt förslaget medför avbrott av preskription.

Utöver vad nu omnämnts innebär checklagsförslagets 53 § ej annan avvikelse från 71 § i växellagsförslaget än att, med hänsyn till en från lagrådets sida framställd erinran mot bestämmelsen i fjärde stycket av sistnämnda paragraf, den däremot svarande bestämmelsen i checklagsförslaget undergått en redaktionell jämkning, som efter vad de sakkunniga antaga kommer att vidtagas även i växellagsförslaget.

54 §.

Enligt art. 54 i den i Genève antagna checklagstexten skola under uttrycket bank i lagen inbegripas jämväl personer eller inrättningar som i lag likställas

med bank. Likaledes skall det enligt art. 29 i checklagskonventionens Bil. II tillkomma varje signatärmakt att bestämma såväl vad med bank skall förstås som vilka personer och inrättningar skola, med hänsyn till arten av deras verksamhet, likställas med banker.

Att här i landet varje bolag eller enskild person som äger driva bankrörelse skall i checklagens mening betraktas såsom bank torde vara självklart. I vad mån bolag eller inrättning som ej driver bankrörelse dock må tillhandagå kunder med hållande av checkräkning, synes ej lämpligen kunna bestämmas i själva checklagen, då frågan förutsätter en konkret prövning av de möjligheter en sammanslutning kan äga att städse hålla erforderliga medel tillgängliga för inlösning av checkar. Lämpligare synes vara att, på sätt förslaget innebär, frågans bedömande överlämnas åt regeringsmakten.

Det medgivande varom här är fråga kommer att medföra icke allenast passiv check-kapacitet utan även den ställning i avseende å korsade checkar som enligt den föreslagna 38 § tillkommer bank.

57 §.

Frågan om det rättsförhållande som ligger bakom utställandet eller överlåtandet av en check har, likasom spörsmålet om motsvarande förhållande vid en växeltransaktion, lämnats helt utanför den i Genève antagna gemensamma texten. I art. 25 av checklagskonventionens Bil. II medgives uttryckligen varje signatärmakt befogenhet att i sin lagstiftning bestämma, huruvida vid upphörande av checkrätt utställare eller överlåtare, som gjort obehörig vinst, är pliktig att utgiva denna; och i art. 19 av samma bilaga förklaras, att frågan huruvida checkinnehavaren äger någon rätt till den hos trassaten förefintliga täckningen icke regleras i den gemensamma lagen.

De sakkunniga — som, på sätt redan antytts, anse uteslutet, att i den svenska lagen skulle införas regler om täckningens omedelbara övergång å checkemottagare — hava, i fråga om checkinnehavares krav på återgäldande av obehörig vinst, ej trott sig äga anledning att föreslå ändring i de regler härom, som för närvarande gälla enligt 12 § i checklagen och 93 § i växellagen.

58 §.

De i förevarande paragraf upptagna internationellt-privaträttsliga reglerna rörande behörighet att ingå checkförbindelse överensstämma fullständigt med motsvarande bestämmelser i 79 § av det svenska och det finska förslaget till växellag och förete, likasom dessa senare, vissa avvikelser från det danska och det norska checklagsförslaget.

I avseende å motiveringen till de föreslagna bestämmelserna och olikheterna mellan de nordiska förslagen må hänvisas till det svenska växellagsförslagets motiv.

59 §.

Den i paragrafens första stycke uppställda huvudregeln — att frågan om den passiva check-kapaciteten bedömes enligt betalningslandets lag — torde ej

tarva närmare motivering. Att, såsom samma stycke vidare innehåller, en check, som enligt betalningsortens lag på grund av trassatens bristande kapacitet varit ogiltig, likväl betraktas såsom giltig, därest utställningslandets lag skulle sådant föranleda, finnes ej uttalat i konventionstexten, vars art. 3 i övrigt ligger till grund för förevarande paragraf, men påkallas av den i de nordiska förslagen tillämpade art. 4 i checklagskonventionens Bil. II, vilken, på samma gång den överhuvud gör det möjligt för en signatärmakt att stadga ogiltighet av check som drages på annan än bank, begränsar detta medgivande till inrikes checkar.

60 §.

I avseende å checkförbindelsers form är det enligt första stycket i denna paragraf, likasom enligt gällande checklag, tillfyllest, att checken uppfyller de krav som ställas av lagen i endera av två stater: den där förbindelsen undertecknades, och den inom vilken betalningen skall erläggas.

Även det i paragrafens andra stycke intagna stadgandet — enligt vilket en i och för sig ur formsynpunkt giltig checkförbindelse i allmänhet icke förlorar sin giltighet därför att en tidigare å checken tecknad förbindelse enligt däråa tillämplig lag lider av formfel — äger motsvarighet i gällande nordisk rätt.

Enligt art. 3 i konventionen om lagkonflikter står det varje signatärstat öppet att, utan hinder av nu angivna internationella regler angående formkrav, tillerkänna giltighet åt checkförbindelse som medborgare i denna stat, i enlighet med dess egen lag, iklätt sig gentemot annan medborgare i samma stat. Ett stadgande av denna art förekommer i gällande växellag och äger jämlikt 1898 års checklag tillämpning även å checkförbindelser. De sakkunniga hava emellertid ej funnit tillräcklig anledning föreligga att taga i anspråk omförmälda i konventionen gjorda medgivande. När, såsom i förslaget skett, en checkförbindelse erkännes såsom ur formsynpunkt giltig så snart den uppfyller kraven i ettdera av de två länder som avses i första stycket av förevarande paragraf, kan något praktiskt behov av att dessutom medgiva tillämpande av hemstatens lag ej anses vara förhanden.

61 §.

Att, såsom denna paragraf i överensstämmelse med art. 5 i konventionen om lagkonflikter innehåller, rättsverkningarna av varje särskild checkförbindelse skola bedömas enligt lagen i den stat där denna förbindelse undertecknats äger motsvarighet i 81 § andra stycket av växellagsförslaget.

Vid konferensen framhölls från svenskt håll önskvärdheten av att alla å en och samma check tecknade förbindelser bleve i fråga om sina rättsverkningar underkastade en och samma lag, vilken i så fall borde vara den å betalningsorten gällande. Konferensen befanns emellertid ej benägen att frångå den i växellagsförslaget antagna principen om de checkrättsliga förpliktelsernas inbördes oavhängighet. De bestämmelser som upptogos i konventionens art. 5 och 6 — det föreliggande förslagets 62 och 63 §§ — innefatta emellertid åtskilliga viktiga undantag till förmån för principen om enhetligt bedömande av

de särskilda checkförpliktelserna och låta, i avseende å de flesta av dessa undantag, betalningsortens lag bliva den bestämmande.

63 §.

Bland de frågor, vid vilkas bedömande betalningsortens lag skall vinna tillämpning, må här omnämnas de under 6) och 7) upptagna om checkinnehavares rätt till täckningen och om hans möjlighet att återkalla checken eller eljest vidtaga åtgärder till förhindrande av dess betalning.

Vad beträffar rätten till täckning torde böra erinras, att förslaget härutinnan avviker från den princip som ligger till grund för 83 § i växellagsförslaget, enligt vilken paragraf det, i fråga om växelinnehavares rätt till den för utställaren uppkomna täckningsfordringen, är utställningsortens lag som skall komma i betraktande. Att växellagsförslaget intagit denna ståndpunkt beror av de betänkligheter som det i många länder — och bland dem de nordiska — måste medföra att vid växelutställares konkurs tillämpa den för dessa länder främmande men i andra länder genomförda principen om täckningsfordringens förknippande med växelinnehavet, med andra ord låta innehavaren av en växeltratta betraktas såsom framför utställarens konkursbo berättigad till betalningen för en av utställaren levererad vara eller vederlaget för annan av honom utförd prestation. När det gäller checkar kunna tvivelsutan liknande betänkligheter i viss mån sägas vara för handen. Men övervägande skäl synas dock i detta fall tala för att, i stället för utställningsortens lag, tillämpa betalningsortens. Huruvida en check utställes å den ena orten eller den andra, är enligt den allmänna uppfattningen tämligen betydelselöst. Ej sällan inträffar, att den som har checkräkning i en bank begagnar sig därav för att under tillfälliga uppehåll i olika länder draga checkar å banken, och det vore uppenbart orimligt att i dylika fall låta frågan om checkinnehavarens rätt till täckningen bero av, huruvida checken utställts på den ena eller andra platsen. Föga rimligt vore ock att överhuvud pålägga bankerna skyldighet att vid infriande av checkar från främmande länder sätta sig in i dessa länders lagstiftning rörande rätten till täckning och därmed sammanhängande frågor eller att, såsom i vissa fall kunde inträffa, göra bankerna ansvariga för utbetalande av check, vars utställare blivit i främmande land försatt i konkurs.

Enahanda synpunkter tala för att betalningsortens lag göres till den bestämmande även när det gäller att avgöra, huruvida en utställare har befogenhet att återkalla checken. I själva verket är spörsmålet härom nära förknippat med frågan om rätten till täckningen. Att lagen erkänner ett oupplösligt samband mellan checkinnehavet och rätten till täckningen innebär, såsom i annat sammanhang framhållits, att återkallelse är utesluten.

66—74 §§.

De föreslagna bestämmelserna om protest och rättegång i checkmål överensstämma i allt väsentligt med motsvarande föreskrifter i växellagsförslaget. Bland avvikelserna må vissa här omnämnas.

Från 88 § i växellagsförslaget avviker den föreslagna 66 § såtillvida att, medan enligt avfattningen av växellagsförslaget den behörighet att verkställa protest som tillkommer en notarius publicus icke är begränsad till en viss ort, han enligt förevarande paragraf icke äger upptaga checkprotest annorstädes än i stad där han är anställd och närliggande landsbygd. Avvikelsen föranledes av en från lagrådets sida gjord hemställan om en dylik kompetensbegränsning i fråga om växelprotest, en hemställan som, efter vad de sakkunniga föreställa sig, kommer att vinna beaktande.

Enligt den föreslagna 67 § skall uppvisande och protest normalt ske under den tid då banken plägar hållas öppen för allmänheten. Den må alltså icke, såsom enligt 89 § i växellagsförslaget, äga rum när som helst under loppet av vissa i lagen angivna timmar, omfattande större delen av dagen. Att uppvisande av check icke bör ifrågakomma å annan tid än den sedvanliga banktiden torde ligga i öppen dag, och någon anledning att förlägga protesten till annan tid torde ej vara för handen.

I vissa nu gällande lagar av processrättslig natur göres beträffande växelmål undantag från eljest gällande bestämmelser. Sålunda äro enligt 44 § utsökningslagen växelmål i viss mån undantagna från de allmänna föreskrifterna om verkställighet av dom, och enligt 1 § i lagen den 20 juni 1905 om särskild sammansättning av vissa rådstuvurätter vid behandling av handelsmål skola vid tillämpning av denna lag växelmål ej hänföras till handelsmål. Till förebyggande av missförstånd har i den nu föreslagna 74 § uttryckligen förklarats, att i här angivna hänseenden checkmål äro att likställa med växelmål.

Förslaget till lag om ändrad lydelse av 22 kap. 13 § strafflagen. — I motiveringen till checklagsförslagets 4 och 32 §§ hava de sakkunniga framhållit vikten av att den som, med uppsåt eller av vårdslöshet, till annans förfång antingen utställer check utan täckning eller ock, före uppvisningstidens utgång, utan giltigt skäl återkallar check, blir underkastad straffpåföljd. Att straffbudet kommer att omfatta icke allenast uppsåtligt åsidosättande av checklagens påbud om täckning eller uppsåtligt missbruk av möjligheten att återkalla check, utan även ett kulpöst förhållande, är angeläget, framför allt av hänsyn till svårigheten att åstadkomma bevisning om förefintligheten av uppsåt hos den felande. Enligt de sakkunnigas mening bör det ej heller möta betänklighet att bestraffa även den som av vårdslöshet eller oförstånd gör sig skyldig till sådant förfarande som den föreslagna straffbestämmelsen åsyftar. Visserligen är det ej uteslutet, att även en personligen oförvitlig utställare kan råka att av förbiseende draga en check utan täckning eller på grund av oförstånd eller missuppfattning återkalla en check, då verklig anledning därtill saknades. Men genom det i förslaget gjorda förbehållet att åtgärden för att kunna straffas skall hava lett till annans förfång torde vara förebyggt, att straffbudet skulle kunna användas i chikanöst syfte, och den ifrågasatta strafflatituden synes lämna utrymme åt behörigt beaktande av de väsentligt olika förhållanden under vilka tillämpning av straffbudet kan ifrågakomma.

Sammanställning

av bestämmelserna i förslaget till checklag och motsvarande bestämmelser i 1898 års checklag (och 1880 års växellag jämte promulgationsförordning).

Förslaget §	Checklagen §	Förslaget §	Checklagen §	Förslaget §	Checklagen §
1	1 st. 1	30	—	st. 5	10 st. 2 jfrt med V. L. § 92 och Lag 30/4 1915
2	1 st. 3; 10	31	—		
3	—	32	—		
4	—	33	—	54	—
5	2 samt 3 jfrd med V. L. § 9	34	3 jfrd med V. L. §§ 37 och 38	55	10 st. 2
				56	3 jfrd med V. L. § 31
6	—	35	3 jfrd med V. L. § 39	57	12 jfrd med V. L. § 93
7	1 st. 5				
8	—	36	3 jfrd med V. L. §§ 35, 51	58	14 jfrd med V. L. § 84
9	1 st. 4				
10	3 jfrd med V. L. § 88	37—38	7		
		39	—	59	—
11	—	40—41	9 st. 1	60	14 jfrd med V. L. § 85
12	3 jfrd med V. L. § 8	42	9 st. 1 samt 3 jfrd med V. L. § 45	61—62	—
				63 mom. 1	—
13	—				
14	3 jfrd med V. L. §§ 9 och 10 p. 2	43	9 st. 2 jfrt med V. L. § 42	mom. 2 mom. 3—9	10 st. 3
		44	3 och 15 jfrda med V. L. §§ 87 och 49		—
15	6			64	14 jfrd med V. L. § 86
16	3 (och 4) jfrda med V. L. §§ 11 och 12		st. 1 samt V. p. § 5 mom. 2	65	15 jfrd med V. p. § 5 mom. 8
17	3 jfrd med V. L. § 10 p. 1 och § 13	45	3 jfrd med V. L. § 50	66	9 jfrd med V. L. § 81 och V. p. § 4
		46	3 jfrd med V. L. § 52	67	9 jfrd med V. L. § 89
18	3 jfrd med V. L. §§ 14 och 15	47	3 jfrd med V. L. 48, 54, 55	68	9 jfrd med V. L. § 82
19	3 jfrd med V. L. § 39 p. 1	48	10 st. 2 jfrt med V. L. § 92	69	9 jfrd med V. L. §§ 81 och 82
20	5				
21	—	49	3 jfrd med V. L. § 66	70	—
22	15 jfrd med V. p. § 5 mom. 7	50	3 jfrd med V. L. § 68	71	15 jfrd med V. p. § 5 mom. 1
23	3 jfrd med V. L. § 16	51	—	72	15 jfrd med V. p. § 5 mom. 3
24	—	52	11 samt 3 jfrd med V. L. §§ 78, 79	73	15 jfrd med V. p. § 5 mom. 6
25	8				
26—27	—				
28	1 st. 2	53 st. 1—4	3 jfrd med V. L. § 80	74	—
29	10 st. 1				

Convention Portant Loi Uniforme sur les Chèques

(avec Protocole et Annexes).

Désireux de prévenir les difficultés auxquelles donne lieu la diversité des législations des pays où les chèques sont appelés à circuler, et de donner ainsi plus de sécurité et de rapidité aux relations du commerce international,

Ont désigné pour leurs plénipotentiaires:

lesquels, après avoir communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article I.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à introduire dans leurs territoires respectifs, soit dans un des textes originaux, soit dans leurs langues nationales, la Loi uniforme formant l'annexe I de la présente Convention.

Cet engagement sera éventuellement subordonné aux réserves que chaque Haute Partie contractante devra, dans ce cas, signaler au moment de sa ratification ou de son adhésion. Ces réserves devront être choisies parmi celles que mentionne l'annexe II de la présente Convention.

Cependant, pour ce qui est des réserves visées aux articles 9, 22, 27 et 30 de ladite annexe II, elles pour-

Convention Providing a Uniform Law for Cheques

(with Protocol and Annexes).

Being desirous of avoiding the difficulties caused by differences in the laws of countries in which cheques circulate, and of thus giving more security and stimulus to international trade relations,

Have appointed as their plenipotentiaries:

Who, having communicated their full powers, found in good and due form, have agreed upon the following provisions:

Article I.

The High Contracting Parties undertake to introduce in their respective territories, either in one of the original texts or in their own languages, the Uniform Law forming Annex I of the present Convention.

This undertaking shall, if necessary, be subject to such reservations as each High Contracting Party shall notify at the time of its ratification or accession. These reservations shall be chosen from among those mentioned in Annex II of the present Convention.

The reservations referred to in Articles 9, 22, 27 and 30 of the said Annex II may, however, be made after ra-

Konvention
om gemensam checklag
(med protokoll och bilagor).

— —

som finna önskvärt att förebygga de svårigheter, som följa av skiljaktigheter i lagstiftningen mellan de länder, i vilka checkar äro i omlopp, och att därigenom åstadkomma ökad säkerhet och snabbhet i de internationella handelsförbindelserna, hava till sina befullmäktigade ombud utsett:

— —

vilka, efter att hava meddelat varandra sina behörigen avfattade fullmakter, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel I.

De höga kontraherande parterna förbinda sig att envar på sitt område införa, antingen i endera av originaltexterna eller på sitt eller sina egna språk, den gemensamma lag, som innefattas i bilaga I till denna konvention.

Denna förpliktelse kan förknippas med de förbehåll, som en part kan komma att tillkännagiva vid tidpunkten för sin ratifikation eller anslutning. Sådana förbehåll måste väljas bland dem, som omnämnas i bilaga II till denna konvention.

De förbehåll, som avses i art. 9, 22, 27 och 30 av bilagan II, kunna dock göras även efter ratifikation eller anslutning, under förutsättning att de tillkännagivas för Nationernas förbunds generalsekreterare, vilken har att oför-

ront être faites postérieurement à la ratification ou à l'adhésion, pourvu qu'elles fassent l'objet d'une notification au Secrétaire général de la Société des Nations qui en communiquera immédiatement le texte aux Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres au nom desquels la présente Convention aura été ratifiée ou au nom desquels il y aura été adhéré. De telles réserves ne sortiront pas leurs effets avant le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la réception par le Secrétaire général de la notification susdite.

Chacune des Hautes Parties contractantes pourra, en cas d'urgence, faire usage des réserves prévues par les articles 17 et 28 de ladite annexe II, après la ratification ou l'adhésion. Dans ces cas, elle devra en donner directement et immédiatement communication à toutes autres Parties contractantes et au Secrétaire général de la Société des Nations. La notification de ces réserves produira ses effets deux jours après la réception de ladite communication par les Hautes Parties contractantes.

Article II.

Dans le territoire de chacune des Hautes Parties contractantes, la Loi uniforme ne sera pas applicable aux chèques déjà créés au moment de la mise en vigueur de la présente Convention.

Article III.

La présente Convention, dont les textes français et anglais feront également foi, portera la date de ce jour.

Elle pourra être signée ultérieurement jusqu'au 15 juillet 1931 au nom

tification or accession, provided that they are notified to the Secretary-General of the League of Nations, who shall forthwith communicate the text thereof to the Members of the League of Nations and to the non-member States on whose behalf the present Convention has been ratified or acceded to. Such reservations shall not take effect until the ninetieth day following the receipt by the Secretary-General of the above-mentioned notification.

Each of the High Contracting Parties may, in urgent cases, make use of the reservations contained in Articles 17 and 28 of the said Annex II, even after ratification or accession. In such cases, they must immediately notify direct all other High Contracting Parties and the Secretary-General of the League of Nations. The notification of these reservations shall take effect two days following its receipt by the High Contracting Parties.

Article II.

In the territories of each of the High Contracting Parties, the Uniform Law shall not apply to cheques already issued at the time of the coming into force of the present Convention.

Article III.

The present Convention, the French and English texts of which shall be equally authentic, shall bear this day's date.

It may be signed thereafter until July 15th, 1931, on behalf of any

dröjligen meddela förbehållen i deras ordagranna lydelse åt de förbundsmedlemmar eller utom förbundet stående stater, som ratificerat förevarande konvention eller anslutit sig till denna. Sålunda tillkomna förbehåll medföra ej verkan förr än på nittionde dagen efter den, då generalsekreteraren mottagit förenämnda tillkännagivande.

I trängande fall kan envar av de höga kontraherande parterna efter ratifikation eller anslutning göra bruk av förbehåll, som avses i art. 17 eller 28 av Bilagan II. I sådant fall bör denna part utan dröjsmål avlåta tillkännagivande om förbehållet direkt till envar annan av de kontraherande parterna och till Nationernas förbunds generalsekreterare. Verkan av dylikt tillkännagivande inträder två dagar efter dess mottagande av de höga kontraherande parterna.

Artikel II.

Den gemensamma lagen skall icke inom området för någon av de höga kontraherande parterna äga tillämpning å checkar, som tillkommit, innan förevarande konvention trätt i kraft.

Artikel III.

Förevarande konvention, vars franska och engelska text äga samma vitsord, skall betecknas såsom tillkommen denna dag.

Den må även senare, intill den 15 juli 1931, undertecknas för varje medlem av Nationernas förbund och varje annan stat.

de tout Membre de la Société des Nations et de tout Etat non membre.

Article IV.

La présente Convention sera ratifiée.

Les instruments de ratification seront déposés avant le 1er septembre 1933 auprès du Secrétaire général de la Société des Nations, qui en notifiera immédiatement la réception à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres au nom desquels la présente Convention a été signée ou au nom desquels il y a été adhéré.

Article V.

A partir du 15 juillet 1931, tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non membre pourra y adhérer.

Cette adhésion s'effectuera par une notification au Secrétaire général de la Société des Nations pour être déposée dans les archives du Secrétariat.

Le Secrétaire général notifiera ce dépôt immédiatement à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres au nom desquels la présente Convention aura été signée ou au nom desquels il y aura été adhéré.

Article VI.

La présente Convention n'entrera en vigueur que lorsqu'elle aura été ratifiée ou qu'il y aura été adhéré au nom de sept Membres de la Société des Nations ou Etats non membres, parmi lesquels devront figurer trois des Membres de la Société des Nations représentés d'une manière permanente au Conseil.

Member of the League of Nations or non-member State.

Article IV.

The present Convention shall be ratified.

The instruments of ratification shall be deposited before September 1st, 1933, with the Secretary-General of the League of Nations, who shall forthwith notify receipt thereof to all the Members of the League of Nations and to the non-member States on whose behalf the present Convention has been signed or acceded to.

Article V.

As from July 15th, 1931, any Member of the League of Nations and any non-member State may accede thereto.

Such accession shall be effected by a notification to the Secretary-General of the League of Nations, such notification to be deposited in the archives of the Secretariat.

The Secretary-General shall notify such deposit forthwith to all the Members of the League of Nations and to the non-member States on whose behalf the present Convention has been signed or acceded to.

Article VI.

The present Convention shall not come into force until it has been ratified or acceded to on behalf of seven Members of the League of Nations or non-member States, including therein three of the Members of the League permanently represented on the Council.

Artikel IV.

Förevarande konvention skall ratificeras.

Ratifikationsinstrumenten skola före den 1 september 1933 deponeras hos Nationernas förbunds generalsekreterare, vilken har att om mottagandet oförd röjligen underrätta alla förbundsmedlemmar och alla utom förbundet stående stater, som undertecknat konventionen eller anslutit sig till densamma.

Artikel V.

Från och med den 15 juli 1931 kan varje medlem av Nationernas förbund och varje annan stat ansluta sig till konventionen.

Anslutning kommer till stånd genom en till förbundets generalsekreterare avlåten förklaring, som deponeras i sekretariatets arkiv.

Generalsekreteraren har att om depositionen oförd röjligen underrätta alla dem, som undertecknat denna konvention eller anslutit sig till densamma.

Artikel VI.

Denna konvention träder icke i kraft förr än den vunnit ratifikation eller anslutning av sju medlemmar av Nationernas förbund eller andra stater; och böra bland dessa sju förekomma tre förbundsmedlemmar, som äro ständigt företrädda i förbundets råd.

La date de l'entrée en vigueur sera le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la réception par le Secrétaire général de la Société des Nations de la septième ratification ou adhésion, conformément à l'alinéa premier du présent article.

Le Secrétaire général de la Société des Nations, en faisant les notifications prévues aux articles IV et V, signalera spécialement que les ratifications ou adhésions visées à l'alinéa premier du présent article ont été recueillies.

Article VII.

Chaque ratification ou adhésion qui interviendra après l'entrée en vigueur de la Convention conformément à l'article VI sortira ses effets dès le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la date de sa réception par le Secrétaire général de la Société des Nations.

Article VIII.

Sauf les cas d'urgence, la présente Convention ne pourra être dénoncée avant l'expiration d'un délai de deux ans à partir de la date à laquelle elle sera entrée en vigueur pour le Membre de la Société des Nations ou pour l'Etat non membre qui la dénonce; cette dénonciation produira ses effets dès le quatre-vingt-dixième jour suivant la réception par le Secrétaire général de la notification à lui adressée.

Toute dénonciation sera communiquée immédiatement par le Secrétaire général de la Société des Nations à toutes les autres Hautes Parties contractantes.

Dans les cas d'urgence, la Haute Partie contractante qui effectuera la dénonciation en donnera directement

The date of entry into force shall be the ninetieth day following the receipt by the Secretary-General of the League of Nations of the seventh ratification or accession in accordance with the first paragraph of the present Article.

The Secretary-General of the League of Nations, when making the notifications provided for in Articles IV and V, shall state in particular that the ratifications or accessions referred to in the first paragraph of the present Article have been received.

Article VII.

Every ratification or accession effected after the entry into force of the Convention in accordance with Article VI shall take effect on the ninetieth day following the date of receipt thereof by the Secretary-General of the League of Nations.

Article VIII.

Except in urgent cases the present Convention may not be denounced before the expiry of two years from the date on which it has entered into force in respect of the Member of the League or non-member State denouncing it; such denunciation shall take effect as from the ninetieth day following the receipt by the Secretary-General of the notification addressed to him.

Every denunciation shall be immediately communicated by the Secretary-General of the League of Nations to all the other High Contracting Parties.

In urgent cases a High Contracting Party which denounces the Convention shall immediately notify direct all

Tidpunkten för ikraftträdandet är nittionde dagen efter den, då Nationernas förbunds generalsekreterare mottagit den sjunde ratifikationen eller förklaringen om anslutning, som avses i första stycket av denna artikel.

Vid meddelande av sådan underrättelse, som avses i art. IV och V, skall generalsekreteraren särskilt konstatera, att det antal ratifikationer och förklaringar om anslutning, som avses i första stycket av förevarande artikel, uppnåtts.

Artikel VII.

Varje ratifikation eller förklaring om anslutning, som kommit till stånd efter det konventionen, på sätt i art. VI avses, trätt i kraft, medför verkan från och med nittionde dagen från den dag den mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

Artikel VIII.

Bortsett från trängande fall kan denna konvention ej uppsägas före utgången av två år, räknat från den dag, då konventionen trätt i kraft för den medlem av Nationernas förbund eller den utom förbundet stående stat, som vill uppsäga. Verkan av uppsägningen inträder från och med nittionde dagen efter den, då generalsekreteraren mottagit det till honom ställda meddelandet.

Varje uppsägning skall av generalsekreteraren ofördröjligen meddelas alla övriga höga kontraherande parter.

I trängande fall har den höga kontraherande part, som företager uppsägning, att utan dröjsmål avlåta tillkännagivande därom omedelbart till envar annan av de höga kontraherande parterna. Verkan av sådan uppsägning inträder två

et immédiatement communication à toutes autres Hautes Parties contractantes, et la dénonciation produira ses effets deux jours après la réception de ladite communication par lesdites Hautes Parties contractantes. La Haute Partie contractante qui dénoncera dans ces conditions avisera également de sa décision le Secrétaire général de la Société des Nations.

Chaque dénonciation n'aura d'effet qu'en ce qui concerne la Haute Partie contractante au nom de laquelle elle aura été faite.

Article IX.

Tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non membre à l'égard duquel la présente Convention est en vigueur pourra adresser au Secrétaire général de la Société des Nations, dès l'expiration de la quatrième année suivant l'entrée en vigueur de la Convention, une demande tendant à la revision de certaines ou de toutes les dispositions de cette Convention.

Si une telle demande, communiquée aux autres Membres ou Etats non membres entre lesquels la Convention est alors en vigueur, est appuyée, dans un délai d'un an, par au moins six d'entre eux, le Conseil de la Société des Nations décidera s'il y a lieu de convoquer une Conférence à cet effet.

Article X.

Les Hautes Parties contractantes peuvent déclarer au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion que, par leur acceptation de la présente Convention, elles n'entendent assumer aucune obligation en ce qui concerne l'ensemble ou toute partie de leurs colonies, protectorats ou territoires placés sous leur suzeraineté ou

other High Contracting Parties, and the denunciation shall take effect two days after the receipt of such notification by the said High Contracting Parties. A High Contracting Party denouncing the Convention in these circumstances shall also inform the Secretary-General of the League of Nations of its decision.

Each denunciation shall take effect only as regards the High Contracting Party on whose behalf it has been made.

Article IX.

Every Member of the League of Nations and every non-member State in respect of which the present Convention is in force may forward to the Secretary-General of the League of Nations, after the expiry of the fourth year following the entry into force of the Convention, a request for the revision of some or all of the provisions of this Convention.

If such request, after being communicated to the other Members or non-member States between which the Convention is at that time in force, is supported within one year by at least six of them, the Council of the League of Nations shall decide whether a Conference shall be convened for the purpose.

Article X.

The High Contracting Parties may declare at the time of signature, ratification or accession, that it is not their intention in accepting the present Convention to assume any liability in respect of all or any of their colonies, protectorates or territories under suzerainty or mandate, in which case the present Convention shall not be appli-

dagar efter det dessa höga kontraherande parter mottagit tillkännagivandet. Den höga kontraherande part, som uppsäger under dylika omständigheter, skall ävenledes underrätta Nationernas förbunds generalsekreterare om sitt beslut.

Uppsägning äger verkan allenast såvitt angår den höga kontraherande part, å vars vägnar den kommit till stånd.

Artikel IX.

Varje medlem av Nationernas förbund och varje utom förbundet stående stat, i fråga om vilken denna konvention äger giltighet, kan, när fyra år förflutit från konventionens ikraftträdande, hänvända sig till Nationernas förbunds generalsekreterare med yrkande om revision av konventionens bestämmelser eller vissa av dem.

Skulle ett sådant yrkande, efter att hava delgivits de övriga förbundsmedlemmar eller utom förbundet stående stater, mellan vilka konventionen då gäller, inom utgången av ett år vinna stöd av minst sex bland dem, skall Nationernas förbunds råd avgöra, om anledning föreligger att för ändamålet sammankalla en konferens.

Artikel X.

De höga kontraherande parterna står öppet att vid undertecknande eller ratifikation av förevarande konvention eller anslutning till densamma förklara, att de genom att godkänna konventionen icke avse att åtaga sig någon förpliktelse i vad angår alla eller vissa till dem hörande kolonier, protektorat eller under deras överhöghet eller mandat ställda områden. Om så sker, skall konventionen icke äga tillämpning å områden, som angivas i en dylik förklaring.

mandat; dans ce cas, la présente Convention ne sera pas applicable aux territoires faisant l'objet de pareille déclaration.

Les Hautes Parties contractantes pourront à tout moment dans la suite notifier au Secrétaire général de la Société des Nations qu'elles entendent rendre la présente Convention applicable à l'ensemble ou à toute partie de leurs territoires ayant fait l'objet de la déclaration prévue à l'alinéa précédent. Dans ce cas, la Convention s'appliquera aux territoires visés dans la notification quatre-vingt-dix jours après la réception de cette dernière par le Secrétaire général de la Société des Nations.

De même, les Hautes Parties contractantes peuvent, conformément à l'article VIII, dénoncer la présente Convention pour l'ensemble ou toute partie de leurs colonies, protectorats ou territoires placés sous leur suzeraineté ou mandat.

Article XI.

La présente Convention sera enregistrée par le Secrétaire général de la Société des Nations dès son entrée en vigueur.

En foi de quoi les Plénipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention.

Fait à Genève, le dix-neuf mars mil neuf cent trente et un, en simple expédition, qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie conforme en sera transmise à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non membres représentés à la Conférence.

cable to the territories mentioned in such declaration.

The High Contracting Parties may at any time subsequently inform the Secretary-General of the League of Nations that they intend to apply the present Convention to all or any of their territories referred to in the declaration provided for in the preceding paragraph. In this case, the Convention shall apply to the territories, referred to in the notification, ninety days after its receipt by the Secretary-General of the League of Nations.

They further reserve the right to denounce it, in accordance with the conditions of Article VIII, on behalf of all or any of their colonies, protectorates or territories under suzerainty or mandate.

Article XI.

The present Convention shall be registered by the Secretary-General of the League of Nations as soon as it comes into force.

In faith whereof the above-mentioned Plenipotentiaries have signed the present Convention.

Done at Geneva, the nineteenth day of March, one thousand nine hundred and thirty-one, in a single copy, which shall be deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations, and of which authenticated copies shall be delivered to all Members of the League of Nations and non-member States represented at the Conference.

De höga kontraherande parterna äga framdeles när som helst meddela Nationernas förbunds generalsekreterare, att de hava för avsikt att låta förevarande konvention träda i tillämpning beträffande de områden, som angivits i förklaring, varom förmäles i nästföregående stycke, eller vissa av dessa områden. Om så sker, skall beträffande områden, som avses i meddelandet, konventionen träda i tillämpning nittio dagar efter det meddelandet mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

Likaledes äga de höga kontraherande parterna, i enlighet med vad i art. VIII stadgas, uppsäga konventionen i vad angår alla eller vissa till dem hörande kolonier, protektorat eller under deras överhöghet eller mandat ställda områden.

Artikel XI.

Förevarande konvention skall genom Nationernas förbunds generalsekreterares försorg inregistreras vid ikraftträdandet.

Till bekräftande härav hava förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Utfärdat i Genève den nittonde mars nittonhundratrettioett i ett enda exemplar, som skall deponeras i Nationernas förbunds sekretariats arkiv; riktig avskrift därav skall tillställas samtliga medlemmar av förbundet ävensom alla utom förbundet stående stater, som varit företrädda å konferensen.

Loi uniforme concernant le chèque.

Chapitre I. — De la création et de la forme du chèque.

Article premier.

Le chèque contient:

1. la dénomination de chèque, insérée dans le texte même du titre et exprimée dans la langue employée pour la rédaction de ce titre;
2. le mandat pur et simple de payer une somme déterminée;
3. le nom de celui qui doit payer (tiré);
4. l'indication du lieu où le paiement doit s'effectuer;
5. l'indication de la date et du lieu où le chèque est créé;
6. la signature de celui qui émet le chèque (tireur).

Article 2.

Le titre dans lequel une des énonciations indiquées à l'article précédent fait défaut ne vaut pas comme chèque, sauf dans les cas déterminés par les alinéas suivants.

A défaut d'indication spéciale, le lieu désigné à côté du nom du tiré est réputé être le lieu de paiement. Si plusieurs lieux sont indiqués à côté du nom du tiré, le chèque est payable au premier lieu indiqué.

A défaut de ces indications ou de toute autre indication, le chèque est payable au lieu où le tiré a son établissement principal.

Uniform Law on Cheques.

Chapter I. — The Drawing and Form of a Cheque.

Article I.

A cheque contains:

1. the term "cheque" inserted in the body of the instrument and expressed in the language employed in drawing up the instrument;
2. an unconditional order to pay a determinate sum of money;
3. the name of the person who is to pay (drawee);
4. a statement of the place where payment is to be made;
5. a statement of the date when and the place where the cheque is drawn;
6. the signature of the person who draws the cheque (drawer).

Article 2.

An instrument in which any of the requirements mentioned in the preceding article is wanting is invalid as a cheque, except in the cases specified in the following paragraphs:

In the absence of special mention, the place specified beside the name of the drawee is deemed to be the place of payment. If several places are named beside the name of the drawee, the cheque is payable at the first place named.

In the absence of these statements, and of any other indication, the cheque is payable at the place where the drawee has his principal establishment.

Gemensam checklag.

Kap. I. — Om utställande av check och om checkens form.

Artikel 1.

Check skall innehålla:

1) benämningen check, införd i själva texten och uttryckt å det språk, varå handlingen är avfattad;

2) ovillkorlig anmodan att betala visst penningbelopp;

3) namnet å den, som skall infria checken (trassat);

4) uppgift å den ort, där betalningen skall erläggas;

5) uppgift å dag och ort för checkens utställande;

6) underskrift av den, som utställer checken (trassent).

Artikel 2.

Handling, vari saknas något av vad check skall enligt art. 1 innehålla, gälle ej såsom check, där ej annat följer av vad nedan i denna artikel sägs.

Såsom checks betalningsort skall, där ej annan ort särskilt angivits, gälla den, som är utsatt vid trassatens namn. Äro flera orter utsatta vid trassatens namn, vare checken betalbar å den ort, som är först utsatt.

Saknas ortsuppgift, som nu är sagd, och är betalningsorten ej heller angiven på annat sätt, vare checken betalbar å den ort, där trassaten har sitt huvudkontor.

Le chèque sans indication du lieu de sa création est considéré comme souscrit dans le lieu désigné à côté du nom du tireur.

Article 3.

Le chèque est tiré sur un banquier ayant des fonds à la disposition du tireur et conformément à une convention, expresse ou tacite, d'après laquelle le tireur a le droit de disposer de ces fonds par chèque. Néanmoins, en cas d'inobservation de ces prescriptions, la validité du titre comme chèque n'est pas atteinte.

Article 4.

Le chèque ne peut pas être accepté. Une mention d'acceptation portée sur le chèque est réputée non écrite.

Article 5.

Le chèque peut être stipulé payable:

à une personne dénommée, avec ou sans clause expresse «à ordre»;

à une personne dénommée, avec la clause «non à ordre» ou une clause équivalente;

au porteur.

Le chèque au profit d'une personne dénommée, avec la mention «ou au porteur», ou un terme équivalent, vaut comme chèque au porteur.

Le chèque sans indication du bénéficiaire vaut comme chèque au porteur.

Article 6.

Le chèque peut être à l'ordre du tireur lui-même.

Le chèque peut être tiré pour le compte d'un tiers.

Le chèque ne peut être tiré sur le tireur lui-même, sauf dans le cas où

A cheque which does not specify the place at which it was drawn is deemed to have been drawn in the place specified beside the name of the drawer.

Article 3.

A cheque must be drawn on a banker holding funds at the disposal of the drawer and in conformity with an agreement, express or implied, whereby the drawer is entitled to dispose of those funds by cheque. Nevertheless, if these provisions are not complied with, the instrument is still valid as a cheque.

Article 4.

A cheque cannot be accepted. A statement of acceptance on a cheque shall be disregarded.

Article 5.

A cheque may be made payable:

to a specified person with or without the express clause "to order", or

to a specified person, with the words "not to order" or equivalent words, or

to bearer.

A cheque made payable to a specified person with the words "or to bearer", or any equivalent words, is deemed to be a cheque to bearer.

A cheque which does not specify the payee is deemed to be a cheque to bearer.

Article 6.

A cheque may be drawn to the drawer's own order.

A cheque may be drawn for account of a third person.

A cheque may not be drawn on the drawer himself unless it is drawn by

Check, vari orten för utställandet ej är nämnd, anses undertecknad å den vid utställarens namn utsatta ort.

Artikel 3.

Check skall dragas på en bank, där utställaren har ett tillgodohavande, varöver han, enligt uttrycklig eller tyst överenskommelse, äger förfoga medelst check. Åsidosättande av dessa bestämmelser medför likväl icke handlingens ogiltighet såsom check.

Artikel 4.

Check må icke accepteras. Tecknas accept å check, vare sådan anteckning ogill.

Artikel 5.

Check må lyda på betalning:
till viss man, med eller utan uttryckligt angivande av att den är »till order»;

till viss man, med tillägg av orden »icke till order» eller motsvarande uttryck;

till innehavaren.
Är check ställd till viss man med tillägg av orden »eller till innehavaren» eller motsvarande uttryck, gälle den såsom betalbar till innehavaren.

Check, som icke angiver, till vem betalningen skall ske, vare betalbar till innehavaren.

Artikel 6.

Check må lyda å utställarens egen order.

Check må dragas för tredje mans räkning.

Check må ej dragas på utställaren själv, med mindre fråga är om en check, som drages mellan skilda kontor, tillhörande samma utställare.

il s'agit d'un chèque tiré entre différents établissements d'un même tireur.

Article 7.

Toute stipulation d'intérêts insérée dans le chèque est réputée non écrite.

Article 8.

Le chèque peut être payable au domicile d'un tiers, soit dans la localité où le tiré a son domicile, soit dans une autre localité, à condition toutefois que le tiers soit banquier.

Article 9.

Le chèque dont le montant est écrit à la fois en toutes lettres et en chiffres vaut, en cas de différence, pour la somme écrite en toutes lettres.

Le chèque dont le montant est écrit plusieurs fois, soit en toutes lettres, soit en chiffres, ne vaut, en cas de différence, que pour la moindre somme.

Article 10.

Si le chèque porte des signatures de personnes incapable de s'obliger par chèque, des signatures fausses ou des signatures de personnes imaginaires, ou des signatures qui, pour toute autre raison, ne sauraient obliger les personnes qui ont signé le chèque, ou au nom desquelles il a été signé, les obligations des autres signataires n'en sont pas moins valables.

Article 11.

Quiconque appose sa signature sur un chèque, comme représentant d'une personne pour laquelle il n'avait pas

one establishment on another establishment belonging to the same drawer.

Article 7.

Any stipulation concerning interest which may be embodied in the cheque shall be disregarded.

Article 8.

A cheque may be payable at the domicile of a third person either in the locality where the drawee has his domicile or in another locality provided always that such third person is a banker.

Article 9.

Where the sum payable by a cheque is expressed in words and also in figures, and there is any discrepancy, the sum denoted by the words is the amount payable.

Where the sum payable by a cheque is expressed more than once in words or more than once in figures, and there is any discrepancy, the smaller sum is the sum payable.

Article 10.

If a cheque bears signatures of persons incapable of binding themselves by a cheque, or forged signatures, or signatures of fictitious persons, or signatures which for any other reason cannot bind the persons who signed the cheque or on whose behalf it was signed, the obligations of the other persons who have signed it are none the less valid.

Article 11.

Whosoever puts his signature on a cheque as representing a person for whom he had no power to act is bound

Artikel 7.

Innehåller check bestämmelse om ränta, vare den bestämmelse ogill.

Artikel 8.

Check kan lyda på betalning hos tredje man, vare sig å den ort, där trassaten driver sin rörelse, eller å annan ort, förutsatt att denne tredje man är en bank.

Artikel 9.

Är checksumma utsatt såväl i bokstäver som i siffror, men till olika belopp, gälle den i bokstäver utsatta summan.

Är checksumma utsatt flera gånger i bokstäver eller flera gånger i siffror, gälle, om beloppen äro olika, checken endast för den minsta summan.

Artikel 10.

Finnes underskrift å check vara tecknad av person, som icke kan med laga verkan ingå checkförbindelse, eller är underskrift falsk eller tecknad i diktad persons namn eller av annan grund utan verkan emot undertecknaren eller den, å vars vägnar den tecknats, svare övriga checkgäldenärer likväl för sina förbindelser.

Artikel 11.

Har någon tecknat sitt namn å check såsom ställföreträdare för annan, och ägde han ej behörighet att handla å dennes vägnar, svare själv för checkförbindelsen men njute, där han infriar checken, samma rätt, som skulle tillkom-

le pouvoir d'agir, est obligé lui-même en vertu du chèque et, s'il a payé, a les mêmes droits qu'aurait eu le prétendu représenté. Il en est de même du représentant qui a dépassé ses pouvoirs.

Article 12.

Le tireur est garant du paiement. Toute clause par laquelle le tireur s'exonère de cette garantie est réputée non écrite.

Article 13.

Si un chèque incomplet à l'émission, a été complété contrairement aux accords intervenus, l'inobservation de ces accords ne peut pas être opposée au porteur, à moins qu'il n'ait acquis le chèque de mauvaise foi ou que, en l'acquérant, il n'ait commis une faute lourde.

Chapitre II. — De la transmission

Article 14.

Le chèque stipulé payable au profit d'une persone dénommée avec ou sans clause expresse «à ordre» est transmissible par la voie de l'endossement.

Le chèque stipulé payable au profit d'une personne dénommée avec la clause «non à ordre» ou une clause équivalente n'est transmissible que dans la forme et avec les effets d'une cession ordinaire.

L'endossement peut être fait même au profit du tireur ou de tout autre obligé. Ces personnes peuvent endosser le chèque à nouveau.

Article 15.

L'endossement doit être pur et simple. Toute condition à laquelle il est subordonné est réputée non écrite.

himself as a party to the cheque and, if he pays, has the same rights as the person for whom he purported to act. The same rule applies to a representative who has exceeded his powers.

Article 12.

The drawer guarantees payment. Any stipulation by which the drawer releases himself from this guarantee shall be disregarded.

Article 13.

If a cheque which was incomplete when issued has been completed otherwise than in accordance with the agreements entered into, the non-observance of such agreements may not be set up against the holder unless he has acquired the cheque in bad faith or, in acquiring it, has been guilty of gross negligence.

Chapter II. — Negotiation.

Article 14.

A cheque made payable to a specified person, with or without the express clause "to order", may be transferred by means of endorsement.

A cheque made payable to a specified person, in which the words "not to order" or any equivalent expression have been inserted, can only be transferred according to the form and with the effects of an ordinary assignment.

A cheque may be endorsed even to the drawer or to any other party to the cheque. These persons may re-endorse the cheque.

Article 15.

An endorsement must be unconditional. Any condition to which it is made subject shall be disregarded.

mit den andre. Vad nu sagts gälle ock om den, som äger företräda annan men överskridit sin behörighet.

Artikel 12.

Utställare svare för checkens betalning. Har han gjort förbehåll om att vara fri från dylik ansvarighet, vare det förbehåll utan verkan.

Artikel 13.

Har check, som utgivits i ofullständigt skick, blivit utfylld på ett sätt, som strider mot träffad överenskommelse, må denna omständighet ej åberopas emot checkinnehavaren, med mindre han vid checkens förvärvande var i ond tro eller förfor med grov vårdslöshet.

Kap. II. — Om överlåtelse av check.

Artikel 14.

Check, som är ställd till viss man, med eller utan uttryckligt angivande av att den gäller »till order», må överlåtas genom indossament.

Check, som är ställd till viss man med tillägg av orden »icke till order» eller motsvarande uttryck, må ej överlåtas i annan form eller med annan verkan än som i allmänhet gäller i fråga om överlåtelse av fordran.

Check må överlåtas även till utställaren eller annan checkgäldenär. Dessa personer äga ånyo överlåta checken.

Artikel 15.

Överlåtelse skall vara ovillkorlig. Villkor, varav dess giltighet gjorts beroende, vare utan verkan.

L'endossement partiel est nul.

Est également nul l'endossement du tiré.

L'endossement au porteur vaut comme endossement en blanc.

L'endossement au tiré ne vaut que comme quittance, sauf dans le cas où le tiré a plusieurs établissements et où l'endossement est fait au bénéfice d'un établissement autre que celui sur lequel le chèque a été tiré.

Article 16.

L'endossement doit être inscrit sur le chèque ou sur une feuille qui y est attachée (allonge). Il doit être signé par l'endosseur.

L'endossement peut ne pas désigner le bénéficiaire ou consister simplement dans la signature de l'endosseur (endossement en blanc). Dans ce dernier cas, l'endossement, pour être valable, doit être inscrit au dos du chèque ou sur l'allonge.

Article 17.

L'endossement transmet tous les droits résultant du chèque.

Si l'endossement est en blanc, le porteur peut:

1° remplir le blanc, soit de son nom, soit du nom d'une autre personne;

2° endosser le chèque de nouveau en blanc ou à une autre personne;

3° remettre le chèque à un tiers, sans remplir le blanc et sans l'endosser.

Article 18.

L'endosseur est, sauf clause contraire, garant du paiement.

A partial endorsement is null and void.

An endorsement by the drawee is also null and void.

An endorsement "to bearer" is equivalent to an endorsement in blank.

An endorsement to the drawee has the effect only of a receipt, except in the case where the drawee has several establishments and the endorsement is made in favour of an establishment other than that on which the cheque has been drawn.

Article 16.

An endorsement must be written on the cheque or on a slip affixed thereto *(allonge)*. It must be signed by the endorser.

The endorsement may leave the beneficiary unspecified or may consist simply of the signature of the endorser (endorsement in blank). In the latter case the endorsement, to be valid, must be written on the back of the cheque or on the slip attached thereto *(allonge)*.

Article 17.

An endorsement transfers all the rights arising out of a cheque.

If the endorsement is in blank, the holder may:

(1) fill up the blank either with his own name or with the name of some other person;

(2) re-endorse the cheque in blank or to some other person;

(3) transfer the cheque to a third person without filling up the blank and without endorsing it.

Article 18.

In the absence of any contrary stipulation, the endorser guarantees payment.

Överlåtelse, som avser en del av checksumman, vare ogill.

Överlåtelse, som tecknas av trassaten, vare jämväl ogill.

Överlåtelse till innehavaren gälle såsom överlåtelse in blanco.

Överlåtelse till trassaten gälle blott såsom kvitto, utan så är att trassaten har flera kontor och överlåtelsen skett till annat kontor än det, å vilket checken dragits.

Artikel 16.

Överlåtelse skall tecknas å själva checken eller å ett därvid häftat blad (allonge). Den skall undertecknas av överlåtaren.

Överlåtelse vare giltig, även om däri ej är nämnt, till vem checken överlåtes, eller överlåtaren allenast tecknat sitt namn (indossament in blanco). I sistnämnda fall skall överlåtelsen, för att gälla, vara tecknad å checkens baksida eller på vidhäftat blad.

Artikel 17.

Genom överlåtelse varda alla av checken härflytande rättigheter överflyttade.

Om överlåtelse tecknats in blanco, äge checkinnehavaren:

1) ifylla den med sitt eller annans namn;

2) teckna ny överlåtelse, in blanco eller till annan person;

3) överlåta checken till annan person utan att ifylla överlåtelsen eller teckna ny överlåtelse.

Artikel 18.

Den, som å check tecknat överlåtelse, vare, såvitt han ej gjort särskilt förbehåll, ansvarig för checkens betalning.

Il peut interdire un nouvel endossement; dans ce cas, il n'est pas tenu à la garantie envers les personnes auxquelles le chèque est ultérieurement endossé.

Article 19.

Le détenteur d'un chèque endossable est considéré comme porteur légitime s'il justifie de son droit par une suite ininterrompue d'endossements, même si le dernier endossement est en blanc. Les endossements biffés sont, à cet égard, réputés non écrits. Quand un endossement en blanc est suivi d'un autre endossement, le signataire de celui-ci est réputé avoir acquis le chèque par l'endossement en blanc.

Article 20.

Un endossement figurant sur un chèque au porteur rend l'endosseur responsable aux termes des dispositions qui régissent le recours; il ne convertit, d'ailleurs, pas le titre en un chèque à ordre.

Article 21.

Lorsqu'une personne a été dépossédée d'un chèque par quelque événement que ce soit, le porteur entre les mains duquel le chèque est parvenu — soit qu'il s'agisse d'un chèque au porteur, soit qu'il s'agisse d'un chèque endossable pour lequel le porteur justifie de son droit de la manière indiquée à l'article 19 — n'est tenu de se dessaisir du chèque que s'il l'a acquis de mauvaise foi ou si, en l'acquérant, il a commis un faute lourde.

Article 22.

Les personnes actionnées en vertu du chèque ne peuvent pas opposer au

He may prohibit any further endorsement; in this case he gives no guarantee to the persons to whom the cheque is subsequently endorsed.

Article 19.

The possessor of an endorsable cheque is deemed to be the lawful holder if he establishes his title to the cheque through an uninterrupted series of endorsements, even if the last endorsement is in blank. In this connection cancelled endorsements shall be disregarded. When an endorsement in blank is followed by another endorsement, the person who signed this last endorsement is deemed to have acquired the cheque by the endorsement in blank.

Article 20.

An endorsement on a cheque to bearer renders the endorser liable in accordance with the provisions governing the right of recourse; but it does not convert the instrument into a cheque to order.

Article 21.

Where a person has, in any manner whatsoever, been dispossessed of a cheque (whether it is a cheque to bearer or an endorsable cheque to which the holder establishes his right in the manner mentioned in Article 19), the holder into whose possession the cheque has come is not bound to give up the cheque unless he has acquired it in bad faith or unless in acquiring it he has been guilty of gross negligence.

Article 22.

Persons sued on a cheque cannot set up against the holder defences founded

Han äge förbjuda, att checken ånyo överlåtes; gör han det, vare han fri från ansvarigheten emot dem, till vilka överlåtelse därefter sker.

Artikel 19.

Har någon i händer en check, som är avsedd att överlåtas genom indossament, skall han anses som rätt innehavare av checken, så framt han styrker sin rätt till denna genom en oavbruten följd av överlåtelser, även om den sista är in blanco. Utstrukna överlåtelser varde härvid betraktade såsom ej förefintliga. Följer å en överlåtelse in blanco annan överlåtelse, skall den, som undertecknat den senare, anses hava förvärvat checken genom överlåtelsen in blanco.

Artikel 20.

Har indossament tecknats å check, som lyder på betalning till innehavaren, svare den, som tecknat indossamentet, enligt reglerna om återgångstalan, men överlåtelsen förvandlar icke checken till en check betalbar till viss man eller order.

Artikel 21.

Har check för någon förkommit, på vad sätt det vara må, vare den, som fått checken i händer — evad handlingen är ställd till innehavaren eller den är avsedd att överlåtas genom indossament och innehavaren styrker sin rätt på sätt i art. 19 sägs — ej pliktig att lämna checken ifrån sig, med mindre han vid dess förvärvande var i ond tro eller förfor med grov vårdslöshet.

Artikel 22.

Den, mot vilken talan på grund av check göres gällande, äge ej mot innehavaren framställa invändningar, som grundas på den förres särskilda för-

porteur les exceptions fondées sur leurs rapports personnels avec le tireur ou avec les porteurs antérieurs, à moins que le porteur, en acquérant le chèque, n'ait agi sciemment au détriment du débiteur.

Article 23.

Lorsque l'endossement contient la mention «valeur en recouvrement», «pour encaissement», «par procuration» ou toute autre mention impliquant un simple mandat, le porteur peut exercer tous les droits découlant du chèque, mais il ne peut endosser celui-ci qu'à titre de procuration.

Les obligés ne peuvent, dans ce cas, invoquer contre le porteur que les exceptions qui seraient opposables à l'endosseur.

Le mandat renfermé dans un endossement de procuration ne prend pas fin par le décès du mandant ou la survenance de son incapacité.

Article 24.

L'endossement fait après le protêt ou une constatation équivalente, ou après l'expiration du délai de présentation, ne produit que les effets d'une cession ordinaire.

Sauf preuve contraire, l'endossement sans date est présumé avoir été fait avant le protêt ou les constatations équivalentes ou avant l'expiration du délai visé à l'alinéa précédent.

Chapitre III. — De l'aval.

Article 25.

Le paiement d'un chèque peut être garanti pour tout ou partie de son montant par un aval.

on their personal relations with the drawer or with previos holders, unless the holder in acquiring the cheque has knowingly acted to the detriment of the debtor.

Article 23.

When an endorsement contains the statement "value in collection" *("valeur en recouvrement")*, "for collection" *("pour encaissement")*, "by procuration" *("par procuration")*, or any other phrase implying a simple mandate, the holder may exercise all rights arising out of the cheque, but he can endorse it only in his capacity as agent.

In this case the parties liable can only set up against the holder defences which could be set up against the endorser.

The mandate contained in an endorsement by procuration does not terminate by reason of the death of the party giving the mandate or by reason of his becoming legally incapable.

Article 24.

An endorsement after protest or after an equivalent declaration or after the expiration of the limit of time for presentment operates only as an ordinary assignment.

Failing proof to the contrary, an undated endorsement is deemed to have been placed on the cheque prior to the protest or equivalent declaration or prior to the expiration of the limit of time referred to in the preceding paragraph.

Chapter III. — "Avals".

Article 25.

Payment of a cheque may be guaranteed by an "aval" as to the whole or part of its amount.

hållande till utställaren eller till föregående checkinnehavare, med mindre innehavaren vid checkens förvärvande uppsåtligen handlat till gäldenärens förfång.

Artikel 23.

Innehåller överlåtelse orden »valuta till indrivning», »till inkasso», »till procura» eller annat uttryck, som angiver, att överlåtelsen endast innefattar ett uppdrag, äge innehavaren av checken att göra gällande alla av denna härflytande rättigheter men icke att överlåta den annorledes än medelst ny prokuraöverlåtelse.

Checkgäldenär äge, i fall som nu sagts, ej mot checkinnehavaren framställa andra invändningar än dem han kunnat göra gällande mot överlåtaren.

Uppdrag, som innefattas i prokuraöverlåtelse, vare ej förfallet, om överlåtaren dör eller förlorar förmågan att med laga verkan företaga rättshandling.

Artikel 24.

Överlåtelse, som tecknas efter det protest eller därmed likställt bestyrkande ägt rum eller efter utgången av den för checkens uppvisande till betalning bestämda tid, äge ej annan verkan än som i allmänhet följer av fordrans överlåtande.

Finnes å checken överlåtelse, som ej är dagtecknad, skall den, så framt ej annat styrkes, anses hava tillkommit, innan protest eller därmed likställt bestyrkande ägt rum eller tiden för checkens uppvisande gått till ända.

Kap. III. — Om checkborgen.

Artikel 25.

För betalning av checksumman eller en del därav må säkerhet ställas medelst checkborgen.

Cette garantie est fournie par un tiers, sauf le tiré, ou même par un signataire du chèque.

Article 26.

L'aval est donné sur le chèque ou sur une allonge.

Il est exprimé par les mots «bon pour aval» ou par toute autre formule équivalente; il est signé par le donneur d'aval.

Il est considéré comme résultant de la seule signature du donneur d'aval, apposée au recto du chèque, sauf quand il s'agit de la signature du tireur.

L'aval doit indiquer pour le compte de qui il est donné. A défaut de cette indication, il est réputé donné pour le tireur.

Article 27.

Le donneur d'aval est tenu de la même manière que celui dont il s'est porté garant.

Son engagement est valable, alors même que l'obligation qu'il a garantie serait nulle pour toute cause autre qu'un vice de forme.

Quand il paie le chèque, le donneur d'aval acquiert les droits résultant du chèque contre le garanti et contre ceux qui sont tenus envers ce dernier en vertu du chèque.

Chapitre IV. — De la présentation et du paiement.

Article 28.

Le chèque est payable à vue. Toute mention contraire est réputée non écrite.

This guarantee may be given by a third person other than the drawee, or even by a person who has signed the cheque.

Article 26.

An "aval" is given either on the cheque itself or on an "allonge".

It is expressed by the words "good as aval", or by any other equivalent formula. It is signed by the giver of the "aval".

It is deemed to be constituted by the mere signature of the giver of the "aval", placed on the face of the cheque, except in the case of the signature of the drawer.

An "aval" must specify for whose account it is given. In default of this, it is deemed to be given for the drawer.

Article 27.

The giver of an "aval" is bound in the same manner as the person for whom he has become guarantor.

His undertaking is valid even when the liability which he has guaranteed is inoperative for any reason other than defect of form.

He has, when he pays the cheque, the rights arising out of the cheque against the person guaranteed and against those who are liable to the latter on the cheque.

Chapter IV. — Presentment and Payment.

Article 28.

A cheque is payable at sight. Any contrary stipulation shall be disregarded.

Sådan borgen må lämnas såväl av checkgäldenär som av tredje man, dock icke av trassaten.

Artikel 26.

Checkborgen skall tecknas å checken eller ett därvid häftat blad.

Sådan borgen uttryckes genom orden »såsom aval» eller annat motsvarande uttryck; den skall undertecknas av borgesmannen.

Checkborgen må även lämnas medelst borgesmannens blotta namnteckning å checkens framsida, dock icke av utställaren.

Checkborgen skall utvisa, för vem den ingåtts. I brist på uppgift härom skall den anses ingången för utställaren.

Artikel 27.

Den, som tecknat checkborgen, svare lika med den, för vilken borgen ingåtts.

Hans utfästelse gälle, ändå att den förbindelse, för vilken han gått i borgen, är ogiltig, dock ej där ogiltigheten härrör av brist i formen.

Har checkborgesman infriat check, inträde han i den rätt checken medför mot den, för vilken borgen ingåtts, ävensom mot dem, som på grund av checken äro ansvariga i förhållande till denne.

Kap. IV. — Om uppvisande och betalning av check.

Artikel 28.

Check vare betalbar vid uppvisandet. Varje häremot stridande bestämmelse är ogill.

Le chèque présenté au paiement avant le jour indiqué comme date d'émission est payable le jour de la présentation.

Article 29.

Le chèque émis et payable dans le même pays doit être présenté au paiement dans le délai de huit jours.

Le chèque émis dans un autre pays que celui où il est payable doit être présenté dans un délai, soit de vingt jours, soit de soixante-dix jours, selon que le lieu d'émission et le lieu de paiement se trouvent situés dans la même ou dans une autre Partie du monde.

A cet égard, les chèques émis dans un pays de l'Europe et payables dans un pays riverain de la Méditerranée ou *vice versa* sont considérés comme émis et payables dans la même Partie du monde.

Le point de départ des délais susindiqués est le jour porté sur le chèque comme date d'émission.

Article 30.

Lorsqu'un chèque est tiré entre deux places ayant des calendriers différents, le jour de l'émission sera ramené au jour correspondant du calendrier du lieu du paiement.

Article 31.

La présentation à une Chambre de compensation équivaut à la présentation au paiement.

Article 32.

La révocation du chèque n'a d'effet qu'après l'expiration du délai de présentation.

A cheque presented for payment before the date stated as the date of issue is payable on the day of presentment.

Article 29.

A cheque payable in the country in which it was issued must be presented for payment within eight days.

A cheque issued in a country other than that in which it is payable must be presented within a period of twenty days or of seventy days, according as to whether the place of issue and the place of payment are situated respectively in the same continent or in different continents.

For the purposes of this article cheques issued in a European country and payable in a country bordering on the Mediterranean or *vice versa* are regarded as issued and payable in the same continent.

The date from which the above-mentioned periods of time shall begin to run shall be the date stated on the cheque as the date of issue.

Article 30.

Where a cheque is drawn in one place and is payable in another having a different calendar, the day of issue shall be construed as being the corresponding day of the calendar of the place of payment.

Article 31.

Presentment of a cheque at a clearing house is equivalent to presentment for payment.

Article 32.

The countermand of a cheque only takes effect after the expiration of the limit of time for presentment.

Check, som uppvisas till betalning före den dag, då den angives vara utställd, vare betalbar å uppvisningsdagen.

Artikel 29.

Check, som är utställd och betalbar i samma land, skall uppvisas till betalning inom åtta dagar.

Check, som är utställd i annat land än det, där den är betalbar, skall uppvisas till betalning inom tjugu dagar eller inom sjuttio dagar, allteftersom orten för utställandet och betalningsorten äro belägna i samma världsdel eller icke.

Check, som är utställd i Europa och betalbar i ett land, som gränsar till Medelhavet, eller omvänt, anses i detta sammanhang utställd och betalbar i samma världsdel.

Tid, som i denna artikel sägs, skall räknas från den dag, som i checken är angiven såsom utställningsdag.

Artikel 30.

Har check dragits mellan två orter med olika tidräkning, skall vid uppvisningstidens bestämmande checken anses utställd den dag, som enligt betalningsortens tidräkning motsvarar utställningsdagen.

Artikel 31.

Inlämnas check å avräkningskontor, gälle det såsom uppvisande till betalning.

Artikel 32.

Återkallelse av check medför verkan först efter uppvisningstidens utgång.

S'il n'y a pas de révocation, le tiré peut payer même après l'expiration du délai.

Article 33.

Ni le décès du tireur ni son incapacité survenant après l'émission ne touchent aux effets du chèque.

Article 34.

Le tiré peut exiger, en payant le chèque, qu'il lui soit remis acquitté par le porteur.

Le porteur ne peut pas refuser un paiement partiel.

En cas de paiement partiel, le tiré peut exiger que mention de ce paiement soit faite sur le chèque et qu'une quittance lui en soit donnée.

Article 35.

Le tiré qui paie un chèque endossable est obligé le vérifier la régularité de la suite des endossements mais non la signature des endosseurs.

Article 36.

Lorsqu'un chèque est stipulé payable en une monnaie n'ayant pas cours au lieu du paiement, le montant peut en être payé, dans le délai de présentation du chèque, en la monnaie du pays d'après sa valeur au jour du paiement. Si le paiement n'a pas été effectué à la présentation, le porteur peut, à son choix, demander que le montant du chèque soit payé dans la monnaie du pays d'après le cours, soit du jour de la présentation, soit du jour du paiement.

Les usages du lieu du paiement servent à déterminer la valeur de la monnaie étrangère. Toutefois, le ti-

If a cheque has not been countermanded, the drawee may pay it even after the expiration of the time limit.

Article 33.

Neither the death of the drawer nor his incapacity taking place after the issue of the cheque shall have any effect as regards the cheque.

Article 34.

The drawee who pays a cheque may require that it shall be given up to him receipted by the holder.

The holder may not refuse partial payment.

In case of partial payment the drawee may require that the partial payment shall be mentioned on the cheque and that a receipt shall be given to him.

Article 35.

The drawee who pays an endorsable cheque is bound to verify the regularity of the series of endorsements, but not the signature of the endorsers.

Article 36.

When a cheque is drawn payable in a currency which is not that of the place of payment, the sum payable may, within the limit of time for the presentment of the cheque, be paid in the currency of the country according to its value on the date of payment. If payment has not been made on presentment, the holder may at his option demand that payment of the amount of the cheque in the currency of the country shall be made according to the rate on the day of presentment or on the day of payment.

The usages of the place of payment shall be applied in determining the value of foreign currency. Neverthe-

Varder check ej återkallad, må den av trassaten infrias även efter uppvisningstidens utgång.

Artikel 33.

Dör utställaren, eller förlorar han förmågan att med laga verkan företaga rättshandling, inverkar detta ej å checkens giltighet.

Artikel 34.

Då check infrias, varde, där trassaten det äskar, checken utlämnad till trassaten med däråa av innehavaren tecknat kvitto.

Checkinnehavare må ej vägra att mottaga betalning, som täcker allenast en del av checksumman.

Sker sådan betalning, skall, om trassaten det begär, anteckning därom göras å checken och särskilt kvitto honom lämnas.

Artikel 35.

Vid infriande av check, som är avsedd att överlåtas genom indossament, vare trassaten pliktig att förvissa sig om att överlåtelserna utgöra en behörigen sammanhängande följd, men ej att pröva äktheten av överlåtarnas underskrifter.

Artikel 36.

Är check ställd att betalas i myntslag, som icke är gångbart å betalningsorten, må, intill uppvisningstidens utgång, betalning i stället erläggas i landets mynt efter värdet å betalningsdagen. Erlägges ej betalning vid checkens uppvisande, äge innehavaren kräva, att den erlägges i landets mynt, så ock bestämma, huruvida värdet därvid skall beräknas efter uppvisningsdagens eller efter betalningsdagens kurs.

Vid beräkning av främmande myntslags värde skola de å betalningsorten gällande handelsbruk iakttagas, med mindre utställaren föreskrivit, att checksumman skall beräknas efter en i checken angiven kurs.

reur peut stipuler que la somme à payer sera calculée d'après un cours déterminé dans le chèque.

Les règles ci-énoncées ne s'appliquent pas au cas où le tireur a stipulé que le paiement devra être fait dans une certaine monnaie indiquée (clause de paiement effectif en une monnaie étrangère).

Si le montant du chèque est indiqué dans une monnaie ayant la même dénomination, mais une valeur différente, dans le pays d'émission et dans celui du paiement, on est présumé s'être référé à la monnaie du lieu du paiement.

Chapitre V. — Du chèque barré et du chèque à porter en compte.

Article 37.

Le tireur ou le porteur d'un chèque peut le barrer avec les effets indiqués dans l'article suivant.

Le barrement s'effectue au moyen de deux barres parallèles apposées au recto. Il peut être général ou spécial.

Le barrement est général s'il ne porte entre les deux barres aucune désignation ou la mention «banquier» ou un terme équivalent; il est spécial si le nom d'un banquier est inscrit entre les deux barres.

Le barrement général peut être transformé en barrement spécial, mais le barrement spécial ne peut être transformé en barrement général.

Le biffage du barrement ou du nom du banquier désigné est réputé non avenu.

Article 38.

Un chèque à barrement général ne peut être payé par le tiré qu'à un banquier ou à un client du tiré.

less, the drawer may stipulate that the sum payable shall be calculated according to a rate expressed in the cheque.

The foregoing rules shall not apply to the case in which the drawer has stipulated that payment must be made in a certain specified currency (stipulation for effective payment in a foreign currency).

If the amount of the cheque is specified in a currency having the same denomination but a different value in the country of issue and the country of payment, reference is deemed to be made to the currency of the place of payment.

Chapter V. — Crossed Cheques and Cheques payable in Account.

Article 37.

The drawer or holder of a cheque may cross it with the effects stated in the next article hereof.

A crossing takes the form of two parallel lines drawn on the face of the cheque. The crossing may be general or special.

The crossing is general if it consists of the two lines only or if between the lines the term "banker" or some equivalent is inserted; it is special if the name of a banker is written between the lines.

A general crossing may be converted into a special crossing, but a special crossing may not be converted into a general crossing.

The obliteration either of a crossing or of the name of the banker shall be regarded as not having taken place.

Article 38.

A cheque which is crossed generally can be paid by the drawee only to a banker or to a customer of the drawee.

Förestående regler äge ej tillämpning, där utställaren föreskrivit betalning i visst främmande myntslag (förbehåll om effektiv betalning i främmande mynt).

Är checksumman angiven i myntslag, som har enahanda benämning men olika värde i det land, där checken utställts, och det, där den skall betalas, skall det å betalningsorten gällande myntslag antagas vara avsett.

Kap. V. — Om korsad check och check till avräkning.

Artikel 37.

Utställare eller innehavare av check må korsa densamma med den verkan, som sägs i nästföljande artikel.

Korsning verkställes genom anbringande av två jämnlöpande streck å checkens framsida. Korsningen kan vara allmän eller särskild.

Korsningen är allmän, då den består av allenast de två strecken, eller då mellan dessa ordet »bank» eller motsvarande uttryck anbragts; den är särskild, då namnet å en bank utsatts mellan strecken.

Allmän korsning må ändras till särskild korsning men särskild korsning icke till allmän.

Utstrykes korsningen eller namnet å banken, vare det ogillt.

Artikel 38.

Check med allmän korsning må trassaten betala allenast till bank eller till kund hos trassaten.

Un chèque à barrement spécial ne peut être payé par le tiré qu'au banquier désigné ou, si celui-ci est le tiré, qu'à son client. Toutefois, le banquier désigné peut recourir pour l'encaissement à un autre banquier.

Un banquier ne peut acquérir un chèque barré que d'un de ses clients ou d'un autre banquier. Il ne peut l'encaisser pour le compte d'autres personnes que celles-ci.

Un chèque portant plusieurs barrements spéciaux ne peut être payé par le tiré que dans le cas où il s'agit de deux barrements dont l'un pour encaissement par une Chambre de compensation.

Le tiré ou le banquier qui n'observe pas les dispositions ci-dessus est responsable du préjudice jusqu'à concurrence du montant du chèque.

Article 39.

Le tireur ainsi que le porteur d'un chèque peut défendre qu'on le paye en espèces, en insérant au recto la mention transversale «à porter en compte» ou une expression équivalente.

Dans ce cas, le chèque ne peut donner lieu, de la part du tiré, qu'à un règlement par écritures (crédit en compte, virement ou compensation). Le règlement par écritures, vaut payement.

Le biffage de la mention «à porter en compte» est réputé non avenu.

Le tiré qui n'observe pas les dispositions ci-dessus est responsable du préjudice jusqu'à concurrence du montant du chèque.

A cheque which is crossed specially can be paid by the drawee only to the named banker, or if the latter is the drawee, to his customer. Nevertheless the named banker may procure the cheque to be collected by another banker.

A banker may not acquire a crossed cheque except from one of his customers or from another banker. He may not collect it for the account of other persons than the foregoing.

A cheque bearing several special crossings may not be paid by the drawee except in a case where there are two crossings, one of which is for collection through a clearing-house.

The drawee or banker who fails to observe the above provisions is liable for resulting damage up to the amount of the cheque.

Article 39.

The drawer or the holder of a cheque may forbid its payment in cash by writing transversally across the face of the cheque the words "payable in account" *("à porter en compte")* or a similar expression.

In such a case the cheque can only be settled by the drawee by means of book-entry (credit in account, transfer from one account to another, set off or clearing-house settlement). Settlement by book-entry is equivalent to payment.

Any obliteration of the words "payable in account" shall be deemed not to have taken place.

The drawee who does not observe the foregoing provisions is liable for resulting damage up to the amount of the cheque.

Check med särskild korsning må trassaten betala allenast till den namngivna banken eller, om denna är trassaten själv, till en av sina kunder. Den namngivna banken må dock inkassera checken genom en annan bank.

Bank må endast av kund eller av annan bank förvärva korsad check och må ej för andra än de nu nämnda inkassera sådan check.

Check med flera särskilda korsningar må ej av trassaten infrias, med mindre fråga är om två korsningar och den ena avser inkassering genom ett avräkningskontor.

Trassat eller annan bank, som åsidosätter vad i denna artikel är stadgat, svare för skadan, dock icke utöver checksumman.

Artikel 39.

Utställare eller innehavare av check må förbjuda, att checken betalas kontant, genom att tvärs över checkens framsida teckna orden »till avräkning» eller motsvarande uttryck.

Där så skett, må checken icke av trassaten inlösas i annan form än genom gottskrivning (avräkning, överföring eller kvittning). Gottskrivning gälle såsom betalning.

Utstrykes anteckningen »till avräkning», vare det ogillt.

Trassat, som åsidosätter vad i denna artikel är stadgat, svare för skadan, dock icke utöver checksumman.

Chapitre VI. — Du recours faute de paiement.

Article 40.

Le porteur peut exercer ses recours contre les endosseurs, le tireur et les autres obligés, si le chèque, présenté en temps utile, n'est pas payé et si le refus de paiement est constaté:

1° soit par un acte authentique (protêt);

2° soit par une déclaration du tiré, datée et écrite sur le chèque avec l'indication du jour de la présentation;

3° soit par une déclaration datée d'une Chambre de compensation constatant que le chèque a été remis en temps utile et qu'il n'a pas été payé.

Article 41.

Le protêt ou la constatation équivalente doit être fait avant l'expiration du délai de présentation.

Si la présentation a lieu le dernier jour du délai, le protêt ou la constatation équivalente peut être établi le premier jour ouvrable suivant.

Article 42.

Le porteur doit donner avis du défaut de paiement à son endosseur et au tireur dans les quatre jours ouvrables qui suivent le jour du protêt ou de la constatation équivalente, et, en cas de clause de retour sans frais, le jour de la présentation. Chaque endosseur doit, dans les deux jours ouvrables qui suivent le jour où il a reçu l'avis, faire connaître à son endosseur l'avis qu'il a reçu, en indiquant les noms et les adresses de ceux qui ont

Chapter VI. — Recourse for Non-Payment.

Article 40.

The holder may exercise his right of recourse against the endorsers, the drawer and the other parties liable if the cheque on presentment in due time is not paid, and if the refusal to pay is evidenced:

(1) by a formal instrument (protest), or

(2) by a declaration dated and written by the drawee on the cheque and specifying the day of presentment, or

(3) by a dated declaration made by a clearing-house, stating that the cheque has been delivered in due time and has not been paid.

Article 41.

The protest or equivalent declaration must be made before the expiration of the limit of time for presentment.

If the cheque is presented on the last day of the limit of time, the protest may be drawn up or the equivalent declaration made on the first business day following.

Article 42.

The holder must give notice of non-payment to his endorser and to the drawer within the four business days which follow the day on which the protest is drawn up or the equivalent declaration is made or, in case of a stipulation *retour sans frais*, the day of presentment. Every endorser must, within the two business days following the day on which he receives notice, inform his endorser of the notice which he has received, mentioning the names and

Kap. VI. — Om återgångstalan för bristande betalning.

Artikel 40.

Varder check, som i rätt tid uppvisats, ej infriad, äge innehavaren väcka återgångskrav mot överlåtare, utställaren och andra checkgäldenärer, sedan betalningens uteblivande styrkts:

1) genom en av offentlig myndighet upprättad handling (protest);

2) genom en av trassaten å checken tecknad, daterad förklaring, vari dagen för uppvisandet angives;

3) genom en av ett avräkningskontor avgiven, daterad förklaring, som utvisar, att checken dit inlämnats i rätt tid men icke infriats.

Artikel 41.

Protest eller därmed likställt bestyrkande skall verkställas före uppvisningstidens utgång.

Om uppvisandet ägt rum å uppvisningstidens sista dag, må protest eller därmed likställt bestyrkande äga rum påföljande söckendag.

Artikel 42.

Har betalning uteblivit, åligger det checkinnehavaren att härom giva den, som senast tecknat överlåtelse å checken, så ock utställaren, underrättelse senast fjärde söckendagen från det protest eller därmed likställt bestyrkande ägde rum eller, där förbehåll gjorts om återgång utan kostnad, från uppvisningsdagen. Varje överlåtare, som mottagit sådan underrättelse, skall sist andra söckendagen därefter om förhållandet lämna meddelande till den, som näst före honom tecknat överlåtelse å checken, med uppgift å namn och adresser å dem, som lämnat föregående underrättelser, och så vidare, till dess meddelandet nått utställaren. Tiden av två söckendagar räknas från mottagandet av den föregående underrättelsen.

donné les avis précédents, et ainsi de suite, en remontant jusqu'au tireur. Les délais ci-dessus indiqués courent de la réception de l'avis précédent.

Lorsqu'en conformité de l'alinéa précédent, un avis est donné à un signataire du chèque, le même avis doit être donné dans le même délai à son avaliseur.

Dans le cas où un endosseur n'a pas indiqué son adresse ou l'a indiquée d'une façon illisible, il suffit que l'avis soit donné à l'endosseur qui le précède.

Celui qui a un avis à donner peut le faire sous une forme quelconque, même par un simple renvoi du chèque.

Il doit prouver qu'il a donné l'avis dans le délai imparti. Ce délai sera considéré comme observé si une lettre-missive donnant l'avis a été mise à la poste dans ledit délai.

Celui qui ne donne pas l'avis dans le délai ci-dessus indiqué, n'encourt pas de déchéance; il est responsable, s'il y a lieu, du préjudice causé par sa négligence, sans que les dommages-intérêts puissent dépasser le montant du chèque.

Article 43.

Le tireur, un endosseur ou un avaliseur peut, par la clause «retour sans frais», «sans protêt», ou toute autre clause équivalente, inscrite sur le titre et signée, dispenser le porteur, pour exercer ses recours, de faire établir un protêt ou une constatation équivalente.

Cette clause ne dispense pas le porteur de la présentation du chèque dans

addresses of those who have given the previous notices and so on through the series until the drawer is reached. The periods mentioned above run from the receipt of the preceding notice.

When, in conformity with the preceding paragraph, notice is given to a person who has signed a cheque, the same notice must be given within the same limit of time to his *avaliseur*.

Where an endorser either has not specified his address or has specified it in an illegible manner, it is sufficient if notice is given to the endorser preceding him.

The person who must give notice may give it in any form whatever, even by simply returning the cheque.

He must prove that he has given notice within the limit of time prescribed. This time-limit shall be regarded as having been observed if a letter giving the notice has been posted within the said time.

A person who does not give notice within the limit of time prescribed above does not forfeit his rights. He is liable for the damage, if any, caused by his negligence, but the amount of his liability shall not exceed the amount of the cheque.

Article 43.

The drawer, an endorser, or an *avaliseur* may, by the stipulation *"retour sans frais"*, *"sans protêt"*, or any other equivalent expression written on the instrument and signed, release the holder from having a protest drawn up or an equivalent declaration made in order to exercise his right of recourse.

This stipulation does not release the holder from presenting the cheque

Då, på sätt i nästföregående stycke stadgas, underrättelse givits checkgäldenär, skall inom samma tid underrättelse lämnas den, som må hava för honom ingått checkborgen.

I händelse överlåtare icke utsatt sin adress eller denna är oläslig, skall skyldigheten att lämna underrättelse anses fullgjord, om den lämnas den överlåtare, som närmast föregår honom.

Den, som är pliktig att meddela underrättelse, varom nu sagts, äge lämna den på vad sätt som helst, jämväl medelst blotta översändandet av checken.

Det åligger honom att styrka, att underrättelsen lämnats inom den föreskrivna tiden. Denna skall anses iakttagen, om före dess utgång brev innehållande underrättelsen avlämnats till posten.

Försummelse att giva underrättelse inom ovan nämnd tid medföre ej förlust av återgångskrav, men väl ansvarighet för den skada, som kan hava förorsakats av försummelsen. Ej må dock i ty fall skadestånd sättas högre än till checksumman.

Artikel 43.

Utställare, överlåtare eller checkborgesman äge, genom att å checken insätta orden »retur utan kostnad», »utan protest» eller annat motsvarande uttryck och förse påteckningen med sin underskrift, fritaga checkinnehavaren från skyldigheten att för bevarande av sin rätt till återgångstalan upptaga protest eller ombesörja därmed likställt bestyrkande.

Sådant förbehåll fritage icke innehavaren från skyldighet vare sig att uppvisa checken inom föreskriven tid eller att giva underrättelse såsom i art. 42

le délai prescrit ni des avis à donner. La preuve de l'inobservation du délai incombe à celui qui s'en prévaut contre le porteur.

Si la clause est inscrite par le tireur, elle produit ses effets à l'égard de tous les signataires; si elle est inscrite par un endosseur ou un avaliseur, elle produit ses effets seulement à l'égard de celui-ci. Si, malgré la clause inscrite par le tireur, le porteur fait établir le protêt ou la constatation équivalente, les frais en restent à sa charge. Quand la clause émane d'un endosseur ou d'un avaliseur, les frais du protêt ou de la constatation équivalente, s'il est dressé un acte de cette nature, peuvent être recouvrés contre tous les signataires.

Article 44.

Toutes les personnes obligées en vertu d'un chèque sont tenues solidairement envers le porteur.

Le porteur a le droit d'agir contre toutes ces personnes, individuellement ou collectivement, sans être astreint à observer l'ordre dans lequel elles se sont obligées.

Le même droit appartient à tout signataire d'un chèque qui a remboursé celui-ci.

L'action intentée contre un des obligés n'empêche pas d'agir contre les autres, même postérieurs à celui qui a été d'abord poursuivi.

Article 45.

Le porteur peut réclamer à celui contre lequel il exerce son recours:

within the prescribed limit of time, or from giving the requisite notices. The burden of proving the non-observance of the limit of time lies on the person who seeks to set it up against the holder.

If the stipulation is written by the drawer, it is operative in respect of all persons who have signed the cheque; if it is written by an endorser or an *avaliseur*, it is operative only in respect of such endorser or *avaliseur*. If, in spite of the stipulation written by the drawer, the holder has the protest drawn up or the equivalent declaration made, he must bear the expenses thereof. When the stipulation emanates from an endorser or *avaliseur*, the costs of the protest or equivalent declaration, if drawn up or made, may be recovered from all the persons who have signed the cheque.

Article 44.

All the persons liable on a cheque are jointly and severally bound to the holder.

The holder has the right to proceed against all these persons individually or collectively without being compelled to observe the order in which they have become bound.

The same right is possessed by any person signing the cheque who has taken it up and paid it.

Proceedings against one of the parties liable do not prevent proceedings against the others, even though such other parties may be subsequent to the party first proceeded against.

Article 45.

The holder may claim from the party against whom he exercises his right of recourse;

sägs. Den, som mot checkinnehavaren påstår, att föreskriven tid icke iakttagits, har att därom föra bevis.

Har förbehåll, som nu sagts, gjorts av utställaren, äge det verkan i avseende å alla checkgäldenärerna; är förbehållet gjort av överlåtare eller av checkborgesman, äge det ej verkan i fråga om annan än denne. Har, oaktat förbehåll från utställarens sida, innehavaren låtit verkställa protest eller därmed likställt bestyrkande, stånde han själv kostnaden. Är förbehåll gjort av överlåtare eller checkborgesman, må, där protest eller därmed likställt bestyrkande ändock ägt rum, talan om återgäldande av kostnaden härför göras gällande mot varje checkgäldenär.

Artikel 44.

Checkgäldenärer vare i förhållande till innehavaren ansvariga, en för alla och alla för en.

Checkinnehavaren äge anställa talan mot vilken som helst av dem, antingen mot envar för sig eller mot flera gemensamt, utan att vara bunden vid den ordning, i vilken deras förpliktelser ingåtts.

Samma rätt tillkomme varje checkgäldenär, som infriat checken.

Har talan anhängiggjorts mot en av checkgäldenärerna, utgöre den omständighet ej hinder för talans anställande mot annan checkgäldenär, ändå att han i ordningen följer efter den, mot vilken talan först gjordes gällande.

Artikel 45.

Checkinnehavare äge rätt att av den, mot vilken han väcker återgångskrav, bekomma:

1° le montant du chèque non payé;

2° les intérêts au taux de six pour cent à partir du jour de la présentation;

3° les frais du protêt ou de la constatation équivalente, ceux des avis donnés, ainsi que les autres frais.

Article 46.

Celui qui a remboursé le chèque peut réclamer à ses garants:

1° la somme intégrale qu'il a payée;

2° les intérêts de ladite somme, calculés au taux de six pour cent, à partir du jour où il l'a déboursée;

3° les frais qu'il a faits.

Article 47.

Tout obligé contre lequel un recours est exercé ou qui est exposé à un recours peut exiger, contre remboursement, la remise du chèque avec le protêt ou la constatation équivalente et un compte acquitté.

Tout endosseur qui a remboursé le chèque peut biffer son endossement et ceux des endosseurs subséquents.

Article 48.

Quand la présentation du chèque, la confection du protêt ou la constatation équivalente dans les délais prescrits est empêchée par un obstacle insurmontable (prescription légale d'un Etat quelconque ou autre cas de force majeure), ces délais sont prolongés.

(1) the unpaid amount of the cheque;

(2) interest at the rate of six per cent as from the date of presentment;

(3) the expenses of the protest or equivalent declaration, and of the notices given as well as other expenses.

Article 46.

A party who takes up and pays a cheque can recover from the parties liable to him;

(1) the entire sum which he has paid;

(2) interest on the said sum calculated at the rate of six per cent, as from the day on which he made payment;

(3) any expenses which he has incurred.

Article 47.

Every party liable against whom a right of recourse is, or may be, exercised, can require against payment, that the cheque shall be given up to him with the protest or equivalent declaration and a receipted account.

Every endorser who has taken up and paid a cheque may cancel his own endorsement and those of subsequent endorsers.

Article 48.

Should the presentment of the cheque or the drawing up of the protest or the making of the equivalent declaration within the prescribed limits of time be prevented by an insurmountable obstacle (legal prohibition *(prescription légale)* by any State or other case of *vis major)*, these limits of time shall be extended.

1) den ej erlagda checksumman;

2) ränta efter sex för hundra om året från uppvisningsdagen;

3) ersättning för kostnader för protest eller därmed likställt bestyrkande, utgifter för lämnade underrättelser ävensom andra kostnader.

Artikel 46.

Den, som inlöst check, äge rätt att av dem, som i förhållande till honom svara för checken, bekomma:

1) hela det belopp han själv betalt;

2) ränta å detta belopp efter sex för hundra om året från den dag han erlagt betalningen;

3) ersättning för egna utgifter.

Artikel 47.

Varje checkgäldenär, mot vilken återgångskrav är väckt eller kan göras gällande, äge, mot gäldande av återgångsfordringen, rätt att utbekomma checken jämte protesten eller det därmed likställda bestyrkandet och kvitterad räkning.

Överlåtare, som inlöst checken, äge utstryka sin egen och efterföljande överlåtelser.

Artikel 48.

Kan uppvisande av check eller ock protest eller därmed likställt bestyrkande ej inom behörig tid äga rum på grund av oöverstigligt hinder (lagbud, som utfärdats i en stat, vilken som helst, eller annan händelse av högre hand), varde tiden för sådan åtgärds företagande förlängd.

Le porteur est tenu de donner, sans retard, avis du cas de force majeure à son endosseur et de mentionner cet avis, daté et signé de lui, sur le chèque ou sur une allonge; pour le surplus, les dispositions de l'article 42 sont applicables.

Après la cessation de la force majeure, le porteur doit, sans retard, présenter le chèque au paiement et, s'il y a lieu, faire établir le protêt ou une constatation équivalente.

Si la force majeure persiste au delà de quinze jours à partir de la date à laquelle le porteur a, même avant l'expiration du délai de présentation, donné avis de la force majeure à son endosseur, les recours peuvent être exercés, sans que ni la présentation ni le protêt ou une constatation équivalente soit nécessaire.

Ne sont pas considérés comme constituant des cas de force majeure les faits purement personnels au porteur ou à celui qu'il a chargé de la présentation du chèque ou de l'établissement du protêt ou d'une constatation équivalente.

The holder is bound to give notice without delay of the case of *vis major* to his endorser and to make a dated and signed declaration of this notice, on the cheque or on an *allonge;* in other respects, the provisions of Article 42 shall apply.

When *vis major* has terminated, the holder must without delay present the cheque for payment and, if need be, procure a protest to be drawn up or an equivalent declaration made.

If *vis major* continues to operate beyond 15 days after the date on which the holder, even before the expiration of the time limit for presentment, has given notice of *vis major* to his endorser, recourse may be exercised and neither presentment nor a protest nor an equivalent declaration shall be necessary.

Facts which are purely personal to the holder or to the person whom he has entrusted with the presentment of the cheque or the drawing up of the protest or the making of the equivalent declaration are not deemed to constitute cases of *vis major*.

Chapitre VII. — De la pluralité d'exemplaires.

Article 49.

Sauf les chèques au porteur, tout chèque émis dans un pays et payable dans un autre pays ou dans une partie d'outre-mer du même pays et *vice versa*, ou bien émis et payable dans la même partie ou dans diverses parties d'outre-mer du même pays, peut être tiré en plusieurs exemplaires identiques. Lorsqu'un chèque est établi en plusieurs exemplaires, ces exemplaires doivent être numérotés dans le

Chapter VII. — Parts of a Set.

Article 49.

With the exception of bearer cheques, any cheque issued in one country and payable in another or payable in a separate part overseas of the same country or *vice versa*, or issued and payable in the same or in different parts overseas of the same country, may be drawn in a set of identical parts. When a cheque is in a set of parts, each part must be numbered in the body of the instrument, failing

Innehavaren av checken vare pliktig att om sådant hinders förekomst utan dröjsmål lämna underrättelse till den, som senast tecknat överlåtelse å checken, samt att om denna underrättelse göra anteckning å checken eller därvid häftat blad; och skall denna anteckning vara dagtecknad och av innehavaren underskriven. I övrigt äge bestämmelserna i art. 42 tillämpning.

Efter hindrets upphörande åligger innehavaren att ofördröjligen uppvisa checken till betalning samt, om så erfordras, upptaga protest eller ombesörja därmed likställt bestyrkande.

Fortfar hindret längre än femton dagar efter den dag, före eller efter uppvisningstidens utgång, då innehavaren om hindret underrättat den, som senast tecknat överlåtelse å checken, må återgångskrav göras gällande utan att uppvisande eller protest eller därmed likställt bestyrkande föregått.

Händelse, som berör allenast checkinnehavaren eller den, åt vilken han uppdragit checkens uppvisande eller föranstaltande av protest eller därmed likställt bestyrkande, skall ej anses såsom hinder, varom i denna artikel sägs.

Kap. VII. — Om duplett av check.

Artikel 49.

Check, som icke är ställd till innehavaren, och vilken är betalbar i annat land än det, där den är utställd, eller i en transocean del av utställningslandet, eller omvänt, eller ock utställd och betalbar i samma eller olika transoceana delar av samma land, må utfärdas i flera lika lydande exemplar. Utfärdas check i flera exemplar, skall varje exemplar innehålla nummerbeteckning i själva texten; äro ej exemplaren sålunda betecknade, gälle vart och ett såsom självständig check.

texte même du titre, faute de quoi chacun d'eux est considéré comme un chèque distinct.

Article 50.

Le paiement fait sur un des exemplaires est libératoire, alors même qu'il n'est pas stipulé que ce paiement annule l'effet des autres exemplaires.

L'endosseur qui a transmis les exemplaires à différentes personnes, ainsi que les endosseurs subséquents, sont tenus à raison de tous les exemplaires portant leur signature qui n'ont pas été restitués.

Chapitre VIII. — Des altérations.

Article 51.

En cas d'altération du texte d'un chèque, les signataires postérieurs à cette altération sont tenus dans les termes du texte altéré; les signataires antérieurs le sont dans les termes du texte originaire.

Chapitre IX. — De la prescription.

Article 52.

Les actions en recours du porteur contre les endosseurs, le tireur et les autres obligés se prescrivent par six mois à partir de l'expiration du délai de présentation.

Les actions en recours des divers obligés au paiement d'un chèque les uns contre les autres se prescrivent par six mois à partir du jour où l'obligé a remboursé le chèque ou du jour où il a été lui-même actionné.

which each part is deemed to be a separate cheque.

Article 50.

Payment made on one part operates as a discharge, even though there is no stipulation that such payment shall render the other parts of no effect.

An endorser who has negotiated parts to different persons and also the endorsers subsequent to him are liable on all the parts bearing their signatures, which have not been given up.

Chapter VIII. — Alterations.

Article 51.

In case of alteration of the text of a cheque, parties who have signed subsequent to the alteration are bound according to the terms of the altered text; parties who have signed before the alteration are bound according to the terms of the original text.

Chapter IX. — Limitation of Actions.

Article 52.

Actions of recourse by the holder against the endorsers, the drawer and the other parties liable are barred after six months as from the expiration of the limit of time fixed for presentment.

Actions of recourse by the different parties liable for the payment of a cheque against other such parties are barred after six months as from the day on which the party liable has paid the cheque or the day on which he was sued thereon.

Artikel 50.

Infriande av ett checkexemplar medföre frihet från vidare betalningsskyldighet för checken, ändå att förbehåll ej träffats, att genom sådant infriande övriga exemplar bliva kraftlösa.

Överlåtare, som till olika personer överlåtit exemplar av checken, så ock annan, som senare överlåtit checkexemplar, svare för varje utelöpande exemplar, som är försett med hans namnteckning.

Kap. VIII. — Om ändringar i check.

Artikel 51.

Har check undergått ändring i texten, svare de, som efter ändringen tecknat sitt namn å checken, jämlikt den ändrade texten. De, som förut tecknat sitt namn å checken, vare ansvariga jämlikt den ursprungliga texten.

Kap. IX. — Om checks preskription.

Artikel 52.

Återgångsfordran, som tillkommer checkinnehavare mot överlåtare, utställaren och övriga checkgäldenärer, preskriberas sex månader från utgången av uppvisningstiden.

Återgångsfordran, som tillkommer en checkgäldenär mot en annan, preskriberas sex månader från den dag, då den förstnämnde själv inlöste checken eller talan mot honom anhängiggjordes.

Article 53.

L'interruption de la prescription n'a d'effet que contre celui à l'égard duquel l'acte interruptif a été fait.

Article 53.

Interruption of the period of limitation is only effective against the person in respect of whom the period has been interrupted.

Chapitre X. — Dispositions générales.

Chapter X. — General Provisions.

Article 54.

Dans la présente loi, le mot, «banquier» comprend aussi les personnes ou institutions assimilées par la loi aux banquiers.

Article 54.

In the present law the word "banker" includes the persons or institutions assimilated by the law to bankers.

Article 55.

La présentation et le protêt d'un chèque ne peuvent être faits qu'un jour ouvrable.

Lorsque le dernier jour du délai accordé par la loi pour l'accomplissement des actes relatifs au chèque et notamment pour la présentation ou pour l'établissement du protêt ou d'un acte équivalent, est un jour férié légal, ce délai est prorogé jusqu'au premier jour ouvrable qui en suit l'expiration. Les jours fériés intermédiaires sont compris dans la computation du délai.

Article 55.

The presentment or protest of a cheque may only take place on a business day.

When the last day of the limit of time prescribed by the law for performing any act relating to a cheque, and particularly for presentment or for the drawing up of a protest or the making of an equivalent declaration, is a legal holiday, the limit of time is extended until the first business day which follows the expiration of that time. Intermediate holidays are included in computing limits of time.

Article 56.

Les délais prévus par la présente loi ne comprennent pas le jour qui leur sert de point de départ.

Article 56.

The limits of time stipulated in the present law shall not include the day on which the period commences.

Article 57.

Aucun jour de grâce, ni légal ni judiciaire, n'est admis.

Article 57.

No days of grace, whether legal or judicial, are permitted.

Artikel 53.

Preskription avbrytes icke i förhållande till annan än den, mot vilken åtgärd för preskriptionens avbrytande vidtagits.

Kap. X. — Allmänna bestämmelser.

Artikel 54.

Med »bank» förstås i denna lag jämväl de personer och inrättningar, som genom lag likställts med bank.

Artikel 55.

Check må uppvisas till betalning och protesteras allenast å söckendag.

Då den sista dagen av stadgad tid för vidtagande av åtgärd beträffande check, särskilt dennas uppvisande till betalning eller verkställande av protest eller därmed likställt bestyrkande, är allmän helgdag, varde tiden utsträckt att omfatta jämväl påföljande söckendag. Vid tids beräknande skola mellanliggande helgdagar medräknas.

Artikel 56.

Vid beräknande av tid, inom vilken enligt denna lag åtgärd skall vidtagas, varde den dag, från vilken tiden skall löpa, ej medräknad.

Artikel 57.

Uppskovsdagar äge ej rum enligt denna lag och må ej heller av domstol medgivas.

Annexe II.

Article premier.

Chacune des Hautes Parties contractantes peut prescrire que l'obligation d'insérer dans les chèques créés sur son territoire la dénomination de «chèque» prévue par l'article premier, N° 1, de la loi uniforme, et l'obligation prévue au N° 5 dudit article, d'indiquer le lieu de création du chèque ne s'appliqueront que six mois après l'entrée en vigueur de la présente Convention.

Article 2.

Chacune des Hautes Parties contractantes a, pour les engagements pris en matière de chèques sur son territoire, la faculté de déterminer de quelle manière il peut être suppléé à la signature elle-même, pourvu qu'une déclaration authentique inscrite sur le chèque constate la volonté de celui qui aurait dû signer.

Article 3.

Par dérogation à l'article 2, alinéa 3, de la loi uniforme, chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de prescrire que le chèque sans indication du lieu de paiement est considéré comme payable au lieu de sa création.

Article 4.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté, quant aux chèques émis et payables sur son territoire, de décider que les chèques tirés sur d'autres personnes que des banquiers ou des personnes ou insti-

Annex II.

Article 1.

Each of the High Contracting Parties may prescribe that the obligation to insert in cheques drawn in his territory the term "cheque", as laid down in Article 1, 1 of the Uniform Law, and the obligation stipulated in No. 5 of the said article to state the place where the cheque was drawn, shall not apply until six months after the entry into force of the present Convention.

Article 2.

Each of the High Contracting Parties may, as regards undertakings entered into in respect of cheques in his own territory, determine in what manner an actual signature may be replaced by an authentic declaration written on the cheque which evidences the consent of the party who should have signed.

Article 3.

By way of derogation from Article 2, paragraph 3, of the Uniform Law, each of the High Contracting Parties may prescribe that a cheque which does not specify the place of payment shall be regarded as payable at the place where it was drawn.

Article 4.

Each of the High Contracting Parties reserves the right, with regard to cheques issued and payable in his territory, to decide that instruments drawn on persons other than bankers or persons or institutions assimiliated

Artikel 1.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger föreskriva, att den i art. 1 n:o 1 av den gemensamma checklagen omförmälda skyldigheten att i checkar, som utställas å dess område, intaga benämningen »check» och den i n:o 5 av samma artikel föreskrivna skyldigheten att angiva orten för checkens utställande icke skola inträda förr än sex månader förflutit efter ikraftträdandet av denna konvention.

Artikel 2.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger, så vitt angår checkförbindelser, som ingås på dess område, bestämma, på vad sätt gäldenärens underskrift må kunna ersättas av annat förfarande, varvid emellertid gäldenärens avsikt bör av offentlig myndighet vitsordas genom intyg å checken.

Artikel 3.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger att, med avvikelse från art. 2 tredje stycket i den gemensamma checklagen, föreskriva, att check, som icke angiver betalningsorten, skall anses betalbar å den ort, där den utställts.

Artikel 4.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger i fråga om checkar, som äro utställda och betalbara å dess område, föreskriva, att check, som är dragen å annan än bank eller person eller inrättning, som i lag likställes med bank, icke skall gälla som check.

tutions assimilées par la loi aux banquiers, ne sont pas valables comme chèques.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve également la faculté d'introduire dans sa loi nationale l'article 3 de la loi uniforme, dans la forme et dans les termes les mieux adaptés à l'usage qu'elle fera des dispositions de l'alinéa précédent.

Article 5.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de déterminer le moment où le tireur doit avoir des fonds disponibles chez le tiré.

Article 6.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté d'admettre que le tiré inscrive sur le chèque une mention de certification, confirmation, visa ou autre déclaration équivalente, pourvu que cette déclaration n'ait pas l'effet d'une acceptation, et d'en régler les effets juridiques.

Article 7.

Par dérogation aux articles 5 et 14 de la loi uniforme, chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de prescrire, en ce qui concerne les chèques payables sur son territoire et revêtus de la clause «non transmissible», qu'un tel chèque ne peut être payé qu'au porteur qui l'a reçu avec cette clause.

Article 8.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de régler la question de savoir si en dehors des cas visés à l'article 6 de la loi uniforme, le chèque peut être tiré sur le tireur lui-même.

by the law to bankers, shall not be valid as cheques.

Each of the High Contracting Parties also reserves the right to embody Article 3 of the Uniform Law in his national law in the form and in the terms best suited to the use he may make of the provisions of the preceding paragraph.

Article 5.

Each of the High Contracting Parties may determine the moment at which the drawer must have funds available with the drawee.

Article 6.

Each of the High Contracting Parties may provide that a drawee may write on the cheque a statement of certification, confirmation, visa, or other equivalent declaration, provided that such declaration shall not operate as an acceptance, and may also determine the legal effects thereof.

Article 7.

By way of derogation from Articles 5 and 14 of the Uniform Law, each of the High Contracting Parties reserves the right to prescribe, as regards cheques payable in his territory, and marked "not transferable", that a cheque of this description may be paid only to the holder who has received it thus marked.

Article 8.

Each of the High Contracting Parties reserves the right to determine whether, apart from the cases referred to in Article 6 of the Uniform Law, a cheque may be drawn on the drawer himself.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig likaledes rätt att i sin inre lagstiftning införa den gemensamma checklagens art. 3 i den form och avfattning, som bäst överensstämmer med det bruk, som göres av bestämmelserna i första stycket av förevarande artikel.

Artikel 5.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger bestämma, vid vilken tidpunkt utställaren bör hava medel tillgängliga hos trassaten.

Artikel 6.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger medgiva, att trassat förser checken med påteckning om certifikation, konfirmation, visering eller annan förklaring av motsvarande innebörd, förutsatt att påteckningen icke erhåller verkan såsom accept, samt att bestämma de rättsverkningar, som skola tillkomma en sådan förklaring.

Artikel 7.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att, med avvikelse från art. 5 och 14 i den gemensamma checklagen, föreskriva, att check, som är betalbar å dess område och försedd med påteckningen »icke överlåtbar», ej må betalas till annan än innehavare, vilken mottagit den med detta förbehåll.

Artikel 8.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att bestämma, huruvida i andra fall än dem, som avses i art. 6 i den gemensamma checklagen, check må dragas på utställaren själv.

Article 9.

Par dérogation à l'article 6 de la loi uniforme, chacune des Hautes Parties contractantes soit qu'elle admette d'une façon générale le chèque tiré sur le tireur lui-même (article 8 de la présente annexe), soit qu'elle ne l'admette qu'en cas d'établissements multiples (article 6 de la loi uniforme), se réserve le droit d'interdire l'émission d'un chèque de ce genre au porteur.

Article 10.

Chacune des Hautes Parties contractantes, par dérogation à l'article 8 de la loi uniforme, se réserve d'admettre qu'un chèque soit stipulé payable au domicile d'un tiers autre qu'un banquier.

Article 11.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de ne pas insérer l'article 13 de la loi uniforme dans sa loi nationale.

Article 12.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de ne pas appliquer l'article 21 de la loi uniforme en ce qui concerne le chèque au porteur.

Article 13.

Par dérogation à l'article 26 de la loi uniforme, chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté d'admettre qu'un aval pourra être donné sur son territoire par un acte séparé, indiquant le lieu où il est intervenu.

Article 9.

By way of derogation from Article 6 of the Uniform Law, each of the High Contracting Parties, whether as a general rule he allows cheques to be drawn on the drawer himself (Article 8 of the present Annex), or whether he allows such cheques to be drawn only in the case of businesses with several establishments (Article 6 of the Uniform Law), reserves the right to prohibit the issue of cheques of this kind to bearer.

Article 10.

By way of derogation from Article 8 of the Uniform Law, each of the High Contracting Parties reserves the right to allow a cheque to be made payable at the domicile of a third person other than a banker.

Article 11.

Each of the High Contracting Parties reserves the right not to embody Article 13 of the Uniform Law in his national law.

Article 12.

Each of the High Contracting Parties reserves the right not to apply Article 21 of the Uniform Law so far as bearer cheques are concerned.

Article 13.

By way of derogation from Article 26 of the Uniform Law, each of the High Contracting Parties has the right to decide that an "aval" may be given in his territory by a separate instrument specifying the place in which the instrument has been executed.

Artikel 9.

Envar av de Höga kontraherande parterna skall — vare sig den, enligt art. 8 i denna bilaga, utan förbehåll medgiver, att check må dragas på utställaren själv, eller den, enligt art. 6 i den gemensamma checklagen, begränsar dylikt medgivande till checkar, som dragas mellan skilda kontor tillhörande samma utställare — äga att, med avvikelse från nämnda art. 6, förbjuda, att check, som lyder å innehavaren, drages på utställaren själv.

Artikel 10.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att, med avvikelse från art. 8 i den gemensamma checklagen, medgiva, att check må lyda på betalning hos tredje man, som ej driver bankrörelse.

Artikel 11.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att i sin inre lagstiftning icke upptaga art. 13 i den gemensamma checklagen.

Artikel 12.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att icke tillämpa art. 21 i den gemensamma checklagen å checkar ställda till innehavaren.

Artikel 13.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger att, med avvikelse från art. 26 i den gemensamma checklagen, medgiva, att å dess område checkborgen må ingås genom en särskild handling, som angiver orten för dess utfärdande.

Article 14.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de prolonger de délai prévu à l'alinéa premier de l'article 29 de la loi uniforme et de fixer les délais de présentation pour ce qui concerne les territoires soumis à sa souveraineté ou autorité.

Chacune des Hautes Parties contractantes, par dérogation à l'alinéa 2 de l'article 29 de la loi uniforme, se réserve la faculté de prolonger les délais prévus dans ladite disposition pour les chèques émis et payables dans différentes Parties du monde ou dans les pays différents d'une Partie du monde autre que l'Europe.

Deux ou plusieurs des Hautes Parties contractantes ont la faculté, en ce qui concerne les chèques émis et payables sur leurs territoires respectifs, de se mettre d'accord pour modifier les délais prévus à l'alinéa 2 de l'article 29 de la loi uniforme.

Article 15.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de déterminer, pour l'application de l'article 31 de la loi uniforme, les institutions qui, selon la loi nationale, doivent être considérées comme Chambres de compensation.

Article 16.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve, par dérogation à l'article 32 de la loi uniforme, la faculté, pour les chéques payables sur son territoire:

a) d'admettre la révocation du chèque même avant l'expiration du délai de présentation;

b) d'interdire la révocation du chèque, même après l'expiration du délai de présentation.

Article 14.

Each of the High Contracting Parties reserves the right to prolong the time-limit provided for in the first paragraph of Article 29 of the Uniform Law and to fix the limits of time for presentment as regards the territories under his sovereignty or authority.

Each of the High Contracting Parties, by way of derogation from Article 29, paragraph 2, of the Uniform Law, reserves the right to prolong the time-limits provided for in the said paragraph for cheques issued and payable in different continents or in different countries in a continent other than Europe.

Two or more of the High Contracting Parties may agree, as regards cheques issued and payable in their respective territories, to modify the time-limits provided for in Article 29, paragraph 2, of the Uniform Law.

Article 15.

For the purpose of giving effect to Article 31 of the Uniform Law, each of the High Contracting Parties may determine the institutions which according to his national law are to be regarded as clearing-houses.

Article 16.

By way of derogation from Article 32 of the Uniform Law, each of the High Contracting Parties reserves the right in regard to cheques payable in his territory:

(*a*) to allow the countermand of a cheque even before the expiration of the limit of the time for presentment;

(*b*) to prohibit the countermand of a cheque even after the expiration of the limit of time for presentment.

Artikel 14.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att förlänga den tid, som avses i art. 29 första stycket i den gemensamma checklagen, och att bestämma uppvisningstiderna i vad avser områden, som stå under deras överhöghet eller myndighet.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att, med avvikelse från art. 29 andra stycket i den gemensamma checklagen, förlänga de tider, som i berörda lagrum föreskrivits för checkar, som äro utställda och betalbara inom olika världsdelar eller inom olika utomeuropeiska länder.

Två eller flera av de Höga kontraherande parterna äga att i fråga om checkar, som äro utställda och betalbara å deras områden, överenskomma om ändring i de tider, som avses i art. 29 andra stycket i den gemensamma checklagen.

Artikel 15.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger att, med hänsyn till stadgandet i art. 31 i den gemensamma checklagen, angiva, vilka inrättningar enligt den inre lagstiftningen skola anses som avräkningskontor.

Artikel 16.

Med avvikelse från art. 32 i den gemensamma checklagen förbehåller sig envar av de Höga kontraherande parterna rätt att i fråga om checkar, som äro betalbara å dess område:

a) medgiva återkallelse även före uppvisningstidens utgång;

b) förbjuda återkallelse även efter uppvisningstidens utgång.

En outre, chacune des Hautes Parties contractantes à la faculté de régler les mesures à prendre en cas de perte ou de vol du chèque et d'en déterminer les effets juridiques.

Article 17.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de déroger, si elle le juge nécessaire en des circonstances exceptionnelles ayant trait au cours du change de la monnaie de son pays, aux effets de la clause prévue à l'article 36 de la loi uniforme et relative au paiement effectif en une monnaie étrangère en ce qui concerne les chèques payables sur son territoire. La même règle peut être appliquée pour ce qui concerne la création des chèques en monnaies étrangères sur le territoire national.

Article 18.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté, par dérogation aux articles 37, 38 et 39 de la loi uniforme, de n'admettre dans sa loi nationale que les chèques barrés ou les chèques à porter en compte. Néanmoins, les chèques barrés et les chèques à porter en compte émis à l'étranger et payables sur son territoire seront traités, respectivement, comme chèques à porter en compte et comme chèques barrés.

Chacune des Hautes Parties contractantes a également la faculté de déterminer la mention qui, d'après la loi nationale, indiquera que le chèque est un chèque à porter en compte.

Article 19.

La question de savoir si le porteur a des droits spéciaux sur la provision et quelles sont les conséquences de ces

Furthermore, each of the High Contracting Parties may determine the measures to be taken in case of the loss or theft of a cheque, and may regulate the legal consequences thereof.

Article 17.

Each of the High Contracting Parties may, if he deems it necessary, in exceptional circumstances connected with the rate of exchange of the currency of his country, derogate from the stipulation contained in Article 36 of the Uniform Law for effective payment in foreign currency as regards cheques payable in his territory. The above rule may also be applied as regards the issue in the national territory of cheques payable in foreign currency.

Article 18.

Each of the High Contracting Parties reserves the right, by way of derogation from Articles 37, 38, and 39 of the Uniform Law, to recognise in his national law only crossed cheques or only cheques payable in account. Nevertheless, crossed cheques and cheques payable in account issued abroad and payable in the territory of each of the High Contracting Parties shall be treated as cheques payable in account and as crossed cheques respectively.

Each of the High Contracting Parties may also determine the wording which, under its national law, shall indicate that the cheque is a cheque payable in account.

Article 19.

The question whether the holder has special rights to the cover and the consequences of these rights remain

Därjämte äger envar av de Höga kontraherande parterna bestämma de åtgärder, som böra vidtagas, då check stulits eller förkommit, och de rättsverkningar åtgärderna skola medföra.

Artikel 17.

Under utomordentliga omständigheter, som hava avseende å kursen på myntet i en av de Höga kontraherande staterna, må denna stat, om den så finner nödvändigt, i fråga om checkar, som äro ställda att betalas inom dess område, stadga avvikelse från den i art. 36 i den gemensamma checklagen givna bestämmelsen om verkan av förbehåll om effektiv betalning i främmande myntslag. Detsamma gäller i fråga om utställande inom statens område av checkar i främmande myntslag.

Artikel 18.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att, med avvikelse från art. 37, 38 och 39 i den gemensamma checklagen, i sin inre lagstiftning upptaga allenast korsade checkar eller allenast checkar till avräkning; dock skola i sådant fall i utlandet utställda korsade checkar och checkar till avräkning, vilka äro ställda att betalas inom den ifrågavarande statens område, där behandlas såsom checkar till avräkning respektive såsom korsade checkar.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger därjämte bestämma, vilken beteckning enligt den inre lagstiftningen skall angiva, att en check är att betrakta såsom check till avräkning.

Artikel 19.

Frågan, huruvida checkinnehavare äger särskild rätt till lämnad täckning och vilka verkningar i sådant fall denna rätt medför, faller utanför den gemensamma checklagens område.

droits, reste en dehors de la loi uniforme.

Il en est de même pour toute autre question concernant le rapport sur la base duquel a été émis le chèque.

Article 20.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de ne pas subordonner à la présentation du chèque et à l'établissement du protêt ou d'une constatation équivalente en temps utile la conservation du recours contre le tireur et de régler les effets de ce recours.

Article 21.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de prescrire, pour ce qui concerne les chèques payables sur son territoire, que la constatation du refus de paiement prévue aux articles 40 et 41 de la loi uniforme, pour la conservation des recours devra obligatoirement être faite par un protêt à l'exclusion de tout acte équivalent.

Chacune des Hautes Parties contractantes a également la faculté de prescrire que les déclarations prévues aux N°s 2 et 3 de l'article 40 de la loi uniforme, soient transcrites sur un registre public dans le délai fixé pour le protêt.

Article 22.

Par dérogation à l'article 42 de la loi uniforme, chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de maintenir ou d'introduire le système d'avis à donner par l'officier public, savoir qu'en effectuant le protêt, le notaire ou le fonctionnaire qui, d'après la loi nationale, est autorisé à dresser le pro-

outside the scope of the Uniform Law.

The same applies to any other question concerning the legal relations on the basis of which the cheque is issued.

Article 20.

Each of the High Contracting Parties reserves the right not to make it a condition for the exercise of the right of recourse against the drawer that the cheque must be presented and the protest drawn up or an equivalent declaration made within due time, and to determine the effects of this recourse.

Article 21.

Each of the High Contracting Parties reserves the right to prescribe, as regards cheques payable in his territory, that the declaration of the refusal of payment stipulated in Articles 40 and 41 of the Uniform Law as a condition of the preservation of the right of recourse must in each and every case take the form of a protest to the exclusion of any equivalent declaration.

Each of the High Contracting Parties may also prescribe that the declarations provided for in Nos. 2 and 3 of Article 40 of the Uniform Law must be entered in a public register within the limit of time fixed for the protest.

Article 22.

By way of derogation from Article 42 of the Uniform Law, each of the High Contracting Parties may maintain or introduce the following system of notification by the public official—viz., that when drawing up the protest the notary or official who under the national law is authorised to draw

Detsamma gäller om alla andra frågor rörande förhållanden, som ligga till grund för checkens utställande.

Artikel 20.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att icke låta checkrättens bevarande mot utställaren bero av att inom föreskriven tid checken uppvisas till betalning och protest eller därmed likställt bestyrkande äger rum, ävensom att bestämma rättsverkningarna av sådan återgångstalan.

Artikel 21.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att i fråga om checkar, som äro ställda att betalas å dess område, föreskriva, att det fastställande av att betalning vägrats, som enligt art. 40 och 41 i den gemensamma checklagen erfordras för bevarande av återgångstalan, må ske allenast genom protest och icke genom åtgärd, som i den gemensamma checklagen därmed likställts.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger därjämte föreskriva, att de förklaringar, som avses i art. 40 n:o 2 och 3 i den gemensamma checklagen, skola införas i ett offentligt register inom den för protest stadgade tid.

Artikel 22.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger att, med avvikelse från art. 42 i den gemensamma checklagen, bibehålla eller införa ett officiellt underrättelseförfarande, bestående däri, att vid verkställande av protest notarie eller annan befattningshavare, som efter landets lag har att upptaga protesten, skall om denna skriftligen underrätta de checkgäldenärer, vilkas adresser äro antingen upptagna på checken eller kända för protestförrättaren eller uppgivna av den, som påkallat protesten. Kostnaderna för sådan underrättelse skola läggas till protestkostnaderna.

têt est tenu d'en donner avis par écrit à celles des personnes obligées dans le chèque dont les adresses sont, soit indiquées sur le chèque, soit connues par l'officier public dressant le protêt, soit indiquées par les personnes ayant exigé le protêt. Les dépenses résultant d'un tel avis sont à ajouter aux frais du protêt.

Article 23.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de prescrire en ce qui concerne les chèques qui sont à la fois émis et payables sur son territoire, que le taux d'intérêt, dont il est question à l'article 45, N° 2, et à l'article 46, N° 2, de la loi uniforme, pourra être remplacé par le taux légal en vigueur dans le territoire de cette Haute Partie contractante.

Article 24.

Par dérogation à l'article 45 de la loi uniforme, chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté d'insérer dans sa loi nationale une disposition prescrivant que le porteur peut réclamer à celui contre lequel il exerce son recours un droit de commission dont le montant sera déterminé par cette loi nationale.

Il en est de même, par dérogation à l'article 46 de la loi uniforme, en ce qui concerne la personne qui, ayant remboursé le chèque, en réclame le montant à ses garants.

Article 25.

Chacune des Hautes Parties contractantes est libre de décider que, dans le cas de déchéance ou de prescription, il subsistera sur son territoire une action contre le tireur qui

up the protest is required to give notice in writing to the persons liable on the cheque whose addresses are specified in the cheque or are known to the public official drawing up the protest, or are specified by the persons demanding the protest. The expenses of such notice shall be added to the expenses of the protest.

Article 23.

Each of the High Contracting Parties may prescribe, as regards cheques which are both issued and payable in his territory, that the rate of interest mentioned in Article 45, No. 2 and in Article 46, No. 2 of the Uniform Law may be replaced by the legal rate in force in his territory.

Article 24.

By way of derogation from Article 45 of the Uniform Law, each of the High Contracting Parties reserves the right to insert in his national law a rule prescribing that the holder may claim from the party against whom he is exercising his right of recourse a commission the amount of which shall be determined by that law.

By way of derogation from Article 46 of the Uniform Law, the same applies to a person who, having taken up and paid the cheque, claims the amount from the parties liable to him.

Article 25.

Each of the High Contracting Parties is free to decide that, in the event of forfeiture of rights or limitation of actions, proceedings may be taken in his territory against a drawer who has

Artikel 23.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger, i avseende å växlar, som äro såväl utställda som betalbara å dess område, föreskriva, att den ränta, som avses i art. 45 n:o 2 och art. 46 n:o 2 i den gemensamma checklagen, skall utbytas mot vad som inom denna Höga kontraherande parts område utgör laga ränta.

Artikel 24.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att, med avvikelse från art. 45 i den gemensamma checklagen, i sin inre lagstiftning upptaga bestämmelse av innehåll, att checkinnehavare, som gör gällande återgångskrav, kan fordra checkprovision till belopp, som fastställes i sagda lagstiftning.

Enahanda bestämmelse må, med avvikelse från art. 46 i den gemensamma checklagen, givas i fråga om den, som, efter att hava inlöst check, återkräver dess belopp hos någon, som i förhållande till honom har att svara för checken.

Artikel 25.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger bestämma att, när checkfordran preskriberats eller checkrätt gått förlorad genom försummelse i checkförfarandet, på denna Höga kontraherande parts område skall kvarstå krav mot utställare, som ej lämnat täckning, eller mot utställare eller överlåtare, som gjort obehörig vinst.

n'a pas fait provision ou contre un tireur ou un endosseur qui se serait enrichi injustement.

Article 26.

C'est à la législation de chacune les Hautes Parties contractantes qu'il appartient de déterminer les causes d'interruption et de suspension de la prescription des actions résultant d'un chèque dont ses tribunaux ont à connaître.

Les autres Hautes Parties contractantes ont la faculté de déterminer les conditions auxquelles elles reconnaîtront de pareilles causes. Il en est de même de l'effet d'une action comme moyen de faire courir le délai de prescription prévu à l'article 52, alinéa 2, de la loi uniforme.

Article 27.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de prescrire que certains jours ouvrables seront assimilés aux jours fériés légaux en ce qui concerne le délai de présentation et tous actes relatifs aux chèques.

Article 28.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté d'édicter des dispositions exceptionnelles d'ordre général relatives à la prorogation du paiement ainsi qu'aux délais concernant les actes conservatoires des recours.

Article 29.

Il appartient à chacune des Hautes Parties contractantes, en vue de l'application de la loi uniforme, de déterminer quels sont les banquiers et quelles sont les personnes ou institu-

not provided cover or against a drawer or endorser who has made an inequitable gain *(condictiones)*.

Article 26.

It is for the legislation of each of the High Contracting Parties to determine the causes of interruption or suspension of limitation in the case of actions on cheques which are brought before his Courts.

The other High Contracting Parties may determine the conditions under which they will recognise such causes. The same applies to the effect of an action as a means of indicating the commencement of the period of limitation laid down in Article 52, paragraph 2 of the Uniform Law.

Article 27.

Each of the High Contracting Parties may prescribe that certain business days shall be assimilated to legal holidays as regards the limit of time for presentment and all acts relating to cheques.

Article 28.

Each of the High Contracting Parties may enact exceptional measures of a general nature relating to the postponement of payment and to the limits of time for conservatory measures in relation to recourse *(actes conservatoires des recours)*.

Article 29.

For the purpose of giving effect to the Uniform Law, it is within the competence of each of the High Contracting Parties to determine what persons are to be regarded as bankers and what

Artikel 26.

Det tillkommer envar av de Höga kontraherande parterna att i sin lagstiftning fastställa de omständigheter, som medföra, att preskription av checkfordran, som dess domstolar hava att pröva, avbrytes eller under viss tid icke löper.

Det står de övriga Höga kontraherande parterna fritt att bestämma, under vilka förutsättningar de vilja tillerkänna sådana omständigheter verkan. Detsamma gäller frågan om vad slags anhängiggörande av anspråk skall anses bilda utgångspunkt för sådan preskription, som avses i art. 52 andra stycket i den gemensamma checklagen.

Artikel 27.

Envar av de Höga kontrahrande parterna äger föreskriva, att, i fråga om checks uppvisande till betalning och andra åtgärder med avseende å check, vissa söckendagar skola likställas med helgdagar.

Artikel 28.

Envar av de Höga kontraherande parterna har rätt att i undantagsfall meddela bestämmelser av allmän art, innebärande förlängning av såväl betalningstiden som tiden för åtgärder till bevarande av återgångskrav.

Artikel 29.

Det tillkommer envar av de Höga kontraherande parterna att, för tillämpning av den gemensamma checklagen, bestämma, vad med bank skall förstås och vilka personer och inrättningar, som, med hänsyn till arten av deras verksamhet, skola likställas med banker.

tions qui, en raison de la nature de leur activité, sont assimilées aux banquiers.

Article 30.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté d'exclure, en tout ou en partie, l'application de la loi uniforme en ce qui concerne les chèques postaux et les chèques spéciaux, soit des Instituts d'émission, soit des Caisses publiques, soit des Institutions publiques de crédit, en tant que les titres ci-dessus visés font l'objet d'une réglementation spéciale.

Article 31.

Chacune des Hautes Parties contractantes s'engage à reconnaître les dispositions adoptées par toute Haute Partie contractante en vertu des articles 1 à 13, 14, alinéas 1 et 2, 15 et 16, 18 à 25, 27, 29 et 30 de la présente annexe.

Protocole de la Convention portant loi uniforme sur les chèques.

Au moment de procéder à la signature de la Convention, en date de ce jour, portant Loi uniforme sur les chèques, les soussignés, dûment autorisés, sont convenus des dispositions suivantes:

A.

Les Membres de la Société des Nations et les Etats non membres qui n'auraient pas été en mesure d'effectuer avant le 1er septembre 1933 le dépôt de leur ratification sur ladite

persons or institutions are, in view of the nature of their activities, to be assimilated to bankers.

Article 30.

Each of the High Contracting Parties reserves the right to exclude the application of the Uniform Law in whole or in part in regard to postal cheques, and in regard to the special cheques of banks of issue or of public revenue offices or of public credit institutions, in so far as the instruments mentioned above are subject to special regulations.

Article 31.

Each of the High Contracting Parties undertakes to recognise the provisions adopted by every other High Contracting Party in virtue of Articles 1 to 13, 14, paragraphs 1 and 2, 15 and 16, 18 to 25, 27, 29 and 30 of the present Annex.

Protocol to the Convention providing a Uniform Law for Cheques.

At the time of signing the Convention of this day's date providing a Uniform Law for cheques, the undersigned, duly authorised, have agreed upon the following provisions:

A.

The Members of the League of Nations and the non-member States which may not have been able to deposit their ratifications of the said Convention before September 1st, 1933, undertake

Artikel 30.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att från tillämpningen av den gemensamma checklagen helt eller delvis undantaga postcheckar och sådana särskilda checkar, som utfärdas av sedelbanker, offentliga kassor eller offentliga kreditanstalter, i den mån dylika checkar utgöra föremål för särskilda bestämmelser.

Artikel 31.

Envar av de Höga kontraherande parterna utfäster sig att erkänna de bestämmelser, som av någon annan bland dem meddelas på grund av art. 1—13, 14 första och andra styckena, 15 och 16, 18—25, 27, 29 och 30 i denna bilaga.

Protokoll till konventionen om gemensam checklag.

I samband med undertecknande av den i dag ingångna konventionen om gemensam checklag hava undertecknade, vederbörligen bemyndigade ombud, enat sig om följande bestämmelser:

A.

De medlemmar av Nationernas förbund och utom förbundet stående stater, som icke varit i stånd att före den 1 september 1933 deponera ratifikation av konventionen, skola, inom de femton dagar, som följa efter nämnda dag, till förbundets generalsekreterare avlåta meddelande om sin ställning i fråga om ratifikation.

Convention s'engagent à adresser, dans les quinze jours suivant cette date, une communication au Secrétaire général de la Société des Nations, pour lui faire connaître la situation dans laquelle ils se trouvent en ce qui concerne la ratification.

B.

Si, à la date du 1er novembre 1933, les conditions prévues à l'article VI, alinéa 1, pour l'entrée en vigueur de la Convention, ne sont pas remplies, le Secrétaire général de la Société des Nations convoquera une réunion des Membres de la Société des Nations et des Etats non membres qui auraient signé la Convention ou y auraient adhéré.

Cette réunion aura pour objet l'examen de la situation et des mesures à prendre, le cas échéant, pour y faire face.

C.

Les Hautes Parties contractantes se communiqueront réciproquement dès leur mise en vigueur, les dispositions législatives qu'elles établiront sur leurs territoires respectifs en exécution de la Convention.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé le présent Protocole.

Fait à Genève, le dix-neuf mars mil neuf cent trente et un, en simple expédition, qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie conforme en sera transmise à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non membres représentés à la Conférence.

to forward within fifteen days from that date a communication to the Secretary-General of the League of Nations informing him of their situation as regards ratification.

B.

If on November 1st, 1933, the conditions laid down in Article 5, paragraph 1, for the entry into force of the Convention are not fulfilled, the Secretary-General of the League of Nations shall convene a meeting of the Members of the League and the non-member States on whose behalf the Convention has been signed or acceded to.

The purpose of this meeting shall be to examine the situation and any measures to be taken to meet it.

C.

The high Contracting Parties shall communicate to each other, immediately upon their coming into force, the legislative measures taken by them in execution of the Convention in their respective territories.

In faith whereof the Plenipotentiaries have signed the present Protocol.

Done at Geneva the nineteenth day of March, one thousand nine hundred and thirty-one, in a single copy, which shall be deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations, and of which authenticated copies shall be delivered to all Members of the League of Nations and non-member States represented at the Conference.

B.

Skulle den 1 november 1933 de förutsättningar för konventionens ikraftträdande, som angivas i art. VI första stycket, icke vara uppfyllda, har Nationernas förbunds generalsekreterare att föranstalta om ett sammanträde av de förbundsmedlemmar och utom förbundet stående stater, som undertecknat eller biträtt konventionen.

Detta sammanträde skall hava till uppgift att undersöka ställningen och spörsmålet om de åtgärder, vilka den tilläventyrs kan föranleda.

C.

De Höga kontraherande parterna skola meddela varandra de lagbestämmelser, som de, envar på sitt område, utfärda till fullgörande av konventionen, så snart dessa lagbestämelser träda i kraft.

Till bekräftande härav hava förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat detta protokoll.

Utfärdat i Genève den nittonde mars nittonhundratrettioett i ett enda exemplar, som skall deponeras i Nationernas förbunds sekretariats arkiv; riktig avskrift därav skall tillställas samtliga medlemmar av förbundet ävensom alla utom förbundet stående stater, som varit företrädda å konferensen.

Convention destinée a régler certains conflits de lois en matière de chèques
(avec Protocole).

Désireux d'adopter des règles pour résoudre certains conflits de lois en matière de chèques, ont désigné pour leurs plénipotentiaires, savoir:

lesquels, après avoir communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes.

Article premier.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent, les unes vis-à-vis des autres, à appliquer pour la solution des conflits de lois ci-dessous énumérés, en matière de chèques, les règles indiquées dans les articles suivants:

Article 2.

La capacité d'une personne pour s'engager par chèque est déterminée par sa loi nationale. Si cette loi nationale déclare compétente la loi d'un autre pays, cette dernière loi est appliquée.

La personne qui serait incapable, d'après la loi indiqué par l'alinéa précédent, est néanmoins valablement tenue, si la signature a été donnée sur le territoire d'un pays d'après la lé-

Convention for the Settlement of certain Conflicts of Laws in Connection with Cheques
(with Protocol).

Being desirous of adopting rules to settle certain conflicts of laws in connection with cheques, have appointed as their Plenipotentiaries the following:

Who, having communicated their full powers, found in good and due form, have agreed upon the following provisions:

Article 1.

The High Contracting Parties mutually undertake to apply, for the settlement of the conflicts of laws hereinafter mentioned, in connection with cheques, the rules set out in the following Articles.

Article 2.

The capacity of a person to bind himself by a cheque shall be determined by his national law. If this national law provides that the law of another country is competent in the matter, this latter law shall be applied.

A person who lacks capacity, according to the law specified in the preceding paragraph, is nevertheless bound if his signature has been given in any territory in which, according

Konvention
för lösande av vissa lagkonflikter på checkrättens område
(med protokoll).

— —

som finna önskvärt att genomföra regler för lösande av vissa lagkonflikter på checkrättens område, hava till sina befullmäktigade ombud utsett:

— —

vilka, efter att hava delgivit varandra sina behörigen avfattade fullmakter, överenskommit om följande bestämmelser:

Art. 1.

De Höga kontraherande parterna förbinda sig att, för lösande av här nedan omförmälda lagkonflikter rörande checkar, tillämpa de regler, som angivas i här följande artiklar.

Art 2.

En persons behörighet att ingå checkförbindelse varde prövad efter lagen i det land han tillhör. Skulle i nämnda lag ett annat lands lag förklaras skola äga tillämpning, lände denna senare lag till efterrättelse.

Är någon, enligt lag, som sålunda skall gälla, obehörig att ingå checkförbindelse, varde han ändock för dylik förbindelse ansvarig, där han åtagit sig den inom ett land, enligt vars lag han därtill ägde behörighet.

gislation duquel la personne aurait été capable.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de ne pas reconnaître la validité de l'engagement pris en matière de chèque par l'un de ses ressortissants et qui ne serait tenu pour valable dans le territoire des autres Hautes Parties contractantes que par application de l'alinéa précédent du présent article.

Article 3.

La loi du pays où le chèque est payable détermine les personnes sur lesquelles un chèque peut être tiré.

Si, d'après cette loi, le titre est nul comme chèque en raison de la personne sur laquelle il a été tiré, les obligations résultant des signatures y apposées dans d'autres pays dont les lois ne contiennent pas ladite disposition sont néanmoins valables.

Article 4.

La forme des engagements pris en matière de chèques est réglée par la loi du pays sur le territoire duquel ces engagements on été souscrits. Toutefois, l'observation des formes prescrites par la loi du lieu du paiement suffit.

Cependant, si les engagements souscrit sur un chèque ne sont pas valable d'après les dispositions de l'alinéa précédent, mais qu'ils soient conformes à la législation du pays où un engagement ultérieur a été souscrit, la circonstance que les premiers engagements sont irréguliers en la forme n'infirme pas la validité de l'engagement ultérieur.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de prescrire que

to the law in force there, he would have the requisite capacity.

Each of the High Contracting Parties may refuse to recognise the validity of a contract by means of a cheque entered into by one of his nationals which would not be deemed valid in the territory of the other High Contracting Parties otherwise than by means of the application of the preceding paragraph of the present Article.

Article 3.

The law of the country in which the cheque is payable determines the persons on whom a cheque may be drawn.

If, under this law, the instrument is not valid as a cheque by reason of the person on whom it is drawn, the obligations arising out of the signatures affixed thereto in other countries whose laws provide otherwise shall nevertheless be valid.

Article 4.

The form of any contract arising out of a cheque is regulated by the laws of the territory in which the contract has been signed. Nevertheless, it shall be sufficient if the forms prescribed by the law of the place of payment are observed.

If, however, the obligations entered into by means of a cheque are not valid according to the provisions of the preceding paragraph, but are in conformity with the laws of the territory in which a subsequent contract has been entered into, the circumstance that the previous contracts are irregular in form shall not invalidate the subsequent contract.

Each of the High Contracting Parties may prescribe that contracts by

Envar av de Höga kontraherande parterna står öppet att vägra erkänna en checkförbindelse, som ingåtts av någon dess medborgare under sådana omständigheter, att den endast på grund av nästföregående stycke skulle anses giltig inom de övriga Höga kontraherande parternas område.

Art. 3.

Lagen i det land, där checken är betalbar, avgör, å vilka personer check må dragas.

Saknar enligt förenämnda lag handlingen giltighet såsom check på den grund att den utställts på person, på vilken check icke må dragas, vare checkförbindelser, som å checken tecknas i land, vars lagstiftning icke uppställer dylikt förbud, det oaktat giltiga.

Art 4.

I fråga om checkförbindelses form skall lagen i det land, där förbindelsen undertecknats, lända till efterrättelse; dock vare tillfyllest att lagen å den ort, där checken skall betalas, iakttagits.

Där, på grund av vad sålunda är sagt, checkförbindelse saknar giltighet, men den skulle varit gällande, om den tillkommit i visst annat land, där förbindelse senare återtecknats checken, må den tidigare förbindelsens felaktiga form ej medföra, att den senare förbindelsen anses ogiltig.

Envar av de Höga kontraherande parterna äger föreskriva, att checkförbindelse, som någon dess medborgare utomlands åtager sig, och som i fråga om

les engagements pris en matière de chèque à l'étranger par un de ses ressortissants seront valables à l'égard d'un autre de ses ressortissants sur son territoire, pourvu qu'ils aient été pris dans la forme prévue par la loi nationale.

Article 5.

La loi du pays sur le territoire duquel les obligations résultant du chèque ont été souscrites règle les effets de ces obligations.

Article 6.

Les délais de l'exercice de l'action en recours sont déterminés pour tous les signataires par la loi du lieu de la création du titre.

Article 7.

La loi du pays où le chèque est payable détermine:

1° si le chèque est nécessairement à vue ou s'il peut être tiré à un certain délai de vue et également quels sont les effets d'une postdate;

2° le délai de présentation;

3° si le chèque peut être accepté, certifié, confirmé ou visé et quels sont les effets de ces mentions;

4° si le porteur peut exiger et s'il est tenu de recevoir un paiement partiel;

5° si le chèque peut être barré ou être revêtu de la clause «à porter en compte» ou d'une expression équivalente et quels sont les effets de

means of a cheque entered into abroad by one of his nationals shall be valid in respect of another of his nationals in his territory, provided that they are in the form laid down by the national law.

Article 5.

The law of the country in whose territory the obligations arising out of a cheque have been assumed shall determine the effects of such obligations.

Article 6.

The limits of time for the exercise of rights of recourse shall be determined for all signatories by the law of the place where the instrument was created.

Article 7.

The law of the country in which the cheque is payable shall determine:

(1) whether a cheque must necessarily be payable at sight or whether it can be drawn payable at a fixed period after sight, and also what the effects are of the post-dating of a cheque;

(2) the limit of time for presentment;

(3) whether a cheque can be accepted, certified, confirmed or visaed, and what the effects are respectively of such acceptance, certification, confirmation or visa;

(4) whether the holder may demand, and whether he is bound to accept, partial payment;

(5) whether a cheque can be crossed or marked either with the words "payable in account" or with some equivalent expression, and,

formen uppfyller fordringarna i dess egen lagstiftning, skall inom dess område vara gällande emot annan dess medborgare.

Art 5.

Verkan av checkförbindelse bedömes enligt lagen i det land, där förbindelsen undertecknats.

Art. 6.

Tid för framställande av återgångskrav skall i fråga om samtliga checkgäldenärer beräknas efter lagen å den ort, där checken utställdes.

Art. 7.

Enligt lagen i det land, där check är betalbar, skall bedömas:

1) om checken måste vara betalbar vid uppvisandet eller om den må utställas att betalas viss tid efter uppvisandet, samt verkan därav att checken daterats för senare dag än den verkliga dagen för utställandet;

2) uppvisningstiden;

3) om checken må godkännas, certifieras, bekräftas eller viseras samt verkan av påskrift härom;

4) huruvida checkinnehavare må fordra betalning, som täcker allenast en del av checksumman, och om han är pliktig att mottaga sådan betalning;

5) om checken må korsas eller förses med påteckningen »till avräkning» eller motsvarande uttryck samt verkningarna av att den korsas eller förses med dylik påteckning;

ce barrement ou de cette clause ou de cette expression équivalente;

6° si le porteur av des droits spéciaux sur la provision et quelle est la nature de ceux-ci;

7° si le tireur peut révoquer le chèque ou faire opposition au paiement de celui-ci;

8° les mesures à prendre en cas de perte ou de vol du chèque;

9° si un protêt ou une constatation équivalente est nécessaire pour conserver le droit de recours contre les endosseurs, le tireur et les autres obligés.

Article 8.

La forme et les délais du protêt, ainsi que la forme des autres actes nécessaires à l'exercice ou à la conservation des droits en matière de chèques, sont réglés par la loi du pays sur le territoire duquel doit être dressé le protêt ou passé l'acte en question.

Article 9.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de ne pas appliquer les principes de droit international privé consacrés par la présente Convention en tant qu'il s'agit:

1° d'un engagement pris hors du territoire d'une des Hautes Parties contractantes;

2° d'une loi qui serait applicable d'après ces principes et qui ne serait pas celle d'une des Hautes Parties contractantes.

what the effects are of such crossing or of the words "payable in account" or any equivalent expression;

(6) whether the holder has special rights to the cover and what the nature is of these rights;

(7) whether the drawer may countermand payment of a cheque or take proceedings to stop its payment *(opposition)*;

(8) the measures to be taken in case of loss or theft of a cheque;

(9) whether a protest or any equivalent declaration is necessary in order to preserve the right of recourse against the endorsers, the drawer and the other parties liable.

Article 8.

The form of and the limits of time for protest, as well as the form of the other measures necessary for the exercise or preservation of rights concerning cheques, shall be regulated by the law of the country in whose territory the protest must be drawn up or the measures in question taken.

Article 9.

Each of the High Contracting Parties reserves the right not to apply the principles of private international law contained in the present Convention so far as concerns:

(1) an obligation undertaken outside the territory of one of the High Contracting Parties;

(2) any law which may be applicable in accordance with these principles and which is not a law in force in the territory of any High Contracting Party.

6) om innehavaren äger särskild rätt till täckningen och beskaffenheten av sådan rätt;

7) om utställaren må återkalla checken eller eljest vidtaga åtgärd till förhindrande av dess betalning;

8) vilka åtgärder må vidtagas i händelse checken förkommer eller stjäles;

9) om protest eller därmed likställt bestyrkande erfordras för bevarande av rätt till återgångstalan mot överlåtare, utställaren och andra checkgäldenärer.

Art. 8.

Beträffande sättet för upptagande av protest och tiden, inom vilken den bör upptagas, så ock beträffande sättet för verkställande av andra åtgärder, som äro av nöden för utövande eller bevarande av rätt på gund av check, lände till efterrättelse lagen i det land, där protest eller annan åtgärd, varom fråga är, bör verkställas.

Art. 9.

Envar av de Höga kontraherande parterna förbehåller sig rätt att icke tillämpa de i förevarande konvention givna regler i vad angår:

1) checkförbindelse, som ingåtts utanför de Höga kontraherande parternas områden;

2) lagstiftning i stat, som ej anslutit sig till konventionen, när enligt de i konventionen antagna regler sådan lagstiftning skulle vara tillämplig.

Article 10.

Dans le territoire de chacune des Hautes Parties contractantes, les dispositions de la présente Convention ne seront pas applicables aux chèques déjà créés au moment de la mise en vigueur de la présente Convention.

Article 11.

La présente Convention, dont les textes français et anglais feront également foi, portera la date de ce jour.

Elle pourra être signée ultérieurement jusqu'au 15 juillet 1931 au nom de tout Membre de la Société des Nations et de tout Etat non membre.

Article 12.

La présente Convention sera ratifiée.

Les instruments de ratification seront déposés avant le 1er septembre 1933 auprès du Secrétaire général de la Société des Nations, qui en notifiera immédiatement la réception à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres au nom desquels la présente Convention a été signée ou au nom desquels il y a été adhéré.

Article 13.

A partir du 15 juillet 1931, tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non membre pourront y adhérer.

Cette adhésion s'effectuera par une notification au Secrétaire général de la Société des Nations pour être déposée dans les archives du Secrétariat.

Le Secrétaire général notifiera ce dépôt immédiatement à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats

Article 10.

In the territory of each of the High Contracting Parties the provisions of the present Convention shall not apply to cheques already issued at the time of the coming into force of the present Convention.

Article 11.

The present Convention, the French and English texts of which shall be equally authentic, shall bear this day's date.

It may be signed thereafter until July 15th, 1931, on behalf of any Member of the League of Nations or non-member State.

Article 12.

The present Convention shall be ratified.

The instruments of ratification shall be deposited before September 1st, 1933, with the Secretary-General of the League of Nations, who shall forthwith notify receipt thereof to all the Members of the League of Nations and to the non-member States on whose behalf the present Convention has been signed or acceded to.

Article 13.

As from July 15th, 1931, any Member of the League of Nations and any non-member State may accede thereto.

Such accession shall be effected by a notification to the Secretary-General of the League of Nations, such notification to be deposited in the archives of the Secretariat.

The Secretary-General shall notify such deposit forthwith to all the Members of the League of Nations and to

Art 10.

Bestämmelserna i denna konvention skola ej äga tillämpning å checkar, som utgivits före konventionens ikraftträdande.

Art 11.

Förevarande konvention, vars franska och engelska text äga samma vitsord, skall anses tillkommen denna dag.

Den må även senare, intill den 15 juli 1931, undertecknas för varje medlem av Nationernas förbund och varje annan stat.

Art. 12.

Förevarande konvention skall ratificeras.

Ratifikationsinstrumenten skola före den 1 september 1933 deponeras hos Nationernas förbunds generalsekreterare, vilken har att om mottagandet ofördröjligen underrätta alla förbundsmedlemmar och alla utom förbundet stående stater, som undertecknat denna konvention eller anslutit sig till densamma.

Art. 13.

Från och med den 15 juli 1931 kan varje medlem av Nationernas förbund och varje annan stat ansluta sig till konventionen.

Anslutning kommer till stånd genom en till förbundets generalsekreterare avlåten förklaring, som deponeras i sekretariatets arkiv.

Generalsekreteraren har att om depositionen ofördröjligen underrätta alla förbundsmedlemmar och alla utom förbundet stående stater, som undertecknat denna konvention eller anslutit sig till densamma.

non membres au nom desquels la présente Convention aura été signée ou au nom desquels il y aura été adhéré.

Article 14.

La présente Convention n'entrera en vigueur que lorsqu'elle aura été ratifiée ou qu'il y aura été adhéré au nom de sept Membres de la Société des Nations ou Etats non membres, parmi lesquels devront figurer trois des Membres de la Société des Nations représentés d'une manière permanente au Conseil.

La date de l'entrée en vigueur sera le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la réception par le Secrétaire général de la Société des Nations, de la septième ratification ou adhésion, conformément à l'alinéa premier du présent article.

Le Secrétaire général de la Société des Nations, en faisant les notifications prévues aux articles 12 et 13, signalera spécialement que les ratifications ou adhésions visées à l'alinéa premier du présent article ont été recueillies.

Article 15.

Chaque ratification ou adhésion qui interviendra après l'entrée en vigueur de la Convention conformément à l'article 14 sortira ses effets dès le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la date de sa réception par le Secrétaire général de la Société des Nations.

Article 16.

La présente Convention ne pourra être dénoncée avant l'expiration d'un délai de deux ans à partir de la date à laquelle elle sera entrée en vigueur pour ce Membre de la Société des Nations ou pour cet Etat non membre;

the non-member States on whose behalf the present Convention has been signed or acceded to.

Article 14.

The present Convention shall not come into force until it has been ratified or acceded to on behalf of seven Members of the League of Nations or non-member States, which shall include three of the Members of the League permanently represented on the Council.

The date of entry into force shall be the ninetieth day following the receipt by the Secretary-General of the League of Nations of the seventh ratification or accession in accordance with the first paragraph of the present Article.

The Secretary-General of the League of Nations, when making the notification provided for in Articles 12 and 13, shall state in particular that the ratifications or accessions referred to in the first paragraph of the present Article have been received.

Article 15.

Every ratification or accession effected after the entry into force of the Convention in accordance with Article 14 shall take effect on the ninetieth day following the date of receipt thereof by the Secretary-General of the League of Nations.

Article 16.

The present Convention may not be denounced before the expiry of two years from the date on which it has entered into force in respect of that Member of the League or non-member State; such denunciation shall take

Art 14.

Denna konvention träder icke i kraft förr än den vunnit ratifikation eller anslutning av sju medlemmar av Nationernas förbund eller andra stater; och böra bland dessa sju förekomma tre förbundsmedlemmar, som äro ständigt företrädda i förbundets råd.

Tidpunkten för ikraftträdandet är nittionde dagen efter den, då Nationernas förbunds generalsekreterare mottagit den sjunde ratifikationen eller förklaringen om anslutning, som avses i första stycket av denna artikel.

Vid meddelande av sådan underrättelse, som avses i art. 12 och 13, skall generalsekreteraren särskilt konstatera, att det antal ratifikationer och förklaringar om anslutning, som avses i första stycket av förevarande artikel, uppnåtts.

Art. 15.

Varje ratifikation eller förklaring om anslutning, som kommit till stånd efter det konventionen, på sätt i art. 14 avses, trätt i kraft, medför verkan från och med nittionde dagen från den dag den mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

Ar. 16.

Denna konvention kan ej uppsägas före utgången av två år, räknat från den dag då konventionen trätt i kraft för den medlem av Nationernas förbund eller den utom förbundet stående stat, som vill uppsäga. Verkan av uppsägningen inträder från och med nittionde dagen efter den, då generalsekreteraren mottagit det till honom ställda meddelandet.

cette dénonciation produira ses effets dès le quatre-vingt-dixième jour suivant la réception par le Secrétaire général de la notification à lui adressée.

Toute dénonciation sera communiquée immédiatement par le Secrétaire général de la Société des Nations à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres au nom desquels la présente Convention a été signée, ou au nom desquels il y a été adhéré.

Chaque dénonciation n'aura d'effet qu'en ce qui concerne le Membre de la Société des Nations ou l'Etat non membre au nom duquel elle aura été faite.

Article 17.

Tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non membre à l'égard duquel la présente Convention est en vigueur pourra adresser au Secrétaire général de la Société des Nations, dès l'expiration de la quatrième année suivant l'entrée en vigueur de la Convention, une demande tendant à la revision de certaines ou de toutes les dispositions de cette Convention.

Si une telle demande, communiquée aux autres Membres ou Etats non membres entre lesquels la Convention est alors en vigueur, est appuyée dans un délai d'un an par au moins six d'entre eux, le Conseil de la Société des Nations décidera s'il y a lieu de convoquer une Conférence à cet effet.

Article 18.

Les Hautes Parties contractantes peuvent déclarer, au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion, que, par leur acceptation

effect as from the ninetieth day following the receipt by the Secretary-General of the notification addressed to him.

Every denunciation shall be immediately communicated by the Secretary-General of the League of Nations to all the Members of the League of Nations and to the non-member States on whose behalf the present Convention has been signed or acceded to.

Each denunciation shall take effect only as regards the Member of the League of Nations or the non-member State, on whose behalf it has been made.

Article 17.

Every Member of the League of Nations and every non-member State in respect of which the present Convention is in force, may forward to the Secretary-General of the League of Nations, after the expiry of the fourth year following the entry into force of the Convention, a request for the revision of some or all of the provisions of that Convention.

If such request, after being communicated to the other Members or non-member States between whom the Convention is at that time in force, is supported within one year by at least six of them, the Council of the League of Nations shall decide whether a Conference shall be convened for the purpose.

Article 18.

Any High Contracting Party may, at the time of signature, ratification or accession, declare that, in accepting the present Convention, he does not as-

Varje uppsägning skall av generalsekreteraren ofördröjligen meddelas alla förbundsmedlemmar och alla utom förbundet stående stater, som undertecknat denna konvention eller anslutit sig till densamma.

Uppsägning äger verkan allenast såvitt angår den förbundsmedlem eller utom förbundet stående stat, å vars vägnar den kommit till stånd.

Art. 17.

Varje medlem av Nationernas förbund och varje utom förbundet stående stat, i fråga om vilken denna konvention äger giltighet, kan, när fyra år förflutit från konventionens ikraftträdande, hänvända sig till Nationernas förbunds generalsekreterare med yrkande om revision av konventionens bestämmelser eller vissa av dem.

Skulle ett sådant yrkande, efter att hava delgivits de övriga förbundsmedlemmar eller utom förbundet stående stater, emellan vilka konventionen då gäller, inom utgången av ett år vinna stöd av minst sex bland dem, skall Nationernas förbunds råd avgöra, om anledning föreligger att för ändamålet sammankalla en konferens.

Art. 18.

De Höga kontraherande parterna står öppet att vid undertecknande eller ratifikation av förevarande konvention eller anslutning till densamma förklara, att de genom att godkänna konventionen icke avse att åtaga sig någon förpliktelse i vad angår alla eller vissa till dem hörande kolonier, protektorat eller

de la présente Convention, elles n'entendent assumer aucune obligation en ce qui concerne l'ensemble ou toute partie de leurs colonies, protectorats ou territoires placés sous leur suzeraineté ou mandat; dans ce cas, la présente Convention ne sera pas applicable aux territoires faisant l'objet de pareille déclaration.

Les Hautes Parties contractantes pourront, dans la suite, notifier au Secrétaire général de la Société des Nations qu'elles entendent rendre la présente Convention applicable à l'ensemble ou à toute partie de leurs territoires ayant fait l'objet de la déclaration prévue à l'alinéa précédent. Dans ce cas, la Convention s'appliquera aux territoires visés dans la notification quatre-vingt-dix jours après la réception de cette dernière par le Secrétaire général de la Société des Nations.

De même, les Hautes Parties contractantes peuvent à tout moment déclarer qu'elles entendent que la présente Convention cesse de s'appliquer à l'ensemble ou à toute partie de leurs colonies, protectorats ou territoires placés sous leur suzeraineté ou mandat; dans ce cas, la Convention cessera d'être applicable aux territoires faisant l'objet de pareille déclaration un an après la réception de cette dernière par le Secrétaire général de la Société des Nations.

Article 19.

La présente Convention sera enregistrée par le Secrétaire général de la Société de Nations dès son entrée en vigueur.

En foi de quoi les Plénipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention.

sume any obligations in respect of all or any of his colonies, protectorates or territories under suzerainty or mandate; and the present Convention shall not apply to any territories named in such declaration.

Any High Contracting Party may give notice to the Secretary-General of the League of Nations at any time subsequently that he desires that the Convention shall apply to all or any of his territories which have been made the subject of a declaration under the preceding paragraph, and the Convention shall apply to all the territories named in such notice ninety days after its receipt by the Secretary-General of the League of Nations.

Any High Contracting Party may at any time declare that he desires that the present Convention shall cease to apply to all or any of his colonies, protectorates or territories under suzerainty or mandate and the Convention shall cease to apply to the territories named in such declaration one year after its receipt by the Secretary-General of the League of Nations.

Article 19.

The present Convention shall be registered by the Secretary-General of the League of Nations as soon as it comes into force.

In faith whereof the above-mentioned Plenipotentiaries have signed the present Convention.

under deras överhöghet eller mandat ställda områden. Om så sker, skall konventionen icke äga tillämpning å områden, som angivas i en dylik förklaring.

De Höga kontraherande parterna äga framdeles när som helst meddela Nationernas förbunds generalsekreterare, att de hava för avsikt att låta förevarande konvention träda i tillämpning beträffande de områden, som angivits i förklaring, varom förmäles i nästföregående stycke, eller vissa av dessa områden. Om så sker, skall beträffande områden, som avses i meddelandet, konventionen träda i tillämpning nittio dagar efter det meddelandet mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

De Höga kontraherande parterna står likaledes öppet att när som helst förklara, att förevarande konvention icke längre skall äga tillämpning beträffande alla eller vissa till dem hörande kolonier, protektorat eller under deras överhöghet eller mandat ställda områden; om så sker, skall beträffande områden, som avses i meddelandet, konventionen upphöra att äga tillämpning ett år efter det meddelandet mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

Art. 19.

Förevarande konvention skall genom Nationernas förbunds generalsekreterares försorg inregistreras vid ikraftträdandet.

Till bekräftande härav hava förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Fait à Genève, le dix-neuf mars mil neuf cent trente et un, en simple expédition qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie conforme en sera transmise à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non membres représentés à la Conférence.

Done at Geneva, the nineteenth day of March one thousand nine hundred and thirty-one, in a single copy, which shall be deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations, and of which authenticated copies shall be delivered to all Members of the League of Nations and non-member States represented at the Conference.

Protocole.

Au moment de procéder à la signature de la Convention en date de ce jour, destinée à regler certains conflits de lois en matière de chèques, les soussignés, dûment autorisés, sont convenus des dispositions suivantes:

A.

Les Membres de la Société des Nations et les Etats non membres qui n'auraient pas été en mesure d'effectuer avant le 1er septembre 1933 le depôt de leur ratification sur ladite Convention, s'engagent à adresser, dans les quinze jours suivant cette date, une communication au Secrétaire général de la Société des Nations, pour lui faire connaître la situation dans laquelle ils se trouvent en ce qui concerne la ratification.

B.

Si, à la date du 1er novembre 1933, les conditions prévues à l'article 15, alinéa 1, pour l'entrée en vigueur de la Convention, ne sont pas remplies, le Secrétaire général de la Société des

Protocol.

At the time of signing the Convention of this day's date for the settlement of certain conflicts of laws in connection with cheques, the undersigned, duly authorised, have agreed upon the following provisions:

A.

The members of the League of Nations and the non-member States who may not have been able to deposit their ratifications of the said Convention before September 1st, 1933, undertake to forward within fifteen days from that date a communication to the Secretary-General of the League of Nations informing him of their situation as regards ratification.

B.

If on November 1st, 1933, the conditions laid down in Article 15, paragraph 1, for the entry into force of the Convention are not fulfilled, the Secretary-General of the League of

Utfärdat i Genève den nittonde mars nittonhundratrettioett i ett enda exemplar, som skall deponeras i Nationernas förbunds sekretariats arkiv; riktig avskrift därav skall tillställas samtliga medlemmar av förbundet ävensom alla utom förbundet stående stater, som varit företrädda å konferensen.

Protokoll.

I samband med undertecknande av den i dag ingångna konventionen för lösande av vissa lagkonflikter på checkrättens område hava undertecknade, vederbörligen bemyndigade ombud, enat sig om följande bestämmelser:

A.

De medlemmar av Nationernas förbund och utom förbundet stående stater, som icke varit i stånd att före den 1 september 1933 deponera ratifikation av konventionen, skola inom de femton dagar, som följa efter nämnda dag, till förbundets generalsekreterare avlåta meddelande om sin ställning i fråga om ratifikation.

B.

Skulle den 1 november 1933 de förutsättningar för konventionens ikraftträdande, som angivas i art. 15 första stycket, icke vara uppfyllda, har Nationernas förbunds generalsekreterare att föranstalta om ett sammanträde av de förbundsmedlemmer och utom förbundet stående stater, som undertecknat eller biträtt konventionen.

Nations convoquera une réunion des Membres de la Société des Nations et des Etats non membres au nom desquels la Convention aura été signée ou au nom desquels il y aura été adhéré.

Cette réunion aura pour objet l'examen de la situation et des mesures à prendre, le cas échéant, pour y faire face.

C.

Les Hautes Parties contractantes se communiqueront réciproquement, dès leur mise en vigueur, les dispositions législatives qu'elles établiront sur leurs territoires respectifs en exécution de la Convention.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé le présent Protocole.

Fait à Genève, le dix-neuf mars mil neuf cent trente et un, en simple expédition, qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie conforme en sera transmise à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non membres représentés à la Conférence.

Nations shall convene a meeting of the Members of the League and the non-member States on whose behalf the Convention has been signed or acceded to.

The purpose of this meeting shall be to examine the situation and any measures to be taken to remedy it.

C.

The High Contracting Parties shall communicate to each other, immediately upon their coming into force, the legislative measures taken by them in execution of the Convention in their respective territories.

In faith whereof the Plenipotentiaries have signed the present Protocol.

Done at Geneva the nineteenth day of March, one thousand nine hundred and thirty-one, in a single copy, which shall be deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations, and of which authenticated copies shall be delivered to all Members of the League of Nations and non-member States represented at the Conference.

Detta sammanträde skall hava till uppgift att undersöka ställningen och spörsmålet om de åtgärder, vilka den tilläventyrs kan föranleda.

C.

De Höga kontraherande parterna skola meddela varandra de lagbestämmelser, som de, envar på sitt område, utfärda till fullgörande av konventionen, så snart dessa lagbestämmelser träda i kraft.

Till bekräftande härav hava förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat detta protokoll.

Utfärdat i Genève den nittonde mars nittonhundratrettioett i ett enda exemplar, som skall deponeras i Nationernas förbunds sekretariats arkiv; riktig avskrift därav skall tillställas samtliga medlemmar av förbundet ävensom alla utom förbundet stående stater, som varit företrädda å konferensen.

Convention relative au droit de timbre en matière de chèques
(avec Protocole).

— — — — — — — — — — — — —

Désireux de régler certains problèmes du droit de timbre dans leurs rapports avec le chèque ont désigné pour leurs plénipotentiaires, savoir:

— — — — — — — — — — — — —

Lesquels, après avoir communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

Dans le cas où telle ne serait pas déjà leur législation, les Hautes Parties contractantes s'engagent à modifier leurs lois dans tous les territoires placés sous leur souveraineté ou autorité et auxquels la présente Convention est applicable, de telle sorte que la validité des engagements pris en matière de chèques, ou l'exercice des droits qui en découlent, ne puissent être subordonnés à l'observation des dispositions sur le timbre.

Elles peuvent toutefois suspendre l'exercice de ces droits jusqu'à l'acquittement des droits de timbre qu'elles ont prescrits ainsi que des amendes encourues. Elles peuvent également décider que la qualité et les effets de titre immédiatement exécutoire qui, d'après leur législation, seraient attribués au chèque, seront subordonnés à

Convention on the Stamp Laws in Connection with Cheques
(with Protocol).

— — — — — — — — — — — — —

Being desirous of settling certain problems concerning the stamp laws in their relations with cheques, have appointed as their plenipotentiaries the following:

— — — — — — — — — — — — —

Who, having communicated their full powers, found in good and due form, have agreed upon the following provisions:

Article 1.

If their laws do not already make provision to this effect, the High Contracting Parties undertake to alter their laws in all the territories placed under their sovereignty or authority to which the present Convention is applicable, so that the validity of obligations arising out of a cheque or the exercise of the rights that flow therefrom shall not be subordinated to the observance of the provisions concerning the stamp.

Nevertheless, the High Contracting Parties may suspend the exercise of these rights until payment of the stamp duties they prescribe or of any penalties incurred. They may also decide that the quality and effects of an instrument "immediately executory" which, according to their legislation may be attributed to a cheque,

Konvention
rörande stämpel å checkar
(med protokoll).

— —

som finna önskvärt, att vissa till stämpellagstiftningen hörande spörsmål, som beröra checkar, bliva reglerade, hava till sina befullmäktigade ombud utsett:

— —

vilka, efter att hava avlämnat sina behörigen avfattade fullmakter, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1.

De Höga kontraherande parterna förbinda sig att, så framt ej deras nuvarande lagstiftning sådant innehåller, ändra denna därhän, att å alla områden, som äro ställda under deras överhöghet eller myndighet och å vilka denna konvention äger tillämpning, giltigheten av checkförbindelse eller utövandet av rätt, som grundas å sådan förbindelse, icke skall göras beroende av att bestämmelserna om stämpel å check iakttagas.

De äga dock stadga, att med sådan rätts utövande skall anstå, till dess stämpelbelopp och böter, som må vara stadgade för försummelse att åsätta stämpel, blivit erlagda. De äga ock bestämma, att den egenskap av omedelbart exekutorisk handling, som enligt deras lagar tillkommer check, skall vara underkastad det villkor, att stämpelskatt redan vid checkens tillkomst blivit behörigen erlagd i enlighet med gällande lagstiftning.

la condition que le droit de timbre ait été, dès la création du titre, dûment acquitté conformément aux dispositions de leurs lois.

Article 2.

La présente Convention, dont les textes français et anglais feront également foi, portera la date de ce jour.

Elle pourra être signée ultérieurement jusqu'au 15 juillet 1931 au nom de tout Membre de la Société des Nations et de tout Etat non membre.

Article 3.

La présente Convention sera ratifiée.

Les instruments de ratification seront déposés avant le 1er septembre 1933 auprès du Secrétaire général de la Société des Nations, qui en notifiera immédiatement la réception à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres au nom desquels la présente Convention a été signée ou au nom desquels il y a été adhéré.

Article 4.

A partir du 15 juillet 1931, tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non membre pourront y adhérer.

Cette adhésion s'effectuera par une notification au Secrétaire général de la Société des Nations pour être déposée dans les archives du Secrétariat.

Le Secrétaire général notifiera ce dépôt immédiatement à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres au nom desquels

shall be subject to the condition that the stamp law has, from the issue of the instrument, been duly complied with in accordance with their laws.

Article 2.

The present Convention, the French and English texts of which shall be equally authentic, shall bear this day's date.

It may be signed thereafter until July 15th, 1931, on behalf of any Member of the League of Nations or non-member State.

Article 3.

The present Convention shall be ratified.

The instruments of ratification shall be deposited before September 1st, 1933, with the Secretary-General of the League of Nations, who shall forthwith notify receipt thereof to all the Members of the League of Nations and to the non-member States on whose behalf the present Convention has been signed or acceded to.

Article 4.

As from July 15th, 1931, any Member of the League of Nations and any non-member State may accede thereto.

Such accession shall be effected by a notification to the Secretary-General of the League of Nations, such notification to be deposited in the archives of the Secretariat.

The Secretary-General shall notify such deposit forthwith to all the Members of the League of Nations and to the non-member States on whose be-

Artikel 2.

Förevarande konvention, vars franska och engelska text äga samma vitsord, skall betecknas såsom tillkommen denna dag.

Den må även senare, intill den 15 juli 1931, undertecknas för varje medlem av Nationernas förbund och varje annan stat.

Artikel 3.

Förevarande konvention skall ratificeras.

Ratifikationsinstrumenten skola före den 1 september 1933 deponeras hos Nationernas förbunds generalsekreterare, vilken har att om mottagandet oförd röjligen underrätta alla förbundsmedlemmar och alla utom förbundet stående stater, som undertecknat denna konvention eller anslutit sig till densamma.

Artikel 4.

Från och med den 15 juli 1931 kan varje medlem av Nationernas förbund och varje annan stat ansluta sig till konventionen.

Anslutning kommer till stånd genom en till förbundets generalsekreterare avlåten förklaring, som deponeras i sekretariatets arkiv.

Generalsekreteraren har att om depositionen underrätta alla förbundsmedlemmar och alla utom förbundet stående stater, som undertecknat denna konvention eller anslutit sig till densamma.

la présente Convention aura été signée ou au nom desquels il y aura été adhéré.

Article 5.

La présente Convention n'entrera en vigueur que lorsqu'elle aura été ratifiée ou qu'il y aura été adhéré au nom de sept Membres de la Société des Nations ou Etats non membres, parmi lesquels devront figurer trois des Membres de la Société des Nations représentés d'une manière permanente au Conseil.

La date de l'entrée en vigueur sera le quatre-vingt-dixième jour qui suivra le réception par le Secrétaire général de la Société des Nations, de la septième ratification ou adhésion, conformément à l'alinéa premier du présent article.

Le Secrétaire général de la Société des Nations, en faisant les notifications prévues aux articles 3 et 4, signalera spécialement que les ratifications ou adhésions visées à l'alinéa premier du présent article ont été recueillies.

Article 6.

Chaque ratification ou adhésion qui interviendra après l'entrée en vigueur de la Convention conformément à l'article 5 sortira ses effets dès le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la date de sa réception par le Secrétaire général de la Société des Nations.

Article 7.

La présente Convention ne pourra être dénoncée avant l'expiration d'un délai de deux ans à partir de la date à laquelle elle sera entrée en vigueur pour ce Membre de la Société des Nations ou pour cet Etat non membre;

half the present Convention has been signed or acceded to.

Article 5.

The present Convention shall not come into force until it has been ratified or acceded to on behalf of seven Members of the League of Nations or non-member States, which shall include three of the Members of the League permanently represented on the Council.

The date of entry into force shall be the ninetieth day following the receipt by the Secretary-General of the League of Nations of the seventh ratification or accession in accordance with the first paragraph of the present Article.

The Secretary-General of the League of Nations, when making the notification provided for in Articles 3 and 4, shall state in particular that the ratifications or accessions referred to in the first paragraph of the present Article have been received.

Article 6.

Every ratification or accession effected after the entry into force of the Convention in accordance with Article 5 shall take effect on the ninetieth day following the date of receipt thereof by the Secretary-General of the League of Nations.

Article 7.

The present Convention may not be denounced before the expiry of two years from the date on which it has entered into force in respect of that Member of the League or non-member State; such denunciation shall take ef-

Artikel 5.

Denna konvention träder icke i kraft förr än den vunnit ratifikation eller anslutning av sju medlemmar av Nationernas förbund eller andra stater; och böra bland dessa sju förekomma tre förbundsmedlemmar, som äro ständigt företrädda i förbundets råd.

Tidpunkten för ikraftträdandet är nittionde dagen efter den, då Nationernas förbunds generalsekreterare mottagit den sjunde ratifikationen eller förklaringen om anslutning, som avses i första stycket av denna artikel.

Vid meddelande av sådan underrättelse, som avses i art. 3 och 4, skall generalsekreteraren särskilt konstatera, att det antal ratifikationer och förklaringar om anslutning, som avses i första stycket av förevarande artikel, uppnåtts.

Artikel 6.

Varje ratifikation eller förklaring om anslutning, som kommit till stånd efter det konventionen, på sätt i art. 5 avses, trätt i kraft, medför verkan från och med nittionde dagen från den dag den mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

Artikel 7.

Denna konvention kan ej uppsägas före utgången av två år, räknat från den dag, då konventionen trätt i kraft för den medlem av Nationernas förbund eller utom förbundet stående stat, som vill uppsäga. Verkan av uppsägningen inträder från och med nittionde dagen efter den, då generalsekreteraren mottagit det till honom ställda meddelandet.

cette dénonciation produira ses effets dès le quatre-vingt-dixième jour suivant la réception par le Secrétaire général de la notification à lui adressée.

Toute dénonciation sera communiqué immédiatement par le Secrétaire général de la Société des Nations à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres au nom desquels la présente Convention a été signée, ou au nom desquels il y a été adhéré.

Chaque dénonciation n'aura d'effet qu'en ce qui concerne le Membre de la Société des Nations ou l'Etat non membre au nom duquel elle aura été faite.

Article 8.

Tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non membre à l'égard duquel la présente Convention est en vigueur pourra adresser au Secrétaire général de la Société des Nations, dès l'expiration de la quatrième année suivant l'entrée en vigueur de la Convention, une demande tendant à la revision de certaines ou de toutes les dispositions de cette Convention.

Si une telle demande, communiquée aux autres Membres ou Etats non membres entre lesquels la Convention est alors en vigueur, est appuyée dans un délai d'un an par au moins six d'entre eux, le Conseil de la Société des Nations décidera s'il y a lieu de convoquer une Conférence à cet effet.

Article 9.

Les Hautes Parties contractantes peuvent déclarer, au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion, que, par leur acceptation

fect as from the ninetieth day following the receipt by the Secretary-General of the notification addressed to him.

Every denunciation shall be immediately communicated by the Secretary-General of the League of Nations to all the Members of the League of Nations and to the non-member States on whose behalf the present Convention has been signed or acceded to.

Each denunciation shall take effect only as regards the Member of the League of Nations or the non-member State, on whose behalf it has been made.

Article 8.

Every Member of the League of Nations and every non-member State in respect of which the present Convention is in force may forward to the Secretary-General of the League of Nations, after the expiry of the fourth year following the entry into force of the Convention, a request for the revision of some or all of the provisions of that Convention.

If such request, after being communicated to the other Members or non-member States between whom the Convention is at that time in force, is supported within one year by at least six of them, the Council of the League of Nations shall decide whether a Conference shall be convened for the purpose.

Article 9.

Any High Contracting Party may, at the time of signature, ratification or accession, declare that, in accepting the present Convention, he does not as-

Varje uppsägning skall av generalsekreteraren ofördröjligen meddelas alla förbundsmedlemmar och alla utom förbundet stående stater, som undertecknat denna konvention eller anslutit sig till densamma.

Uppsägning äger verkan allenast såvitt angår den Höga kontraherande part, å vars vägnar den kommit till stånd.

Artikel 8.

Varje medlem av Nationernas förbund och varje utom förbundet stående stat, i fråga om vilken denna konvention äger giltighet, kan, när fyra år förflutit från konventionens ikraftträdande, hänvända sig till Nationernas förbunds generalsekreterare med yrkande om revision av konventionens bestämmelser eller vissa av dem.

Skulle ett sådant yrkande, efter att hava delgivits de övriga förbundsmedlemmar eller utom förbundet stående stater, emellan vilka konventionen då gäller, inom utgången av ett år vinna stöd av minst sex bland dem, skall Nationernas förbunds råd avgöra, om anledning föreligger att för ändamålet sammankalla en konferens.

Artikel 9.

De Höga kontraherande parterna står öppet att vid undertecknande eller ratifikation av förevarande konvention eller anslutning till densamma förklara, att de genom att godkänna konventionen icke avse att åtaga sig någon förpliktelse i vad angår alla eller vissa till dem hörande kolonier, protektorat eller un-

de la présente Convention, elles n'entendent assumer aucune obligation en ce qui concerne l'ensemble ou toute partie de leurs colonies, protectorats ou territoires placés sous leur suzeraineté ou mandat; dans ce cas, la présente Convention ne sera pas applicable aux territoires faisant l'objet de pareille déclaration.

Les Hautes Parties contractantes pourront, dans la suite, notifier au Secrétaire général de la Société des Nations qu'elles entendent rendre la présente Convention applicable à l'ensemble ou à toute partie de leurs territoires ayant fait l'objet de la déclaration prévue à l'alinéa précédent. Dans ce cas, la Convention s'appliquera aux territoires visés dans la notification quatre-vingt-dix jours après la réception de cette dernière par le Secrétaire général de la Société des Nations.

De même, les Hautes Parties contractantes peuvent à tout moment déclarer qu'elles entendent que la présente Convention cesse de s'appliquer à l'ensemble ou à toute partie de leurs colonies, protectorats ou territoires placés sous leur suzeraineté ou mandat; dans ce cas, la Convention cessera d'être applicable aux territoires faisant l'objet de pareille déclaration un an après la réception de cette dernière par le Secrétaire général de la Société des Nations.

Article 10.

La présente Convention sera enregistrée par le Secrétaire général de la Société des Nations dès son entrée en vigueur.

En foi de quoi les Plénipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention.

sume any obligations in respect of all or any of his colonies, protectorates or territories under suzerainty or mandate; and the present Convention shall not apply to any territories named in such declaration.

Any High Contracting Party may give notice to the Secretary-General of the League of Nations at any time subsequently that he desires that the Convention shall apply to all or any of his territories which have been made the subject of a declaration under the preceding paragraph, and the Convention shall apply to all the territories named in such notice ninety days after its receipt by the Secretary-General of the League of Nations.

Any High Contracting Party may at any time declare that he desires that the present Convention shall cease to apply to all or any of his colonies, protectorates or territories under suzerainty or mandate and the Convention shall cease to apply to the territories named in such declaration one year after its receipt by the Secretary-General of the League of Nations.

Article 10.

The present Convention shall be registered by the Secretary-General of the League of Nations as soon as it comes into force.

In faith whereof the above-mentioned Plenipotentiaries have signed the present Convention.

der deras överhöghet eller mandat ställda områden. Om så sker, skall konventionen icke äga tillämpning å områden, som angivas i en dylik förklaring.

De Höga kontraherande parterna äga framdeles när som helst meddela Nationernas förbunds generalsekreterare, att de hava för avsikt att låta förevarande konvention träda i tillämpning beträffande de områden, som angivits i förklaring, varom förmäles i nästföregående stycke, eller vissa av dessa områden. Om så sker, skall beträffande områden, som avses i meddelandet, konventionen träda i tillämpning nittio dagar efter det meddelandet mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

De Höga kontraherande parterna står likaledes öppet att när som helst förklara, att förevarande konvention icke längre skall äga tillämpning beträffande alla eller vissa till dem hörande kolonier, protektorat eller under deras överhöghet eller mandat ställda områden; om så sker, skall beträffande områden, som avses i meddelandet, konventionen upphöra att äga tillämpning ett år efter det meddelandet mottagits av Nationernas förbunds generalsekreterare.

Artikel 10.

Förevarande konvention skall genom Nationernas förbunds generalsekreterares försorg inregistreras vid ikraftträdandet.

Till bekräftande härav hava förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Fait à Genève, le dix-neuf mars mil neuf cent trente et un, en simple expédition qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie conforme en sera transmise à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non membres représentés à la Conférence.

Done at Geneva, the nineteenth day of March one thousand nine hundred and thirty-one, in a single copy, which shall be deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations, and of which authenticated copies shall be delivered to all Members of the League of Nations and non-member States represented at the Conference.

Protocole.

Au moment de procéder à la signature de la Convention en date de ce jour, relative au droit de timbre en matière de chèque, les soussignés, dûment autorisés, sont convenus des dispositions suivantes:

A.

Les Membres de la Société des Nations et les Etats non membres qui n'auraient pas été en mesure d'effectuer avant le 1er septembre 1933 le depôt de leur ratification sur ladite Convention, s'engagent à adresser, dans les quinze jours suivant cette date, une communication au Secrétaire général de la Société des Nations, pour lui faire connaître la situation dans laquelle ils se trouvent en ce qui concerne la ratification.

B.

Si, à la date du 1er novembre 1933, les conditions prévues à l'article 5, alinéa premier, pour l'entrée en vigeur de la Convention ne sont pas remplies, le Secrétaire général de la Société des Nations convoquera une réunion des

Protocol.

At the time of signing the Convention of this day's date on the stamp laws in connection with cheques, the undersigned, duly authorised, have agreed upon the following provisions:

A.

The Members of the League of Nations and the non-member States which may not have been able to deposit their ratifications of the said Convention before September 1st, 1933, undertake to forward within fifteen days from that date a communication to the Secretary-General of the League of Nations informing him of their situation as regards ratification.

B.

If, on November 1st, 1933, the conditions laid down in Article 5, paragraph 1, for the entry into force of the Convention are not fulfilled, the Secretary-General of the League of Nations shall convene a meeting of the

Utfärdat i Genève den nittonde mars nittonhundratrettioett i ett enda exemplar, som skall deponeras i Nationernas förbunds sekretariats arkiv; riktig avskrift därav skall tillställas samtliga medlemmar av förbundet ävensom alla utom förbundet stående stater, som varit företrädda å konferensen.

Protokoll.

I samband med undertecknande av den i dag ingångna konventionen rörande stämpel å checkar hava undertecknade, vederbörligen bemyndigade ombud, enat sig om följande bestämmelser:

A.

De medlemmar av Nationernas förbund och utom förbundet stående stater, som icke varit i stånd att före den 1 september 1933 deponera ratifikation av konventionen, skola, inom de femton dagar, som följa efter nämnda dag, till förbundets generalsekreterare avlåta meddelande om sin ställning i fråga om ratifikation.

B.

Skulle den 1 november 1933 de förutsättningar för konventionens ikraftträdande, som angivas i art. 5 första stycket, icke vara uppfyllda, har Nationernas förbunds generalsekreterare att föranstalta om ett sammanträde av de förbundsmedlemmar och utom förbundet stående stater, som undertecknat eller biträtt konventionen.

Membres de la Société des Nations et des Etats non membres au nom desquels la Convention aura été signée ou au nom desquels il y aura été adhéré.

Cette réunion aura pour objet l'examen de la situation et des mesures à prendre, le cas échéant, pour y faire face.

C.

Les Hautes Parties contractantes se communiqueront réciproquement, dès leur mise en vigueur, les dispositions législatives qu'elles établiront sur leurs territoires respectifs en exécution de la Convention.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signée le présent Protocole.

Fait à Genève le dix-neuf mars mil neuf cent trente et un, en simple expédition qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie conforme en sera transmise à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non membres représentés à la Conférence.

Members of the League and the non-member States on whose behalf the Convention has been signed or acceded to.

The purpose of this meeting shall be to examine the situation and any measures to be taken to meet it.

C.

The High Contracting Parties shall communicate to each other, immediately upon their coming into force, the legislative measures taken by them in execution of the Convention in their respective territories.

In faith whereof the Plenipotentiaries have signed the present Protocol.

Done at Geneva the nineteenth day of March one thousand nine hundred and thirty-one, in a single copy, which shall be deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations, and of which authenticated copies shall be delivered to all Members of the League of Nations and non-member States represented at the Conference.

Detta sammanträde skall hava till uppgift att undersöka ställningen och spörsmålet om de åtgärder, vilka den tilläventyrs kan föranleda.

C.

De Höga kontraherande parterna skola meddela varandra de lagbestämmelser, som de, envar på sitt område, utfärda till fullgörande av konventionen, så snart dessa lagbestämmelser träda i kraft.

Till bekräftande härav hava förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat detta protokoll.

Utfärdat i Genève den nittonde mars nittonhundratrettioett i ett enda exemplar, som skall deponeras i Nationernas förbunds sekretariats arkiv; riktig avskrift därav skall tillställas samtliga medlemmar av förbundet ävensom alla utom förbundet stående stater, som varit företrädda å konferensen.

Acte final de la Conférence (deuxième session).

Les Gouvernements de — — —

Slutakt
till konferensens andra session.

Regeringarna i — — — — — — — — — — hava,

— —

efter antagande av den inbjudan, som på grund av Nationernas förbunds råds beslut av den 14 juni 1929 riktats till dem att deltaga i en internationell konferens för åstadkommande av enhetlighet på växel- och checkrättens område (andra sessionen),

till delegerade, tekniska rådgivare och sekreterare utsett:

— —

vilka sammanträtt i Genève den 23 februari 1931 — — — — — — — —.

På grundval av överläggningar, som återgivas i sammanträdesprotokollen, har konferensen utarbetat följande tre konventioner jämte till desamma hörande protokoll:

1. Konvention om gemensam checklag.

2. Konvention för lösande av vissa lagkonflikter på checkrättens område.

3. Konvention rörande stämpel å checkar.

Konferensen har tillika framlagt följande önskemål:

I.

La Conférence, dans le but d'éviter que soient adoptés des textes de la loi uniforme dans la même langue, qui présentent des divergences de traduction, émet le vœu que les Etats qui ont la même langue officielle veuillent établir d'un commun accord la traduction officielle de la loi uniforme.

II.

La Conférence émet la vœu que les Hautes Parties contractantes se notifient entre elles les listes des jours fériés légaux et des autres jours où le paiement ne peut être exigé dans leurs pays respectifs.

III.

La Conférence émet également le vœu que les parties à la Convention portant loi uniforme sur les chèques se communiquent entre elles le texte des plus importantes décisions judiciaires intervenues sur leurs territoires respectifs et tombant sous l'application de ladite Convention.

IV.

La Conférence exprime le vœu que les Hautes Parties contractantes étudient la possibilité d'introduire dans leurs législations respectives une disposition interdisant l'usage du mot «chèque» ou son équivalent dans la langue nationale, dans les titres auxquels ne s'appliquent pas entièrement les dispositions de la Convention portant loi uniforme sur les chèques.

La Conférence signale également l'importance de cette question à l'attention de l'Institut international de

I.

In order to avoid the adoption of texts of the Uniform Law translated in different ways in the same language, the Conference recommends that countries whose official language is the same should agree to establish an official translation of the Uniform Law.

II.

The Conference recommends that the High Contracting Parties should communicate to one another a list of the legal holidays and other days on which payment cannot be demanded in their respective countries.

III.

The Conference further recommends that the Parties to the Convention providing a Uniform Law for Cheques should communicate to one another the text of the most important judgments given in their respective territories coming under the application of the said Convention.

IV.

The Conference recommends that the High Contracting Parties should consider the possibility of introducing into their respective laws a provision prohibiting the use of the word "cheque", or its equivalent in the language of the country, in instruments to which the provisions of the Convention providing a Uniform Law for Cheques do not apply in their entirety.

The Conference also draws the attention of the International Institute for the Unification of Private Law

I.

Till förebyggande av att den gemensamma checklagen varder antagen i texter, som innebära olika översättning till ett och samma språk, uttalar konferensen den önskan, att stater, som äga samma officiella språk, måtte i samförstånd åvägabringa officiell översättning av lagen.

II.

Konferensen uttalar den önskan, att de Höga kontraherande parterna ömsesidigt meddela varandra förteckning å officiella helgdagar och andra dagar, då betalning icke kan krävas i de särskilda länderna.

III.

Konferensen uttalar likaledes det önskemål, att de stater, som biträtt konventionen om gemensam checklag, måtte ömsesidigt meddela varandra lydelsen av de viktigaste rättsliga avgöranden, som på konventionens grundval träffats inom de särskilda länderna.

IV.

Konferensen uttalar den önskan, att de Höga kontraherande parterna måtte undersöka möjligheten att i sina lagar införa förbud mot användande av ordet »check» eller det ord, som enligt landets språk däremot svarar, å handlingar, å vilka bestämmelserna i konventionen om gemensam checklag icke i allo äga tillämpning.

Konferensen gör likaledes det i Rom verkande internationella institutet för enhetlig lagstiftning på privaträttens område uppmärksamt på betydelsen av denna fråga.

Rome pour l'unification du Droit privé.

V.

La Conférence signale au Conseil de la Société des Nations le grand intérêt que présenterait la publication périodique par le Secrétariat de la Société des Nations d'un recueil des lois d'application ainsi que de toute documentation officielle, notamment des décisions rendues par les Cours suprêmes des Hautes Parties contractantes en matière de lettres de change, billets à ordre et chèques.

En foi de quoi, les délégués susmentionnés ont signé lé présent Acte final.

Fait à Genève le dix-neuf mars mil neuf cent trente et un, en un seul exemplaire, qui sera déposé dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations. Une copie certifiée conforme sera transmise par les soins du Secrétaire général de la Société à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non membres invités à la Conférence.

at Rome to the importance of this question.

V.

The Conference draws the attention of the Council of the League of Nations to the great importance of a periodical publication by the League of Nations Secretariat of the laws giving effect to the obligations assumed in regard to bills of exchange, promissory notes and cheques and also of any official materials concerning such instruments, particularly decisions given by the Supreme Courts of the High Contracting Parties.

In faith whereof, the above-mentioned delegates have signed the present Final Act.

Done at Geneva the nineteenth day of March, one thousand nine hundred and thirty-one, in a single copy, which shall be deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations. Authenticated copies shall be delivered by the Secretary-General of the League to all Members of the League of Nations and to all non-member States invited to the Conference.

V.

Konferensen fäster Nationernas förbunds råds uppmärksamhet på det stora intresse det skulle erbjuda, om förbundets sekretariat periodiskt utgåve en samling omfattande de lagar, som utfärdas i anledning av de på växel- och checkrättens område slutna konventionerna, ävensom annat officiellt material rörande växlar och checkar, särskilt domar meddelade av de särskilda ländernas högsta domstolar.

Till bekräftande härav hava förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat denna slutakt.

Utfärdat i Genève den nittonde mars nittonhundratrettioett i ett enda exemplar, som skall deponeras i Nationernas förbunds sekretariats arkiv; riktig avskrift därav skall genom förbundets generalsekreterare tillställas samtliga medlemmar av förbundet och alla utom förbundet stående stater, som varit inbjudna till konferensen.

Översättning

av

Redaktionskommitténs rapport vid 1931 års Genèvekonferens.[1]

I.

Allmänna anmärkningar.

1. Den internationella konferensen för utarbetande av enhetliga bestämmelser rörande växlar och checkar, vilken sammanträdde på inbjudan av Nationernas förbund, utarbetade vid sin första session förslag till enhetliga bestämmelser rörande växlar. För att slutföra sin uppgift hade konferensen att därefter utföra samma arbete på checkrättens område. Detta blev uppgiften för konferensens andra session (februari—mars 1931).

2. Redan den andra Haag-konferensen hade sökt åstadkomma enhetliga bestämmelser rörande checkar utan att dock nå fram till ett slutgiltigt resultat. Konferensen utarbetade nämligen i denna del icke någon konvention utan inskränkte sig till att, i anslutning till en rapport av herrar Carlin och Mayer,[2] i form av resolutioner föreslå vissa checkrättsliga regler, vilka konferensen rekommenderade till antagande av de olika staterna.

3. Det var dessa regler, som Nationernas förbunds expertkommitté tog till utgångspunkt vid utarbetandet av förslag till gemensam checklag och till konvention för lösande av lagkonflikter på checkrättens område.

4. Liksom i fråga om växelrätten har Genève-konferensen vid sina förevarande arbeten lagt till grund experternas förslag ävensom vissa framställningar från Internationella handelskammaren; men ehuru vägen redan syntes banad genom de arbeten, som konferensen utfört på växelrättens område, mötte man dock, när det gällde checkrätten, vissa särskilda svårigheter, vilkas huvudsakliga orsaker det kan vara av intresse att närmare undersöka.

---

[1] Redaktionskommittén bestod av minister A. Giannini (Italien), ordförande, professor L. J. Percerou (Frankrike) och presidenten Ekeberg (Sverige), rapportörer, samt Ministerialrat L. Quassowski (Tyskland) och professor J. Sulkowski (Polen).

Rapporten rörande konventionen för lösande av vissa lagkonflikter å checkrättens område (nedan under IV) utarbetades av professor G. Diena (Italien) och rapporten rörande stämpelkonventionen (nedan under V) av generalsekreteraren J. de la Vallée Poussin (Belgien).

[2] Minister G. Carlin (Schweiz) och Ministerialrat F. Mayer (Österrike).

Dessa svårigheter torde till en början hava sin grund däri, att checken är av vida yngre datum än växeln. I vissa länder har den ej ens i närvarande stund gjorts till föremål för särskild lagstiftning, och i andra länder äro checklagarna icke äldre än ett trettiotal år. På checkrättens område hava därför enhetliga sedvänjor ännu icke hunnit utveckla sig i samma utsträckning som på växelrättens.

Å andra sidan hava i vissa länder hinder av fiskal natur medfört, att checken kommit att följa regler, vilka i fråga om bristande smidighet sakna motsvarighet i de länder, där de fiskala hänsynen hävdas med mindre stränghet.

Dessa omständigheter, och även andra, förklara, att arbetet för åstadkommande av enhetliga regler varit svårare på detta område än i fråga om växlar; men detta arbete var här troligen ännu nödvändigare för undvikande av att redan förefintliga motsättningar under utvecklingens gång ytterligare skärpas.

5. I fråga om metoden har konferensen tillämpat samma synpunkter som på växelrättens område. I den konvention, genom vilken konventionsstaterna förbinda sig att upptaga den gemensamma checklagen i sin lagstiftning, har bestämts, att uppsägning får ske först efter två år, och att uppsägningens verkan skall inträda »ett år»[1] därefter. Härvid göres undantag för »trängande fall», situationer, vilkas bedömande överlämnas åt de särskilda staterna och vilka, efter vad man får hoppas, icke skola komma att inträffa. I dylika fall må uppsägning ske omedelbart och skall uppsägningen äga omedelbar verkan. Denna anordning, som redan följts i fråga om växlar, är ägnad att garantera genomförandet av en verklig och effektiv enhetlighet, eftersom det är själva den gemensamma lagtexten som skall införas i varje särskild stats lagstiftning. Samtidigt tillgodoses parlamentens berättigade önskan att bevara sin rätt att när som helst ändra den nationella lagen.

6. För att genomföra detta system har konferensen, liksom på växelrättens område, utarbetat tre konventioner, av vilka den första är försedd med två bilagor:

A. En konvention, genom vilken staterna åtaga sig att, envar på sitt område, i oförändrat skick införa en lag benämnd »gemensam checklag». Vid denna konvention äro fogade två bilagor:

a) Själva den gemensamma checklagen, vilken för övrigt är en fullständig lag och icke innehåller hänvisningar till den gemensamma växellagen men väl upptager vissa av växellagens bestämmelser i en form anpassad efter checkrättsliga förhållanden.

b) De förbehåll eller särskilda bestämmelser, som bemyndiga konventionsstaterna att i angivna fall i sin inre lagstiftning ersätta den gemensamma checklagens bestämmelser med särskilda regler, att meddela bestämmelser för tillämpningen av den gemensamma checklagen och att i viss utsträckning komplettera denna lag.

Beträffande sådan punkter, som icke i den gemensamma checklagen blivit fullständigt behandlade, äger givetvis envar av konventionsstaterna rätt att utfärda de lagbestämmelser den anser nödiga. Detta gäller exempelvis i fråga

[1] Uppsägningens verkan inträder efter nittio dagar. Se checklagskonventionen art. VIII.

om formen för protest och de åtgärder, som skola vidtagas i fall då check stulits eller förkommit.

B. En konvention, innehållande vissa, icke synnerligen talrika, bestämmelser för lösande av lagkonflikter på checkrättens område.

C. En konvention av fiskal natur, genom vilken konventionsstaterna förplikta sig att icke göra giltigheten av checkrättsliga förbindelser beroende av att bestämmelserna rörande stämpel iakttagits.

Dessa tre konventioner äro oberoende av varandra i den mening, att en stat kan ansluta sig till en av dem utan att ansluta sig till de två andra, eller till två av dem utan att ansluta sig till den tredje.

II.

Konvention om gemensam checklag.

7. Art. I innebär skyldighet för konventionsstaterna att, envar på sitt område, införa den gemensamma checklagen antingen på sitt eller sina egna språk (med den frihet, som erfordras för att på deras eget lagspråk återgiva bestämmelserna) eller på något av originalspråken (franska eller engelska). Till denna bestämmelse ansluter sig det av konferensen uttalade önskemålet (slutakten, nr I), att de stater, vilka hava samma officiella språk, måtte i samråd åvägabringa gemensam översättning av lagen.

8. Antagandet av den gemensamma checklagen kan icke göras beroende av andra förbehåll än dem, som angivas i konventionens Bil. II. De förbehåll, av vilka någon av konventionsstaterna önskar begagna sig, böra göras vid ratifikationen eller förklaringen om anslutning. Vissa förbehåll — de, som avses i Bil. II art. 9, 22, 27 och 30 — kunna emellertid nödvändiggöras av omständigheter, som vid tiden för ratifikationen eller anslutningen varit särskilt svåra att förutse. Envar av konventionsstaterna har därför rätt att göra dylika förbehåll även senare, förutsatt att underrättelse därom meddelas Nationernas förbunds generalsekreterare, vilken därefter underrättar övriga konventionsstater. Dessa förbehåll medföra verkan nittio dagar efter det generalsekreteraren mottagit meddelandet.

Slutligen kunna de förbehåll, som angivas i Bil. II art. 17 och 28 göras när som helst, men underrättelse därom bör omedelbart och direkt meddelas alla konventionsstater och Nationernas förbunds generalsekreterare. Sådana förbehåll medföra verkan två dagar efter notifikationen.

9. Art. II innehåller bestämmelser rörande checkar utställda före checklagskonventionens ikraftträdande och synes icke påkalla särskilda utläggningar. — Art. VIII giver också här, och av samma skäl, som utvecklats i rapporten rörande växellagskonventionen, staterna rätt att i trängande fall omedelbart uppsäga konventionen. Den stat, som begagnar sig av denna rätt, bör i sådant fall själv omedelbart underrätta övriga stater, som biträtt konventionen, även-

som Nationernas förbunds generalsekreterare. Huruvida omständigheterna äro sådana, att en dylik uppsägning bör ifrågakomma, äger envar stat själv bedöma. Sådan uppsägning medför verkan två dagar efter det övriga konventionsstater därom erhållit underrättelse. Denna tid av två dagar är nödvändig för att bereda dessa stater tillfälle att efter erhållen underrättelse utfärda erforderliga kungörelser.

Det har anmärkts, att de exceptionella situationer, varom här är fråga, kunna vara av endast övergående och tillfällig art, och att det i sådana fall syntes lämpligt att medgiva, att konventionen temporärt sattes ur kraft. En sådan utväg har man emellertid ansett sig icke böra anvisa, enär den lätt skulle kunna leda till missbruk, varigenom sådana stater skulle kunna bliva lidande, vilka, i överensstämmelse med konventionen, vore beslutna att endast i yttersta nödfall använda den uppsägningsrätt, som medgivits för trängande fall.

10. Protokollet giver först två regler, som åsyfta att undanröja vissa svårigheter, som kunna uppstå i samband med ratifikationen (A och B). Det fastslår därefter konventionsstaternas förpliktelse att ömsesidigt meddela varandra de lagbestämmelser, som de utfärda på checkrättens område. Sistnämnda bestämmelse har sin grund i behovet för varje konventionsstat att kunna kontrollera att konventionen till alla delar blir iakttagen av övriga konventionsstater; den giver dessutom uttryck åt grundsatsen, att arbetet för åstadkommande av enhetlig lagstiftning bör främjas genom samarbete och inbördes förståelse. Med denna bestämmelse bör jämföras det av konferensen uttalade önskemålet, att konventionsstaterna måtte meddela varandra de viktigaste rättsliga avgöranden, som meddelas på konventionens grundval (slutakten, nr III), ävensom önskemålet att förbundsrådets uppmärksamhet måtte fästas på det stora intresse det skulle erbjuda, om förbundets sekretariat periodiskt utgåve en samling, omfattande de lagar, som utfärdas i anledning av de på växel- och checkrättens område slutna konventionerna, ävensom annat officiellt material rörande växlar och checkar, särskilt domar meddelade av de särskilda ländernas högsta domstolar.

III.

Gemensam checklag.

Kap. I. — Om utställande av check och om checkens form.

Art. 1.

11. Bestämmelsen att handlingen skall innehålla benämningen »check» uttryckt på det språk, varå handlingen är avfattad, innebär, att ordet »check» kan ersättas med motsvarande uttryck på främmande språk (t. ex. »assegno bancario»).

Uppenbart är, att ett skrivfel i fråga om ordet »check» icke medför handlingens ogiltighet.

12. Ordet »mandat» har valts i stället för uttrycket »ordre», som förekommer i experternas förslag. Detta har skett uteslutande för att åstadkomma överensstämmelse mellan art. 1 och motsvarande artikel i den gemensamma växellagen; syftet är sålunda icke att lösa frågan om checkens rättsliga natur, i det att ordet »mandat» här icke brukas i strängt juridisk bemärkelse utan i den bemärkelse, vari det användes i dagligt tal.

13. Då det i artikeln heter, att check skall innehålla en ovillkorlig anmodan att betala (»le mandat pur et simple de payer») användes uttrycket »pur et simple» såsom liktydigt med uttrycket »sans condition».

Frågan huruvida uttrycket »ovillkorlig anmodan» medgiver utfärdandet av *checkar med avis-klausul* skall behandlas nedan vid art. 28, som föreskriver, att check skall betalas vid uppvisandet.

14. Lagen utsäger icke, huruvida checksumman skall angivas med bokstäver, med siffror eller med både bokstäver och siffror. Alla tre tillvägagångssätten äro följaktligen förenliga med lagen. Förslag hade framställts dels att fordra att checksumman skulle utsättas med bokstäver, dels att föreskriva att den skulle utsättas med både bokstäver och siffror. Uppställandet av dylika krav skulle icke varit förenligt med de regler, som tillämpas i fråga om växlar, och man har därför stannat vid den nuvarande avfattningen, vilken lämnar full frihet i fråga om sättet att angiva checksumman, samtidigt som den erbjuder den fördelen att minska antalet fall, då check blir ogiltig.

15. Check skall vara dagtecknad. Det är emellertid icke nödvändigt, att datum utsättes med bokstäver. Detta förtjänar framhållas, enär förslaget därutinnan avviker från vissa lagar. Förslaget säger vidare, att check skall angiva dag och ort för utställandet. Lämnas dessa uppgifter i omvänd ordning, i det att orten angives före dagen, inverkar detta naturligtvis icke på checkens giltighet.

16. Endast underskriften behöver vara skriven för hand, varemot övriga uppgifter på checken kunna anbringas på mekanisk väg (medelst maskinskrift, perforering, tryck etc.).

17. Liksom vid växlar begagnas ordet »underskrift» i vidaste bemärkelse för att angiva varje tecken, vilket i enlighet med vederbörande lands sed tjänar till att å värdehandlingar och andra dokument utmärka identiteten hos den person, som anbragt tecknet å handlingen. Det i Japan tillämpade förfaringssättet att å handlingen anbringa icke en för hand skriven namnteckning utan utställarens privata sigill eller stämpel vid eller under namnet, står följaktligen i full överensstämmelse med lagens fordran på underskrift. Samma förfaringssätt förekommer i andra orientaliska länder.

18. Vissa delegationer yrkade, att handlingen skulle innehålla, förutom ovan angivna uppgifter, även uttrycklig uppgift om förefintlig täckning (Guthabenklausel), så att i brist på sådan uppgift checken bleve ogiltig. Denna fordran, som är främmande för flertalet lagstiftningar, synes icke vara av den betydelse, att checkens giltighet bör göras beroende av densamma, då det ju är uppenbart, att en check icke rätteligen kan utställas av annan än den, som lämnat täckning, i det att just täckningen skall tjäna till checkens in-

friande. Man har därför avvisat tanken på att fordra, att checken skall innehålla uppgift om lämnad täckning (Guthabenklausel). I alla länder, som ansluta sig till konventionen, blir alltså en check giltig, även om den icke innehåller en sådan klausul. För att tillfredsställa delegationerna för de länder, i vilka denna klausul är i bruk, enades man om det uttalandet, att, liksom klausulen icke utgör en nödvändig förutsättning för checkens giltighet, förefintligheten av denna klausul givetvis ej heller gör checken ogiltig. Vidare rådde enighet därom, att de länder, där denna klausul användes, äga att genom lämpliga sanktioner — exempelvis genom böter för den, som utställer check utan »Guthabenklausel» — på sitt område vidmakthålla bruket av klausulen.

19. Föreskriften att handlingen skall innehålla beteckningen »check» innebär för flera länder en nyhet. Man har därför funnit nödigt att, i syfte att giva bankerna tid att låta trycka checkblanketter innehållande ordet »check», medgiva anstånd med ikraftträdandet av denna bestämmelse under viss tid. Samma anstånd har befunnits nödigt beträffande föreskriften om införande i checken av uppgift rörande orten för checkens utställande. Vissa länder kräva nämligen icke för checkens giltighet, att orten för utställandet angivits. För att tillgodose dessa båda önskemål har man i Bil. II art. 1 infört ett förbehåll av följande lydelse:

(Se Bil. II s. 145.)

20. Ett annat förbehåll (Bil. II art. 2) har införts för att bereda envar av konventionsstaterna tillfälle att bestämma, på vad sätt underskriften må kunna ersättas med annat förfarande i det fall att den, som skall underteckna checken, av fysiska skäl är ur stånd att teckna sitt namn. Detta förbehåll motsvarar det, som införts i den gemensamma växellagens Bil. II, och har följande lydelse:

(Se Bil. II s. 145.)

Art. 2.

21. Experternas förslag innefattade, att en check, som icke innehåller uppgift om betalningsorten, skulle anses betalbar å den ort, där den utställts. Denna lösning har ersatts med de nuvarande bestämmelserna, enligt vilka, i brist på uppgift om betalningsorten, checken skall vara betalbar å den ort, där trassaten har sitt huvudkontor. En sådan regel har ansetts bäst överensstämma med vad parterna få antagas hava åsyftat.

22. Då emellertid denna lösning icke biträtts av alla delegationer, har man sett sig nödsakad att införa ett förbehåll (Bil. II art. 3) för att bereda konventionsstat tillfälle att föreskriva, att en check utan uppgift om betalningsorten skall anses betalbar å orten för dess utställande. Detta förbehåll har följande lydelse:

(Se Bil. II s. 145.)

23. Bestämmandet av betalningsorten är av betydelse icke blott när det gäller att avgöra, å vilken ort checken bör uppvisas och protesteras, utan även för avgörande av frågan, i vilket mynt betalningen skall erläggas (schweiziska

francs, om checken är betalbar i Schweiz, och franska francs, om den är betalbar i Frankrike, o. s. v.). Man har enats om att nämnda föreskrifter angående bestämmandet av betalningsorten i fall, då checken intet innehåller därom, allenast avse att fastslå denna ort, i vad den är av betydelse för checkens uppvisande och protesterande, men däremot icke i vad angår frågan, i vilket mynt betalning skall erläggas. I sistnämnda hänseende skola domstolarna, med iakttagande av föreskrifterna i art. 36 sista stycket, äga fri prövningsrätt.

Art. 3.

24. Denna artikel löser två frågor, nämligen dels den, huruvida check alltid måste dragas på en bank (»banquier»)[1] eller huruvida den även må dragas på annan än bank, dels frågan huruvida check förutsätter förefintligheten av täckning.

25. Förstnämnda fråga var föremål för långa diskussioner. Samtidigt som man allmänt erkände önskvärdheten av att checkar icke droges på andra banker eller personer med likartad verksamhet, ansåg man sig dock vid konferensen icke böra uppställa en absolut regel i detta hänseende, då man befarade att därigenom skada checkrörelsens säkerhet. Man uppställde därför visserligen regeln, att check må dragas allenast på en bank, men tillerkände likväl även checkar utställda på andra än banker checkrättslig verkan (art. 3 sista punkten). Då det emellertid kunde erbjuda svårigheter att i de särskilda lagstiftningarna i en och samma artikel uppställa till synes mot varandra stridande regler, ansåg man lämpligt att giva staterna frihet att återgiva art. 3 i den form, som bäst överensstämmer med det bruk de göra av föreskriften i »art. 1»,[2] som medgiver dem rätt att förbjuda utställandet av check på annan än bank. Man införde därför i Bil. II art. 4 andra stycket ett förbehåll av följande lydelse:

(Se Bil. II s. 147.)

26. Då art. 3 i sin första punkt föreskriver, att check skall dragas på en bank, uppkommer frågan, vad som bör förstås med detta uttryck. Konferensen ansåg det icke tillkomma den gemensamma checklagen att definiera bankverksamheten, och avstod därför från att giva en definition. Det ansågs tillkomma envar stat att angiva, vad ur checkrättslig synpunkt bör förstås med bank, ävensom att i förevarande hänseende med banker likställa vissa personer och inrättningar. Denna fråga behandlas i art. 54 i den gemensamma checklagen och art. 29 i Bil. II.

27. Vidare hava vissa stater, i vad angår checkar, som äro utställda och betalbara på deras områden, förbehållit sig möjlighet att, vid äventyr av checkens ogiltighet, förbjuda utställandet av checkar på andra än banker och sådana personer eller inrättningar, som av lagen likställas med banker. Man har därför i Bil. II art. 4 första stycket infört följande förbehåll:

(Se Bil. II s. 145.)

[1] Enligt franskt språkbruk omfattar ordet »banquier» icke blott enskilda personer, som driva bankrörelse (bankirer), utan även bankbolag.

[2] Hänvisningen avser Bil. II art. 4 första stycket.

28. Denna bestämmelse omnämner icke, att i detta fall den nationella lagstiftningen kan efter gottfinnande reglera de civila, straffrättsliga eller fiskala påföljderna av att checkar utställas under dylika förhållanden. Ett särskilt framhållande härav har synts överflödigt, och det är givet, att konventionsstaterna härutinnan hava fria händer.

29. Den andra i art. 3 avsedda frågan, vilken rör nödvändigheten av att täckning förefinnes såsom grundval för checkens utställande, blev livligt diskuterad. Enighet rådde därom, att täckning borde förefinnas såsom grundval för checken, men meningarna voro delade om vid vilken tidpunkt täckning borde förefinnas, i det att vissa talare ansågo, att täckning borde förefinnas redan vid checkens utställande, medan åter andra nöjde sig med att täckning funnes vid checkens uppvisande. Då enighet icke kunde uppnås rörande denna fråga, infördes i Bil. II art. 5 ett förbehåll, vilket giver envar konventionsstat rätt att bestämma, vid vilken tidpunkt täckning bör förefinnas. Detta förbehåll har följande lydelse:

(Se Bil. II s. 147.)

30. Förbehållet i dess ursprungliga avfattning innehöll ett sista led, vilket hade följande lydelse:

»Envar av de Höga kontraherande parterna äger — — — — — bestämma de civila, straffrättsliga och fiskala påföljderna av att en check utfärdas i strid med bestämmelserna i den gemensamma checklagens art. 3.»

Av samma skäl, som redan angivits under nr 28 i fråga om det förbehåll, som införts i Bil. II art. 4, har detta sista led uteslutits, men även här är det givet, att envar av konventionsstaterna har full frihet att lösa frågan efter eget skön.

Art. 4.

31. Art. 4 återgiver utan förändring art. 11 första stycket i experternas förslag; den fastslår med andra ord principen, att check icke må accepteras.

32. En accept skulle i själva verket stå i strid med checkens natur, i det checken till sitt väsen är ett uppdrag att betala vid sikt, vilket innebär, att, då innehavaren uppvisar checken, syftet städse är att erhålla betalning och icke i något fall att erhålla accept.

33. I åtskilliga länder förekomma emellertid i praxis påteckningar, som till sina verkningar mer eller mindre närma sig den växelrättsliga accepten utan att dock helt sammanfalla med denna (certifikation, konfirmation, visering av checkar).

Bland dessa sedvänjor är en av de, särskilt i Nordamerikas Förenta Stater, mest utbredda, att förse checkar med certifikation, en åtgärd, som i nämnda land medför olika verkningar, allteftersom den företages efter eller före checkens utställande.

Ett ändringsförslag gick ut på att i själva checklagen erkänna certifierade checkar, medan andra åsyftade att på samma sätt erkänna konfirmerade eller t. o. m. blott viserade checkar.

Då icke alla stater önskade att i sin inre lagstiftning upptaga dessa olika

slag av checkar, beslöt man att icke i den gemensamma lagen behandla dylika checkar; men enligt Bil. II art. 6 äger envar av konventionsstaterna medgiva, att trassat förser checken med påteckning om certifikation, konfirmation, visering eller annan påteckning av motsvarande innebörd, förutsatt att påteckningen icke erhåller verkan såsom accept, samt att bestämma de rättsliga verkningar, som skola tillkomma en sådan påteckning.

Sålunda äger till exempel Tyskland bibehålla den praxis, enligt vilken checkar av Reichsbank förses med en konfirmation, som, i motsats till en accept, binder banken allenast under uppvisningstiden; likaså äger Banque de France även framdeles förse checkar med visering. Detta är syftet med nyssnämnda art. 6 i Bil. II, som har följande lydelse:

(Se Bil. II s. 147.)

Art. 5.

34. Denna artikel har till uppgift att bestämma de olika slagen av checkar:

a) checkar ställda till viss man med eller utan klausulen »till order» (»indossabla checkar»);

b) checkar ställda till viss man med klausulen »icke till order» eller en påteckning av motsvarande innebörd, vilka icke kunna överlåtas genom indossament men med samma verkan som följer av civil cession. Dessa checkar motsvara vad i Tyskland benämnes checkar med rekta-klausul (»rekta-checkar»);

c) innehavarecheckar.

35. Orderklausulen, som ju ej förekommer i fråga om innehavarecheckar, behöver ej heller utsättas å andra checkar, emedan redan den i handlingen intagna benämningen »check» angiver, att handlingen är avsedd att överlåtas genom indossament, liksom benämningen »växel» innebär, att handlingen kan överlåtas medelst indossament.

36. Enligt den gemensamma checklagen är alltså en check, som ställts till viss man utan orderklausul, likställd med en check, som uttryckligen innehåller denna klausul, eftersom de båda äro avsedda att överlåtas genom indossament.

37. På förslag av en delegation hade ett ändringsförslag antagits, enligt vilket en check, som av utställaren försetts med flera överlåtelseklausuler, skulle kunna överlåtas enligt den vidsträcktaste av dessa klausuler.

Efter förnyat övervägande av frågan ansågs emellertid denna ändring överflödig, enär de viktigaste praktiska lösningar, vartill den leder, blivit uttryckligen och i detalj fastslagna i de två sista styckena i art. 5.

38. För att tillmötesgå vissa länder, vilkas lagstiftning erkänner checkar, vilka innehålla absolut förbud mot överlåtelse, har ett förbehåll införts i Bil. II art. 7. Detta förbehåll lyder:

(Se Bil. II s. 147.)

Art. 6.

39. Denna artikel är ny och bildad av bestämmelser, som delvis hämtats från art. 4 i experternas förslag. Man har ansett lämpligt att, för vinnande av större klarhet, göra dessa bestämmelser till föremål för en särskild artikel.

40. Artikeln innehåller dessutom nya bestämmelser i fråga om checkar dragna för tredje mans räkning. Då växlar dragna för tredje mans räkning gjorts till föremål för behandling i den vid växellagskonventionen fogade gemensamma lagen, har det synts lämpligt att även behandla checkar, som utställts under dylika förhållanden. Sådana checkar förekomma för övrigt i ganska stor utsträckning.

41. Vidare har utställandet av checkar på utställaren själv varit föremål för ingående diskussioner, vilka lett till följande lösning: Den gemensamma checklagen förbjuder i princip checkar dragna på utställaren själv, enär det i dylika fall icke är fråga om ett till tredje man riktat uppdrag att betala utan om en utfästelse, undertecknad av utställaren själv. Av praktiska skäl och för att icke utdöma sedvänjor, som äga hävd i flertalet länder, tillerkänner emellertid art. 6 checkrättslig giltighet åt checkar, som dragits mellan skilda kontor tillhörande samma företag.

42. Dessa bestämmelser hava dock icke blivit enhälligt antagna.

Vissa stater önska erkänna checkar dragna på utställaren själv även i andra fall än då det är fråga om företag, som äga flera kontor. För att tillmötesgå dessa stater har man i Bil. II art. 8 infört följande förbehåll:

(Se Bil. II s. 147.)

43. Andra stater, vilka i princip medgiva, att check må dragas mellan olika kontor tillhörande samma företag, vilja emellertid göra ett undantag för det fall att checken är ställd till innehavaren.

Likaledes vilja vissa stater, som helt allmänt tillerkänna giltighet åt checkar, som dragits på utställaren själv, även där fråga ej är om checkar dragna mellan olika kontor, av samma skäl förbjuda utställandet av innehavarecheckar i dylika fall.

För att tillmötesgå dessa båda önskemål har i Bil. II art. 9 införts ett förbehåll av följande lydelse:

(Se Bil. II s. 149.)

Art. 7.

44. Då checken alltid är betalbar vid sikt och dess uppvisningstid är mycket kort, skulle en ränteklausul innebära en onödig komplikation vid bruket av detta betalningsmedel.

Art. 8.

45. Denna artikel motsvarar i huvudsak art. 4 i den gemensamma växellagen.

Man har ansett lämpligt att i den gemensamma checklagen uttryckligen framhålla möjligheten att anvisa en särskild, från trassatens boningsort skild ort, där checken skall uppvisas till betalning och, om betalning vägras, protesteras. Sådan domiciliering är särskilt av värde, därest trassatbanken icke har avdelningskontor å den ort, där checken skall betalas. Den kan också i fall, då check drages på person, som icke utövar bankrörelse, göra det lättare för trassaten att verkställa betalningen.

Dylik domiciliering bör icke förväxlas med det i vissa länder tillämpade förfarandet att angiva en plats, å vilken check må uppvisas till betalning (Zahlstelle), utan att dock protest där kan med laga verkan upptagas.

Konferensen har icke löst frågan, huruvida i det fall, att en check gjorts betalbar i flera avdelningskontor tillhörande samma bank, detta bör uppfattas som en verklig domiciliering eller blott såsom ett angivande av »Zahlstellen».

Enighet har rått därom, att i det fall, att en check, i strid med art. 8, gjorts betalbar hos en person, som ej utövar bankrörelse, denna domiciliering skall betraktas såsom oskriven, men att checken det oaktat skall vara giltig.

Emellertid har i Bil. II art. 10 rörande denna fråga införts ett förbehåll av följande innehåll:

(Se Bil. II s. 149.)

Art. 9.

46. Denna artikel återgiver oförändrat bestämmelserna i den gemensamma växellagens art. 6.

Art. 10.

47. Denna artikel återgiver ordagrant den gemensamma växellagens art. 7 och tillämpar å checkar den växelrättsliga principen om förbindelsernas inbördes självständighet.

Art. 11.

48. Denna artikel återgiver oförändrat den gemensamma växellagens art. 8.

Art. 12.

49. Denna artikel torde icke kräva särskild motivering. Det vore orimligt, om utställaren kunde fritaga sig från ansvarighet för checkens betalning.

Art. 13.

50. Liksom konferensen ansett sig böra i den gemensamma växellagens art. 10 giva regler rörande den växelrättsliga verkan av växlar, vilka vid utställandet voro ofullständiga eller icke utfyllts, har konferensen av enahanda skäl ansett sig böra uppställa motsvarande regler beträffande checkar, som vid utgivandet voro ofullständiga eller icke utfyllts.

51. Vissa delegationer hava emellertid här, liksom i fråga om växlar, förklarat, att de stater, vilka de företrädde, icke hade för avsikt att meddela bestämmelser i fråga om blankocheckar på grund av de missbruk, till vilka dylika checkar kunde giva anledning. Till följd härav har i Bil. II art. 11 införts en bestämmelse, som giver envar av konventionsstaterna rätt att i sin inre lagstiftning icke upptaga den gemensamma checklagens art. 13. Detta förbehåll har följande lydelse:

(Se Bil. II s. 149.)

Kap. II. — Om överlåtelse av check.

52. I experternas förslag hade detta kapitel till överskrift »Om indossament». Då man emellertid i detta kapitel även måste behandla vissa frågor rörande checkar ställda till innehavaren, har överskriften »Om indossament» ersatts med överskriften »Om överlåtelse av check».

Art. 14.

53. Styckena 1 och 2 i denna artikel motsvara art. 8 i Haag-resolutionerna och experternas förslag. De ändringar, som gjorts, äro av rent redaktionell natur. De hava föranletts av de ändringar, som gjorts i art. 5 första stycket.

54. I den gemensamma växellagens art. 11 föreskrives, att växel kan överlåtas även till trassaten, vare sig denne tecknat godkännande eller icke, till utställaren eller till annan växelgäldenär, och att dessa äga ånyo överlåta växeln. För att undvika slutsatser a contrario har man här infört motsvarande bestämmelser, därvid emellertid uteslutits orden »trassaten vare sig denne tecknat godkännande eller icke». Denna uteslutning har sin grund i de omständigheter, som angivas under nr 58 och 61 i denna rapport.

55. Förslag hade framställts att i den gemensamma checklagen skulle införas en allmän föreskrift, enligt vilken sättet för checkens överlåtande bestämmes av utställaren och icke kan ändras av senare checkinnehavare.

Man ansåg emellertid överflödigt att i förevarande artikel giva uttryck åt denna tanke, enär denna med tillräcklig klarhet framgår av andra bestämmelser i lagen. Enligt art. 20 kan en innehavarecheck icke genom indossament förvandlas till ordercheck. Art. 15 fjärde stycket föreskriver vidare, att överlåtelse till innehavaren gäller såsom överlåtelse in blanco. En indossabel check förvandlas alltså icke genom ett indossament till innehavaren till en innehavarecheck. Vad slutligen beträffar frågan, huruvida en indossabel check kan förvandlas till en rekta-check eller vice versa, bör denna enligt förevarande artikel och art. 18 andra stycket besvaras på samma sätt som i fråga om växlar, d. v. s. därhän, att sättet för checkens överlåtande icke kan förändras.

56. Förestående regler beröra icke verkningarna av att check förfalskas eller ändras. Dessa verkningar bestämmas av den gemensamma checklagens art. 10 och 51.

Art. 15.

57. De två första styckena återgiva Haag-resolutionerna och experternas förslag (art. 9). De överensstämma likaledes med motsvarande bestämmelser i den gemensamma växellagen. De hava antagits utan diskussion.

58. I Haag-resolutionerna och experternas förslag hade tredje stycket följande lydelse:

»Överlåtelse till innehavaren och överlåtelse, som tecknas av trassaten, vare jämväl ogiltiga.»

Detta stycke har ersatts med förevarande artikels tredje och fjärde stycken, d. v. s. principen om ogiltigheten av trassatens indossament har bibehållits, varemot indossament till innehavaren likställts med blankoindossament. Regeln att en överlåtelse, som tecknas av trassaten, är ogiltig är en naturlig följd av tanken att en check icke kan accepteras och att trassaten icke kan garantera dess betalning.

59. Den nya regeln rörande indossament till innehavaren överensstämmer med den, som redan antagits i fråga om växlar (se den gemensamma växellagens art. 12 tredje stycket och rapporten rörande nämnda lag under nr 39).

60. Enligt art. 14 tredje stycket kan ett indossament med vanliga verkningar tecknas jämväl till förmån för checkgäldenär. Denna regel står icke i strid med förevarande artikels bestämmelse om överlåtelse till trassaten, enär trassaten icke är att betrakta såsom checkgäldenär.

61. Sista stycket i art. 15 uppställer principen, att en överlåtelse till trassaten blott gäller såsom kvitto. I ett särskilt fall skall emellertid en överlåtelse till trassaten hava samma verkan som ett vanligt indossament, nämligen om trassaten har flera kontor och överlåtelse skett till ett annat kontor än det, å vilket checken dragits. Till grund för detta undantag ligger följande tanke (Actes II, 1912, s. 227): En check, som dragits på ett avdelningskontor av en bank, kan uppvisas till betalning i ett annat kontor av samma bank. Då sistnämnda kontor icke vet, huruvida utställaren har tillgängliga medel, kan det icke betala checken men väl diskontera densamma. Detta bankkontor bör i sådant fall betraktas enbart såsom mottagare av checken och icke som trassat. Enligt Haag-resolutionerna och experternas förslag skulle denna regel tillämpas endast under förutsättning att det kontor, som mottager checken, är beläget å annan ort än det, å vilket checken dragits. Då emellertid samma fall kan inträffa, även om de båda kontoren äro belägna på samma ort, har konferensen ansett sig icke böra fordra att kontoren skola vara belägna på olika orter.

Art. 16—18.

62. Dessa tre artiklar återgiva i oförändrad form bestämmelserna i den gemensamma växellagens art. 13—15, till vilka art. 10 i experternas förslag och Haag-resolutionerna hänvisa.

Art. 19.

63. Denna artikel återgiver den gemensamma växellagens art. 16 första stycket med allenast den ändring, att artikelns räckvidd begränsats till indossabla checkar. Denna begränsning finner sin förklaring däri, att en check kan utställas till innehavaren och att i sådant fall bestämmelserna i förevarande artikel icke äro tillämpliga.

Art. 20.

64. Art. 9 i Haag-resolutionerna och experternas förslag innehåller i fjärde stycket en bestämmelse av följande lydelse:

»Med undantag av trassaten svarar envar, som tecknar sitt namn å baksidan av en check, vilken är ställd till innehavaren, såsom om han ingått checkborgen för utställaren.»

Denna princip har icke godtagits. Enligt den av konferensen antagna bestämmelsen gör ett å en innehavarecheck tecknat indossament, även om det tecknas in blanco, indossanten ansvarig enligt reglerna för regress. Om å en innehavarecheck flera indossament tecknats, kan följaktligen en senare indossant, som infriar checken, föra återgångstalan mot tidigare indossanter. Det har emellertid uttryckligen utsagts, att indossamenten icke förvandla handlingen till en ordercheck. Innehavaren av en dylik check anses därför såsom behörig innehavare, och han behöver icke styrka sin rätt genom en oavbruten följd av överlåtelser.

Art. 21.

65. Denna artikel motsvarar i huvudsak den gemensamma växellagens art. 16 andra stycket, vilken bestämmelse även åsyftas i den hänvisning, som återfinnes i art. 10 av Haag-resolutionerna och experternas förslag. En olikhet förefinnes emellertid, i det att art. 21 även avser innehavarecheckar. Syftet med utfärdandet av en innehavarecheck skulle nämligen icke till fullo uppnås, om checken kunde vindiceras i andra fall än dem, som gälla i fråga om sådana checkar, vilka äro avsedda att överlåtas genom indossament. I detta hänseende föreligger mellan dessa båda slag av checkar den olikheten att, medan godtroende innehavare av en indossabel check icke är skyddad, med mindre han styrker sin rätt på sätt som angives i art. 19, erfordras icke en dylik legitimation i fråga om innehavarecheckar. Vid checkar av sistnämnda slag innebär redan det blotta innehavet legitimation.

66. På begäran av delegationen för ett land, vars allmänna regler rörande innehavarepapper icke synas vara förenliga med bestämmelserna i förevarande artikel rörande innehavarecheckar, har följande förbehåll införts i Bil. II art. 12:

(Se Bil. II s. 149.)

Art. 22—23.

67. Dessa båda artiklar återgiva bestämmelserna i den gemensamma växellagens art. 17—18, till vilka art. 10 i Haag-resolutionerna och experternas förslag hänvisa. De hava antagits oförändrade.

68. Den gemensamma checklagen saknar motsvarighet till den gemensamma växellagens art. 19 rörande pantindossament. Anledningen härtill ligger i öppen dag: checken är ett betalningsmedel med kort omloppstid, och pantsättning av check har därför ringa praktisk betydelse.

Art. 24.

69. Haag-resolutionerna och experternas förslag innehöllo inga bestämmelser rörande hithörande frågor. Den lösning, som förevarande artikel innebär, kräver ingen särskild motivering i vad den avser ett indossament, som tecknats efter uppvisningstidens utgång, ty i ett dylikt fall vet indossatarien vad han har att hålla sig till.

70. Frågan är vanskligare, när det gäller ett indossament, som tecknats efter det protest eller därmed likställt bestyrkande ägt rum men före uppvisningstidens utgång. Har i sådant fall anteckning om protesten eller bestyrkandet icke gjorts å checken, föreligger fara för att godtroende indossatarie skall lida rättsförlust. Man enades om, att det skulle tillkomma de särskilda staternas inre lagstiftning att föreskriva lämpliga åtgärder för att garantera att å check verkställes daterad anteckning om protest eller därmed likställt bestyrkande eller om förklaring, som avgivits av avräkningskontor till vilket checken må hava inlämnats.

71. Denna artikel talar icke uttryckligen om det fall att checken försetts med klausulen »retur utan kostnad». Enahanda förhållande gäller i fråga om växlar. Tecknas i sådant fall indossament å checken efter uppvisandet (därvid förutsättes att uppvisandet ägt rum inom den föreskrivna uppvisningstiden, enär i annat fall rätten till återgångstalan är förlorad[1]), medför indossamentet icke annan verkan än en vanlig cession.

Kap. III. — Om checkborgen.

Art. 25.

72. För att i möjligaste mån bibehålla överensstämmelse med den gemensamma växellagen har man i kap. III under ovanstående rubrik sammanfört förevarande lags bestämmelser rörande checkborgen.

73. Art. 25 återgiver art. 12 första och andra styckena i Haag-resolutionerna och experternas förslag med allenast den ändringen, att i första stycket införts orden »checksumman eller en del därav» i överensstämmelse med motsvarande bestämmelse i den gemensamma växellagen.

74. I Haag diskuterades år 1912 frågan, huruvida betalning av en check kunde garanteras genom checkborgen. Centralkommitténs rapport, vilken av konferensen godkändes, innehåller härom följande (Actes I, 1912, s. 201):

»Det har redan framhållits — — —, hurusom ett indossament, tecknat å en innehavarecheck, medför verkan såsom checkborgen, ingången för utställaren, enär indossamentet i annat fall skulle vara meningslöst. Bör man medgiva tecknande av checkborgen även i andra fall? I princip borde detta icke vara tillåtet. Checken förutsätter täckning; betalningen behöver därför icke garanteras av tredje man. Emellertid kan följande fall förekomma: En person, som bor i en stad, har i sin besittning en check, som dragits på en

[1] Annorlunda förhåller det sig i de stater, som göra bruk av det förbehåll, som angivits i Bil. II art. 20.

annan stad. Han inlämnar checken för diskontering i en bank på sin boningsort. Denna bank vet icke, huruvida täckning förefinnes, och vill därför icke diskontera checken, med mindre den är garanterad av en solvent person, som är för banken känd. I detta fall — — — kan en checkborgen vara berättigad. Detta är anledningen till att kommittén upptagit bestämmelser om checkborgen — — —.»

Art. 26—27.

75. Dessa artiklar återgiva med rent redaktionella avvikelser den gemensamma växellagens art. 31—32, till vilka art. 12 tredje stycket i experternas förslag hänvisar.

76. Enligt art. 26 första stycket skall checkborgen tecknas å checken eller ett därvid häftat blad. Vissa länder medgiva emellertid, att checkborgen, liksom växelborgen, må tecknas å en särskild handling. Dessa länder hava yrkat, att även detta förfaringssätt måtte godkännas. Så har i fråga om växlar skett i växellagskonventionens Bil. II art. 4. För att tillmötesgå detta önskemål har i Bil. II art. 13 införts ett förbehåll av följande lydelse:

(Se Bil. II s. 149.)

Kap. IV. — Om uppvisande och betalning av check.

77. Konferensen har ansett lämpligt att under denna rubrik sammanföra reglerna rörande tiden för checks uppvisande till betalning, det belopp checkinnehavaren äger fordra, innehavarens legitimation för erhållande av betalning och återkallelse av check.

Art. 28.

78. Enär checken är ett medel för erhållande av betalning vid sikt, bör den vara betalbar vid uppvisandet. Denna regel uppställdes såväl i Haag-resolutionerna som i experternas förslag. Å andra sidan löstes frågan om verkningarna av att checken angiver annan betalningstid på olika sätt i de båda förslagen. Medan Haag-texten föreskrev, att en handling, som innehåller annan förfallotid, skulle vara ogiltig såsom check, innebar experternas förslag, att varje klausul, som är stridande mot regeln att check skall betalas vid uppvisandet, skulle betraktas såsom oskriven, och att klausulen följaktligen icke skulle hava någon inverkan på checkens giltighet eller på dess funktion såsom handling betalbar vid uppvisandet.

Vid konferensen framställdes förslag om en återgång till Haag-resolutionerna. Dessa förslag gingo ut ifrån att det vore föga önskvärt att medgiva innehavaren rätt att fordra betalning före den förfallodag, som handlingen själv angåve. Konferensen anslöt sig emellertid till experternas mening, vilken ansågs bäst överensstämma med checkens uppgift såsom betalningsmedel och bäst ägnad att giva handlingen största möjliga effektivitet.

79. I detta sammanhang diskuterade konferensen även frågan om verkningarna av att en check dagtecknas för senare dag än den, då den utfärdats (postdaterade checkar). Konferensen fann, att utfärdandet av postdaterade checkar ofta innebär ett missbruk, som bör beivras. Utställandet av en

postdaterad check är liktydigt med utställandet av en check, som icke är betalbar vid sikt. Då angivandet av en senare utställelsedag i sig innesluter ett framflyttande av förfallodagen, har konferensen ansett, att den sålunda indirekt lämnade uppgiften om förfallodagen bör betraktas såsom oskriven, och att följaktligen den postdaterade checken bör vara betalbar redan vid utfärdandet. Att förklara checken ogiltig skulle hava varit så mycket olämpligare, som checken efter dagtecknandet kan hava kommit i godtroende persons hand och det skulle vara orättvist att offra dennes rättigheter genom att förklara den av honom förvärvade checken ogiltig.

Konferensen har alltså löst denna fråga genom att förklara att en postdaterad check skall anses betalbar redan före den dag, som uppgivits såsom dag för utställandet. I detta sammanhang hade föreslagits, att ett förbehåll skulle göras, enligt vilket envar av konventionsstaterna skulle äga rätt att bestämma de civila, straffrättsliga och fiskala påföljderna av utfärdandet av postdaterade checkar. Detta förbehåll ansågs emellertid såsom överflödigt och förslaget återtogs därför, men enighet rådde därom, att konventionsstaterna i dessa avseenden ägde full frihet.

Ett annat ändringsförslag gick ut på meddelandet av uttryckliga bestämmelser rörande utgångspunkten för beräknandet av notifikations- och preskriptionstiderna vid postdaterade checkar (art. 42 och 52). Med hänsyn till avfattningen av andra stycket har man icke ansett nödvändigt att meddela dylika bestämmelser. Av den där uttalade regeln, jämförd med föreskrifterna i art. 42, framgår nämligen, att notifikationstiden även i detta fall bör beräknas från protestdagen eller, om förbehåll gjorts om återgång utan protest, från uppvisningsdagen. I brist på uttryckliga bestämmelser bör presentationstiden räknas från den i checken angivna dagen för utställandet. Förevarande bestämmelse reglerar alltså även frågan om preskriptionstiden (se art. 52).

80. För att förhindra missbruk plägar ofta, särskilt när fråga är om checkar dragna mellan olika länder, mellan utställaren och trassaten överenskommas, att check icke skall betalas förrän den blivit av utställaren hos trassaten aviserad. Understundom angives detta å checken genom en avis-klausul. Vissa delegationer hava anfört, att en dylik klausul kunde vara av värde, då den gåve checkinnehavaren en nyttig upplysning och syntes kunna förhindra, att svårigheter uppstode mellan honom och trassaten för det fall att underrättelsen bleve försenad och trassaten vägrade att betala omedelbart. Då det kunde vara föremål för tvivel, huruvida införandet i checken av en dylik klausul vore förenligt med föreskriften i art. 1 nr 2, enligt vilken check skall innehålla en *ovillkorlig* anmodan att betala, föreslog man att i den gemensamma checklagen införa en uttrycklig bestämmelse rörande detta ämne. I sin slutliga avfattning hade förslaget följande lydelse:

»Utställare, som vill underrätta trassaten om att en bekräftande avis tillsänts honom, må förse checken med underskriven påteckning, innehållande ordet 'aviserad'.

Denna påteckning berör icke innehavarens rätt emot checkgäldenärerna.

Påteckningen må icke utstrykas. Verkställd utstrykning vare utan verkan.»

Detta förslag åsyftade alltså icke en begränsning i innehavarens rätt att uppvisa checken till omedelbar betalning, ej heller i hans rätt att omedelbart anställa återgångstalan för det fall att underrättelsen icke kommit trassaten till handa och denne av sådan anledning vägrade betalning.

Denna fråga gjordes redan till föremål för överläggningar i Haag, men, enär den avsåge en särskild överensstämmelse mellan parterna, ansåg man då, att den icke borde beröras i den gemensamma checklagen. Emellertid ansågs bestämmelsen att check är betalbar vid uppvisandet icke lägga hinder i vägen för att utställaren överenskomme med trassaten om att checken skulle betalas först efter avis (Actes I, 1912, s. 201 och II, s. 226).

81. Mot förslaget att i den gemensamma checklagen införa bestämmelser rörande detta ämne har under förevarande session invänts framför allt, att samma fråga uppkomme beträffande växlar, utan att den dock i det sammanhanget blivit löst; vidare att förevarande artikel fastslår, att rätten till återgångstalan kan utövas, även om trassaten icke emottagit avis, samt att frågan, betraktad ur juridisk synpunkt, hänför sig till förhållandet mellan utställaren och trassaten.

Konferensen har därför beslutat att icke i den gemensamma checklagen införa bestämmelser rörande detta ämne men att i rapporten ordagrant återgiva följande av konferensen antagna sats:

»Man har ansett sig icke böra i den gemensamma checklagen uttryckligen behandla den ganska allmänna praxis, enligt vilken utställaren underrättar trassaten om att han dragit en check på honom, i syfte att på verksammast möjliga sätt försäkra sig om att betalning kommer att verkställas i full överensstämmelse med den utfärdade checken. Men enighet råder därom, att intet i den gemensamma checklagen formligen förbjuder denna praxis.

En dylik överenskommelse, även om den uttryckligen omnämnes i checken exempelvis genom orden 'efter avis', berör icke på något sätt föreskriften i art. 1 nr 2 och lämnar innehavarens rättigheter okränkta.»

Art. 29.

82. I fråga om tiden för checks uppvisande till betalning uppställde Haagkonferensens och experternas förslag (art. 14 första och andra styckena) först en regel angående lagkonflikter. Enligt denna regel skulle uppvisningstiden bestämmas enligt lagen å betalningsorten. Därefter uppställdes en regel, enligt vilken uppvisningstiden skulle uppgå till minst tio dagar enligt Haagresolutionerna och minst åtta dagar enligt experternas förslag. Slutligen förbehölls i experternas förslag (art. 14 tredje stycket) konventionsstaterna rätt »att förlänga denna tid eller uppställa flera uppvisningstider, alltefter som fråga vore om checkar, utställda och betalbara i samma land, eller om checkar, utställda i ett land och betalbara i ett annat».

83. Konferensen ansåg det synnerligen angeläget att på detta område uppnå största möjliga likformighet mellan lagarna. Flera delegationer framställde förslag i sådant syfte. Vissa av dessa förslag gingo ut på införandet

i den gemensamma checklagen av en bestämmelse innehållande en fix uppvisningstid, därvid åt de särskilda staterna förbehölls rätt att förlänga denna tid och tillika att uppställa olika uppvisningstider för olika fall. Andra delegationer föreslogo att i den gemensamma checklagen uppställa olika uppvisningstider, allteftersom fråga vore om checkar, som äro utställda och betalbara i samma land, i olika länder, tillhörande samma världsdel, eller slutligen i olika världsdelar. Slutligen framfördes även en annan tanke, nämligen att giva envar av konventionsstaterna rätt att med en eller flera andra konventionsstater sluta särskilda överenskommelser rörande uppvisningstiderna, därvid emellertid den i den gemensamma checklagen bestämda minimitiden borde iakttagas.

Under diskussionen förenade sig en grupp av delegationer om följande förslag (document C. I. L. C. 83):

»Check, som är utställd och betalbar i samma land, skall uppvisas till betalning inom tio dagar.

Check, som är utställd i annat land än det, där den är betalbar, skall uppvisas till betalning inom tjugu, trettio eller sjuttio dagar, allteftersom orten för utställandet och betalningsorten äro belägna i angränsande länder, i samma eller i olika världsdelar.

De länder, som gränsa till Medelhavet, anses tillhöra Europa.

Ovan angivna tider räknas från dagen före checkens utställande.

Inlämnas check till avräkningskontor, gälle detta såsom uppvisande till betalning.»

En förlängning kunde äga rum allenast i vad avsåg den i förslagets första stycke angivna tiden.

Konferensen ansåg det emellertid ur praktisk synpunkt föga tillfredsställande att skilja mellan huruvida länderna gränsa till varandra eller icke, och inskränkte sig till att skilja mellan tre zoner, beträffande vilka uppvisningstiden bestämdes till respektive åtta, tjugu och sjuttio dagar.

Uppvisningstiden å tjugu dagar gäller för checkar, dragna mellan länder tillhörande samma världsdel. I detta hänseende betraktas checkar, utställda i Europa och betalbara i ett land, som gränsar till Medelhavet, och vice versa, såsom betalbara i samma världsdel.

Å andra sidan har konferensen beslutat att förbehålla konventionsstaterna rätt att förlänga uppvisningstiderna för checkar, dragna mellan olika världsdelar eller mellan olika utomeuropeiska länder. Konferensen har vidare gillat tanken att tillåta avslutande av särskilda konventioner rörande detta ämne.

De förbehåll, som medgivits härutinnan, återfinnas i Bil. II art. 14: .

(Se Bil. II s. 151.)

För det fall, som avses i första stycket i nämnda artikel, medgiver denna såväl en allmän förlängning av åttadagarsfristen som uppställandet av bestämmelser, enligt vilka olika uppvisningstider skola gälla för olika slag av checkar (t. ex. för checkar, utställda och betalbara å samma ort, och för andra checkar), därvid dock dessa tider icke må understiga åtta dagar.

84. Den allmänna bestämmelsen i art. 29 sista stycket angiver utgångspunkten för beräkningen av de olika uppvisningstiderna.

Art. 30.

85. Denna artikel, som återgiver art. 15 i Haag-resolutionerna och experternas förslag, har antagits oförändrad.

Art. 31.

86. Denna artikel återgiver utan förändring art. 14 fjärde stycket i Haag-resolutionerna och experternas förslag. Till denna artikel ansluter sig — liksom fallet är med motsvarande bestämmelse i den gemensamma växellagen — Bil. II art. 15, som har följande lydelse:

(Se Bil. II s. 151.)

Art. 32.

87. Denna artikel behandlar den viktiga frågan om återkallelse av check. Haag-resolutionerna innehöllo i detta avseende i art. 17 följande bestämmelse:

»Återkallelse av det uppdrag ('mandat'), som checken innehåller, medför verkan först efter uppvisningstidens utgång.

Har utställaren eller innehavaren meddelat trassaten, att checken förkommit eller förvärvats av tredje man genom svikligt förfarande, blir trassaten, därest han inlöser checken, icke giltigen befriad, med mindre den, som har checken i händer, styrker, att han förvärvat densamma på lagligt sätt.

Varder check ej återkallad, må den av trassaten infrias även efter uppvisningstidens utgång.»

(Beträffande motiven till denna bestämmelse, se rapport av herrar Carlin och Mayer i Actes I, 1912, s. 202—203.)

I fråga om denna punkt i Haag-resolutionerna kunde enighet icke uppnås mellan experterna på grund av de olikheter, som förefinnas mellan de särskilda lagstiftningarna i fråga om möjligheten att återkalla check och beträffande de fall, i vilka man äger motsätta sig checkens betalning. Av denna anledning uteslöto experterna den citerade artikeln och inskränkte sig till att anbefalla:

»1. — — —

2. att staterna måtte vidtaga civilrättsliga åtgärder för att förhindra återkallelse av check under uppvisningstiden;

3. att det måtte överlämnas åt de särskilda staterna att meddela bestämmelser om återkallelse av check efter uppvisningstidens utgång.»

88. De svårigheter, som möta för en enhetlig lösning av denna fråga, bero därpå, att de olikheter, som förefinnas mellan de särskilda ländernas lagar, till stor del äro av principiell natur. De länder, som ansluta sig till det anglo-amerikanska systemet, samt de nordiska länderna betrakta checken såsom ett betalningsuppdrag, vilket kan när som helst återkallas. Enligt detta system består garantien mot att återkallelse sker till innehavarens förfång i utställarens skyldighet att betala skadestånd och i viss utsträckning i straffrättsliga påföljder. Enligt de franska grundsatserna om täckningen (»la provision») förvärvar innehavaren i och med förvärvet av checken en direkt rätt mot tras-

saten, vilken följaktligen, bortsett från vissa undantagsfall, icke äger ställa sig till efterrättelse en återkallelse från utställaren, vare sig denna äger rum under uppvisningstiden eller senare. Ställer han sig återkallelsen till efterrättelse, blir han skadeståndsskyldig gentemot innehavaren. Den tyska lagen och lagarna i de länder, som i detta ämne följa samma principer, intaga en mellanståndpunkt. Dessa lagar föreskriva, att återkallelse må ske före uppvisningstidens utgång, men att återkallelsen medför verkan först efter utgången av denna tid. Eftersom emellertid dessa lagar icke tillerkänna innehavaren någon rätt emot trassaten, löper denne i allmänhet ingen risk, om han frivilligt ställer sig återkallelsen till efterrättelse.

Alla dessa olika system funno förespråkare vid konferensen, och man föreslog även helt nya bestämmelser i ämnet.

89. Det var givetvis omöjligt att på denna punkt uppnå fullständig överensstämmelse mellan de olika lagstiftningarna. Anledningen härtill var den, att flera av de frågor, som här behandlats, mycket nära beröra den allmänna privaträtten. Konferensen beslöt att i den gemensamma checklagen giva uttryck åt grundsatsen, att check är oåterkallelig under uppvisningstiden men icke därefter. Å andra sidan hade förslag framställts att i den gemensamma checklagen införa en uttrycklig bestämmelse av denna lydelse:

»Har check, som är utställd till viss man eller till order, sänts direkt till trassaten med anmodan att överlämna eller betala checken till remittenten, må checken återkallas, under förutsättning att återkallelsen kommer trassaten till handa, innan checken överlämnats eller betalats till remittenten.»

En sådan bestämmelse ansågs emellertid överflödig i den gemensamma checklagen, men varje konventionsstat äger att genom bestämmelser i sin inre lagstiftning reglera denna fråga, vilken närmast hör hemma i den allmänna privaträtten.

90. Förslag hade framställts att meddela regler för det fall att check stulits eller förkommit. I sådant hänseende anfördes, att utställaren eller checkinnehavaren borde äga rätt att motsätta sig betalningen genom att spärra checksumman, till dess frågan blivit avgjord genom summarisk rättegång. De olikheter, som förefinnas på det processuella området, ansågos emellertid lägga hinder i vägen för uppställande av enhetliga regler i enlighet med dessa principer.

91. Förslag framställdes även därom att uppställa regler angående verkningarna av utställarens konkurs, men konferensen ansåg sig icke böra vid behandling i checklagstiftningen gå in på det konkursrättsliga området.

92. Förevarande artikels andra stycke återgiver art. 17 tredje stycket i Haag-resolutionerna med allenast redaktionella avvikelser.

93. Med hänsyn till de olikheter, som sålunda förefinnas mellan de olika rättssystemen i fråga om återkallelse av check, har det varit nödvändigt att giva konventionsstaterna fria händer på detta område, och följande förbehåll har därför införts i Bil. II art. 16:

(Se Bil. II s. 151.)

Art. 33.

94. Denna artikel återfinnes i Haag-resolutionerna och experternas förslag (art. 16), men den gemensamma växellagen innehåller inga motsvarande bestämmelser. Vid konferensen åberopades denna omständighet till förmån för artikelns uteslutande, enär densamma skulle kunna leda till en oriktig tolkning a contrario av den gemensamma växellagen. Till förmån för artikelns uteslutande anfördes även, att detta ämne i hela sin vidd borde lämnas utanför den gemensamma checklagen, liksom förhållandet varit i fråga om växellagen. Andra delegationer ansågo emellertid, att praktiska skäl tala för införandet i checklagen av en särskild bestämmelse härom till trassatbankens ledning. Enighet rådde därom, att man icke härav a contrario finge sluta till att i fråga om växlar den omständigheten att utställaren efter handlingens utställande avlidit eller förlorat förmågan att företaga rättshandlingar skulle inverka på handlingens giltighet. Konferensen beslöt alltså att i oförändrad form införa artikeln i den gemensamma checklagen i anslutning till bestämmelserna om återkallelse av check.

Art. 34.

95. Denna artikel återgiver experternas förslag och den gemensamma växellagens art. 39. Enligt Haag-resolutionerna däremot hade andra stycket följande lydelse: »Innehavaren äger vägra att mottaga partiell betalning.» Sistnämnda regel återfinnes i flera länders checklagar, och förslag framställdes vid konferensen att även införa den i den gemensamma checklagen. Konferensen ansåg emellertid icke, att i denna del olika regler borde uppställas beträffande växlar och checkar. I regressgäldenärens intresse ansåg man sig böra bibehålla bestämmelsen att innehavaren icke må vägra mottaga partiell betalning.

96. I vissa stater, vilka tillämpa principen om täckningens övergång å checkinnehavaren, äger innehavaren fordra partiell betalning av checken intill den förefintliga täckningens belopp. Konferensen tillbakavisade som onödigt ett förslag att i artikeln införa en dylik regel. De stater, vilkas lagstiftning giver uttryck åt nyssnämnda princip, äga nämligen, med tillämpning av det allmänna förbehållet i Bil. II art. 19, bibehålla en bestämmelse, enligt vilken innehavaren i ifrågavarande fall äger fordra partiell betalning.

Art. 35.

97. I anledning av ett förslag, som framställts av en delegation, har konferensen undersökt frågan, huruvida man borde i konventionen införa en regel motsvarande den, som återfinnes i den gemensamma växellagens art. 40 tredje stycket, som lyder sålunda:

»Den som infriar växel, då förfallotid är inne, vare från sin förbindelse fri, där ej svek eller grov vårdslöshet ligger honom till last. Han är pliktig att förvissa sig om att överlåtelserna utgöra en behörigen sammanhängande följd, men ej att pröva äktheten av överlåtarnas underskrifter.»

Detta förslag avsåg att bestämma trassatens ställning, där han betalar vare sig en check, som är avsedd att överlåtas genom indossament, eller en innehavarecheck.

Under diskussionen om detta förslag framkastades även frågan, huruvida man ej borde reglera förhållandet mellan utställaren och trassaten i vad avser risken för betalningen. Konferensen ansåg emellertid, att sistnämnda fråga icke borde behandlas i den gemensamma checklagen.

Beträffande den förstnämnda frågan antog konferensen först uttryckliga bestämmelser, men stannade slutligen vid att lämna även denna fråga utanför den gemensamma checklagen, såsom redan skett i Haag-resolutionerna och experternas förslag. Art. 35 inskränker sig följaktligen till att stadga skyldighet för trassaten att vid betalning av en indossabel check förvissa sig om att överlåtelserna utgöra en behörigen sammanhängande följd, men ej att pröva äktheten av överlåtarnas underskrifter. Den risk som åvilar trassaten, därest han betalar en indossabel check eller en check, som är utställd till innehavaren, ävensom förhållandet mellan utställaren och trassaten i vad avser risken för betalningen falla alltså utanför den gemensamma checklagen och hava överlämnats åt de särskilda staternas inre lagstiftning.

Emellertid ansåg konferensen, att man på förevarande område kunde tillämpa växellagens analoga bestämmelser (art. 40 tredje stycket), i den mån checkens speciella natur tilläte en analogisk tolkning, för att avgöra, huruvida av trassaten erlagd betalning vore giltig i förhållande till checkinnehavaren, respektive i förhållande till de successiva innehavarna.

Art. 36.

98. Ej heller denna artikel återfinnes vare sig i Haag-resolutionerna eller i experternas förslag. Artikeln, som motsvarar art. 41 i den gemensamma växellagen, antogs efter ingående diskussioner, under vilka olika åsikter framfördes.

Enligt vissa talare ledde såväl checkens egenskap av betalningsmedel som parternas antagliga vilja till att checken borde betalas i det myntslag, som angåves i handlingen, även om denna icke innehölle klausul om effektiv betalning. Andra åter ansågo, att man icke i fråga om checkar borde avvika från den i den gemensamma växellagen upptagna regeln, enligt vilken växel, utställd i myntslag, som icke är gångbart å betalningsorten, må betalas i landets mynt efter den kurs, som gäller å den dag, då betalning erlägges inom uppvisningstiden. Konferensen uttalade sig till förmån för sistnämnda lösning.

99. Olika meningar gjorde sig likaledes gällande beträffande frågan huruvida man — i överensstämmelse med art. 41 i den gemensamma växellagen — borde upptaga bestämmelser beträffande kursberäkning i fall, då betalning icke erlägges vid uppvisandet. Vissa talare ansågo, att dylika regler här icke vore på sin plats, enär checken icke såsom växeln kan göras till föremål för accept och trassaten i de länder, som icke erkänna teorien om täckningens övergång på checkinnehavaren, icke i förhållande till innehavaren är skyldig

att infria checken. Häremot invändes emellertid, att en regel rörande kursberäkningen, då betalningen fördröjts, erfordrades för att lösa följande frågor: Utgör det av trassaten erbjudna beloppet full betalning för checken och saknar följaktligen innehavaren rätt att anställa återgångskrav? Vilket belopp är en regressgäldenär skyldig att erlägga, om checken icke infrias av trassaten? I anslutning till denna invändning framhölls vidare, att bestämmelsen i den gemensamma växellagens art. 41 visserligen icke direkt besvarade sistnämnda fråga rörande omfattningen av regressgäldenärens förpliktelser, men att enligt 1930 års rapport, nr 97, en lösning indirekt kunde hämtas från nämnda art. 41. Konferensen anslöt sig även i denna del till den ståndpunkt, som intagits av den gemensamma växellagen.

100. Vissa delegationer föreslogo, att i denna artikel skulle regleras även det fall, att innehavaren uppvisar checken efter uppvisningstidens utgång. Konferensen ansåg emellertid, att denna fråga fölle utom ramen för den gemensamma checklagen, och att i det angivna fallet de olika staternas inre lagstiftning ägde tillämpning.

Ett förbehåll till art. 35 i den gemensamma checklagen antogs och infördes i Bil. II art. 17. Det har följande lydelse:

(Se Bil. II s. 153.)

Denna bestämmelse, som motsvarar art. 7 i växellagskonventionens Bil. II, tillerkänner envar av konventionsstaterna rätt att under utomordentliga omständigheter, som hava avseende å växelkursen, stadga avvikelser från bestämmelserna rörande verkan av klausulen om effektiv betalning i ett främmande myntslag, såvitt angår checkar, som äro utställda att betalas inom den ifrågavarande statens område. Samma rätt kan utövas i fråga om utställandet av checkar i främmande myntslag å statens område. Dessa bestämmelser hava antagits i syfte att sätta konventionsstaterna i stånd att möta vissa ekonomiska situationer, som under särskilda förhållanden kunna uppstå i ett land, utan att tvinga staterna att uppsäga konventionen.

Kap. V. — Om korsad check och check till avräkning.

101. För vinnande av större överskådlighet har konferensen i ett enda kapitel sammanfört bestämmelserna rörande två slag av checkar, vilka i allmänhet benämnas korsade checkar och avräkningscheckar. Under överläggningarna uttalades den uppfattningen, att dessa båda slag av checkar borde sammanföras till en enda typ, så att de rättsliga verkningarna av en korsning och verkningarna av klausulen »blott till avräkning» (»nur zur Verrechnung») bleve identiska. Med hänsyn till de svårigheter, som skulle kunna uppstå i vissa länder, därest man ginge till väga på detta sätt, har emellertid konferensen ansett, att tiden för ett sammanförande av dessa två slag av checkar ännu icke vore kommen, men att, om båda typerna bleve vid sidan av varandra upptagna i den gemensamma checklagen och samtidigt deras rättsverkningar bleve i detalj angivna, en sammanslagning av de båda typerna möjligen i framtiden

skulle kunna genomföras. I denna förhoppning antogos nedan angivna bestämmelser.

Art. 37.

102. Bestämmelserna i denna artikel ansluta sig nära till dem, som återfinnas i art. 19, styckena 1—5 och 7 i Haag-resolutionerna och art. 18 i experternas förslag. De angiva formen för korsning av check, både då fråga är om allmän korsning och om särskild korsning.

Tredje stycket angiver, att korsningen är allmän, om intet skrives mellan de båda strecken eller om där införes ordet »bank» eller ett likvärdigt uttryck. Det förtjänar framhållas, att anteckningen »& Co.» enligt stadgat bruk är att betrakta såsom ett likvärdigt uttryck.

Art. 38.

103. Denna artikel angiver korsningens rättsverkningar.

104. Beträffande verkningarna av allmän korsning innehöllo Haag-resolutionerna och experternas förslag endast en bestämmelse, enligt vilken korsad check endast må betalas till en bank. Detsamma gäller i fråga om flera länders checklagar. Konferensen ansåg emellertid, att en dylik bestämmelse icke är tillräcklig för att klart angiva korsningens verkningar. Å ena sidan synes det vara en så gott som allmänt erkänd regel att innehavaren, om han är kund hos trassatbanken, kan erhålla betalning hos denna; han behöver alltså icke vända sig till en annan bank med begäran om att denna skall tjäna såsom mellanhand. Å andra sidan må — enligt en regel, som är känd åtminstone i vissa länder, där korsade checkar äro i bruk — en bank, å vilken den korsade checken icke är dragen, icke förvärva checken från annan än en kund; ej heller äger bank, som ej är trassat, rätt att inkassera korsad check för annan än en kund.

105. Den särskilda korsningen göres i andra stycket till föremål för bestämmelser, som i huvudsak hava samma innebörd som de, vilka återfinnas i sjätte stycket av experternas förslag. Bestämmelsen, enligt vilken, för det fall att den namngivna banken själv är trassat, betalning endast må erläggas till kund hos trassaten, innebär allenast ett förklarande tillägg till experternas förslag.

106. Den särskilda korsningen verkställes medelst anbringande mellan de två strecken av namnet på en bank. Om flera banker angivits på detta sätt, kan anledningen härtill vara, att utställaren velat giva innehavaren en viss valrätt. Men det är också möjligt, att utställaren angivit endast ett namn, och att därefter ett eller flera namn olovligen införts å checken, måhända för att underlätta dess obehöriga inkasserande. Bestämmelsen i fjärde stycket har tillagts i syfte att åstadkomma större klarhet och att förebygga dylika missbruk.

I slutet av detta stycke stadgas emellertid undantag för det fall, att en av de båda korsningarna går ut på inkassering genom ett avräkningskontor. Enligt denna bestämmelse må korsning för inkasso äga rum, endast då fråga är

om inkassering genom ett avräkningskontor. Men enär den bank, som anvisats för checkens inkassering, kan hysa den fullt berättigade önskan att härvid begagna sig av en annan bank såsom mellanhand i stället för att anlita ett avräkningskontor, bör den äga möjlighet att överlåta checken till annan bank för inkasso. Då korsning för inkassering endast får förekomma i fråga om checkar, som inkasseras av ett avräkningskontor, bör den bank, som icke vill eller kan vända sig till ett avräkningskontor, antingen överlåta checken till annan bank medelst ett inkassoindossament, eller å checkens framsida göra anteckning om att den sätter den andra banken i sitt ställe.

107. Enligt Bil. II art. 4 äger envar av konventionsstaterna rätt att i fråga om checkar, som äro utställda och betalbara å den ifrågavarande statens område, förbjuda, att check drages på annan än bank. En stat kan begagna sig av detta förbehåll endast partiellt, i det den förbjuder utställandet av checkar på andra än banker endast i fråga om korsade checkar. Då denna möjlighet framgår av nyssnämnda art. 4 i bil. II, har man ansett överflödigt att göra detta ämne till föremål för ett särskilt förbehåll.

108. Vid konferensen hade föreslagits att i denna artikel införa en bestämmelse av följande lydelse:

»En bank, som förvärvar en korsad check av annan än bank, eller som betalar checken till annan än bank, är skyldig att kreditera innehavarens konto för beloppet.»

Konferensen ansåg emellertid, att man icke borde i den gemensamma checklagen införa denna regel, vilken visserligen tillämpas i flera men icke i alla länder, där korsade checkar äro i bruk.

109. Bestämmelsen i femte stycket står i sak i full överensstämmelse med åttonde stycket i experternas förslag. Den här stadgade skyldigheten att betala skadestånd är begränsad till checkens belopp. Med tillämpning av regler, som falla utanför checkrättens område, kan emellertid skadeståndsskyldigheten erhålla större omfattning.

Art. 39.

110. Haag-resolutionerna innehöllo en artikel (art. 20), vilken i huvudsak motsvarade ovan angivna artikel. Experterna föreslogo däremot, att de länder, vilka endast känna till avräkningscheckar, skulle ersätta denna praxis med korsade checkar. Konferensen anslöt sig till förstnämnda ståndpunkt och underkastade Haag-konferensens lagtext endast redaktionella ändringar.

111. Haag-resolutionerna förbjödo återkallelse av klausulen »blott till avräkning». Denna regel har bibehållits. Enär det vanligaste sättet att uttrycka en återkallelse består i utstrykning av klausulen, har man ansett lämpligt att särskilt förbjuda utstrykandet; men att den allmänna regeln sålunda blivit endast indirekt uttryckt hindrar icke att den äger giltighet i hela sin vidd.

112. I anslutning till Haag-resolutionerna har konferensen beslutat antaga ett förbehåll, enligt vilket staterna äga rätt att i sin inre lagstiftning införa

allenast ett av de båda system, som avses i detta kapitel. De stater, som i sin lagstiftning upptaga allenast avräkningscheckar, förbinda sig emellertid att åt korsade checkar, som äro utställda i utlandet och betalbara på deras område, tillerkänna samma verkningar som åt checkar försedda med klausulen »blott till avräkning». Omvänt förbinda sig de stater, vilka i sin lagstiftning erkänna endast korsning, att åt avräkningscheckar, vilka äro utställda i utlandet och betalbara på deras område, tillerkänna samma verkningar som åt korsade checkar. Slutligen har bestämts, att envar av konventionsstaterna äger att bestämma, på vad sätt enligt dess inre lagstiftning bör angivas, att en check äger karaktären av en avräkningscheck. Dessa bestämmelser hava upptagits i Bil. II art. 18, som har följande lydelse:

(Se Bil. II s. 153.)

Kap. VI. — Om återgångstalan för bristande betalning.

Art. 40—41.

113. Art. 40 motsvarar art. 20 i experternas förslag, vilken i sin ordning återgiver art. 22 i Haag-resolutionerna. De ändringar, som gjorts i avfattningen, avse i främsta rummet att på ett klarare sätt uttala, att verkställandet av protest eller därmed likställt bestyrkande erfordras för utövande av återgångstalan, i likhet med vad som stadgas i den gemensamma växellagens art. 5. Den slutliga lagtexten talar blott om ett bestyrkande av att betalning vägrats, varemot enligt experternas förslag bestyrkandet skulle avse »checkens uppvisande och bristande betalning». Denna ändring har till syfte att åstadkomma överensstämmelse med den gemensamma växellagens art. 44 angående siktväxlar och att härigenom förhindra, att de båda lagrummen göras till föremål för olika tolkningar.

114. I olikhet mot experternas förslag begagna art. 40 och följande artiklar icke uttrycket »protest för bristande betalning» utan endast termen »protest», enär i fråga om checkar annan protest än för bristande betalning icke förekommer.

115. Art. 41 innehåller bestämmelser angående den tid, inom vilken protest eller därmed likställt bstyrkande bör äga rum. Härutinnan innehöll art. 23 i Haag-resolutionerna, att protest skulle upptagas före uppvisningstidens utgång, varjämte de särskilda staterna skulle äga föreskriva, att protest inom denna tid skulle upptagas senast å första söckendagen efter uppvisandet. Enligt art. 21 i experternas förslag skulle däremot protest eller därmed likställt bestyrkande äga rum före uppvisningstidens utgång och vare sig å samma dag som uppvisandet, om detta ägde rum å uppvisningstidens sista dag, eller å en av de två följande söckendagarna, om dessa fölle inom uppvisningstiden.

Konferensen beslöt att härutinnan tillämpa den regeln, att protest eller därmed likställt bestyrkande skall äga rum före uppvisningstidens utgång. Äger uppvisandet rum å uppvisningstidens sista dag, må dock protest eller därmed likställt bestyrkande företagas å nästföljande söckendag. Verkställes protest

eller därmed likställt bestyrkande inom uppvisningstiden, är det likgiltigt, huru lång tid som förflutit mellan uppvisandet och bestyrkandet av att betalning ej erlagts.

116. Beträffande det ämne, som behandlas i art. 40 och 41 har det emellertid befunnits erforderligt att förbehålla konventionsstaterna viss frihet. Sålunda har fastslagits, att, beträffande checkar liksom beträffande växlar, frågan huruvida innehavaren äger särskild rätt till lämnad täckning och vilka verkningar i sådant fall denna rätt medför, faller utanför den gemensamma lagstiftningen, och att detsamma gäller alla andra spörsmål rörande förhållanden, som ligga till grund för checkens utställande (Bil. II art. 19). Vidare har åt konventionsstaterna förbehållits rätt att icke låta checkinnehavarens återgångstalan mot utställaren bero av att inom föreskriven tid checken uppvisas till betalning och protest eller därmed likställt bestyrkande äger rum (Bil. II art. 20).

117. Vidare har förbehåll gjorts om rätt för envar av konventionsstaterna att i fråga om checkar, som äro ställda att betalas å dess område, föreskriva, att vägran att erlägga betalning alltid skall konstateras genom protest, ävensom å andra sidan att de förklaringar, som avses i art. 40 nr 2 och 3 i den gemensamma checklagen, skola införas i ett offentligt register inom den för protest stadgade tiden (Bil. II art. 21).

Nämnda artiklar i bil. II hava följande lydelse:

(Se Bil. II s. 153—155.)

118. Förslag hade även framställts därom att i Bil. II införa uttryckligt förbehåll om rätt för envar av konventionsstaterna att i fråga om checkar, som äro ställda att betalas å dess område, föreskriva, att anteckning om protesten och dagen för dess verkställande skall ske å checken och underskrivas av den tjänsteman, som upptagit protesten, eller att det bestyrkande, som ersätter protesten, skall tecknas å den obetalta checken samt dagtecknas och underskrivas av den, som avgivit förklaringen. Detta förslag blev emellertid återtaget, sedan konferensen förklarat, att även utan uttryckligt förbehåll envar av konventionsstaterna ägde denna rätt.

Art. 42.

119. Denna artikel återgiver det väsentliga i motsvarande artikel i den gemensamma växellagen (art. 45), till vilken art. 23 i experternas förslag hänför sig. Liksom i fråga om växlar har i Bil. II intagits förbehåll om rätt för de stater, som så önska, att införa systemet med notifikation genom offentlig tjänsteman. Detta förbehåll (Bil. II art. 22) har följande lydelse:

(Se Bil. II s. 155.)

Art. 43—44.

120. Dessa artiklar återgiva med vissa ändringar motsvarande artiklar i den gemensamma växellagen (art. 46 och 47), till vilka experternas förslag hänför sig.

Art. 45—46.

121. Dessa artiklar motsvara med rent redaktionella olikheter, den första art. 22 i experternas förslag, som nästan helt överensstämmer med art. 48 första stycket i den gemensamma växellagen, och den andra art. 49 i samma lag, till vilken art. 23 i experternas förslag hänvisar.

Mot dessa artiklar svara bestämmelserna i Bil. II art. 23 och 24, vilka överensstämma med växellagskonventionens Bil. II art. 13 och 14.

Art. 23 och 24 hava följande lydelse:

(Se Bil. II s. 157.)

Art. 47.

122. Denna artikel återgiver utan förändring art. 50 i den gemensamma växellagen, till vilken art. 23 i experternas förslag hänvisar.

Art. 48.

123. Denna artikel saknar motsvarighet i Haag-resolutionerna och experternas förslag men motsvarar i huvudsak regeln i art. 54 i den gemensamma växellagen. Den enda sakliga olikheten består däri, att den i fjärde stycket angivna tidsfristen bestämts till femton dagar i stället för trettio; denna olikhet beror på checkens egenskap av betalningsmedel med kort omloppstid.

Kap. VII. — Om duplett av check.

Art. 49.

124. Denna artikel motsvarar art. 24 i experternas förslag. Den första punkten har emellertid erhållit en vidsträcktare avfattning i syfte att även omfatta vissa slag av checkar, som avses i denna artikel, nämligen checkar, som äro utställda och betalbara i samma eller olika transoceana delar av samma land. Sista punkten har erhållit en avfattning, som överensstämmer med art. 64 i den gemensamma växellagen.

Numreringen behöver icke ske efter någon fast formel. Sålunda kunna uttrycken »prima», »secunda» etc. ersätta vanlig numrering genom siffror: 1, 2, etc.

Art. 50.

125. Denna artikel återgiver, med en rent redaktionell avvikelse, art. 25 i experternas förslag (art. 27 i Haag-resolutionerna).

Kap. VIII. — Om ändringar i check.

Art. 51.

126. Detta kapital hade i Haag-resolutionerna och experternas förslag överskriften »Om förfalskade och ändrade checkar». Det omfattade en enda

artikel, som hänvisade till två artiklar i den gemensamma växellagen. En av dessa artiklar, vilken föreskrev, att förfalskning av en underskrift icke inverkar på giltigheten av övriga underskrifter, utelämnades emellertid i den gemensamma växellagen. Den blev nämligen överflödig genom den utvidgade avfattningen av art. 7 i nämnda lag, som motsvarar art. 10 i förevarande förslag. Samtidigt ändrades kapitlets överskrift till »Om ändringar i växel» (se 1930 års rapport, nr 30 och 143). Motsvarande ändringar hava företagits i förslaget till gemensam checklag, som följaktligen i detta avseende överensstämmer med den gemensamma växellagen.

127. I samband med denna artikel framkastades frågan vem som borde bära risken av att en förfalskad eller ändrad check betalades, men konferensen ansåg, att denna fråga icke borde lösas i den gemensamma lagen.

Kap. IX. — Om checks preskription.

Art. 52.

128. Denna artikel återgiver med vissa ändringar Haag-resolutionernas och expertförslagets motsvarande bestämmelser. Ändringarna hava till syfte att klart framhålla, att även checkborgesmans förpliktelse är underkastad checkrättslig preskription. Den omständighet att checkborgesman beröres av bestämmelserna i förevarande kapitel bör enligt konferensens mening icke föranleda en tolkning a contrario av motsvarande bestämmelser i den gemensamma växellagen (art. 70), vilka icke uttryckligen omfatta växelborgesman.

129. Vid konferensen hade föreslagits att tillämpa bestämmelserna i förevarande artikel även å den skadeståndsskyldighet, som för vissa fall stadgas i sista styckena av art. 38 och 39. Konferensen ansåg emellertid, att denna fråga icke borde lösas i den gemensamma checklagen utan överlämnas åt varje stats särskilda lagstiftning.

130. Upphör den checkrättsliga regressrätten genom preskription enligt art. 52, kan dock på grund av bestämmelser i konventionsstaternas inre lagstiftning kvarstå en fordran, som följer allmänna civilrättsliga regler. Detsamma gäller det fall då en checkinnehavare förlorat sin regressrätt på den grund, att han icke iakttagit de tider, som föreskrivits för checks uppvisande till betalning, protest eller därmed likställt bestyrkande. Detta fastslås i Bil. II art. 25, vilken överensstämmer med växellagskonventionens Bil. II art. 15. Art. 25 har följande lydelse:

(Se Bil. II s. 157.)

Art. 53.

131. Denna artikel återgiver oförändrat art. 71 i den gemensamma växellagen, till vilken art. 28 i experternas förslag hänvisar.

132. I fråga om preskription innehåller Bil. II följande stadgande (art. 26), vilket motsvarar art. 17 i växellagskonventionens Bil. II:

(Se Bil. II s. 159.)

Kap. X. — Allmänna bestämmelser.

Art. 54.

133. Konferensen enades om att i alla fall, då i denna lag talas om »bank», med bank böra likställas personer och inrättningar, som bedriva en likartad verksamhet. I stället för att uttala denna regel i varje artikel, i vilken fråga är om banker, ansåg sig konferensen böra giva en allmän regel i en av den gemensamma checklagens slutartiklar. Detta är syftet med art. 54.

Konferensen ansåg, att man icke borde i en checklag lämna en definition på bankverksamhet, och avstod därför från dylik definition; men enighet rådde därom, att det skulle tillkomma envar av konventionsstaterna att bestämma, vad med bank skall förstås, och vilka personer eller inrättningar som i checkrättsligt hänseende skola likställas med banker. Den frihet konventionsstaterna härutinnan äga begränsas därigenom, att likställigheten skall gälla endast personer och inrättningar, som i sitt yrke utöva en med bankrörelse likartad verksamhet. Detta är syftet med Bil. II art. 29, som har följande lydelse:

(Se Bil. II s. 159.)

Art. 55.

134. Denna artikel innehåller bestämmelser, vilka i sak motsvara dem, som återfinnas i art. 72 i den gemensamma växellagen, till vilken Haag-resolutionerna och experternas förslag hänvisa.

135. Nödig hänsyn till vissa staters inre lagstiftning har lett till att i Bil. II införts ett förbehåll, enligt vilket envar av konventionsstaterna äger likställa vissa söckendagar med allmänna helgdagar. Härom innehåller Bil. II art. 27 följande bestämmelse:

(Se Bil. II s. 159.)

136. I vad avser iakttagandet av föreskrivna tider för betalning, protest och därmed likställt bestyrkande har det befunnits nödigt att giva staterna möjlighet att, med hänsyn till extraordinära ekonomiska förhållanden, vari de kunna befinna sig, uppställa allmänna undantag från meddelade tidsbestämmelser. Härom handlar Bil. II art. 28, som har följande lydelse:

(Se Bil. II s. 159.)

Art. 56—57.

137. Dessa två artiklar återgiva i tillämpliga delar art. 73 och 74 i den gemensamma växellagen, till vilka Haag-resolutionerna och experternas förslag hänvisa.

Slutligen innehåller Bil. II två allmänna bestämmelser. Den första (art. 30) har följande lydelse:

(Se Bil. II s. 161.)

Beträffande den gemensamma checklagens tillämplighetsområde hade föreslagits att i en slutartikel stadga, att förslaget icke avsåge handlingar, vilka

innehålla beteckningen »check» men utfärdats i form av en utfästelse att betala. En dylik bestämmelse har ansetts överflödig, enär den gemensamma checklagens första artikel definierar checken såsom »en ovillkorlig anmodan att betala» och härigenom från sitt tillämplighetsområde utesluter handlingar, vilka framträda i form av, icke en anmodan utan en utfästelse att betala, och enär följaktligen dylika handlingar principiellt äro underkastade den nationella lagstiftningens bestämmelser.

Frågan om lagens tillämplighet å handlingar, vilka hava formen av en anmodan att betala men dragits på utställaren själv, har däremot behandlats i art. 6 i den gemensamma checklagen och art. 8 och 9 i Bil. II.

Det finnes vissa slag av checkar, utfärdade av sedelbanker, offentliga kassor eller vissa offentliga kreditanstalter (t. ex. Banco di Napoli och Banco di Sicilia i Italien), vilka, med hänsyn till sin natur och de uppgifter de fylla, äro underkastade specialbestämmelser. Dessa inrättningar kunna utgiva vanliga checkar i enlighet med den gemensamma checklagen, men de kunna även bibehålla sin praxis att utfärda handlingar av särskilt slag, i den mån dessa, helt eller delvis, äro underkastade specialbestämmelser. Vidare kunna postcheckar undantagas från tillämpningen av förevarande lag; de följa i sådant fall de regler, som i varje särskild stat givits för dylika checkar.

De anförda synpunkterna angiva grunden till den första av de förut berörda allmänna bestämmelserna (Bil. II art. 30).

Vad slutligen angår den andra allmänna bestämmelsen (art. 31) har den följande lydelse:

(Se Bil. II s. 161.)

Detta förbehåll, som hänför sig till alla bestämmelser i Bil. II, förpliktar konventionsstaterna att erkänna de bestämmelser, som av någon av dem meddelas på grund av art. 1—13, 14 första och andra styckena, 15 och 16, 18—25, 27, 29 och 30. Undantagna äro art. 14 tredje stycket, 17, 26 och 28, beträffande vilka staterna hava full frihet, envar inom sitt område.

IV.

Konvention för lösande av vissa lagkonflikter på checkrättens område.

Rapport avgiven av G. Diena (Italien).

Art. 1.

138. Denna artikel, som endast är av inledande karaktär, kräver inga kommentarer.

Art. 2.

(tidigare art. 3 i experternas förslag.)

139. Denna artikel återgiver art. 2 i konventionen för lösande av vissa lagkonflikter på växelrättens område, vilken antagits vid första sessionen av före-

varande konferens. Beträffande dess innebörd och räckvidd kan följaktligen hänvisas till de motiv, som återfinnas i rapporten angående nyssnämnda konvention (se Comptes Rendus de la Conférence Internationale pour l'Unification du droit en matière de Lettres de Change, Billets à Ordre et Chèques, Genève, 1930, document C. 360. M. 151. 1930. II, s. 154 f. nr 184—192).

Art. 3.

(tidigare art. 5 i experternas förslag.)

140. Art. 3 uppställer principen att frågan, på vilka personer check må dragas, bestämmes enligt lagen i det land, där checken är betalbar. Det är fullt berättigat att hänföra sig till nämnda lag, enär fråga är om bestämmande av förutsättningarna för att någon skall kunna uppträda såsom trassat. Under diskussionerna anmärktes emellertid, att en undantagslös tillämpning av denna princip vore ägnad att leda till betänkliga och uppenbart orättvisa resultat. Av denna anledning fogades till denna artikel ett andra stycke på yrkande av vissa delegationer och oaktat vissa invändningar däremot framställdes. Sistnämnda bestämmelse medför att, om check drages på en person, vilken enligt lagen i trassatens land icke uppfyller betingelserna för att vara trassat, checken i detta land blir att anse såsom ogiltig. Å andra sidan kan handlingens innehavare det oaktat utöva återgångstalan mot utställaren och övriga personer, som tecknat sina namn å handlingen, om lagen i det land, där de åtagit sig sina förpliktelser, icke fordrar, att trassaten skall hava den egenskap, vars avsaknad enligt betalningslandets lag gör honom obehörig.

Art. 4.

(tidigare art. 3 i experternas förslag.)

141. Denna artikel återgiver art. 3 i konventionen för reglerande av vissa lagkonflikter på växelrättens område. Även här hänvisas i fråga om bestämmelsens innebörd och räckvidd till den rapport, som fogats vid sistnämnda konvention (s. 155 nr 193—195).

142. Anmärkas må emellertid, att man, liksom i experternas förslag, beträffande checken gjort följande tillägg till art. 3 första stycket i sistnämnda konvention: »dock vare tillfyllest, att lagen å betalningsorten blivit iakttagen.» Detta tillägg finner sitt berättigande däri, att man underlättar checkrörelsen och giver den större säkerhet genom att förklara checken i formellt avseende giltig, både om den uppfyller formföreskrifterna i det land, där förpliktelse åtecknats checken, och om den uppfyller betalningsortens formföreföreskrifter. Det skall även framhållas, att enligt lag och rättspraxis i åtskilliga länder regeln locus regit actum icke alltid har tvingande karaktär, utan att man anser, att under vissa förutsättningar, vilka icke äro desamma i alla länder, parterna beträffande formen kunna följa vare sig ortens lag eller viss annan lag. Om man tager hänsyn till checkens säregna natur, framstår det såsom naturligt, att i fråga om handlingens form parterna äga valrätt mel-

lan lagen å den ort, där förbindelserna åtecknats checken och betalningsortens lag.

Art. 5.

143. Bestämmelserna rörande verkan av de förbindelser, som åtecknats check, gåvo anledning till diskussioner. Medan i experternas förslag för envar av checkgäldenärerna lagen i det land, där han undertecknat sin förbindelse, förklarades tillämplig i detta hänseende, föreslog en delegation, att ett helt annat system skulle tillämpas. Denna delegation framhöll olägenheterna av att flera lagar kunde bliva tillämpliga, och gjorde gällande, att utställarens checksrättsliga förbindelse borde tillerkännas avgörande betydelse framför alla övriga checkgäldenärers.

Ett flertal andra delegationer uttalade sig däremot till förmån för det system, som tillämpats i art. 4 andra stycket i konventionen för lösande av vissa lagkonflikter på växelrättens område och i huvudsak ligger till grund för art. 6 i experternas checklagsförslag. Experternas förslag antogs av konferensen. Den lösning, till vilken man sålunda kom, står i överensstämmelse med principen om växelrättsliga förbindelsers inbördes självständighet, en princip, som får anses tillämplig även i fråga om checkrättsliga förbindelser.

144. På begäran av den japanska delegationen beslöt konferensen, att följande uttalande skulle inflyta i rapporten:

»När fråga är om verkan av underskrift, såsom exempelvis i art. 5 i konventionen för lösande av vissa lagkonflikter på checkrättens område, bör uttrycket 'underskrift å check' tolkas i vidsträcktaste bemärkelse, så att därunder inbegripes även det i Japan vid handlingars undertecknande gängse förfaringssättet, såsom redan framhållit vid växelrättskonferensens förra session och checkrättskonferensens förevarande session.»

Art. 6.

145. På yrkande av en delegation beslöt konferensen att av praktiska skäl införa en artikel (art. 6) motsvarande art. 5 i konventionen för lösande av vissa lagkonflikter på växelrättens område. Motiven till denna bestämmmelse hava redan angivits i den rapport, som är fogad vid sistnämnda konvention (se förenämnda aktsamling s. 156 nr 198 och 199).

Art. 7.

146. Konferensen beslöt att i en enda artikel sammanföra de olika bestämmelser, som föreskriva, att lagen å checkens betalningsort ensam skall äga tillämpning.

Det skulle nämligen mindre väl överensstämma med ett vårdat lagspråk att i en lag införa en hel serie av artiklar, vilka var för sig upprepa samma formel: »Enligt lagen i det land, där check är betalbar, bedömes . . .».

147. Artikelns *nr 1* motsvarar art. 10 i experternas förslag såvitt angår frågan, huruvida check skall vara betalbar vid uppvisandet, eller huruvida den

även må göras betalbar viss tid efter uppvisandet. Detta stadgande har kompletterats därhän, att betalningsortens lag även bestämmer verkan av att check daterats för senare dag än den verkliga dagen för utställandet.

148. Artikelns *nr 2* återgiver art. 11 i experternas förslag, vilken stadgar, att tiden för uppvisande av check bestämmes enligt lagen å den ort, där checken är betalbar.

149. I artikelns *nr 3* hava sammanförts bestämmelserna i art. 8 och 9 i experternas förslag, vilka kompletterats därhän, att de omfatta icke blott accept och certifikation utan även konfirmering och visering av check.

150. Artikelns *nr 4* motsvarar art. 13 i experternas förslag med allenast det kompletterande tillägg, att lagen å betalningsorten avgör, icke blott huruvida innehavaren är skyldig att mottaga partiell betalning, utan även huruvida han är berättigad att fordra sådan betalning.

151. Bestämmelsen i artikelns *nr 5* gav anledning till ingående diskussioner. Gentemot experternas förslag (art. 12), som endast behandlade korsning av check, framhölls, att vissa lagstiftningar sakna bestämmelser om korsning men i stället medgiva, att check förses med klausulen »blott till avräkning» eller annan klausul av motsvarande innebörd.

Konferensen ansåg, att man i konventionen angående lagkonflikter borde taga hänsyn till båda dessa system och bestämma verkningarna av såväl korsning som nämnda klausul enligt betalningslandets lag.

152. Artikelns *nr 6*, som motsvarar art. 7 i experternas förslag, gav likaledes anledning till långa diskussioner. Vissa delegationer uttalade sig i fråga om innehavarens rätt till lämnad täckning till förmån för det vid konferensens första session i fråga om växlar tillämpade systemet, enligt vilket lagen å orten för handlingens utställande äger tillämpning (jfr art. 6 i konventionen för lösande av vissa lagkonflikter på växelrättens område).

Av praktiska skäl och med hänsyn till checkens säregna natur segrade emellertid den meningen, enligt vilken betalningsortens lag bör tillämpas. Konferensen anslöt sig alltså till det av experterna förordade systemet.

153. Experternas förslag innehöll ingen bestämmelse, motsvarande den i förevarande artikels *nr 7* upptagna, angående frågan om rätt att återkalla check eller att annorledes förhindra dess infriande. Men enär det här gäller mycket viktiga frågor, vilka givit anledning till långa diskussioner vid behandlingen av den gemensamma checklagen, ansåg sig konferensen icke böra förbigå dessa frågor med tystnad. Konferensen löste dem genom en hänvisning till betalningsortens lag, varom bestämmelse inflöt under nr 7 i konventionen om lagkonflikter.

154. Artikelns *nr 8* motsvarar art. 15 i experternas förslag med det undantag, att man uteslutit orden »vid innehavarens konkurs», liksom skett i art. 9 av konventionen för lösande av vissa lagkonflikter på växelrättens område. Anledningen till att dessa ord uteslutits framgår av rapporten angående sistnämnda konvention (se förenämnda aktsamling nr 203 s. 156 och 157).

155. Vid överläggningarna rörande artikelns *nr 9* föreslogo vissa delegationer, att man skulle göra ett tillägg till experternas förslag eller ändra i

art. 14 i syfte att med tillämpning av betalningsortens lag lösa jämväl frågan, huruvida protest eller därmed likställt bestyrkande erfordras för bevarande av rätt till återgångstalan.

En delegation motsatte sig detta förslag under framhållande, att man icke borde genom en och samma lag bestämma såväl förutsättningarna för regressrättens bevarande som de närmare omständigheterna vid företagandet av de handlingar, vilka utgöra en förutsättning för bevarandet av denna rätt.

Av praktiska skäl och med hänsyn till checkens säregna natur uttalade sig emellertid konferensen till förmån för en tillämpning av betalningsortens lag även i detta avseende.

Art. 8.

156. Denna artikel återgiver art. 14 i experternas förslag, enligt vilken betalningsortens lag skall lända till efterrättelse beträffande sättet för upptagande av protest och tiden, inom vilken den bör upptagas, ävensom beträffande sättet för verkställande av andra åtgärder, som äro av nöden för utövande eller bevarande av rätt på grund av check. Artikeln utgör en tillämpning av en allmänt erkänd regel och blev enhälligt antagen.

Art. 9.

157. Denna bestämmelse återgiver oförändrat motsvarande bestämmelse (art. 10) i konventionen för lösande av vissa lagkonflikter på växelrättens område.

Art. 10.

158. Syftet med denna bestämmelse, som återfinnes jämväl i konventionen för lösande av vissa lagkonflikter på växelrättens område (art. 11), är att förklara förevarande konvention tillämplig allenast å checkar, som utgivas efter konventionens ikraftträdande.

V.

Konvention rörande stämpel å checkar.

Rapport avgiven av J. de la Vallée Poussin (Belgien).

159. I flera stater, i vilka utställandet av checkar är underkastat stämpelplikt, medföra överträdelser av stämpelbestämmelserna mycket stränga påföljder.

Förutom böter, medföra överträdelserna enligt dessa lagstiftningar själva handlingens ogiltighet och förlust av de rättigheter, som följa av densamma.

160. Det är synnerligen önskvärt att undanröja det osäkerhetstillstånd, som med nödvändighet följer av dylika drakoniska bestämmelser, vilka åstadkomma åtskilliga svårigheter i den internationella checkrörelsen. De fiskala

system, som tillämpas i främmande länder, och de påföljder, som där stadgas, äro ofta endast ofullständigt kända av affärsvärlden, detta så mycket mer som de ofta göras till föremål för ändringar. Den, som förvärvar en i utlandet utställd check, löper ofta fara att, på grund av sin bristande kännedom om förhållandena, erhålla en handling, vilken saknar värde såsom check och icke medför regressrätt.

161. Enligt den föreslagna konventionen förbinda sig de stater, vilkas nuvarande lagstiftning innehåller dylika alltför stränga sanktioner, att företaga sådana lagändringar, att överträdelser av stämpellagstiftningen ej medföra checkens ogiltighet.

162. Detta är innebörden av det åtagande, som omnämnes i förslagets art. 1 första stycket. De stater, vilka för närvarande befinna sig i sådant läge, som artikeln avser, måste alltså bringa sina stämpellagar i överensstämmelse med konventionens bestämmelser före eller samtidigt med ratifikationen. Vad övriga stater beträffar, bliva de förhindrade att i framtiden i sin lagstiftning införa sådana påföljder, som enligt konventionen äro förbjudna.

163. Andra stycket i denna artikel angiver de gränser, vilka icke få överskridas av de påföljder, som konventionsstaterna äga att föreskriva för överträdelser av stämpellagstiftningen. Den strängaste påföljd, som må stadgas, är den, att de rättigheter, som äro anknutna till checken, icke må utövas förrän stämpelavgift och ådömda böter erlagts.

164. I detta sammanhang bestämmer andra stycket, att konventionsstaterna äga rätt att föreskriva, att »den egenskap av omedelbart exekutorisk handling, som enligt deras lagar tillkommer check, skall vara underkastad det villkor, att stämpelskatt redan vid checkens tillkomst blivit behörigen erlagd i enlighet med gällande lagstiftning».

Denna bestämmelser har införts av hänsyn till vissa lagstiftningar, vilka åt check tillerkänna egenskap av omedelbart exekutorisk handling. Enligt konventionen skall alltså, liksom nu är fallet, varje stat kunna bestämma, att check skall hava karaktären av omedelbar exekutorisk handling allenast under förutsättning att vid dess utställande alla bestämmelser rörande stämpel blivit iakttagna.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING.

Sid

Underdånig skrivelse 3

Förslag till checklag, avgivna av svenska, danska och norska sakkunniga 6

Förslag till lag om ändrad lydelse av 22 kap. 13 § strafflagen 58

Motiv till det svenska förslaget till checklag 59

Motiv till förslaget till lag om ändrad lydelse av 22 kap. 13 § strafflagen . . . 92

Sammanställning av bestämmelserna i förslaget till checklag och motsvarande bestämmelser i 1898 års checklag (och 1880 års växellag jämte promulgationsförordning) 93

Genèvekonventionerna 1931 i fransk och engelsk text samt svensk översättning . 94

Konventionen om gemensam checklag jämte bilagor och protokoll . . . . . »

Bil. I 106

Bil. II 144

Protokoll 160

Konventionen för lösande av vissa lagkonflikter på checkrättens område 164

Protokoll till konventionen 180

Konvention rörande stämpel å checkar 184

Protokoll till konventionen 194

Slutakt 198

Översättning av redaktionskommitténs rapport vid 1931 års Genève-konferens . . 204

Statens offentliga utredningar 1931

Systematisk förteckning

(Siffrorna inom klammer beteckna utredningarnas nummer i den kronologiska förteckningen.)

Allmän lagstiftning. Rättsskipning. Fångvård.

Lagberedningens förslag ang. vissa internationella rättsförhållanden. 3. Förslag till konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om erkännande och verkställighet av domar, m. m. [9]
Riktlinjer för vinnande av viss koncentration inom det svenska fångvårdsväsendet. [16]

Statsförfattning. Allmän statsförvaltning.

1928 års lönekommitté. Betänkande med förslag till avlöningsreglemente för extra ordinarie och extra tjänstemän, tillhörande den civila statsförvaltningen m. m. [12]
1928 års lönekommitté. Betänkande med förslag till lönereglering för landsfogdar, lappfogdar och landsfiskaler m. m. [18]
Betänkande och förslag ang. anskaffning, underhåll och drift av för tulltjänsten erforderlig fortskaffningsmateriel. [23]
Betänkande med förslag ang. vissa ändringar i riksdagens arbetsformer m. m. [26]

Kommunalförvaltning.

Statens och kommunernas finansväsen.

Utlåtande ang. utförselbevissystemets verkningar m. m. [5]

Polisti.

Socialpolitik.

Betänkande med förslag ang. arbetslöshetens motverkande genom beredskapsarbeten. [3]
Arbetslöshetsutredningens betänkande. 1. Arbetslöshetens omfattning, karaktär och orsaker. [20]
Arbetslöshetsutredningens betänkande. 1. Bilagor, band 1. Orsaker till arbetslöshet. P. M. ang. arbetsmarknaden och de faktorer, som bestämma dess utveckling. [21]

Hälso- och sjukvård.

Allmänt näringsväsen.

Utlåtande över utkast till näringslag. [13]

Fast egendom. Jordbruk med binäringar.

Jordbruksutredningens betänkanden. 4. Betänkande ang. åtgärder för fjäderfäsköttselns främjande. [6]. 5. Statistisk översikt över det svenska jordbrukets utveckling och läge. [7]
Betänkande med förslag till lag med särskilda bestämmelser om delning av jord å landet inom vissa delar av Kopparbergs län m. m. [19]

Vattenväsen. Skogsbruk. Bergsbruk.

Betänkande med förslag till lag om vård av vissa skogar inom Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker m. fl. områden. [10]
Utredning med förslag ang. premiering av välskötta mindre skogsbruk. [11]

Industri.

Ny värmeledning samt elektrisk belysningsanläggning i Nationalmuseibyggnaden i Stockholm. [8]

Handel och sjöfart.

Provdebitering av fyr- och båkavgift samt sjömanshusavgift. [15]

Kommunikationsväsen.

Bank-, kredit- och penningväsen.

Förslag till växellag m. m. [14]
Förslag till checklag m. m. [28]

Försäkringsväsen.

Kyrkoväsen. Undervisningsväsen. Andlig odling i övrigt.

Sammandrag av yttranden över 1927 års prästlöneregleringssakkunnigas betänkande rörande nya grunder för lagstiftningen om prästerskapets avlöning och förvaltningen av den därtill anslagna egendomen. [1]
Utredning och förslag rörande läroböcker vid de allmänna läroverken och med dem jämförliga läroanstalter. [2]
Utredning och förslag av frågorna om ytterligare inskränkningar i den nuvarande folkskoleseminarieorganisationen samt om statens övertagande av de utav landstingen och vissa städer upprätthållna småskoleseminarierna m. m. [4]
Utredning och förslag rörande fortsättningsskolans organisation. [17]
Betänkande med förslag till huvudgrunder för en decentraliserad förvaltning av prästlönejorden m. m. [24]
Betänkande med förslag till prästlönelag m. m. [25]

Försvarsväsen.

1930 års militäravlöningssakkunniga. Betänkande med förslag till avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie personal vid försvarsväsendet. [22]
Betänkande och förslag rörande åtgärder för höjande av säkerheten vid flygning. [27]

Utrikes ärenden. Internationell rätt.

Stockholm 1931. Kgl. Boktr. P. A. Norstedt & Söner 311837